

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 189

**ΚΑΛΟ
ΠΑΣΧΑ**

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ

100

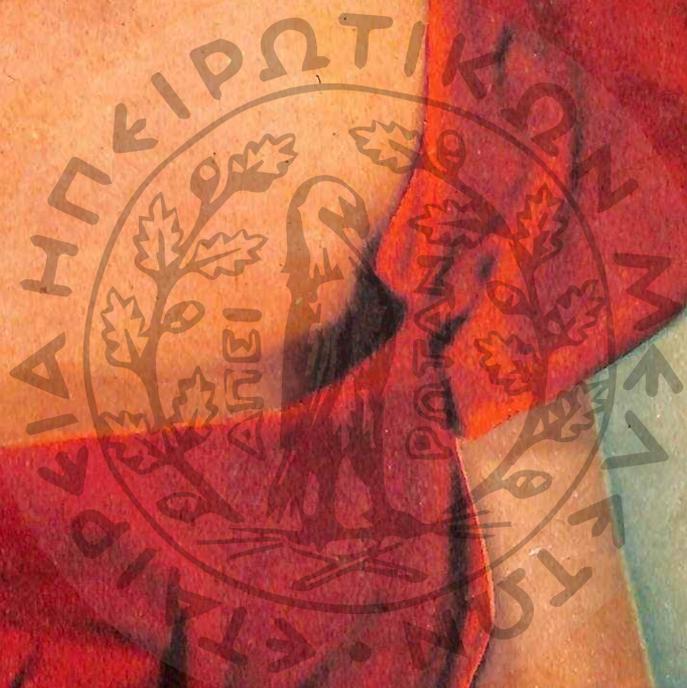
ΣΕΛΙΔΕΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ
ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΑΤΡΩΝ

Χλωρίδ

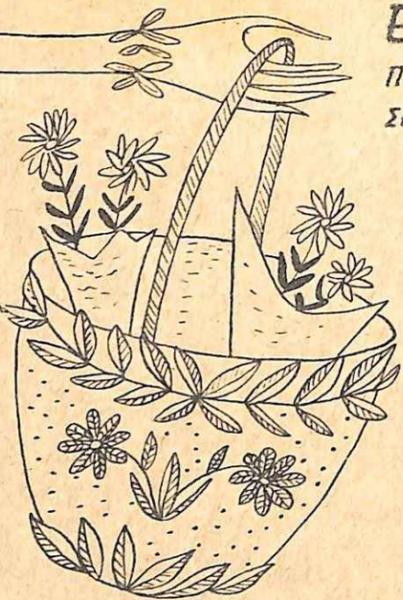
Γι' αυτό το φύλλο:
**ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ
ΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ**
ΔΩΡΕΑΝ
ΕΞΧΩΡΙΣΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

ΝΙΚΟΛ ΚΟΥΡΣΕΛ

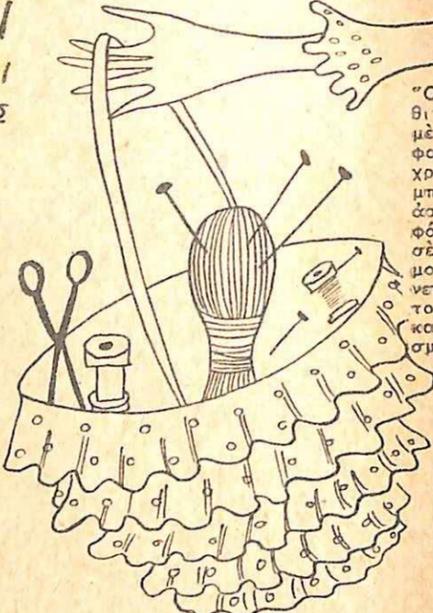

ΕΝΑ ΚΑΛΑΘΙ ΠΟΥ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΤΣΑΝΤΕΣ

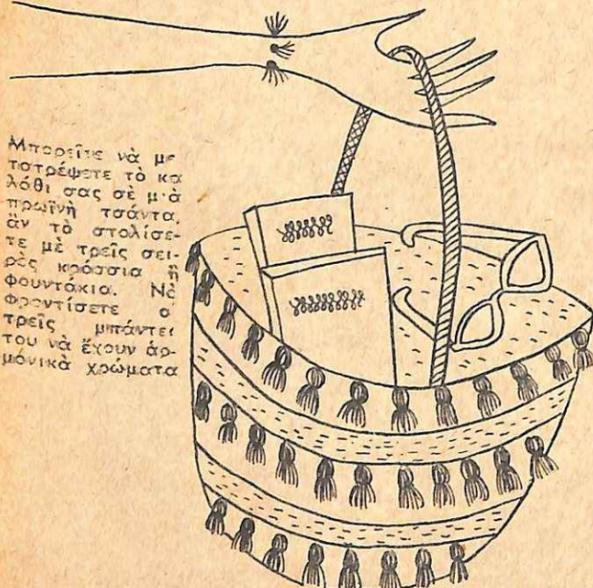
Θα δώσετε μια γοργόμηνη ανοιξιάτικη όψη στο καλάθι σας ράβοντας επάνω λουλούδια, γιρλάντες, μπουκέτα και φύλλα. Τα φύλλα θα γίνουν από πράσινη φετρίνα και θα ραφτούν μόνο στο κέντρο αφήνοντας τα υπόλοιπα μέρη ελεύθερα.

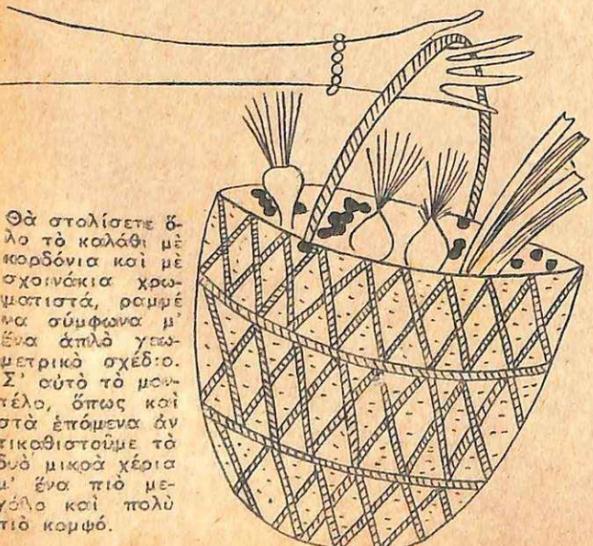
Στα μαγοζιά και στις λαϊκές αγορές ασφαλώς όλες θα έχετε δει αυτά τα κλασικά καλάθια γάλα ψώνια κι' ίσως να έχετε κιόλας έσως. Εδώ σας δίνουμε τέσσερις ιδέες για να το στολίσετε μ' ένα πρωτότυπο τρόπο.

Όλο το καλάθι σκεπάζεται με βολάν. Το βέφασμα που θα χρησιμοποιηθεί μπορεί να είναι άστορτι με το φέρεμά σας ή σε κάποιο άμοινο τόνο. Γι' νεται ωραίοτα το το καλάθι και με πλάσι-σμένα βολάν.

Μπορείτε να μετατρέψετε το καλάθι σας σε μια πράσινη τσάντα, αν το στολίσετε με τρεις σειρές κρόσια ή φουντάκια. Να φροντίσετε ο τρεις μπάντες του να έχουν αρμόνικα χρώματα

Θα στολίσετε βολάν το καλάθι με κορδόνια και με σχοινάκια χρωματιστά, ραμμένα σύμφωνα μ' ένα απλό γεωμετρικό σχέδιο. Σ' αυτό το μοντέλο, όπως και στα επόμενα αντικοχιστούμε τα δύο μικρά χέρια μ' ένα πιο μεγάλο και πολύ πιο κομψό.

Η "ΔΙΑΙΤΑ", ΓΙΑ ΤΟ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

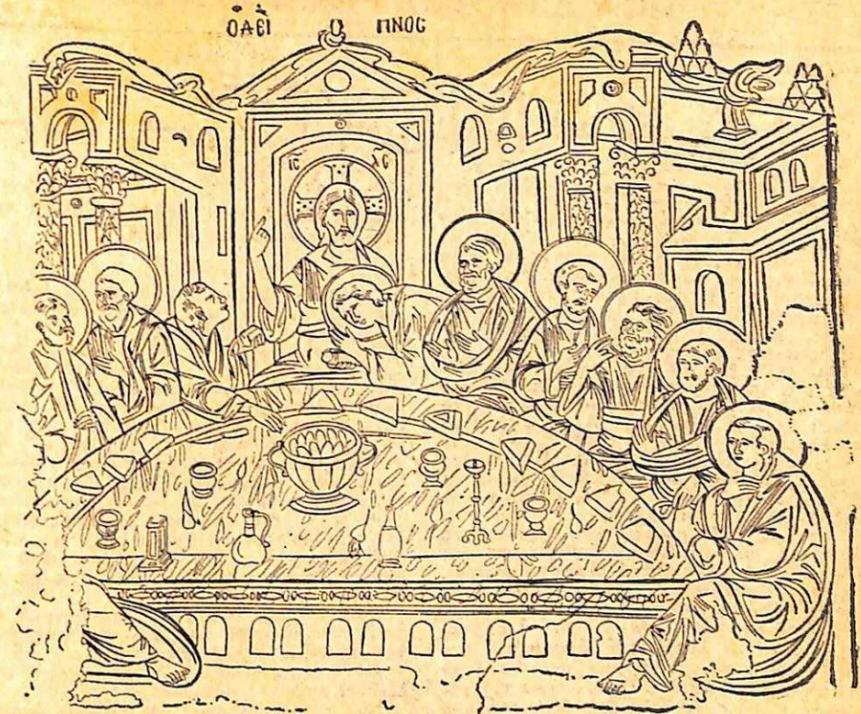
Όταν γίνεται λόγος για «δίαιτα» μπροστά σε γυναίκες που έχουν φανερή ανάγκη ν' αδυνατίσουν, όχι μόνο για λόγους αισθητικούς, αλλά και υγιεινούς, το πρόσωπό τους σκοτεινιάζει, το βλέμμα τους γίνεται άνησχο, το στόμα τους ζαρώνει κοροϊδαρικά.
—'Εγώ να κάνω δίαιτα; Μά το φαντάζεστε; Για να καταστρέψω, δηλαδή, την υγεία μου και να χάσω το κέφι μου; 'Αμ' όχι, δεν πάω όρεξη να υποβληθώ σε στήρηση, γιατί είμαι και λίγο λαίμαργη...
Σ' αυτή την ασυλλόγιστη αντίδραση όφειλεται το ότι υπάρχουν τόσες όμορφες γυναίκες που αφήνουν τον εαυτό τους να παχύνει σε βαθμό αντιαισθητικό. Κι' είναι λυπηρό αυτό, γιατί όφειλεται στην άγνοια κυρίως.
«Κάνω δίαιτα» δεν σημαίνει άσχημα, ότι υποβαλλόμαστε στο μαρτύριο του Ταντάλου, ούτε ότι στερούμεθα τα δρετικά ή τα πλήρη φαγητά. 'Η πείνα είναι, αντίθετα, μια αίσθηση που καταρρίπτει το ήθικo και περιττή ταυτόχρονα, που η σύγχρονη διαίτητικὴ δεν θέλει να άκούση. 'Η όρεξη είναι εκείνη που πρέπει να καταπραυνώθῃ, για να μη γίνουν κακοί σύμβουλοί σας οι νυγμοί του στομαχιού. 'Εκείνο που έχει σημασία είναι να πρέψετε με προφή κατάλληλη για τον οργανισμό σας.
Δεν δέχεστε —δεν είν' έτσι.— να ντυνόσαστε όλες σύμφωνα με το ίδιο μοντέλο. Για ποιο λόγο θα δεχόσαστε να τραφήτε κατά τον ίδιο ακριβώς τρόπο με τις άλλες; 'Αναγνωρίζετε ότι η μπλέ πιάσι φούστα που πηγαίνει τόσο ωραία στην άδελφή σας, που οι γοφοί της είναι λεπτοί, δεν σας πάει καθόλου έσας. Παραδεχάσαστε ότι το ταγιέρ που δίνει μια υπέροχη σιλουέτα στην εξοδελφή σας, έσας σας έρχεται άπαισία... 'Ότι το χρώμα —που εν τούτοις είναι της μόδας έφέτος— δεν έναρμονίζεται με το χρώμα των μαλλιών σας. 'Επειδή, άλλωστε, ντύνεστε σύμφωνα με το γούστο το δικό σας, είσαστε κομψή και γοητευτική. Γιατί, λοιπόν, να μην εφαρμόσετε την ίδια τακτική και στη διατροφή σας;
'Αν δεν φοβόσαστε τα αντίποινα του σηκιοτιού σας, του στομαχιού σας ή της επιδερμίδας σας, όταν τους δίνετε φαγητά που είναι ενάντια, μην ξεχνάτε εν τούτοις ότι οι πολύ πλούσιες σε θερμίδες τροφές, θα σας επιβάλλουν με τη σειρά τους, τις «κυρώσεις» τους.
Χάνετε μήπως το κέφι σας, που και σεις και το περιβάλλον σας έχει ανάγκη, όταν υποχρεωθίτε να κάνετε κάποια ιδιαίτερη επίλογη στο φαγητό σας; Πιο απλά: ένα ωραίο ψάρι ψητό στο τραπέζι σας, σας κάνει να χάνετε το κέφι σας επειδή δεν είναι γαρνιρισμένο με μαγιονέζα ή σάλτσες; 'Η μήπως μπορείτε να υποφέρετε καλύτερα τις αντιξοότητες της ζωής επειδή αντί άγνο βρέσκο δούτυρο σπά μακαρόνια σας, προτιμούσατε μια ποικιλία σάλτσας; Μπορεί... 'Εν τούτοις, ή άδωσα αυτή επίλογη φαγητού, θα ελαφρώση τον οργανισμό σας από μερικές εκατοντάδες θερμίδες.
'Η μικρή αυτή πειθαρχία, αν την ακολουθήσετε τακτικά, θα έχη άφιλμήματα αποτελέσματα —χωρίς να σας χαλάση— μπορεί να σας δώσει βέβαιες γι' αυτό— τη διάθεση. 'Αντίθετα, για την τυχόν μικρή δυσάρεσκεια που θα δοκιμάσετε, θα σας αποζημιώσει ο καθαρότης, που θα σας δείξη ένα θαυμάσιο λυγρό σώμα που θα αποκτήσετε. Θα απολαύγητε τότε από την καθημερινή άγωνία πολλών γυναικών «μη πάω παχύνουν», κι' η ζωή θα σας φανή πιο εύθυμη, πιο χαρούμενη, πιο ευτυχημένη.
Στην περίπτωση αυτή θα παραδεχίτε σίγουρα ότι η «δίαιτα» μακριά από το να σημαίνει «κακοσέφια», θα γίνει συνάντηση με την ευδαιμονία. Δοκιμάστε, κυρίες μου, και θα δίτε!

ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
150ΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ
'Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) .. δρχ. 156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη) > 80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) .. > 40
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια) :
Δολλάρια 8,50 | Λ. 'Αγγ. χ. 3.0.0
Βελγικά φρ. 410 | Γαλλικά φρ. 2900
Τα έμβάσματα δέον ν' αποστέλλωνται προς Ε. Τερζόπουλον εκ μόν του 'Εσωτερικού διά ταχυδρομικής έπιταγής, εκ δὲ του 'Εξωτερικού διά τραπεζικής έπιταγής.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 150ΗΜΕΡΟ Πασχαλινοῦλες

Του 'Ακαδημαϊκού
Κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ
Ο ΠΟΥ βρεθή μια γυναίκα, έστω και στην έρημο —λέει ένας 'Αγγλος συγγραφέας— άμέσως θα σχηματισθή έστία, σπίτι, έσωτερικό, νοικοκυριό... Αυτό το νοιώθουμε πολύ καλά, σ' όλες τις γιορτές, τις μεγάλες μέλιστα και πρό πάντων το Πάσχα. Μπορείτε να το φαντασθήτε χωρίς αυτά τα δύο μεγάλα στοιχεία της χαράς —την άνοιξη και τη γυναίκα; Μπορείτε να φαντασθήτε Λαμπρή, χωρίς πασχαλιές, χωρίς παπαρούνες και χωρίς πασχαλινοῦλες, αυτές τις όμορφες μαργαριτούλες, που οι Γάλλοι όνομάζουν «πακιέρετ» και είναι, κατά πάσαν πιθανότητα, ένα είδος αυτοφύεις «μπέλλες» άκαλλιέργητες; Είναι αυτά τα λουλουδάκια, που βγαίνουν πριν από το χαμομήλι και λίγο μετά τους ασφοδέλους, που δεν μοιάζουν καθόλου πασχαλινοί, αλλά έχουν συνδεθή από την αρχαία εποχή με εικόνες του κάτω κόσμου —αυτά τα λουλουδάκια που κεντούν πάνω στο άνοιξιάτικο ένδυμα, το σμαραγδένιο, φεστόνια και πλουμίνια και καπριτσιόζικα, χαριτωμένα σχέδια.
Σαν αυτές, λοιπόν, τις πασχαλινοῦλες είναι και οι γυναίκες της Λαμπρῆ —ένα στολίδι μέσα στη μεγάλη χαρά της γιορτής. Είναι το κέντρο της, ο κύριος έργατης της, η όμορφιά της και το χαμόγελό της, η ποιήσι της και η εύλογιά της... 'Όσο σεις, άσπρα, χαριτωμένα χεράκια, περιστερία της θωπείας, που κάνετε όλη την έτοιμασία της Λαμπρῆς, με ποια τρυφερή συγκίνηση σας παρακολουθώ στα έργα σας! Και όσο πιο περιποιημένα είσαστε, όσο πιο καλά μανικιουρισμένα, όσο πιο καλά φαρμαρισμένα και βερνικωμένα τα νυχάκια, τόσο πιο τρυφερή και συγκίνησι μας. Παρακολουθώ τον άγώνα σας να πετύχετε τη βαφή των αυγών, το κόκκινο τους να συναγωνίζονται την παπαρούνα και να λάμπουν σαν να τάχετε κι' αυτά βερνικώσει σαν τα νυχάκια σας... Παρακολουθώ την καλλιτεχνία σας, όταν πλάθετε τις λαμπριάτικες κουλούρες, τις στολίζετε μ' ούγά και τις πασπαλίζετε με σουσάμι κι' ανασταίνουν νεκρούς, όργανο βγαίνουν από το φούρνο... Να ήξεραν

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ
Του μεγάλου βυζαντινού άγιογράφου ΠΑΝΣΕΛΗΝΟΥ
'ατ' αντίγραφή Φώτη Ζαχαρίου

αυτές, κυρίες ή δεσποινίδες, πόσα λέει στην καρδιά μας αυτή η άσχολία που θα τη νομίζου πεξη άγοράσου έτοιμες τις λαμπριάτικες κουλούρες τους και τα τσουρέκια τους, θα ζυμώναν μοναχές τους. 'Ενα δλάκερο κοπάδι χαρούμενα πουλιά φτερουγίζουν στην ψυχή μας, οι χαρούμενες παιδιάστικες άνωμήσεις και μας έρχεται, παίρνοντας το ύφος μαθητάκια, να παρακαλέσουμε :
—Φτιάσε μας, μητερούλα, ένα φραντζολάκι κι' έμάς!
Κι' όταν άρχίζουν μ' ένα πανί, μ' ένα κομμάτι φανέλλα, με μια σκόνη ή με μια άλοιφή —χωρίς να έμπιστεύονται σε ύπνητριες— να κάνουν ν' άστράφουν τα πάντα μέσα στο σπίτι, σαν να εξαρτάται απ' αυτό η σωτηρία της ψυχής τους, και τα τσουλουφάκια που ξεπετάγονται από το φακίλι, πούχουν δέσει τα μαλλιά τους, ανεμίζουν, τι άξιαγάμητες που είναι, καθώς τα μαγουλάκια τους ποφωρώνονται από την προσπάθεια!... τούρχειται κανενός να τις άγκαλιάση :
—Μά, Λίλη, παιδί μου... 'Ο Σωτήρ δεν πρόκειται να επιβρωρήση τις κατασρόλες μας... Στάσου να τα ποῦμε...
'Αλλά δεν στέκονται... Τα χάρδια και τα φιλιά είναι για μετά τη μαγερίσα. Πρέπει να προηγηθή η 'Ανάστασις, ή θάλασσα με τις άπειρες μικρές φλογές που κυματίζει με τους χαρμόσυνους ήχους της καμπάνας και να προηγηθούν τα φωτισμένα μούτράκια, που συνθέτουν το νυχτερινό πίνακα της μεγάλης γιορτής... 'Αλλά πουθενά δεν είναι πιο αληθινες πασχαλινοῦλες, από τις ιεροτελεστίες των άρνιων που ψήνονται στα περιβόλια, στην έξοχη, στις εκδρομές, στα χωριά, στα λαμπριάτικα πανηγύρια; Πασχαλινοῦλες των πόλεων στην εκδρομή, που σέρνουν το χορό με τ' άνοιξιάτικα φαστανακία, που ανεμίζουν στις φούρες του συρτού, του τσάμικου ή του πεντοζάλη... και πασχαλινοῦλες ντόπιες, τις υπαίθρου, που με ταφράζουν το σεβδά του βιολιού και του κλαρίνου σε τσακισματα πρωτολικά, έκρηκτικά, να κάνουν το μερικλή να ξεφωνίζη :

—'Ας πάη και το πολυάμπελο!...
Ναί, αν ύπάρχη, άς πάη κι' αυτό... Κι' αν δεν ύπάρχη να πάη ό,τι βρίσκειται. Γιατί τίποτα δεν είναι πιο ζωή, πιο εύτυχία, πιο μακαριότης από το δίπτυχο άνοιξι—γυναίκα, που γίνεται θεία τριλογία αν μηη στη μέση κι' ό ξανθός μικρούλης με τα φτερά και τα τόξα.
ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΑΥΤΟ !
ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ
για την έξυπνότητα των άναγνωστριών της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ».
Η ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ
σε ξεχωριστό τεύχος από 0ΚΤΩ σελίδες σε έξαιρετικό χαρτί και άριστη έκτύπωση.
Σε ένα χρόνο (26 τεύχη) θα έχετε
ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΠΟ 208 ΣΕΛΙΔΕΣ
με πλήρες εύρετήριο συνταγών και ωραίοτατο έξώφυλλο που θα σας προσφέρει έπίσης η «Γυναίκα».
Συζητήστε το στις συγγενείς σας, στις φίλες σας, στις γνωστές σας. Θα είναι μια πολύτιμη έξυπνότητις για τις νοικοκυρές.

ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

ΛΕΝΕ πως τα εγκαίνια του σχολείου ήταν μία ωραία γιορτή. Έγώ δεν μπόρεσα να πάω, γιατί δεν είχα παπούτσια και με τα τσόκαρα ή τα χοντροπάπουτσα με τις πρόκες που φοράμε το χειμώνα έμεις τα χωριστάπουλα, δεν μπορεί να πάει κανείς σε μία γιορτή.

Ήταν εκεί μαζεμένο όλο το χωριό και ο δήμαρχος έβγαλε ένα ωραίο λόγο. Μίλησε για το καινούργιο μας σχολείο, που είναι το στολίδι του τόπου μας. Πάντα μιλάει έτσι ο δήμαρχος. Λέει: «Το σχολείο «μας», ή εκκλησία «μας», το χωριό «μας» αλλά, το κρασί «μου», οι αγελάδες «μου», οι κότες «μου». Ό,τι τρώγεται δηλαδή, είναι δικό του κι' ό,τι άφινει την κοιλιά άδεια είναι όλωνών.

«Άς είναι. Η μητέρα μου λέει πως ο δήμαρχος είναι καλός άνθρωπος κι' ότι όλα αυτά τα λέμε γιατί είμαστε φτωχοί. Μά για κείνη όλος ο κόσμος είναι καλός. Ένώ η αδελφή μου ή «Αννα της φωνάζει πως όλοι στο χωριό ξέρουν ότι ο δήμαρχος κλέβει τα λεφτά του Δήμου και πετούν σπίνες τα μάτια της που λάμπουν σαν πολυτιμες πέτρες (αν κι' εγώ τις πολυτιμες πέτρες δεν τις έχω δη ποτέ μου κι' ούτε ξέρω πως είναι). Ξέρω όμως πως η αδελφή μου είναι το πιο ωραίο κορίτσι του χωριού. «Αν φορούσε κι' εκείνη απ' αυτά τα φιλιά φουστάνια με τα λουλούδια, και δεν ήταν αιωνίως πειρασμένη και κουρασμένη, δεν θα μπορούσε να παραβή μαζί της ούτε βασίλισσα. Άλλά ή «Αννα σηκώνεται κάθε πρωί με το σκοτάδι και πηγαίνει να δουλέψω στο άλλο χωριό, μα κερδίζει ελάχιστα, γιατί ο κύριος Προσπτερο, το άφεντικό της, είναι θαρρά χειρτερος κι' από το δήμαρχο. Η «Αννα δεν τον χωνεύει ούτε αυτόν και λέει πως αν την κρατά στη δουλειά, είναι γιατί έχει άλλα πράγματα στο νου του. Μά αν το καιροσκεφτή κανείς, ή «Αννα δε χωνεύει κανέναν άντρα, εκτός από τον Πιέτρο φυσικά. «Ω, εκείνον τον αγαπά τόσο πολύ, που όταν τον βλέπω να έρχεται το βράδυ στο σπίτι, το πρόσωπό της λάμπει όλόκληρο. Πηγαίνει κοντά του χαμογελαστή σαν ανειδίγητη μέρα κι' ακόμη και το παλιό φουστάνι της της πάει και τα μακρυνά μαλλιά της πέφτουν στους ώμους της, μαύρα και γυαλιστερά σά μετάξι και δε μοιάζει πια μ' ένα φτωχό, κουρασμένο κορίτσι, μά με μία βασίλισσα που ανοίγει την πόρτα του ανθισμένου κήπου στο πριγκιπόπουλο.

«Εγώ, κάθουμαι κρυμμένος πίσω από το φράχτη και όταν την κυττάω, γιατί μ' άρεσει να τη βλέπω όταν είναι όμορφη κι' εύτυχισμένη και τότε όλα μου φαίνονται ωραία, ακόμη και το σπίτι μου μου φαίνεται σαν παλάτι και ή ζωή σαν ένα ωραίο μυστήριο. Κι' όχι σαν τα μυστήρια του Τονίνο, που τον ρωτάς τί έχει κρυμμένο στην τσέπη του και σου απαντά: «Ενα μυστήριο. Και την άλλη στιγμή σου βάζει κάτω από τη μύτη, ένα σκουλικί ή μια σπασμένη σφεντόνα ή ένα ψόφιο ποντικό.

«Ο Πιέτρο λοιπόν είναι να πούμε σαν άρραβωνιαστικός της «Αννας, και θα ήταν πραγματικά άρραβωνιαστικός της αν δεν υπήρχε στη μέση ή Γκιουζεπίνια, ή μητέρα του, που δε θέλει ν' άκούση για την αδελφή μου, γιατί αυτοί βλέπετε έχουν κτήματα και ζώα, είναι από τους πλούσιους του χωριού, ενώ έμεις...
«Ξέρω εγώ ποιά θέλει για νύφη ή Γκιουζεπίνια, λέει ή αδερφή μου όταν είναι στις κακές της. «Εκείνη τη συχαμένη, τη σιγανοπαπαδιά, τη δασκάλα.
Τότε, εγώ βάζω τα κλάματα, γιατί την αγαπώ τη δασκάλα μου. Ξέρω πως είναι καλή στ' αλήθεια, κι' εκείνη με ξεχωρίζει από τους άλλους κι' άς ξέρει πως είμαι ο

αδερφός της «Αννας που για χατήρι της δεν την πατρεύεται ο Πιέτρο.

ΣΗΜΕΡΑ γύρισα στο σπίτι, πηδώντας από τη χαρά μου. Μά άς σάς τα πω τα πράγματα από την άρχη.

Λοιπόν, σήμερα το πρωί πήγα στο σχολείο άργασπορημένος, κάθησα δειλά - δειλά στο θρανίο μου και περιμένα ν' άκούσω από τη δασκάλα τον ξάφωλο. Μά εκείνη ούτε με πρόσεξε. Είχε μπροστά της ένα σημειωματάριο και κάτι έγγραφε κι' όλο σταματούσε και σκεπτόταν, όπως κάνουμε έμεις όταν γράφουμε έκβσει. Καμμιά φορά, σήκωσε το κεφάλι της και μάς είπε: «Ο κύριος δήμαρχος με είδωποίησε ότι την Πέμπτη θα έρθουν από την πόλη κάτι επίσημοι. Όταν περάσουν από το σχολείο, πρέπει κάποιος από σάς να πη αυτό το λόγο.

Μάς κυττάτε όλους για μία στιγμή κι' έμεις κρατούσαμε την άνοπνη μας από την αγωνία. Τέλος έδειξε έμένα: «Τά καταφέρνεις να τον μάθης απ' έξω, Ντομένικο; μου είπε.

«Αν τά καταφέρνω! Με διάλεξε ανάμεσα σε όλους, και με ρωτά αν τά καταφέρνω!

«Μάλιστα κυρία, άπαντά και σηκώνομαι όρθιο σε προσοχή, χτυπώντας τά τσόκαρα τό ένα με τό άλλο.

«Εκείνη με κυττάζει και χαμογελά.

«Όμως βλέπεις, Ντομένικο, λέει, πρέπει να πης της μητέρας σου να σου ετοιμάσει για μεθαύριο τά καλά σου ρούχα και τά παπούτσια σου τά γιορτινά. Δεν μπορεί κανείς να βγάλη λόγο με τά τσόκαρα.

«Εγώ τά χάνω. «Δεν έχω παπούτσια», ετοιμάζομαι να πω, μά τότε σκέπτομαι πως θα μου πάρη τό λόγο και θα τό δώση σε κανέναν άλλο. «Έτσι καταπίνω τό σάλιο μου και λέω μόνο:

«Μάλιστα, κυρία. Θα τής τό πω. (Και κάποιος άγιος άκουσε τό βροήση. Μά ποιός άγιος, Παναγίσα μου;)

«Όταν φτάνω στο σπίτι, τά διηγούμαι όλα στους δικούς μου, χωρίς να πάρω άνοπνη. «Άλλά τό πράγμα δεν φαίνεται να τους κάνει εντύπωση. Η μάλλον εντύπωση ναι, τους κάνει, αλλά από την άνόπηση.

«Η μητέρα μας άνακατεύει τη σούπα στο τσουκάλι και μουρμουρίζει:

«Τά καλά ρούχα τά τα παπούτσια! Που θα τά βρω εγώ όλα αυτά ως την Πέμπτη;

Κι' ύστερα από λίγο ρωτά:

«Δεν μπορείς να πης της δασκάλας σου να βάλη κανένα άλλον;

Νοιώθω ένα κούνη στο λαιμό. Σκέφτομαι την ώρα που θα τό λέω στη δασκάλα και όλα τά παιδιά θα με κυττάζουν και θα κρυφογελούν και χωρίς να τό περιμένα ούτε ο ίδιος. Ξεσπώ σε κλάματα και νοιώθω τρομερά φτωχός και δυστυχισμένος. «Όλοι, όλοι έχουν παπούτσια, συλλογίζομαι. Και μόνο εγώ δεν έχω. Και δεν έχω ποτέ τίποτα εγώ. Και είμαι πάντοτε πεινασμένος»

Δεν σκέφτομαι πια τό λόγο και τη δασκάλα, μά χίλια άλλα πράγματα. Πως είμαστε οι πια φτωχοί του χωριού, πως ή αδερφή μου δουλεύει σά σκιάβα, και είναι όμορφη και καλή, μά ή Γκιουζεπίνια δεν τη θέλει για νύφη γιατί είναι φτωχή. Και ή μητέρα μου που δίνει όλο τό χειμώνα και πλένει στα ξένα σπίτια. Και σκέπτομαι τον κοπνύ που γεμίζει τό σπίτι μας, γιατί ή κοπνοδόχος είναι παλιά και χρειάζεται ένας άντρας για να τη φτιάξη, κι' έμεις δε γνωρίζουμε άλλον άντρα εκτός από τον Πιέτρο, μά εκείνος θέλει μόνο να φιλά την «Αννα και δεν τών

νοιάζει για τίποτε άλλο. Κι' εγώ είμαι ένα μικρό παιδί που δεν μπορεί να κάνει τίποτα.

Αυτά όλα τά συλλογίζομαι και τά λέω ανάμεσα στους λυγμούς μου, ώσπου στο τέλος ή αδελφή μου αρχίζει κι' αούτη να κλαίη και να με παρηγοή:

«Μη σε νοιάζει, Ντομένικο, μου λέει. Θα έχης τά ρούχα και τά παπούτσια για την Πέμπτη. Σού τ' όρκίζομαι.

«Λες να σου δώση δανεικά ο Προσπτερο; ρωτά ή μητέρα μου.

«Ό! Θα μου δώση. Το κακό όμως θα είναι όταν θα ζητήση να έξοφλήσω τό χρέος μου, λέει ή αδελφή μου και γελά μ' ένα γέλιο βραχνό που με κάνει ν' άνατριχιάζω.

Δεν ξέρω τί θέλει να πη. Οι γυναίκες μιλάνε συχνά έτσι, που δεν τις καταλαβαίνεις.

«Τί έννοεις; ρωτά ή μητέρα μου. Μπά... Ούτε κι' αυτή δεν καταλάβε.

ΕΙΝΑΙ ή ώρα έννεα τό θράδι και ή «Αννα δεν έχει γυρίσει ακόμη. Η μητέρα μου κάθεται σε μία άκρη της κουζίνας και έχει μία έκφραση σά να ξενοχτάη νεκρό.

«Ο Πιέτρο περπατά πάνω - κάτω κοπνίζοντας κι' εγώ κάθουμαι σε μία γωνιά και περιμένα. «Όπου νάναι δάρρη ή «Αννα να μου φέρη τά καινούργια παπούτσια. Σε μία στιγμή μάλιστα τό λέω τό Πιέτρο μά εκείνος άπαντά ότι τά μαγαζιά κλείνουν από τις έφτα.

Κάποιος φορά άκούγεται έξω στο δρόμο ο θόρυβος ενός αυτοκινήτου και σε λίγο μπαίνει στο σπίτι ή «Αννα. «Εγώ άμέσως κυττάζω τά χέρια της, που είναι φορτωμένα με δέματα.

«Που ήσουν; τη ρωτά ο Πιέτρο άγρια. Εκείνη τον κυττάζει ήσυχα και ούτε άπαντά, μόνο άκουμπά τά δέματα στο τραπέζι κι' άρχίζει να τά λύνη ένα-ένα.

«Που βρήκες τά χρήματα; τη ρωτά ή μητέρα μου και ή φωνή της τρέμει. Σου τά έβωσε ο Προσπτερο; Μά εκείνο τό χρέος που έλεγες;

«Δεν υπάρχει πια χρέος, άπαντά ή «Αννα.

Και βγάζει από τό κουτί ένα ζευγάρι παπούτσια μαύρα και γυαλιστερά, με διπλή σόλα και κορδόνια. Τά πιο ωραία παπούτσια που έχω δη στη ζωή μου. Πέτω πάνω τους και τά άγκαλιάζω. «Ενα ζευγάρι παπούτσια καινούργια! Δικά μου. Και είναι τόσο ωραία! Τόσο γυαλιστερά!

«Από δά κι' έμπρός θα έχης ρούχα και παπούτσια όπως όλα τά παιδιά, μου λέει ή «Αννα και μου χαμογελά.

Δεν ξέρω γιατί, ή μητέρα στέκεται σε μία γωνιά, ακίνητη σαν άγαλμα και κλαίει. Και ξαφνικά ο Πιέτρο σηκώνει τό χέρι του και δίνει στην «Αννα ένα χαστούκι. Εκείνη δε λέει τίποτα, κι' έμένα μου φαίνεται πως όνειρεύομαι.

«Εσ' ήσουν στο αυτοκίνητο που σταμάτησε πρό όλιγου; τη ρωτά.

«Ναι, του άπαντά εκείνη. Μ' έφερε εδώ ο Προσπτερο.

«Ο Πιέτρο τής δίνει άλλο ένα χαστούκι κι' εκείνη ήσυχα πάντοτε του λέει:

«Πες τό μητέρα σου πως έχω δικιο. Εγώ δεν κάνω για σένα. Κέρδισε ή δασκάλα.

«Εκείνος τότε την παρακολεϊ να του πη πως είναι όλα ψέματα, μά ή «Αννα επιμένει:

«Φύγε Πιέτρο. Τώρα είναι πια άργά. Έμπρεπε να με υπερασπιστής όσο ήταν κορός.

«Ο Πιέτρο φεύγει χτυπώντας πίσω του την πόρτα. Η «Αννα κλείνει τά μάτια και τά δάκρυα κυλούν στα μάγουλά της.

«Απόψε βρήκαν όλοι να κλαίνε και να

μαλώνουν! Απόψε που είμαι τόσο ευχριστιμένος.

Σφιγγω τά παπούτσια στην άγκαλιά μου και πάω στο κρεβάτι μου. Τώρα δεν είμαι πια φτωχός, συλλογίζομαι. Τά βάζω κάτω από τό μαξιλάρι μου και άποκοιμέμαι.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ πράγμα που μαθαίνω την άλλη μέρα στο σχολείο είναι, πως ο Πιέτρο άρραβωνιάστηκε με τη δασκάλα. Άπ' την αύγη, λένε, ή Γκιουζεπίνια γυρίσε από πόρτα σε πόρτα του χωριού για να πη τό νέο. «Όταν τό άκούω παγώνει τό σίμα μου. «Μά ο Πιέτρο είναι της «Αννας μου», θέλω να φανάζω. Άλλά φοβάμαι πως θα με κοροϊδέσουν και δεν λέω τίποτα. Μά είμαι πάλι δυστυχισμένος και ούτε θυμάμαι πια πως είμαι ντυμένος σαν πλουσιόπαιδο και πως σε λίγο θα βγάλω λόγο. Κυττάζω τη δασκάλα (εκείνη σήμερα άποφύγει τό βλέμμα μου) και για πρώτη φορά νοιώθω να τη μισά.

«Η δασκάλα μάς κράτησε ως τις τρεις στο σχολείο, μά εκείνοι οι επίσημοι ούτε φάνηκαν πουθενά. Στο τέλος ήρε ο δήμαρχος και μάς είπε ότι δεχτηκε τους έπισήμους στο σπίτι του και ότι αυτοί δεν είχαν καιρό να περάσουν απ' τό σχολείο. Λέει κι' άλλα πολλά, μά εγώ δεν τόν άκούω. Σκέπτομαι μόνο πως όλη αυτή ή ιστορία δεν έχει άλλο άποτέλεσμα από τό να χωρίση για κάποια παράξηση οτία — την «Αννα και τον Πιέτρο. Και σκέπτομαι ακόμα πως τώρα είμαι εδώ καλοντυμένος όπως τά άλλα παιδιά, μά δεν με νοιάζει καθόλου γιατί θυμάμαι σαν κάτι περασμένο την «Αννα που πηγαίνα ν' άνοίξη στον Πιέτρο και ήταν τόσο εύτυχισμένη, που ακόμη και τό κουρελιασμένο φόρεμά της ήταν ωραίο και τά μαλλιά της έπεσαν στις πλάτες της σά μαύρο μετάξι, κι' έμένα ή ζωή μου φαίνόταν σαν ωραίο μυστήριο.

«Έτσι με πιάνει τέτοια λύπη και θυμός μαζί, που βγαίνω από την τάξη χωρίς να ρωτήσω κανένα και τρέχω, τρέχω στα χωράφια και κλαίγοντας και χωρίς καλά - καλά να ξέρω τί κάνω, βγάζω τά παπούτσια μου και τά πετώ στο ποτάμι. Τά βλέπω μία στιγμή να πλέβουν στην επιφάνεια κι' ύστερα να βουλιάζουν.

Γιατί; Γιατί τό έκσιμα αυτό; άναρωτιέμαι. Και ή ζωή δεν μου φαίνεται πια σαν ένα ωραίο μυστήριο, μά σαν τά μυστήρια που κρύβει ο Τονίνο στην τσέπη του και τον ρωτάς τί είναι και σου βάζει κάτω από τη μύτη, ένα σκουλαρίκι, μία σφεντόνα σπασμένη ή ένα ψόφιο ποντικό.

ΛΟΥΙΖΑ ΜΑΡΚΙ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Μιά από τις νέες στάρ της Γαλλικής όθόνης είναι και ή Νικολέ Κουρσέλ, ή όποία έχει ήδη αξιόλογη καριέρα στον κινηματογράφο. Μιά από τις τελευταίες ταινίες της είναι ή «Λέσχη Γυναικών» στην όποία πρωταγωνιστεί. Τη ταινία τη σκηνοθέτησε ο Ράφφ Χαμπήμ.

1 Φουστανάκι κλος από λεπτό μαλλίνο, μεταξωτό ή και θαμβοκερό ύφασμα. Κουμπώνει με μία πιά από πάνω ως κάτω, έχει τετραγωνό ντεκολτέ και κοντό μανικάκι. Δυο πιέτες στα πλάγια συγκρατούνται με φαρδύ γαζι ως κάτω από την τάγια.

2 Φουστανάκι με μία χαμηλή τάγια και φαύστα όλο για συγκρατούμενα από δυο μικρές πιά. Η ίδια γαρνιούρα στα μανικά και στο λαιμό.

3 Ντε πιές από φούστα πλισέ και ζακετάκι κοντό κομπωτό με δυο σχιστά τασπάκια. Κοντό μανικάκι.

4 Παλτουδάκι έλαφρά ριχτό, μονόχρωμο και σχιστό στα πλάγια. Έχει μανικά ζαπονέ, στρωγγυλό γιακαδάκι και φοριέται πάνω από φαντοχτερό εμπριμέ.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΡΟΥΛΕΣ ΣΑΣ

■ Οι κορούλες σας βρίσκονται στην άκαρη ηλικία που δεν είναι πια παιδιά μά δεν έγιναν δεσποινίδες ακόμη. Συχνά δυσκολεύεστε πως να τις ντύσετε για να μην τις μεγαλώσετε πρόωρα, άπογοητεύεστε που δεν είναι χαριτωμένες και αντί να τις φροντίσετε περισσότερο έξακολουθείτε να τις ντύνετε όπως και πριν. Μά εκείνες έχουν μεγαλώσει πια και δεν μένουν εύχαριστεμένες. Ζητούν κάποια διαφορετική γραμμή στα ρούχα τους από τότε που ήταν μπεμπέκες. Σας δίνουμε μερικά σχέδια που θα ίκανοποιήσουν και τις μητέρες και τις κόρες.

1 Φουστανάκι κλος από λεπτό μαλλίνο, μεταξωτό ή και θαμβοκερό ύφασμα. Κουμπώνει με μία πιά από πάνω ως κάτω, έχει τετραγωνό ντεκολτέ και κοντό μανικάκι. Δυο πιέτες στα πλάγια συγκρατούνται με φαρδύ γαζι ως κάτω από την τάγια.

2 Φουστανάκι με μία χαμηλή τάγια και φαύστα όλο για συγκρατούμενα από δυο μικρές πιά. Η ίδια γαρνιούρα στα μανικά και στο λαιμό.

3 Ντε πιές από φούστα πλισέ και ζακετάκι κοντό κομπωτό με δυο σχιστά τασπάκια. Κοντό μανικάκι.

4 Παλτουδάκι έλαφρά ριχτό, μονόχρωμο και σχιστό στα πλάγια. Έχει μανικά ζαπονέ, στρωγγυλό γιακαδάκι και φοριέται πάνω από φαντοχτερό εμπριμέ.

17 ΧΡΟΝΩΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΖΩΗ!...

τά σχέδια της εργασίας σας, της μελέτης σας και των διασκέδασών σας, μη ξεχάσετε να περιλάβετε στο πρόγραμμά σας και λίγη ώρα για την όμορφη - υγεία, από όπου θα αντλήσετε ασφάλεια και εμπιστοσύνη στον έαυτό σας και θα σας βοηθήσει να απαλλαγείτε από τα διάφορα «κουπλές».

ΜΑΛΛΙΑ ΜΕΤΑΞΕΤΑ

Πρέπει να έχετε, πρώτα απ' όλα, μαλλιά μαλακά και μετάξινα, δηλαδή μαλλιά καθαρά. Ένα λούσιμο την εβδομάδα θα είναι, έτσι, πρέπει. Για τα ξερά μαλλιά μεταχειριστήτε ελαιόλαδο, για τα λιπαρά μαλλιά, φαρμακευτικά παρασκευάσματα με βάση τα όξέα, λάδι κέδρου, ξύλο του Παναμά (σ' αυτή τη περίπτωση γρήγορο ξεπλύμα για να μην πάρουν μια κοκκινωπή απόχρωση), θειάφι για τα πάσα πολύ λιπαρά μαλλιά.

Ταυτόχρονα με τα μαλλιά σας, θα πλένετε και το χτένι σας και τη βούρτσά σας, για να μη χρησιμοποιήσετε λερωμένα αντικείμενα για τα καθαρά σας μαλλιά.

Η σκόνη, ο ιδρώτας, δίνουν στα μαλλιά μια θαμπή εμφάνιση και τα κάνουν να κολλούν. Γι' αυτό χρειάζονται καθημερινά ένα καλό δυνατό βούρτσισμα, ώσπου να «ανάψη» το κεφάλι σας. Εφοδιστήτε με μια καλή σκληρή βούρτσα και μάθετε να την μεταχειρίζεστε: το βούρτσισμα πρέπει να διαρκεί λίγα λεπτά προς όλες τις διευθύνσεις, τούφα, τούφα, με το κεφάλι σκυμμένο προς τα εμπρός.

Επίσης υιοθετήστε μιαν άκρη καλή συνήθεια (αν δεν την έχετε ήδη): το μασάζ του δέρματος του τριχωτού της κεφαλής. Μπορεί να γίνει έχοντας ακουμπισμένους τους άγκωνες

σας στο τραπέζι, πράγμα που δεν σας εμποδίζει να διαβάσετε ή να ακούτε το ραδιόφωνο. Το δέρμα της κεφαλής πρέπει να κινείται με την πίεση της παλάμης κι' όχι των δακτύλων. Άρκουν λίγα λεπτά την ημέρα.

Καθήστε... στο βάθος της καρέκλας, ή πλάτη κι' ο λαιμός ίσια, τα πόδια μπροστά σας. Το δεξί ελάφρα πλαγίως μπροστά στο αριστερό, οι παλάμες ακουμπισμένες ή μια πάνω στην άλλη. Δίνετε έτσι δείγματα καλής ανατροφής, σεμνότητας

Τέλος, για να ξαναδώσετε τη στιλπνότητα στα μαλλιά σας, που έφυγε με το λούσιμο, βάλτε λίγη καλή μπριγιαντίνη με βάση τα φυτικά έλαια και υδροφίλα λιπαρά προϊόντα. Όσες έχουν ξερά μαλλιά, θα μεταχειριστούν λούσιον με βάση το πετρέλαιο, παρασκευ-

Όμορφιά σας είναι Η ΧΑΡΙΣ

άσματα από βοδινό μεδούλι ή γλυκερίνη.

Την παραμονή του λουσίματος (μιλούμε πάντα για τα ξερά μαλλιά) κάνετε από το βράδυ μια έντριδη με μουρουόλαδο, τυλίξετε τα μαλλιά μ' ένα

τέρνο κόψιμο, θα σας διευκολύνει να εισάστε πάντα ώρα για, απλά και πρακτικά χτενισμένα.

ΠΡΟΣΩΠΟ ΜΑΝΤΟΝΑΣ

Μπαίνοντας στην εφηβική ηλικία, όλες οι ορμονικές διαταραχές αρχίζουν να εμφανίζονται στο δέρμα. Το δέρμα κανονικά έως τώρα αρχίζει να γίνεται λιπαρό, πορώδες και το πρόσωπο — και η αρχή της πλάτης — σκεπάζεται με σπυράκια.

Για να μειώσετε όσο είναι δυνατό αυτά τα ελαττώματα, πρέπει με την εμφάνισή της άκμης, να συνθίσετε ώρισιμένα πράγματα.

Μάθετε, πρώτα - πρώτα, να γνωρίζετε τον τύπο του δέρματός σας.

■ ΛΙΠΑΡΟ: γυαλίζει, πρό παντός στο μέτωπο, στο σαγόνι, στα πτερυγία της μύτης, έχει πόρους γεμάτους με σμήγμα που βγαίνει με την παραμικρή πίεση των δακτύλων.

■ ΞΕΡΟ: είναι λεπτό, τεντωμένο, σχεδόν διαφανές.

■ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΟ: είναι ένας συμβιβασμός μεταξύ των δυο.

Αφού μάθετε τι είδους δέρμα έχετε, πρέπει να το περιποιήσετε καλά, πρωί και βράδυ. Η πρώτη σας δουλειά μόλις ξυπνήσετε είναι να πλύνετε τα χέρια σας: πόσα σπιθουράκια μολύνθηκαν επειδή τ' άγγιξατε με λερωμένα χέρια!

Επειτα, σαπουνίστε καλά το πρόσωπό σας με δυνατό σαπούνι και ζεστό νερό αν το δέρμα σας είναι λιπαρό, με σαπούνι λιπαρό και κρύο νερό αν έχετε ξερό δέρμα, και ούθετο σαπούνι και χλιαρό νερό, αν έχετε φυσιολογικό δέρμα.

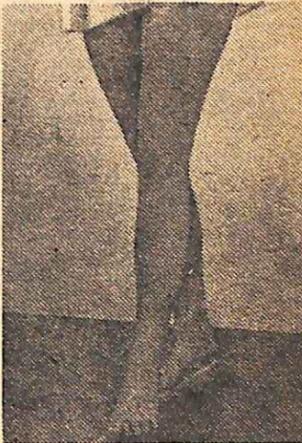
Θα ακούσετε συχνά να λένε ότι δεν πρέπει να μεταχειρίζεστε σαπούνι στο πρόσωπο: αυτό είναι πλάση. Το νερό και το σαπούνι ποτέ δεν κάνουν κακό σε κανέναν αν χρησιμοποιούνται καλά. Μόνο το νερό περιέχει ασβέστιο, κλείνει τους πόρους, αλλά και αυτό το άλλο πτείο αν το αναμείξετε με λίγη σόδα ή βόρακα.

Σε περίπτωση όμως που μακιγιάρεστε, ακόμη και πολύ ελάφρα, το νερό και το σαπούνι δεν είναι αρκετά, γιατί δεν καθαρίζουν τους πόρους ως το βάθος. Πρέπει λοιπόν να ανατρέξετε σε μια κρέμα ή ένα γάλα ειδικό για ντεμακιγιάζ. Το καθαρίσμα ή το ντεμακιγιάζ πρέπει πάντα να το ακολουθή κι' ένα καλό ξεπλύμα με κρύο νερό (έκτος αν έχετε τάση προς τα ξερανήματα) ή με άβραστο γάλα, (και το ένα και το άλλο είναι τονωτικά της επιδερμίδας).

Είναι όμως σπάνιο, σ' αυτή την ηλικία του σχηματισμού

του σώματος να μην εμφανιστή, ιδίως στα λιπαρά δέρματα, έξ αιτίας των έσω έκκρίσεων, αυτό που κοινώς λέγεται «Ακμή

της νεότητας». Έγκαιρίσταται στο πρόσωπο και την πλάτη κι' εμφανίζεται υπό τρεις μορφές: μιμηπικία, έξωγκωμένα κόκκι-

Το πήδημα με το σχοινάκι κρατά τους άθλητες σε φόρμα. Γιατί όχι και σας; Θα επιτύχετε έτσι εύλυγισία, ευκίνησια... και αυτό που ονειρεύεστε όλες: τα ώρατα σφύρα!

Χαράξετε στο πάτωμα μια γραμμή με κιμωλία. Αρχίστε κατόπι να περπατάτε άκουμπώντας τη φτέρνα στην άσπρη γραμμή και τη μύτη του ποδιού γυρισμένη προς τα έξω.

Για να αποκτήσετε «βασιλικό παράστημα», περπατάτε έχοντας στο κεφάλι ένα βαρύ αντικείμενο. Ο τηλεφωνικός κατάλογος μπορεί θαυμάσια να σας εξυπηρετήσει όσο χρειάζεται.

Ανεβαίνετε τις σκάλες έτσι: κλίνετε ελάφρα το σώμα σας προς τα εμπρός, ακουμπήστε το ένα πόδι στερεά και με τη βοήθεια του άλλου ποδιού ώθηστε το σώμα προς τα επάνω.

Το ονειρεύονται οι νέες;... Τον αγαπημένο τους; Λάθος!... Μια κοπελίτσα 16 ετών σπανίως ενδιαφέρεται πραγματικά για τον νεαρό, ένα ή δυο χρόνια μεγαλύτερό της, που την περιμένει στη γωνιά του δρόμου για να περπατήσουν μαζί ως το σχολείο. Βέβαια κολακεύεται το φιλότιμό της, αλλά δε δεσμεύεται η καρδιά και το πνεύμα της. Και όταν

Θ' αποκτήσετε και θα διατηρήσετε ώραια μαλλιά αν κάθε μέρα, χωρίς ποτέ να το παραλείπετε, χτενίζετε και θουρτίζετε τα μαλλιά σας, τούφα, τούφα

Σε κάθε ευκαιρία, κάνετε ένα μασάζ του τριχωτού της κεφαλής με τα δάχτυλά σας. Το δέρμα του κρανίου σας πρέπει να «κινείται» με τη φορά του χεριού,

Δεν πειράζει αν κάνετε κάθε μέρα μια γκριμάτσα, όταν πίνετε μουρουέλια, που περιέχει διαιτητικές Α και Δ, ασβέστιο, μαγνήσιο κι' άλλα συστατικά,

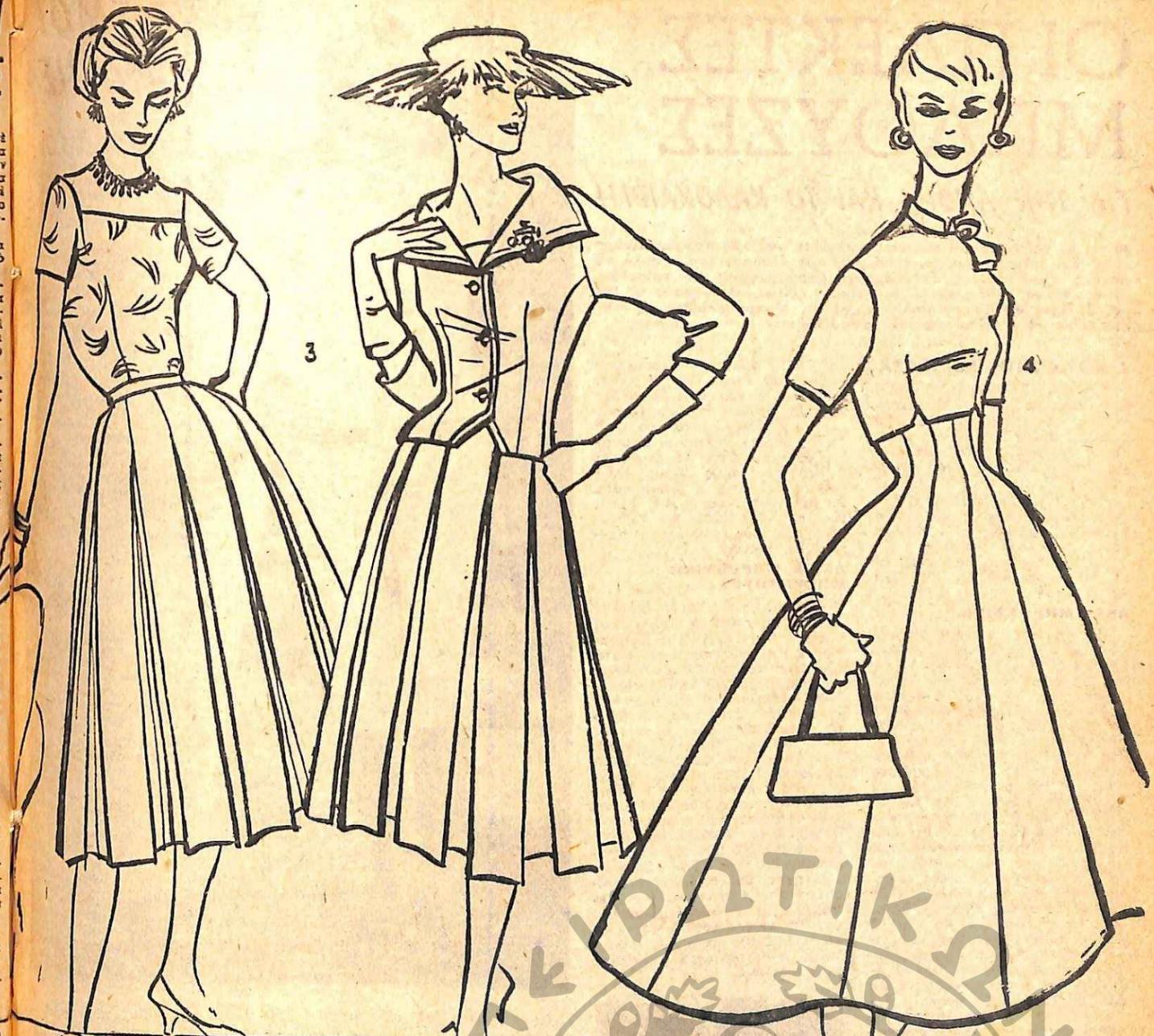
Άκουμπήστε στο πρόσωπο ένα τσιγαρόχαρτο. Θα δείξει τον τύπο του δέρματός σας, ανάλογα με το εάν το χαρτί μείνει καθαρό ή εάν λερωθή με λίπος.

ΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

1 Φόρεμα κοκταίλ από «πὺ ντέ σουά». Ἡ φούστα εἶναι ἀπὸ τέσσερα φύλλα κλῶς μὲ μίαν ντεκούπ στήν τάγια σάν ἄστρο. Φοριέται μὲ ἕνα κορσάζ ἔξωμο πὺ μετατρέπεται σὶ κλειστὸ ἂν προσθέσετε ἕναν μεγάλο ξεχειλωτὸ γιακά καὶ μανίκια ρεγκλάν τρουά κάρ.
 2 Φόρεμα μὲ φούστα κλῶς κι' ἕνα κορσάζ κλειστὸ πὺ κουμπώνει στὸ πλάι μὲ μίαν πᾶτ μὲ κουμπιά.
 3 Ἀνοσάμπλ ἀπὸ μονόχρωμο ὄρασμα μὲ μπλουζά ἐμπριμέ. Ἡ φούστα εἶναι μὲ πιέτες σοσέι. Ἡ μπλουζά ἔχει τετράγωνο ντεκολτέ καὶ κοντὸ μανικάκι. Ἡ ζακέτα εἶναι κοντὴ μὲ μεγάλο γιακά ξεχειλωτὸ καὶ τρουά κάρ μανίκια.
 4 Φόρεμα ἀπογευματινὸ μὲ μονοκόμματα φύλλα. Εἶναι ἔξωμο μὲ τετράγωνο ντεκολτέ καὶ φοριέται μ' ἕνα κλειστὸ μπολερό πὺ γαρνίρεται μὲ μίαν κοντὴ γραβατίτσα.
 5 Φουστανάκι μὲ φούστα ὅλο πιέτες κορσάζ, μπλουζάν μὲ στρογγυλὸ ξεχειλωτὸ γιακά, χωρὶς μανίκια. Ντέ πιές ἀπὸ φούστα μὲ σοῦρες καὶ «εβαρέζ» κοντὴ κουμπωτὴ μὲ ζαπονέ μανίκια τρουά κάρ.

6 Ντέ πιές σὲ ἴσια γραμμὴ. Φούστα ἴσια κορσάζ χωρὶς μανίκια μὲ μεγάλο γιακά ντραπέ. Φόρεμα κλῶς μὲ φαρδεῖα ζώνη ἀπὸ τὸ ἴδιο. Κορσάζ κρουαζέ μὲ σμόκιν ξεχειλωτὸ γιακά καὶ ζαπονέ τρουά κάρ μανίκια.
 7 Ντέ πιές ἀπὸ φούστα ἂν φόρμ καὶ ζακέτακι κοντὸ μὲ ζαπονέ μανίκια καὶ ξεχειλωτὸ γιακά φόρεμα φλοῦ πὺ σφίγγει στή μέση μὲ μίαν φαρδεῖα ζώνη, ντεκολτέ μπατό καὶ ζαπονέ μανικάκι.
 8 Φόρεμα σὲ ἴσια γραμμὴ. Μίαν φαρδεῖα ζώνη ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ πλάγια, κουμπώνει στή μέση μὲ δύο κουμπιά καὶ σφίγγει τὴ μέση ντραπάροντας τὸ κορσάζ. Γιακάς ντραπέ ἀπὸ ἐμπριμέ. Φόρεμα κλῶς μὲ φαρδεῖα ζώνη, χαμηλὴ μανικοκόλλησι καὶ μωτέρὸ γιακά.
 9 Ἀνοσάμπλ ἀπὸ ἕνα ἴσιο ντέ πιές μὲ «εβαρέζ» χωρὶς μανίκια ἢ ὁποῖα σουρώνει κάτω. Κάτω μακρὰ μὲ στρογγυλὸ γιακαδάκι.
 10 Παλτὸ μὲ ὠμίτη ριχτὸ καὶ στρογγυλὸ ξεχειλωτὸ γιακαδάκι. Κάτω ἀπὸ τὸν ὠμίτη συγκρατεῖται καὶ μὲ σοῦρες τὸ φάρδος. Φουστανάκι σὲ ἴσια γραμμὴ μὲ φαρδεῖα ζώνη στή μέση καὶ μανίκια ζαπονέ.
 11 Φουστανάκι σὲ ἴσια γραμμὴ μὲ κορσάζ μπλουζάν καὶ ντραπέ γιακά. Ντέ πιές μὲ φούστα ἀπὸ ἐλαφρὴς σοῦρες καὶ ζακέτα κοντὴ μὲ ζαπονέ μανίκια ντεκολτέ μωτέρὸ μ' ἕνα ἴσιο γιακαδάκι.

ΠΟΤΕ δεν θα τὸ λησμονήσω! Καὶ μόνον ἡ ἀνάμνησίς του με γοητεύει καὶ τώρα ἀκόμη. Τί εὐμορφον Πάσχα! Νο μίζω ὅτι ἔκτοτε δὲν εἶδα πλέον τοιοῦτο φαῖδρον, τοιοῦτο μελωδικὸν κ' εὐώδες Πάσχα. Ὅλα ἐγελοῦσαν ὡς μικρὰ ἄθωα παιδία, ὅλα ἐμοσχοβολοῦσαν εἰς τὴν μικρὰν ἐκείνην νησον, ὅλα ἦσαν λαμπροφωρεμένα· τὰ περισσότερα παιδία εἶχαν φορέσει καινούργη τριζοκοποῦντα ὑποδήματα κ' ἔκαμνον κρότον καὶ κρότον ἐπάνω εἰς τὶς πλάκες τῆς Ἐκκλησίας. Τί εὐμορφον Πάσχα! Τὴν ψαλμωδίαν του, μοὶ φαίνεται, δὲν τὴν ἤκουσα πλέον. Ἴσως συνετέλεσε καὶ ἡ ἔκτακτος δροσερὰ ἀνάμνησις τοῦ ἔτους ἐκείνου τοῦ ἀληθμονήτου. Τὰ ἀπόδονα εἶχαν ἔλθει τόσον ἐγγὺς εἰς τὴν κομποπολιν, ὥστε μερικά ἀπόδονα εἰσέδυσαν καὶ εἰς τὸ πυκνὸν τοῦ ναΐσκου κηπίριον καὶ συνώδευον καὶ ἐκείνα με τὴν μαγευτικὴν μελωδίαν τῶν τὸ γλυκύλαλον «Χριστὸς Ἀνέστη». Τὸ καὶν θυμίαμα, ὑπάρχον σιγμῶν, πού νομίζω πῶς τὸ αἰσθάνομαι ἀκόμη κατὰ τινα μυστικὴν ὁδὸν ἀπάτην. Ἐλεγον πῶς ἦτο θυμίαμα ἀπὸ τῶν Ἁγίων Ἀνναν, Σκήτην τοῦ Ἀθωνοῦ, γνωστὴν διὰ τὴν ἀρετὴν τῶν ἐρημιτῶν αὐτῆς. Ἄλλ' ἴσως καὶ τὰ πάμπόλλα τριαντάφυλλα τοῦ κηπίριου τῆς Ἐκκλησίας προσέφερον καὶ αὐτὰ ἐν ἀναλογία τὸ ἀρωματίζον τὸ μεθυστικόν. Καὶ ἦσαν τόσα πολλά τὸ ἔτος ἐκείνο! Ἐνθυμούμαι ὅτι ὁ μπάρμπα - Κώστας ὁ Ὀλλαντέζος ἐπέδουσε κ' ἐμοίραζε καθ' ἐκάστην εἰς τὰ παιδία τῆς γειτονίας, τὰ κόλλυθα, νὰ μὴ φωνάζουν εἰς τὰ τρελλὰ παιχιδία τῶν ἐν τῇ μικρᾷ τοῦ ναοῦ πλατεία καὶ διακόπουν τὸν ἔσπερινόν τοῦ γέροντος παπᾶ Οἰκονόμου. Ὁ λαμπρὸς διαστραφὴς τῶν νυμφῶν τοῦ Πάσχα ἐκείνου παραμένει ἀκόμη ἀνεξίτηλος εἰς τὴν μνήμην μου με τὰ ζωρὰ χρώματά του, καὶ τὴν χρυσουαύρουσαν στιλβηδῶνα του, ὡς νὰ ἐξωγροσάθη ἔκτοτε ἐν τῇ φαντασίᾳ μου με ὅλην τὴν λαμπρὴν καλλιτεχνικὴν εἰκόνα ἀγιογραφίου. Ἐτυχε τὸ ἔτος ἐκείνο νὰ τελεσθῶσι καὶ πολλοὶ γάμοι, καὶ τὸ σημαντικώτερον, ἔτυχε τὸ ἔτος ἐκείνο νὰ ἐργασθῆ τὸ ναυτικὸν ὄσον σπανίως συμβαίνει, καὶ εἶχε συναχθῆ εἰς τὴν μικρὰν νῆσον ἀκοκτον χρήμα καὶ τὸ ἀναθεματισμένον ὄπου ὑπάρχει παρακολουθεῖται με χρορὰν καὶ με λάμψιν. Ὡ, τί Πάσχα ἐκείνο!

Συμφωνεὶ μοὶ καὶ ὁ γέρον Οἰκονόμος καὶ μοὶ ἔλεγε μετὰ ταῦτα κ' ἐκείνος: —Τί Πάσχα ἐκείνο, παιδί μου! Ἐχεῖς δίκαιον.

Κ' ἐλαμπαν ἀπὸ χαρὰν γεμάτοι οἱ ἀφθαλμοὶ του, ὡς λάμπε καθαρὸν ποτήριον ἀπέναντι τοῦ φωτός. Νὰ ἦτον τάχα ἡ ἡλικία! στοχαζόμεναι νῦν. Νὰ ἦτο ἡ μάγος, ἡ ἀφροντής, ἡ γόησσα ἡλικία ἡ παιδική, ἡτις μοὶ ἐξωγοράφισεν αὐτὴν τὴν ἀλλοτταν, αὐτὴν τὴν ἀνεξάλειπτον εἰκόνα τοῦ Μεγάλου ἐκείνου Πάσχα;

ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΖΕΙ πλέον. Ροδίζει εὐμορφα ἡ αὐγὴ προσπαθοῦσα νὰ διασπᾶσθ τῆς νυκτὸς τὴν μαύρην καλύπτραν, ἡτις ἀπλοῦται ἀκόμη εἰς τὸ μικρὸν χωρίον μου καὶ εἰς τὸν εὐμορφον λιμένα του, τοῦ ὁποῦ τὰ νερὰ ἀκίνητα ἠσυχάζουν ἐν τῇ σιωπηλῇ τῆς νυκτὸς γολήνῃ. Οὔτε ὁ φλοῖσθος ὁ μελωδικὸς ἀκούεται εἰς τὴν ἄμμον κάτω. Τὰ ἄστρα τρέμουν παγινιώδη ἐν τῷ κυανναυγί στερεώματι, ὡς νὰ τὰ ἐξήγειρον τώρα διὰ τὸν θαθὸς ἕννου αἰ πρώτα τῆς ἡοῦς ἀκτίνες. Δύο ἡδύλοιοι ἀηδόνες κελσοῦν περιπαθῶς τὸ ἐπιθῶν ἐν τῷ κηπίριῳ, ἀφ' οὗ ἀναδίδεται εὐώδεια μεθυστικὴ ἀρωμάτων. Ὁ Ἀναστάσιμος θῆμος ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ἀνομιλεῖται τόσον περιπαθῶς καὶ τόσον γοητευτικῶς, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ παρατεταγμένοι ἔξω εἰς τὴν

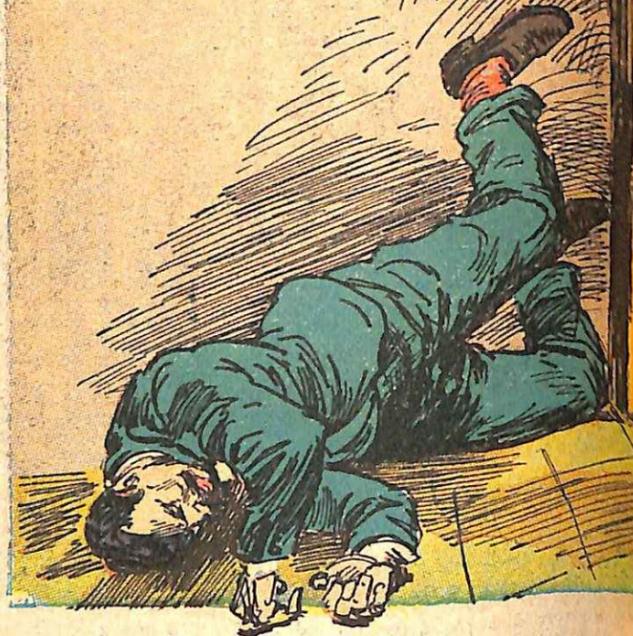
πλατείαν ναῦται· ἴνα πυροβολώσιν, λησμονοῦν τὸ χαρμόσυνον ἔθιμον, παρασυρμένοι ἀπὸ τὸν ἦδον τῆς ψαλμωδίας ἀντίλαλον. Μεσα εἰς τοὺς χοροὺς εἶχαν καταλαβεῖ τὰ στασίδια τῶν ὄλοι οἱ προύχοντες ἔνθεν καὶ ἔνθεν φοροῦντες τὰ καλά των, κρατοῦντες τὰς λαμπάδας των, σεμνὴ ἐν τῇ ὅλῃ ἀπλότητι αὐτῆς παραταξίς. Ὅπισθεν δὲ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ οἱ νησιῶται ὄλοι ναυτικοὶ καὶ γεωργοὶ ἀνάμικτοι. Καὶ πρὸς τοῦτοις τὰ παιδία καθένα μετὸ κόκκινον αὐγὸν εἰς χεῖρας, γεμάτα χαρὰν. Μετ' ὀλίγον ρεῦμα φωτὸς ἐξεχύθη ἐν τῇ πλατεία, λαθὼν παντοίας ἀνά τὰς σκολιάς ὁδοὺς ἀνευθύνσαι. Ἐληξεν ἡ λειτουργία τῆς Ἀναστάσεως καὶ οἱ πιστοὶ νησιῶται κρατοῦντες ἀναμμένην τὴν λαμπάδα τοῦ Πάσχα, μετέβαινον ἐν ἀγαλλιάσει εἰς τοὺς οἴκους των νὰ φέρωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ φῶς, τὴν χαρὰν, τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ ἤκουοντο ζωρῶς καὶ χαρμωδῶς διασταυρούμενα ὡς τρελλὰ πτηνὰ τοῦ χειμῶνος κυνηγούμενα ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ:

—Χριστὸς Ἀνέστη!
Καὶ αἱ ἀπαντήσεις ἐπανελάμβανον τὴν γλυκεῖαν προσφώνησιν ἀντ' ἑαυτοῦ. —Ἀληθῶς Ἀνέστη! συνοδεύομαι ὑπὸ γενναίων πυροβολισμῶν τῶν ναυτικῶν ἰσχυρῶν ὄπλων, ὧν ὁ ἀντίλαλος βαρῶς καὶ βροντερῶς ἐφέρετο διὰ τοῦ ἡμεροῦντος αἰγιαλοῦ πρὸς τὰ κατασκότεινα βουνὰ τῆς μακρονησοῦ Εὐβοίας. Κατόπιν ὄλον ἐκείνο τὸ Ἀναστάσιμον φῶς, ὅλη ἐκείνη ἡ χαρὰ διασπᾶ εἰς τοὺς οἰκίσκους τῆς μικρᾶς πολίχνης, ἕκαστος τῶν ὁποίων μετεβλήθη εἰς ναὸν ἐορτάζοντα μετὸ ἀχόρταστον Πασχαλίον ἄσμα, ψαλλόμενον ὑπὸ τὸ περιτέχον τσοῦγκρισμα τῶν αὐγῶν, τὸ ἀνεκφράστον χάριμα τῶν παιδιῶν, ἅτινα ἠγρύπνησον πρῶτην φοράν διὰ τὴν ἡδίστην αὐτὴν ἀπόλαυσιν, τὴν στιλπνὴν χαρὰν, ὡς τὸ στιλπνὸν κέλφος τοῦ Πασχαλίου αὐγῶν.

ΚΑΙ μόνον ἐνὸς οἰκίσκου τὴν σκοτίαν δὲν ἐφώτισε τοῦ Πάσχα ἡ λαμπάς. Οὐτε ἠκούσθη ἐν αὐτῷ τὸ ἡδύμολον Χριστὸς Ἀνέστη, ἀν καὶ διαβάται τινὲς διερχόμενοι καὶ βλέποντες τὴν μαύρην ἐκεῖ σκοτίαν ἐσταμοποῦσαν ἀκροώμενοι ἤχον τινα ἄμυδρον ὡς ἄσματος τινος ἀμόρφου, ὡς ἤκου τινὸς ἐκκλησιαστικοῦ δυσδιακριτοῦ, καὶ παρήρχοντο διερωτῶντες ἀλλήλους: —Πῶς νάσαι τάχα ὁ μπάρμπα-Κώστας!

Πῶς τὸν λυπηθήκαμε τὸν καῖμένο τὸν Ὀλλαντέζο. Τί καλὸς ἐκκλησιάρχης! Ἐβαλε τὰ παιδία σὲ τάξι.
—Χτυπιὰ πού τὴν ἔφαγε, παρετήρησεν ἕτερος, σὰ δὲν σκοτώθηκε!
Μεσα εἰς τὸν οἰκίσκον ἐκείνον, μίαν καλυβίταν μᾶλλον πρὸς τὰ Πηγάδια, χωρὶς φῶς, χωρὶς ζοῆν καμμίαν ἦτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ ψαθίου ἀπλοῦ ὁ μπάρμπα-Κώστας, φέρων δεμένους βαρῶς τὰς σιαγόνας του κ' αἰσθανόμενος ἰσχυρὸν πόνον ὡς νὰ ἔπαθον οἱ ὀδόντων του. Τίποτε ἄλλο δὲν εἶχε. Καὶ ἐπεχείρησεν πολλὰκις νὰ ἐξέλθῃ τὴν νύκτα καὶ μεταβῆ εἰς τὴν Ἀνάστασιν. Πλὴν πάλιν ἐμετανοοῦσε. Πῶς νὰ ἐξέλθῃ μετὸς δεμένους οὕτως τὰς σιαγόνας. Καὶ ἐπεχείρησε πολλὰκις ἐν τῇ θλιβερᾷ ἐκείνῃ μονῶσει του νὰ ψάλλῃ τὸ «Χριστὸς

Ὁ ἱερεὺς ἠτοιμάζετο νὰ εἰσέλθῃ ὅτε ἐξαίφνης...

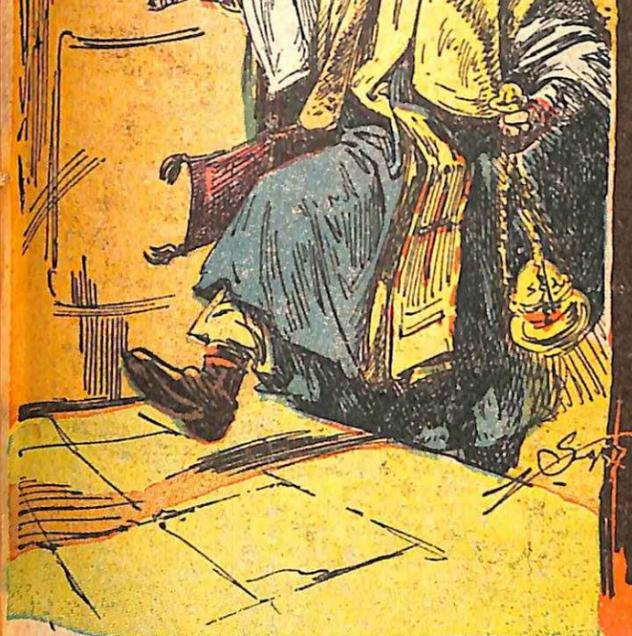
ΑΡΑΤΕ ΠΥΛΑΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΛΕΞ. ΜΩΡΑΪΤΙΔΟΥ

Ἀνέστη», πλὴν δὲν ἤδυνάτο νὰ προφέρῃ καθαρῶς τὰς συλλαβὰς. Ἦκουε μακρῶς, τοῦ ἐφαίνετο, τὴν χαρὰν, τὴν ψαλμωδίαν, τὸ ἠσθάνετο ἐκ τῶν ραγᾶδων φῶς, ὡς τῆς Ἀναστάσεως φῶς, καὶ τότε καταπνίγων τὸν πόνον προσεπάθει νὰ ψάλλῃ, πλὴν εἰς τὴν μάτην, ὅτε τέλος ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ ἐξέλιος βλέπει ὁ μπάρμπα - Κώστας τὸ ἅγιον φῶς, τὴν λαμπάδα τοῦ Πάσχα. Ὁ γέρον Οἰκονόμος μετὰ τὴν ἀπόλαυσιν τῆς λειτουργίας, πρὶν μεταβῆ εἰς τὸν οἶκον του, ἐνεθυμήθη τὸν μπάρμπα - Κώσταν, καὶ ἤλθε φέρων πρὸς αὐτὸν τοῦ Πάσχα τὸ φῶς. «Δεῦτε λάβετε φῶς» κραυγάζει μετὰ χαρὰν ὁ γέρον ἱερεὺς ἅμα εἰσελθὼν. Ὁ ἀσθενὴς δὲν ἤξευρε πῶς νὰ ἐκφράσῃ τὴν συγκοκτον καὶ πῶς νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν συγκοκτον τάσασιν ταύτην τοῦ ἁγίου Οἰκονόμου. Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐξέφρασε ποιήσας τὸν σταυρὸν του καὶ βαθῶς ὑποκλιθεὶς. —Χριστὸς Ἀνέστη! ἀνέκραξεν ὁ ἱερεὺς, ὡς νὰ εἰσελθὼν. Ὁ ἀσθενὴς δὲν ἤξευρε πῶς νὰ ἐκφράσῃ τὴν συγκοκτον καὶ πῶς νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν συγκοκτον τάσασιν ταύτην τοῦ ἁγίου Οἰκονόμου. Ὅλα δὲ αὐτὰ ἐξέφρασε ποιήσας τὸν σταυρὸν του καὶ βαθῶς ὑποκλιθεὶς.

—Πῶς εἶσαι;
—Καλὰ. Δόκθα θοὶ ὁ Θεός!
—Πονεῖς;
—Δόκθα θοὶ ὁ Θεός! ἔπανελάμβανεν ὁ ἀσθενὴς. Δόκθα θοὶ ὁ Θεός!
Ὁ γέρον Οἰκονόμος ἔλυσε τὸν ἐπίδεσμον καὶ παρετήρησεν ὅτι ἔλειπον ὄλοι οἱ πρόσθοι ὀδόντες τοῦ μπάρμπα - Κώστα καὶ ἐκ τῶν δύο σιαγόνων. Καὶ καταπνίγων θλιψίμν τινα ἐνδόμεχον:
—Δὲν ἔχεις τίποτε, εἶπε. Μόνον πῶς θὰ σ' ἔχουμε πλέον χωρὶς δάντια.
—Δόκθα θοὶ ὁ Θεός!
—Πλὴν μὴ λυπησῆαι τὴν θέσιν σου θὰ

τὴν ἔχης πάντοτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν καρδίαν μου.
—Θὰ δέου πάδι τὸ «τίθ ἔθιν οὐτοθ ὁ θαθιδεῦθ τῆθ δόκθηθ»;
Καὶ ἀναστέναιε θαθῶς.
Ὁ γέρον Οἰκονόμος ἐκλαβὼν τοῦτο ὡς παράνονον τοῦ παθῆμάτος του δὲν ὠμίλησεν.
—Ἦναψε τὸ κανδήλιόν του, προσηγγέλιεν εἰς αὐτὸν ὅτι θὰ τοῦ στεῖλῃ ζωμόν, κ' ἐστράφη ν' ἀπέλθῃ.
—Παπά! παπά! ἐφώνησεν ὁ μπάρμπα-Κώστας.
—Θέλεις τίποτε; ἐβόησεν ἰσχυρῶς ὁ ἱερεὺς, ὡς πρῶτονον ὄσον ἀπευθυνόμεθα πρὸς ἀθηνούντα, ὡς πρὸς κοφόν.
—Παπά, τὴ δαιμάδα μου!
Καὶ ἔτεινε ὁ ἀσθενὴς μικρὰν λαμπάδα τοῦ Πάσχα, ἣν εἶχε φυλαγμένην παρὰ τὸ προσκεφάλαιόν του, παρακαλῶν τὸν ἱερέα ν' ἀνάψῃ αὐτὴν, ὅστις καὶ τὸ ἔπραξε μετ' εὐχαριστήσεως.
Κ' ἐλαμψε τότε ὁ οἰκίσκος περισσότερον ἀπὸ τὰ διπλὰ φῶτα. Ὁ μπάρμπα-Κώστας μάλιστα τότε φαιδρυνθεὶς σφόδρα ἀνεπήδησεν ἀφῆνις ζωρῶς, ὡς ἦτο μετὸς δεμένους διὰ τοῦ γεροῦντο μονηλίου τὰς σιαγόνας ἤρχισεν νὰ ψάλλῃ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη», βροντῶν ἠέμα αὐτὰς ἄνευ πλέον ὀδόντων, καὶ ἀντὶ συλλαβῶν μελωδικῶν ἐκβάλλων ἀσθενεῖς τινὰς ἤχους ὡς ἐλαφροῦς μνηθιμὸς βαβοῦ ἀνθρώπου, διακρινομένων ἐν τούτοις καὶ τινῶν λέξεων ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἐκείνων αἰτίνες προσφέρονται ὀπωσδήποτε καὶ ὑπὸ τῶν νωδῶν ἀνθρώπων.

—Δὲν πταίειθ ἐθῦ, ῶδε Οἰκονόμος, εἶπε τέλος ὁ μπάρμπα - Κώστας μετὰ τὴν ἐλαττωματικὴν πλέον προφορὰν του, δὲν πταίειθ ἐθῦ.
—Πταίω δὲν πταίω, τώρα τὸ κοκκὸν ἔγχειναι, ἀπῆντησε τεθλιμμένος ὁ ἱερεὺς.

Πλὴν μὴ λυπησῆαι, τέκνον μου. Ὡς σὲ εἶπα, θὰ ἔχης πάντοτε τὴν θέσιν σου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὴν καρδίαν μου.
Ο ΜΠΑΡΜΠΑ - Κώστας 65 ἐτῶν γέρον, ἄγαμος κ' ἐν τῷ παρελθόντι κ' ἐν τῷ μέλλοντι πλέον, εἶχε προσληθῆ ἀπὸ 15 ἐτῶν ὡς ὑπηρετῆς ἐν τῷ ναΐσκῳ τῆς κομποπόλεως, ὡς ἐκκλησιάρχης κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν πόλεων, ὡς κανδηλανάπτης κατὰ τὴν γλώσσαν τοῦ λαοῦ. Ἦξευρε καὶ ὀλίγα γραμμάτια. Ἦτο μέτριος τὸ ἀνάστημα. Κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς τὸ ναυτικὸν στάδιον, ἀκολοθῶν τὸ γενικὸν ρεῦμα τῶν κατοίκων τῆς θαλασσίνης πολίχνης. Διὰ δὲ τῆς φιλοπόνησιν του κατάρθωσε ν' ἀποκτήσῃ καὶ μικρὰν λέμβον, ἀγοράσας αὐτὴν ἀπὸ ἐυτέλους ποσοῦ, ἡμισυντρίμια ἀπὸ τινος ναυαγήσαντος Ὀλλανδικοῦ ἱστιοφόρου μίαν φοβερὰν Οὐρκας εἰς τὴν διάσωσιν τῶν ναυαγίων τῆς ὁποίας εἰργάσθη, ἀνακαλύψας ἐκεῖ εἰς τὸ Ζάνεμο, εἰς τὰς ὄπας καὶ ραγᾶδας τῆς τρικυμώδους ἐκτῆς, καὶ ἔνα κασκέτο ὀλλανδικὸν καὶ μίαν πίπιν· ἀντὶ δὲ τῶν ὀλίγων μισθῶν του ἔλαβε τὴν χαλασμένην ἐκείνην λέμβον, τὴν σκαμπαδίαν, ὡς τὴν ὠνόμαζεν. Ἐπειδὴ δὲ ἦτο κατασκευασμένος κατὰ τὴν παρομίαν πολυτεχνίτης καὶ ῥημοσπίτης, μόνος του ἤξευρε καὶ ὀλίγην μαραγκωσίην— ἐπιδιώρθεσε τὴν λέμβον, χωρίσας τὴν πίπιν εἰς τὸν δασοφύλακα, ὅστις τὸν ἄφησε νὰ κόψῃ κρυφὰ ἐκ τοῦ δάσους δύο πεύκα, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸς μόνον τὸ κασκέτο, τὸ ὁποῖον ἐφόρει πάντοτε, ἐπονευασθεὶς διὰ τοῦτο «Ὀλλαντέζος». Πλὴν δὲν ἦτο διόλου τυχερὸς ὡς κυβερνήτης. Περισσότερον τυχερὸς ἦτο ὅταν δὲν εἶχε τίποτε. Πρέπει νὰ ἐναυαγήσῃ πεντὰκις μετὰ τὴν σκαμπαδίαν του ἐκείνην, πότε εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς ἡσοῦ μεταφέρων τὸν Ἰουνιον θημῶνας σίτου ἀπὸ ἐνὸς δαμου εἰς ἕτερον, πότε εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας, τὸν Αἰγυπῶνα, πότε σπηθίζε νὰ μεταφέρῃ εἰς Λοκρίδα τοὺς Μελισσάδες τῆς ἡσοῦ.

—Ὅλο μέσ' στὸ κολοκαίρι πέφτει ἔξω, καῖμένο Ὀλλαντέζο. Τὸ παρετήρηον οἱ κάτοικοι φιλοσκόμμονες πάντοτε.
—Ἐλα ντέ! ἀπῆντα ὁ θαλασσοπνιγμένος ναῦτης, ὅστις μετὰ τὸ ναυαγίον ἀνήρκετο τὸν ἀνήφορον τῆς ἀγορᾶς, ὑψηλὰ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ὡς νὰ ὑπερηφανεῖτο διότι κατάρθωνε νὰ ναυαγῆ καὶ νὰ διασωθῆται.
Τέλος νύκτα τινὰ τοῦ χειμῶνος μεταφέρων ξύλα ἀπὸ τῆς Κεχεράς, καὶ συναντήσας τρικυμίων κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, μόλις ἔσωσε τὴν ζωὴν του καὶ τὸ κασκέτο του τὸ ὀλλανδικόν, ριφθεὶς ἔξω εἰς τοὺς βράχους τοῦ Μικροῦ Ἀσέλιου, ἀποτόμου καὶ ἀλιμένου ἀκτῆς, ὄπου ἡ σκαμπαδία διελύθη εἰς τὰ ἐξ ὧν συνετέθη. Καὶ τὰ μεν κορφὰ ἐδυθίσθησαν εἰς τὸν θαθὸν πυθμένα, αἱ δὲ σανίδες διασπάρησαν εἰς τὰ πέλαγος μεταβληθεῖσαι εἰς γιολόξια.

Καὶ τότε πλέον ἀνέβη τὸν ἀνήφορον τῆς ἀγορᾶς χωρὶς νὰ ἔχη ὑψηλὰ τὴν κεφαλὴν του ὁ ἀφελὴς ναυαγῆς. Εἶχε σῦρει τὸ κασκέτο του μέχρι τῶν ὠτων καὶ ἀνέ-

βασιμε χωρὶς νὰ βλέπῃ σχεδόν, προσκρούων εἰς τὰ λιθάρια καὶ τὰ καλδερῖμια. Τοῦ ἤλθεν ὡς ἐντροπή· καὶ ἔκτοτε δὲν ἐπάτησεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλ' ἀφιερῶθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἐκκλησίας ἀποκτῆσας τὴν ἀγάπην τῶν ἐφημερίων, τῶν ἐπιτρόπων καὶ τῶν ἐνοριτῶν. Ἰδίως ὅμως τὸν ἠγάπησαν τὰ μικρὰ παιδία, διότι τόσον καλὰ καὶ μετὸσον τάξιν ἐμοίραζε πρὸς αὐτὰ τὰ κόλλυθα ὁ «Ὀλλαντέζος», ὥστε ἔπαιρναν ὅλα μετὰ ἠσυχίαν. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν ἐσέβοντο, τηροῦντα σιωπὴν ἀπόλυτον ἐν τῷ ναῷ. Καὶ τὸν ἐβλεπε ἐκεῖ τὸν μπάρμπα - Κώσταν μετὰ τὸ ὀλλανδικὸν κασκέτο του ἐν μέσῳ τῶν παιδιῶν ὡς ἀπόαχον πλοίαρχον διατάσσοντα ἐν τάξει τὰ πάντα. Καὶ μήπως δὲν ἦτο ἀπόμαχος πλοίαρχος; Καὶ μήπως δὲν ἐπιτετὴν θάλασσαν μετὰ τὴν κουτάλαν, ὡς λέγουσιν; Τί τάχα νὰ ταῖδεῦθ τις εἰς τοὺς φοβεροὺς ὠκεανούς ἢ εἰς τὰ κοιμώμενα παραλία τοῦ Μαλιακοῦ; Τί τάχα νὰ ναυαγήσῃ τις εἰς τὸν Εὐξείνιον Πόντον ἢ εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἀκτὴν τοῦ Παγασητικοῦ; Τὸ ναυαγίον εἶναι πάντοτε ναυαγίον· καὶ ὁ ἀνθρώπος πνίγεται ὁμοίως εἴτε εἰς τὸ πέλαγος εἴτε εἰς τὸν λιμένα. Καὶ εἰς μίαν φουχτα νερὸ ἀκάμη.

Ὁ μπάρμπα - Κώστας κατέστη εἰδικὸς ὅμως εἰς μίαν ὑπηρεσίαν σπουδαίαν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ ὁποῖον ἠγαπάτο ἀπὸ ὀλοκλήρον τὴν πολίχνην. Ὑπεκρίνετο περίφημα τὸν Ἄδην τὸ Μέγα Σάββατον, κατὰ τὴν ἐπιπόνονον τοῦ Ἐπιταφίου. Εἶναι συνήθεια ἀρχαιοτάτη εἰς τὴν νῆσον, ἀφοῦ ὁ Ἐπιτάφιος ἐν λιτανείᾳ περιεῖλεθ ἐν ὠραίῳ πονηράματι τὴν ἐνορίαν, κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν νὰ κλεινται αἱ πύλαι τοῦ ναοῦ καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπηται ἢ εἰς αὐτὸν εἶσοδος τοῦ Ἐπιταφίου. Παρίσταται κατὰ τὸν τρόπον παραδοθῶν ἡ σκηνη τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τοῦ Σωτήρος, ὡς φέρεται τοῦτο ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ παραδοσίᾳ. Τότε ὁ πρῶτος τῶν ἐφημερίων, προσεγγίζων εἰς τὰς πύλας κελεῖται ἐπιτακτικῶς κρούων αὐτὰς καὶ κράζων: «Ἄρατε πύλας οἱ ἀρχοντες ὡμῶν καὶ ἐπάραθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης!»

Ὁ δὲ ἔσῳθεν τῶν κεκλεισμένων πυλῶν παρὰ τὰ κλειθρα ὑποκρινόμενος τὸν Ἄδην ἐρωτᾶ αὐθόδως: —Τίς ἐστίν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Ἡ ἐπιτακτικὴ κελεῖσθ ὡς καὶ ἡ αὐθάδης ἐρώτησις ἐπαναλαμβάνονται ἐκ τρίτου. Καὶ τότε τὴν τρίτην φοράν ὁ ἱερεὺς ὡμῶν ἰσχυρῶς διὰ τοῦ ποδοῦ καὶ τῶν χειρῶν τὰς πύλας ἀνσπᾶν ἐν κυριαρχικῇ δυνάμει: —Κύριος τῶν Δυνάμεων, αὐτὸς ἐστίν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης! Καὶ ἀνοίγει βασιλικῶς καὶ αὐταρχικῶς τὰς πύλας, καὶ οὕτως εἰσέρχεται εἰς τὸν ναὸν ὁ Ἐπιτάφιος.

Εἰς ταύτην λοιπὸν τὴν παράστασιν κατέστη εἰδικώτατος ὁ μπάρμπα - Κώστας. Ὑπεκρίνετο τόσον ἐπιτυχῶς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀντάρτου Ἄδου, τοῦ μὴ θέλοντος ν' ἀναγνωρίσῃ Δεσπότην καὶ Κύριον ἀνωτέρου, ὥστε πρῶτος κατελάμβανε τὸ πλῆθος ὅτε ἤκουε τὰς τρομερὰς ἐκείνας ἐρωτήσεις του: —Τίς ἐστίν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;

Ἐτόνιζε τὰς λέξεις κατ' ἴδιον τινα τρόπον πολλῷ τρομακτικόν. Ἐκίνε

Ὁ Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης, ὁ δεύτερος μετὰ τὸν Παπαδιαμαντη Σκιαθίτης συγγραφέας τῆς προσομιμένης γενιάς, ἐγραψε πολλὰ διηγήματα, ποὺ ἀποτελοῦν ζωντανὸς ἠθρογραφίαν τοῦ νησιοῦ του. Τὸ δημοσιευμένο εἶναι ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικώτερα του.

ΑΡΑΤΕ ΠΥΛΑΣ

την κεφαλήν του έσωθεν, ήγειρε τους όφθαλμούς του, αί πρήξες της κάμης του άνεσυσουρώνοντο, καθώς τον περιέγραφον όσοι έμμενον ένδον να τών θαυμασούν κατά την θαυμασίαν του υπάκρυσιν, όλον τό σώμα του έτρεψε κ' έν γένει έπαθαίνετο ως να ήτο αυτός ό "Αδης άληθώς με την σατανικήν επί του κόσμου δύναμιν, προαισθανόμενος προσεγγίζον τό τέλος του.

ΚΑΙ κατά τό έτος τούτο τό Μέγα Σάββατον την αύγην ό μπάριμπα-Κώστας ήτο εις την θέσιν του υπερέφρονος διά τό πρόσωπον τό φοβερόν όπου ήθελε ύποκριθή. Καθήμενος πρό τών πυλών του κενού, πλήν καταφωτιστού ναού, άνέμενε την έπάνοδον του 'Επιταφίου, έχων ύφος επίσημον κυρίαρχου. Δέν ήτο πλέον ό πτωχός κανδηλάπτης με την κεφαλήν κάτω. Ιστατο άσκεπής επί του μαρμαρίνου κατωφλίου ως ει έλεγεν: —'Εγώ είμαι! Δέν δέχομαι κανένα μέσα, ούτε τον Βασιλιά. 'Ιδού! άκούονται μακρόθεν ψαλμοδία γλυκυτάται και τρυφερά ως κλαυθμοί, ως θρήνοι: «Δός μοι τούτον τον ζένον!... Ψάλλουσι τό πομπικόν άσμα. «Τόν ήλιον κρύψαντα», τό εξόδιον μέλος, τό τρυφερόν εκείνον τροπάριον, τό όποιον συγκινεί και τό άμυχα: —Δός μοι τούτον τον ζένον!...

Ο 'Ιωσήφ παρακαλεί τον Πιλάτον ίνα επιτρέψη αυτόν να θάψη «τον ζένον 'Ιησούν και άνειδιόμενον...» Ψάλλουσιν οι μελιθόγοι ψάλται, ακολουθούντες την λιτανείαν του 'Επιταφίου και άπχηει ό λαός δι' ένός στόματος.

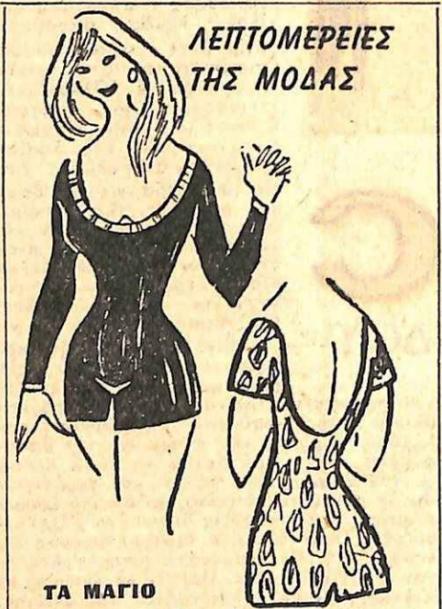
—Δός μοι τούτον τον ζένον!...
 "Ω πατρίς μου μικρά, πόσον μεγάλη είσαι έν τή θρησκεία σου! 'Η μελωδία γλυκυτάτη όλονεν προσεγγίζει. "Οπισθεν οικιών νεφέλαι φωτεινά από τών καιομένων λαμπάδων αναβαίνουσι προς τό στερέωμα. 'Η ευωδία τών θυμιαμάτων, τά όποια καιόνται κατά την δίοδον του 'Επιταφίου από τās οικίας όλας φθάνει από μακράν ως άρωμα αύτής της νικτός άνέκφραστον.

—Δός μοι τούτον τον ζένον!... Πρέπει να ιδήτε την λιτανείαν του 'Επιταφίου κατά την αύγην, ότε δέν είναι ούτε ήμέρα ούτε νύξ, ή μάλλον με όλίγην ήμέραν και πολλήν νύκτα, με όλίγον φώς και με πολλά άστρα, κομμάτια φορά με σελήνην λειψίφωτον, ότε τό θέαμα γίνεται υπερκατανυκτικόν, με όλίγας άηδόνες και πολλά πρωινά πουλιών χαιρετίσματα, με όλίγον ευωδιάζοντα άρωμα πρωινόν άέρα και με πολύ θυμίαμα: και κάτω τό κίμα μελανόφαιον, έφ' ου ν' άνταναικλώνται τών ιερών λαμπάδων αί χρυσαί λαμψεις.

'Ιδού! 'Η ιερά λιτανεία προσεγγίζει ήδη εις τον ναόν. Προηγούνται τά έξαπτερυγα και ό μέγας εγγίνος άγιος Σταυρός. Είτα ό κήρυξ με χρυσαύξαντινά άμφια, θαύμα ύφαντικής και ποικιλτικής έξαίστιον, ουχι άκομψα ρωσικά μονοκόμματα και μονοκόκαλα ως φορέματα χιονισμένων βουνών. Και είτα τό ιερόν Κουδούκλιον. Τί ευμορφον λειτούργημα! 'Ως να είναι έξωγραφισμένον. Τετραγώνον όρθογώνιον, επί τεσσάρων ποδών έρειδόμενον, έφ' ου έναποτίθεται ό 'Επιτάφιος θρήνος, ραντισμένος διά φύλλων ρόδου, βιολέτας και δενδρολιβάνου. Και ένωθεν αυτού διά τεσσάρων κινίσκων επιβαστάζεται ό θολίσκος αυτού, θαύμα φυλογλυπτικής ως θόλος ναΐσκου, καλλιμορφος, φέρον επί της κορυφής έπίχρυσον εγγίνον στέμμα, όπ' όλιγον εις σταυρόν, ένώ έσωθεν ένν το 'Επιταφίου θρήνον κρέματα όσαν πολυέλαιος έτερον τεχνητόν στέμμα εκ χρυσοχάρτου και τεχνητών άνθέων, στίλβον ακτινωτάς μετα βαρμαρυγών έν τώ φωτί τών λαμπάδων. Σειρά λαμποδίσκων επιστρέφει τον θόλον του Κουδουκλίου, ένώ τεσσαρες φανίσκοι κομψή εις τās τεσσαρας άκρας φέγγουσι με ύέλους χρωματιστάς. Είναι εκ καρυόξυλου γεγλυμμένου ούτως είπειν τό ιερόν Κουδούκλιον, άλλ' εκ τών άνθέων δέν φαίνεται σχεδόν τό βαθύ έρυθρόχρουν ως έρυθρόδα-

νον ύάλισμα του ώραίου ξύλου. Βαστάζεται υπό τεσσάρων ναυτών μετ' ασβασμού και κατανύξεως και περιστοιχίζεται παρ' άλλων ναυτών, έτοιμων εκεί πλησίον ν' άρπάσωσιν είτα τās λαμπάδας του, φυλακτώρια εν ταις τρικυμιαίς. Κ' ένώ βαδίζουν οι βαστάζοντες, σείεται ελαφρώς τό Κουδούκλιον, σείεται και τό κρεμάμενον έσωθεν χρυσούν έξ άντρέδων και ψευδανθέμων ποικιλοχρώμων στέμμα και τά λοιπά χρυσαί και άνθινα στολίσματα, και άποτελείται ούτω μία εύάρεστος άλληλουχία λικνιζομένων χρυσών λαμψεων, καθήδουσα την όρασιν και πραινουσα ως δρόσος έν καύσωνι την καρδίαν, ένώ ή ελαφρόπνοος πρηνή αύρα κινούσα μολκώς τό φώς τών λαμπάδων μετασχηματίζει αυτό επιτηδείως εις ένα μονοκόμματον φωτεινόν στεφανον γύρω γύρω του Κουδουκλίου, καταυγάζοντα ή δέως τά όμματα. "Οπισθεν ακολουθεί έν μακρά γραμμή τό πλήθος λαμποδηφόρον άποτελούν έν ελλαθεία και κατανύξει, ένα φωτεινόν ώραιον ρεύμα με ελαφρώς παίζοντα τά κύματά του.

Ποσάκις δακρύων έξ άγνωστου χαρός έμεινα κρυφα εις την γωνίαν εκεί κάτω ακίνητος, ως ό φυλάργυρος ό φοβούμενος μη κλέψωσι τον θσαυρόν του έμεινα να βλέπω κρυφα - κρυφα την τρυφεράν αυτην του 'Επιταφίου πομπήν, κατερχομένην από τον άνήφορον εισπνένον θαθέων έν ασθματι ως έντός κήπου άνθέων, ως

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΤΑ ΜΑΓΙΟ

Τό καλοκαίρι πλησιάζει. 'Η θάλασσα θα μάς μαγέψη, θα τρέξουμε κοντά της. Και τί θα φορέσουμε προς τιμήν της; Μπικίνι; "Οχι. "Οτι δέν είναι πια έντελώς της μόδας, από τά πέρισι, είναι γνωστό. Φοριότανε όμως. Μά στην επιδειξι της Βιέννης, την εφεσινή, δέν ύπήρχε μήτε ένα μπικίνι.

Αγαπητές μου, θα ντυθούμε όχι όλότελα όπως ντυνότουσαν στα 1903, αλλά σχεδόν. Θα μάς φανή άσφαλώς 1903, έπειτα από την τόση γύμνια που συνηθίσαμε.

Πώς θα μάς φανούν όλα αυτά με τη ζέστη του καλοκαιριού και διη στο δικό μας κλίμα;

ΜΥΡΩΜΕΝΕΣ ΚΑΛΤΣΕΣ

Μυρωμένες κάλτσες! Τό νέο έρχεται από την 'Αμερική, φυσικά. 'Ηταν γνωστό ότι ή κάλτσα της Νεούορκέας έχει χρώμα λιλά. Μά τώρα θα είναι και μυρωμένη ή κάλτσα της. Τί θα γίνη δηλαδή τώρα; Θα έλκεται τόσο από τό άρωμα, ώστε θα παραβλέπη τό χρώμα; 'Η μάλλον την άποχρώσει; 'Η καλύτερα την πεμπτουσία της άποχρώσεως; Π. Μ.

να ήθελον να ροφήσω δια μίας όλην εκκίνηνη την άχόρταγον μαγείαν! 'Η ΔΗ ό μπάριμπα - Κώστας έκλεισε τās πύλας του ναού. 'Η λιτανεία έστη πρό αυτού έν τή μικρά πλατεία. Και ό 'Επιτάφιος έστη ώσαύτως, πλήν κρατείται ύψηλά πολύ από του εδάφους επιτηδείως, μη γείνη προπετής διαρπαγή τών λαμπάδων άκαίρως. "Οπίσω δε εις δύο γραμμάς ένθεν και ένθεν με τās λαμπάδας άναμμένες ίστανται έν σιγή οι άνδρες χωριστά και χωριστά οι γυναίκες. Τό άσμα έπαυσαν.

Ο γέρον Οικονόμος τότε άργά-άργά πλήν μετά δυνάμειως ικανής —τους είχε ζωηρέψει όλους τόσα χρόνια ό ζωηρός τρόπος του μπάριμπα - Κώστα—κέλευει: —'Αρατε πύλας οι 'Αρχοντες ύμων και επόρθητε πύλαι αιώνιοι, και ειστελεύσεται ό βασιλεύς της δόξης!

Και πάραυτα άκούεται έσωθεν φωνή τραχεία και ήχηρά, ως όταν φωνάζουν δια της κογγύλης οι άλιεις, φωνή ύπεροφρου, αυθάδης φωνή:

—Τίς έστιν ούτος ό βασιλεύς της δόξης;

Τόσον δε ζωηρά, ώστε ποτέ δέν τό ένθυμούντο οι άνθρωποι. Τίνες μάλιστα έψιθύρισαν δειλά: —'Εχει όρεξι έφέτος ό 'Ολλαντέζος.

Τότε τίνες, ιδίως εκ τών ναυτών, εκπλαγέντες από την προπετή πρόκλησιν, ήρχισαν να έτοιμάζον τās χονδράς έξ ελαίας ράβδους τών, νομίσαντες ότι θ' άρχιση άληθής πώλη προς έκδίασιν της εισόδου. Και ό ιερεύς την τρίτην φορά, έμπνευσθείς και αύτός εκ της έμπνεύσεως του άγαθού κανδηλανάπτου εκράγησεν επιτακτικώτερον τό «'Αρατε», ως να ήθελε να κατανικήση και την τελευταίαν αντίστασιν του ζωηρού 'Αδάρχου και συγχρόνως ώθησε μετά δυνάμειως άσυνήθους τās πύλας δια χειρών και ποδών, επιδοκιμάζοντος του πλήθους. Και πάραυτα άνεωχθησαν πέρα - πέρα μετά παπάγου φοβερού οι πύλαι και κρότου μη άκουσθέντος άλλοτε. Κ' έλαμψαν ιδού οι άναμμένοι του ναού πολυέλαιοι. 'Ο δε ιερεύς ψάλλον τό «ό Μονογενής Υιός...» ήτοιμάζετο να εισέλθη, ότε εξαίφνης και συγχρόνως κραυγαί ήκούσθησαν, κραυγαί ως από δυστυχήματος άνελπίστου.

Ο μπάριμπα - Κώστας άφιερώθει έν τή προσφιλεί του άπομιμησει έλησμόνηση μετά την τρίτην έρώτησιν να παραμερίση εις τά πλάγια, και τά φύλλα της βαρείας πύλης βιαίως ανοιγέντα τον εκτύπησαν εις τās σιαγόνας, διότι υπεκρίνετο εγγύς της όπής της κλειδός, και τον έρριψαν κάτω εις τās πλάκας βροντήσασα ως κομμόν δρυος καταπεσούσης υπό καταγίδος. Εύτυχώς τό πάθημα δέν ήτο σοβαρώτερον. 'Ο μπάριμπα - Κώστας ήτο γερό κόκαλο, πέντε φορές θαλασσοπνιγμένος. 'Η ιερά τελετή εξηκολούθησεν έν τάξει και έληξεν ώσαύτως έν τάξει. Και αύτή ή διαρπαγή τών λαμπάδων έγινετο υπό τών ναυτών έν τακτική άταξία. Πλήν τους νησιώτας κατελύπησε τό άπρόοπτον πάθημα του μπάριμπα - Κώστα, όστις άφού έτυχεν εκεί τών πρώτων περιποιήσεων και κατόπιν έν τώ οικίσκω του, ύπομεινας άφορήτους τώντι πόνους, και τυχών συντονωτάτης Ιατρικής περιθάλψεως, εκ μέρους τών επιτρόπων, όμως έκείτο την ήμέραν της 'Αναστάσεως πονών άκόμη, ως είδομεν, και άνευ οδόντων πλέον. Έν τή καταπτώσει έχασε και τās δύο σειράς τών οδόντων του. Και έλυπέτο πλέον ό πτωχός και επόνει όχι τόσον δια την άπώλειαν τών οδόντων, όσον διότι δέν θα υπεκρίνετο πλέον τον 'Αδην, διότι ή έλλειψις τών οδόντων θα ήλάττωνε κομικώς τās πρώτης δυνάμειως τραγικάς έρωτήσεις του.

—Κ' εδω έναυαγήθα! έλεγεν νωδώς μετά ταύτα παραπονούμενος δια την τύχην του ό άγαθός μπάριμπα - Κώστας ό 'Ολλαντέζος, άπλοός κανδηλανάπτης πλέον του ναού, φέρον καταφανή τά διπλά σημεία τών διπλών ναυαγίων, τό όλλανδικόν του κασκέτο και τās άνευ οδόντων σιαγάνας: άλλ' αντί της καλύβης του πλέον εκατοίκουσαν εις ένα πολύ ευμορφον κελλίον όπου του έκτισαν οι έπιτρόποι έντός του κηπορίου του ναού, και όπου διήλθε τά γηροστιά του άγαπαίμενος από όλους. (1891) Α.Α. ΜΩΡΑ-ΙΤΙΔΗΣ

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΜΟΔΑΣ

ΕΝΑΣ - Ένας άρχισαν κι' οι μεγάλοι ραπτικοί οικοί της 'Αθήνας να δείχνουν τις άνοιξιάτικες και καλοκαιρινές συλλογές τους. Δέν έβρει δέ τί να πρωτοβαυμάη κανεις σ' αυτές τις επιδειξεις. Τις αντίγραφές τών διαφόρων μοντέλων τών μεγάλων Παρισίων ραπτών ή τις κρεασίον τών δικών μας οικων που συναγωνίζονται σε γούστο και πρωτοτυπία τά δημιουργήματα τών μαίτρ της Μόδας;

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΟΙΚΟΥ ΚΡΙΤΣΑ

Ο κ. Κρίτσας είναι ένας καινούγιος ράπτης που άνοιξε τό άτελιε του στην οδό Βουκουρεστίου 19, εδω και δυό-τρία χρόνια. Παρ' όλα αυτά έχει κατακτήσει τή συμπάθεια τών 'Ελληνίδων για τό λεπτό γούστο του.

Στή συλλογή του κυριαρχούν τά άνσάμπλ για την άνοιξη, συνδυασμένα με μεταξωτά με πουά. Μάς παρουσίασε πολλά μοντέλα ξένα και αρκετά ιδικής του έμπνεύσεως. Κυριαρχεί ή νέα γραμμή φλου και τά καινούργια χρώματα μπέζ, λαχανί, κοραλλί, μπλε ρουμπί.

Όραιοτάτο ήταν ένα ταγιέρ σε χρώμα ταμπά μάλλινο με μπλόζα μεταξωτή με πουά κρέμ. Έχει μια εφορία ντραπέ στο λαιμό και ή ζακέτα είναι φοδραρισμένη από τό ίδιο. Ένα φουσανάκι, μοντέλο του Ζέν Πατου, σε χρώμα κοραλλί με άσπρα πουά, όλο πλισέ φιλο και σε γραμμή σεμιζιέ.

Ένα μαυτό σιελ πουαντιγιέ που τό όνομάει «Ντωβίλ», μοντέλο του ίδιου. Είναι όλο πλισέ και φοριέται πάνω από ένα φόρεμα διέ ρόζ με πουά σε ίσια γραμμή, μοντέλο του Ντιόρ.

Τό μοντέλο «Πάς παρτου» τών Λανδέν - Καστιγιό, από μαύρο φόρεμα γαρνιρισμένο με μαύρο και κόκκινες βούλες, και όμοιόχρομα γάντια. Τέσσερα πλι σολέγι στα πλάγια τό φορδραίνουον άρκετα. Συνδεεται από ζακέτα φοδραρισμένη με τό ίδιο ύφασμα της γαστρούρας του φορματός.

Τό «Ρέβ φλερί» του Μπαλμαίν είναι μια τουσαλέτα άσπρη με μόδ μεγάλα μπουκέτα. Είναι πολύ κλόζ, έχει κορσάζ ντραπέ πολύ ντεκολτέ και γαρνιρεται μ' ένα μικρό δελουδινο φιογκάκι έμπρός.

Τά καπέλα που συνώδευαν τά μοντέλα ήταν στολισμένα με πολυχρώμα λουλούδια. Όραιο ήταν ένα τυρμπάν από τούλι μ' ένα στεφάνι στην κορυφή από πολυχρώμα λουλούδια του άγρου.

'Η επιδειξις έκλεισε με δυό οραιοτάτα και πλούσια υφικά.

ΕΠΙΔΕΙΞΙΣ ΟΙΚΟΥ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

«Άέρας στα φτερά» όνομάζει ό κ. Μαυρόπουλος την άνοιξιάτικη και καλοκαιρινή συλλογή του. Και δέν έχει άδικο. Έλαφρά, χαριτωμένα, κομμάτια είναι όλα τά μοντέλα του.

Στην αρχή μάς παρουσίασε άνσάμπλ από μάλλινα ή λινά ύφασματα, μοντέλα τών Ντεσέ, Μάγκυ Ρουφ, Ντιόρ, Μπαλμαίν, Λανδέν - Καστιγιό άλλα και αρκετά δικά του. Θαυμάσαμε ένα μπλε - παντέ ταγιέρ από άπλακά ελαφρός σταυρωτό με μία ζαντίσα από τό ίδιο, κρεασίον δική του.

Επίσης ένα δικό του ταγιέρ από λινό μπέζ με ζακέτα έφαρμοστή και τσέπες λοξές σχιστές. 'Ο κ. Μαυρόπουλος, που ημιτέλειτά ως μεγάλος τεχνίτης στα ταγιέρ, προτίμη και όρετος στις δικές του κρεασίον τις εφαρμοστές ζακέτες.

Στά μαυτό του έχει την πλάτη τους όλο πιέτες που κολακεύουν βέβαια μόνο τις λεπτιές σιλουέτες. Τά φορέματά του είναι όλα λίγους πόντους κάτω από τά γάνατα, με μια τάσι νάναι τό πίσω μέρος τους λίγο μακρότερο.

Ένα πιέ ντέ πουλ μεταξωτό άσπρόμαυρο σε γραμμή σεμιζιέ.

Χειροκροτήθηκε πολύ ένα λινό όλο δολάν λοξά κεντητά στην άκρη σε χρώμα κίτρινο. Πολλά άνσάμπλ και φουσανάκια από λινό, πολλά έμπριμε από σουά σωβάς και σατέν και ώραιες μουσελίνες μονόχρωμες ή με πουά.

Τά κορσάζ τών φορεμάτων του από μουσελίνα είναι όλα πλισέ και ντραπέ, ένώ ή φούστα πάρα πολύ φορδειά πέφτει σε άβθονες πτυχές.

Όραιοτάτο ήταν κι' ένα φόρεμα εξωμο από μπροκάρ, του όποιου ή φούστα ήταν όλη μπάντες έγκουστé από σιφόν βελούδο πλισέ. 'Η επιδειξις έκλεισε μ' ένα όραιο υφικό, ένα άσπρο από σατέν ντυσές σε ίσια γραμμή, ντραπέ στο κορσάζ, στη μέση και μ' ένα πανό πίσω. Επίσης μ' ένα άέρινο όδολεσκο από μουσελίνα με φούστα μπαλόνι συγκρατημένη κάτω με μία κορδέλα σατέν, γαρνιρισμένη με λουλούδια.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΝΤΙΟΡ

Τό πτι καρδ και τό πιέ ντέ πουλ, θριαμβεύουν τώρα την άνοιξη και σ' όλες τις παριζιάνικες κολεξιόν. Τό ντέ πιές αυτό του Ντιόρ άποτελείται από μια φούστα κομμένη ίσια ή όποια σχηματίζει ελαφρή σουρα στη μέση. 'Η «Βαρέζ», όπως όνομάζει φέτος ό Ντιόρ τή ζακέτα του ντέ πιές, κομψώνει έμπρός με τρία κομπιά και γαρνιρεται μ' ένα τεράστιο φιογκό βελουδινο μαύρο. Ένας μεγάλος λοξός στρογγυλός γιακάς, πλαισιώνει τό ξεχειλωτό ντεκολτέ. Μομικοκόλλησι χαμηλή τετράγωνη. Πάτ στις τσέπες.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ ΣΤΗΝ ΓΡΑΦΙΚΗ ΙΣΠΑΝΙΑ

Θλιμμένες Παναγίες με δάκρυα στα μάτια

ΑΝ, έδω και λίγα χρόνια, ή 'Ισπανία έχει γίνει μία από τις αγαπημένες χώρες των τουριστών, το γεγονός είναι ότι ο γραφικός εορτασμός της Μεγάλης Εβδομάδας στη Μεσογειακή αυτή χώρα προσείλκε πάντοτε τους πιστούς και τους περιέργους, με την πρωτοτυπία και την έντονη θρησκευτικότητα και θερμότητα που τον χαρακτηρίζουν.

Γιατί, σε ολόκληρη την Ίβηρική χερσόνησο, οι γιορτές αυτές προσλαμβάνουν έναν έντελλος ιδιαίτερο χαρακτήρα, διάφορον ακόμη κι' από τον τρόπο με τον οποίον η Μεγάλη Εβδομάδα εορτάζεται στις άλλες λατινικές χώρες.

Όλο το χειμώνα, η Σεβίλλη περιμένει τον έρχομό των θαυματουργών αυτών ημερών, που είναι συνδεδεμένες με τη χαρά της άνοιξης. Τα έξωτικά των σπιτιών άσπρίζονται, οι πόρτες βάφονται, τα μπρούντζα γυαλίζονται. Από την Κυριακή των Βαΐων, οι καμπάνες χτυπούν ζωπρά. Αρχίζει μία «γιορτή» που θα διαρκέσει οκτώ μέρες.

Οι νέες κοπέλλες στερεώνουν τις μαντίλες τους στα ψηλά κοκκάλινα χτένια, φορούν μακριά μαύρα μεταξωτά φορέματα και, κρατώντας στο χέρι το κουμπολόι της προσευχής, πηγαίνουν πρωί - απόγευμα στην εκκλησία να παρακολουθήσουν το Πάθος του Ίησού. Ολόκληρη η πόλις βρίσκεται στο πόδι μέρα και νύχτα. Λειτουργίες και λιτανείες διαδέχονται η μία την άλλη. Τα ακριβά χαλιά, τα πολύτιμα σκεύη θγαίνουν από τα σεντούκια και τις ντουλάπες, για να στολιστούν τις εκκλησίες. Τα αγάλματα των αγίων υψώνονται με δελούδα, με μπροκάφ, με σατέν, και στολίζονται με χρυσό και ασήμι. Οι εύγενικές δέσποινες της Άνδalousίας δανείζουν τα πιο πολύτιμα κοσμήματά των για να στολιστούν τα αγάλματα της Παναγίας, και η «Μοκαρένα», έσα από τα πιο δημοφιλή αγάλματα της Παναγίας που υπάρχουν στη Σεβίλλη, φέρει έ πάνω της κοσμήματα αξίας 40 και πλέον εκατομμυρίων πεσοτών.

Στη Σεβίλλη υπάρχουν σήμερα σαρανταεπτά θρησκευτικά σαματεία, «άδελφάτα», τα περισσότερα από τα οποία γορναλογούνται από το 16ον αιώνα. Ο Κάρολος Ε' και ο Φίλιππος Β' σκεπασμένοι κάτω από το χοντρό μόνλινο β-φρασμα —σαν τσαντάκι— με το όποιον έκάλυπταν το κεφάλι τους οι μετανοούντες και εξομολογούμενοι, είχαν πολλές φορές παρελάσει στους δρόμους — επί κεφαλής των λιτανειών. Το κάθε άδελφάτο έχει τουλάχιστον δυο «πάζος», ιερά κουβούκλια που περιφέρονται με λιτανεία στους δρόμους. Το ένα απ' αυτά παριστάνει συνήθως κάποια σκηνή του Θείου Δράματος και το άλλο την Παναγία με κάποια μορφή τυπικά

Ισπανική: η «Παρθένα της Λύπης», η «Παρθένα της Μοναξιάς», η «Παρθένα των Πόνων», η «Παρθένα της Θλίψεως», η «Παρθένα της Έλπίδας» κ.ο.κ.

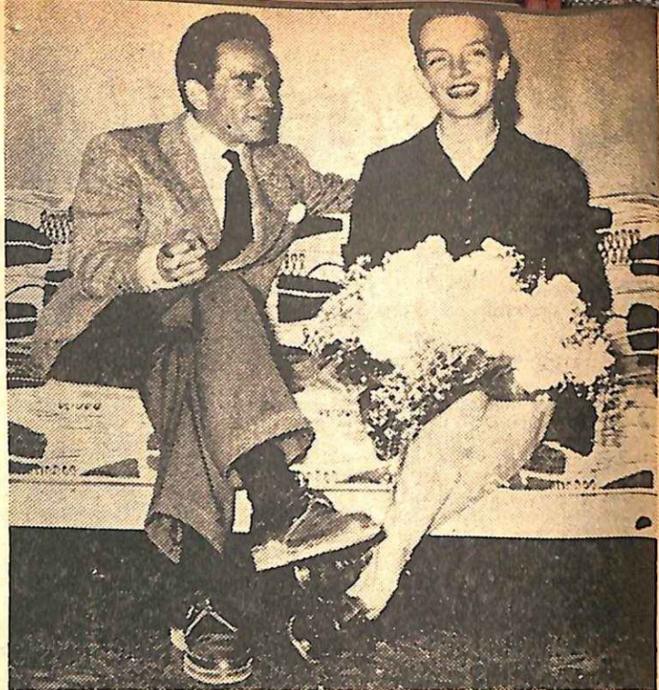
Κάθε λιτανεία πορεύεται από το σημείο της εκκινήσεως της προς το κέντρο της πόλεως. Πίσω από το σταυρό, που τον κρατεί ψηλά, επί έξη σχεδόν ώρες, ένας νέος, ακολουθούν σε πυκνή φάλαγγα οι προσκυνηταί, οι μετανοούντες, φωνώντας άσπρες ή μαύρες κουκούλες, με σκεπασμένο το κεφάλι, και κρατώντας κεριά που σχηματίζουν φωτεινές γραμμές μέσα στη νύχτα.

Επί μία εβδομάδα, Χριστοί και Παναγίες, ακολουθούμενοι από πλήθη πιστών, διασταυρώνονται στους κεντρικούς δρόμους και περνούν μέσα από το στενό δρόμο της «Σιέρρες», τόσο στενό και τόσο πνιγμένο, ώστε θαρρείς πως τα κατόματα από πιστούς μπαλκόνια θα άκουμήσουν το ένα στο άλλο.

Δυο όμως από τα αγάλματα της Παναγίας είναι εκείνα που συγκεντρώνουν ζωπρότερο το ένδοσφέρον και την αγάπη των Σεβιλλιάνων: η «Αμαργκούρα» και η «Μοκαρένα». Η κάθε μία τους έχει την ιστορία της, τις παραδόσεις της. Η Μοκαρένα μοιάζει λες στις μελαγχρινές Σεβιλλιάνες. Τρία δάκρυα στολίζουν το όμορφο πρόσωπό της — και κάνουν τις καρδιές να μένουν προσηλωμένες εκεί...

Εκείνος που φτάνει στη Σεβίλλη σαν περιεργος τουρίστας, μπορεί ν' άπογοητευθί από το μήκος και τη μονοτονία των λιτανειών. Μπορεί όμως, πηγαίνοντας σε άλλες πόλεις της Ίσπανίας, να βρεθί μπρος σε άλλους εορτασμούς της Μεγάλης Εβδομάδας, λιγώτερο ίσως «τουριστικού ενδιαφέροντος», αλλά πάντως έξισου γραφικούς και πρωτότυπους. Στη Γρανάβα γίνονται λιτανείες ταυρομάχων, που ακολουθούν το αγάλμα της Παναγίας των Ταυρομάχων, φωνάζοντας τις λαμψές και πολύχρωμες στολές τους. Στο Βαλκωντολίντ, όλος ο κόσμος γιορτάζει και εις άνάμνησιν του «καλού ληστού», άπελευθερώνουν από τις φυλακές όλους τους κρατούμενους. Στο Τερέδο, τη νύχτα της Μεγάλης Πέμπτης, γίνεται η λιτανεία της σιωπής. Το πλήθος κυριαρχικά δουβαίνεται όταν έμφανίζεται ο «Χριστός του Σύνπαντος», άγαλμα που το φωτίζει το τρεμουλιαστό φως των πυρών, τους όποιους κρατούν οι προσκυνηταί, με τις κουκούλες καταβασιμένες χαμηλά στο πρόσωπο. Δεν άκούγεται ο παραμικρός θόρυβος, εκτός από το γλύστηρημα των γυμνών ποδιών πάνω στους χαλκίστους δρόμους, καλύτεριμτους δρόμους. Ο ψίθυρος των προσευχών γλυστρά πάνω από το πλήθος όπως το κύμα γλυστρά πάνω στη θάλασσα...

Σ. ΤΟΥΒΕΝΩ

ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Η Σου! Ήρθε και μ' άπεσκέφθηκε ένα πρωί στα γραφεία μας μαζί με τον άντρα της, το Σάββα, τον δοξασιμένο θαλασσοπόρο. Ένα λεπτό, άερινο πλάσμα, με μαλλιά ξανθά και μάτια γαλανά σαν τον άκεανό που δίσχιζε. Ευγύνικα και άραία χαρακτηριστικά, που σε γοητεύουν άμέσως. Καταλαβαίνεις ότι είναι γυναίκα με πλούσιο περιεχόμενο και τότε έξηγείς πως πήρε την άπόφαση να περάσει τον μεγάλο άκεανό με μία φελούκα και μπόρεσε ν' άνθξήσει στις τόσες άφανταστες τολαισιπρίες, στους τόσο μεγάλους κινδύνους. Η «Γυναίκα» έχει γράψει ήδη για το κατόρθωμα του ζεύγους Γεωργίου, που ήρθε από τη Νέα Υόρκη έως τον Πειραιά, μ' ένα μικρό σκάφος έπτά μέτρων, τη «Χαρά», και με μοναδική κινητήρια δύναμη τον άέρα. Μά το ζεύγος Γεωργίου είχε τη χαρά μέσα του, είχε την πίστι, είχε τον έρωτα. Τον έρωτα που έχει τη δύναμη να άντιμετωπίσει άκεανούς και πελάγη, φουρτούνες και καταγίγδες. Άκόμα και τις πιο μεγάλες. Γι' αυτόν τον έρωτα μιλάει παρακάτω η Σου στα λίγα λόγια που είχε την καλωσύνη να γράψει για τις άναγνώστριές μας

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΟΥ

Ο ΠΩΣ κάθε κοπέλλα, μέσ' στον ρομαντισμό της άνειρεύεται απ' τα μικρά της χρόνια με τη μαγειρία των παραμυθιών, τον ίππότη ή πριγκίπα που θάρρη πάνω στο μαύρο του άτι για να την πάρει μακριά, στον πύργο του, έτσι κι' έγω, μεγάλωσα με την ίδια χίμαρα. Άσπου βρήκα τον ίππότη μου, τον άνθρωπο που μου γέμισε τη ζωή με το πλάι του μου μωλό και την ψυχή του τη γενναία. Με πήρε στο σκάφος του και με πήγε καταμεσίς του άκεανού.

Για τρεις ολόκληρους μήνες, ζήσαμε, νιόπαντροι, οι δυο μας μόνοι. Κατάμονοι. Ούτε ψυχή γύρω μας. Μέσ' στις άγριες νύχτες και τις ειδυλλιακές μέρες, κάτω απ' το μάτι του Θεού, λαχτάρες, φόβος ή χαρά, μ' άνωσαν με τα πιο γερά δεσμά. Τώρα, εύτυχισμένοι, ζούμε στο σκαφάκι μας, τη «Χαρά» την ίδια, που σ' εκείνη έμπιστευτήκαμε τη ζωή μας και που μ' άφερε στην πατρίδα του άντρα μου. Την πατρίδα μας που τόσο αγαπά, άνάμεσα στους Έλληνες με την άγέρωχη ψυχή, όλο παράδοσι, ζωή κι' αγάπη. Τ' όνειρο των παιδικών μου χρόνων, έπιασε ναίνα χίμαρα. Εκπληρώθηκε.

Κι' όμως, πριν φύγουμε, σ' έμένα ο κυβερνήτης και άντρας μου άνέθεσε να φροντίσω για τις προμήθειες.

ΣΟΥ ΣΑΒΒΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΣΤΑΡ

Τέσσερες κ' άλλες δά πρωταγωνιστήσουν στις ταινίες της «Παρθενών Φίλμς»

ΣΤΙΣ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ Η ΛΗΞΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ.— ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΘΑ ΓΙΝΩΝΤΑΙ ΔΕΚΤΕΣ ΩΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΕΚΕΙΝΗ.— ΑΘΡΟΑ Η ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΗΣ «ΠΑΡΘΕΝΩΝ»

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ φωτογραφιών ύποψηφίων συνεχίστηκε άθρσα και κατά το προηγούμενο δεκαπενθήμερο. Στο έρχόμενο τεύχος της «Γυναίκας» θα κηρυχθί η λήξις του διαγωνισμού, όπως προαναγγείλαμε. Στο τεύχος αυτό, που θα κυκλοφορήσει την 1η Μαΐου, θα δοθούν οδηγίες στις ύποψηφίες, σχετικές με την τελική έκλογή εκείνων που θα έπιλεγούν, ως οι πιο κατάλληλες, για να παίξουν στο «Εισπρακτοράκι», που έγραψε ο κ. Ήλ. Μπακοπούλος, θα σκηνοθετήσθ ο κ. Φίλ. Φυλακτός και θα «γυρισθί» από την «Παρθενών φίλμς». Συνεπώς, όσες έστειλαν ήδη φωτογραφίες τους και όσες θα στείλουν, ως το τέλος του Άπριλίου, άς συμμορφωθούν με τις οδηγίες που θα έπαναλαμβάνωνται στο πρωτομαρτιάτικο τεύχος της «Γυναίκας». Καί, τώρα, προχωρούμε στην άλληλογραφία:

ΜΑΙΡΙΑΥΝ ΜΠΩΛ, Κάιρον.— Έλήφθασαν οι φωτογραφίες, αλλά δέν μ' άς γράφετε τ' όνομά σας.

ΑΡΑΠΙΝΟΥΛΑ, Κάιρον.— Έλήφθασαν οι φωτογραφίες.

ΝΙΝΕΤΑ ΑΗ.— Περάστε Παρασκευή έράδυ 7½—8, από την «Παρθενών», Πανεπιστημίου 38.

ΙΧΘΥΣ.— Μην άνησυχίτε. Δέν θα δημοσιευθούν.

ΜΕΛΙΤΑ.— Όπως σας έγραφα και ιδιαιτέρως, οι φωτογραφίες σας έλήφθασαν και νά μην άνησυχίτε.

ΣΟΥΛΑ ΖΟΡΑ.— Πήραμε τις φωτογραφίες σας και θα τις θέσομε ύπ' όψη της έπιτροπής.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ.— Είπατε ότι δέν βάλουμε περιορισμούς στα άνάστημα. Άν οι άναλογίες σας είναι καλές και το πρόσωπό σας όμορφο, μπορείτε να έχετε σοβαρές έπιπέδες. Προφθαίνετε να μας στείλατε φωτογραφίες, ως το τέλος του μηνός.

ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ.— Σ' άμος: Σας έγραψα και ιδιαιτέρως πως μπορείτε να λάβετε μέρος. Στείλατε μας φωτογραφίες.

ΜΑΡΙΑ.— Όπως βλέπετε, δέν δημοσιεύουμε φωτογραφίες ύποψηφίων ούτε και πρόκειται να δημοσιεύσουμε, εκτός εκείνες που θα έκλεγούν τελικά και μετά την έπιτυχία τους. Δέν πρέπει λοιπόν, να σας άνησυχίτε καθόλου αυτό. Στείλατε μας τις φωτογραφίες σας το άργότερο ως το τέλος του μηνός.

ΕΡΙΑΤΑ, Πύργος.— Πήραμε το γράμμα σας και σημειώσαμε όσα μ' άς γράφετε. Οι φωτογραφίες σας δέν θα δημοσιευθούν.

ΜΙΜΟΖΑ.— Έλάσαμε το όνομα και τη διεύθυνσί σας.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ.— Πήραμε το γράμμα σας. Για όσα μ' άς γράφετε θα θέλαμε να περάσετε καμιά Δευτέρα, Τετάρτη ή Παρασκευή, στις 7.30 μ.μ., από τα γραφεία της Παρθενών Φίλμς. Ζητήσατε το γράφετό της κ. Βελισσαρίου.

ΣΟΦΗ ΒΑΣ.— Γκόζη: Νά περάσετε να σας δοθίμε τις άρες που γράφο πιο πάνω στην άπάντησι προς τη «Δέσποινα».

ΜΑΙΡΙΑΥΝ ΜΟΝΡΟΕ.— Όπως είπα και στην άδελφή σας, δέν θα λάβουμε ύπ' όψη μας την άναπαρκή μόρφωσι όταν τα άλλα προσόντα είναι καλά. Άν θέλετε περάσατε και η ίδια κανένα βραδάκι, από τα γραφεία της Παρθενών φίλμς.

ΜΑΤΙΝΑΝ ΚΟΝΤΑΚΟΥ.— Άθήναι: Δέν κάνουμε διαγωνισμό σεναρίων. Πάντως φέρτε ότι έχετε για να σας δοθίμε τη γνώμη μας, άν θέλετε, να την έχετε.

ΜΑΙΡΙΑΥΝ ΜΠΩΛ.— Πήραμε και τη δεύτερη φωτογραφία σας.

ΚΑΠΠΑ ΣΤ.— Αίγυπτος: Άπηθήκα πολύ, που δέν μπορείτε να λάβετε μέρος. Περάσατε από το γραφείο μου να σας δώ όποτε έλθετε στην Άθήνα.

ΜΑΡΓΚΟ.— Άλεξάνδρεια: Το όνομα που είχατε στο φάκελλο είναι δικό σας. Δέν μ' άς γράφετε μέσα στο γράμμα. Οι φωτογραφίες και τα προσόντα θα ληφθούν ύπ' όψη.

ΤΖΕΝΗ ΡΑΣΣΕΛ.— Πειραιά: Πήραμε τις φωτογραφίες σας. Δέν θα δημοσιευθούν, Μην άνησυχίτε.

ΚΥΠΡΙΟΠΟΥΛΟ.— Θα σας έχω με ύπ' όψη μας όταν χρειασθίμε νέους.

ΕΥΗ Ν.— Πήραμε τις φωτογραφίες σας. Είναι καλές. Δέν θα δημοσιευθούν.

ΕΒΝΗ Σ.— Αιγύλαω: Δέν περάσατε η προθεσμία. Θα σας ειδοήσομε να περάσατε από τα γραφεία μας.

ΜΠΕΛΛΑ ΜΑΡΙ.— Πήραμε τις φωτογραφίες σας. Δέν θα δημοσιευθούν. Θα σας ειδοήσομε να σας δοθίμε.

ΓΙΩΒΑΝΚΑ.— Πήραμε τις φωτογραφίες σας. Δέν θα δημοσιευθούν. Νά παρακολουθήσατε από το περιοδικό, την εξέλιξι του διαγωνισμού, απ' όπου και θα ειδοήσομε.

ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

ΔΩΡΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΙΚΗΤΡΙΕΣ

Η προσφορά δώρων για τις νικήτριες του διαγωνισμού μας, από τα γνωστότερα καταστήματα των Άθηνών, συνεχίζεται. Ο σχετικός κατάλογος, έμπλουτισμένος ήδη με δώρα κάθε είδους, παρουσιάζεται μέχρι τώρα, ως έξης: Η μπουτίκ «ΒΑΝΙΤΥ» όδός Έρμού 14, προσφέρει:

- Μία παριζιάνικη τουαλέτα κοκταίνλ.
- Μία βραδυή τσάντα.
- Ένα ζεύγος σκουλαρίκια.
- Η μπουτίκ «ΑΝΝΑ - ΜΑΡΙΑ», όδός Δημοκρίτου 9, προσφέρει:

- Δυο τουαλέτες σε παριζιάνικα μοντέλα.
- Το κατάστημα της κ. ΕΥ. ΡΙΚΑΚΗ, όδός Άγίου Μάρκου 11, προσφέρει:
- Ένα σάβλι πολυτελείας μεταξωτό.
- Μία τσάντα βραδυή.
- Ο Οίκος Ύποδηματοποιών ΔΗΜ. ΣΕΒΑΣΤΑΚΗ, Λεωφ. Πανεπιστημίου, προσφέρει:

- Ένα ζεύγος γυναικείων ύποδημάτων πολυτελείας.
- Η έταιρία «ΒΙΝΥΦΛΕΣ», όδός Περικλέους άριθ. 22, προσφέρει:
- Μία ντουλάπα νάυλον για φορέματα.
- Ένα «νεοαισθη» για τα καλλυντικά, κατάλληλο για έκδρομες, ταξίδια κ.λ.π.
- Η μπουτίκ «ΜΑΥ· ΧΟΜΠΥ», όδός Καρνεάδου 4, προσφέρει:

- Ένα φόρεμα σε ώραιότατο μοντέλο.
- Τα κατάστημα ΖΟΥΛΟΒΙΤΣ, Εύαγγελιστρίας 12 και Περικλέους 10, προσφέρουν:
- Μία καστίνα με 36 μαχαίροπήρουνα φαγητού των φημισμένων εργοστασίων που άντιπροσωπεύουν.
- Το κατάστημα REAL, όδός Έρμού 32, προσφέρει:
- Ένα σουτιέν «στράπλες» επί παραγγελία.
- Τα κατάστημα ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ ΣΠΟΡ, προσφέρουν:
- Τέσσερες θαυμάσιες μπλούζες, τελευταία μοντέλα.
- Τα κατάστημα ΔΡΑΓΩΝΑ, Αιάλου και Σοφοκλέους, προσφέρουν:

- Ένα πολυτελέστατο σερβίς πάστας από πορσελάνη.
- Το Ίνστιτούτο Καλλονής ΕΛΛΕ, Βουκουρεστίου 21, άναλαμβάνει το μακιγιάρισμα των νικήτριών.
- Ο πρωταθλητής των κομμώσεων ΔΙΟΝΥΣΑΚΗΣ, Πανεπιστημίου 57, προσφέρει στην πρώτη νικήτρια μία κουαφύρ «ώτ φαντασί».
- Η μπουτίκ «CAPRICE», όδός Βουκουρεστίου 21 και Βαλαωρίτου, προσφέρει:
- Μία φούστα πολύ μοντέρνα σε κρεασίδν της μπουτίκ.
- Η μπουτίκ «ROSITA», όδός Κριεζώτου 15, προσφέρει:
- Μία μπλούζα άμπιγιέ σε μοντέλο «Βίκη» και ένα σέτ, σκουλαρική και καρφίτα, Πικιάσο.
- Το κατάστημα Μοντέρνων Φωτιστικών, Περικλέους 10, προσφέρει:
- Ένα μοντέρνο πορτατίφ.
- Το κατάστημα «LANSEL», Καραγεώργη Σερβίας 10, προσφέρει:
- Μία ζώνη δερμάτινη άμπιγιέ.
- Το κατάστημα γυναικείων καπέλων της κ. Μαρίας Γιώξη, Ρόμβης 1, προσφέρει:
- Ένα νεανικό καπελάκι, σε μοντέλο της έποχής.
- Η μπουτίκ «Εΰα», Νίκης 16, προσφέρει:
- Ένα ζευγάρι μακριά σατέν γάντια και μία άμπιγιέ μαύρη τσάντα σε σχήμα φακέλλου.
- Το κατάστημα Α)Φοί Τσιτσόπουλοι, προσφέρει:
- Ένα ώραιότατο υκτικό άσπρο από ύφασμα «Μπέμπερ» άποκλειστικότητα του καταστήματος.
- Το κατάστημα «Μαλλιά Σκακάλικ», Κολοκοτρώνη 63, προσφέρει:
- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

- Μία άνθη Dina και εύρωπαϊκό μαλλί για μία λιζέτ.

Οι όροι

1ΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

Στο διαγωνισμό μπορεί να λάβη μέρος κάθε Έλληνίδα ύπό τους έξης όρους:

- 1) Η ηλικία της να μη υπερβαίνει τα 25 χρόνια.
- 2) Νά άποστείλη στα γραφεία της «ΠΑΡΘΕΝΩΝ ΦΙΛΜΣ», Λεωφόρος Πανεπιστημίου 38α (3ος όροφος) με την ύποσημείωσι: «Για τον κινηματογραφικό διαγωνισμό», τα έξης στοιχεία:

- α) Δυο φωτογραφίες. Η μία μπόστο και η άλλη ολόσωμη, με φουστάνι.
- β) Θα άναγράφουν το ύψος, το βάρος, την ηλικία και τις γραμματικές των γνώσεις.
- γ) Θα άναγράφουν επίσης το όνομα, το έπώνυμο, την διεύθυνσι, καθώς και το ψευδώνυμο με το όποιο προτιμούν να παρουσιασθούν στο διαγωνισμό. Καί
- δ) Έάν έχουν καμιάν ιδιαιτέρην έπίδοσι στο χορο, στη μουσική, στο τραγούδι στα σπδρ κ.λ.π.

- α) Δυο φωτογραφίες. Η μία μπόστο και η άλλη ολόσωμη, με φουστάνι.
- β) Θα άναγράφουν το ύψος, το βάρος, την ηλικία και τις γραμματικές των γνώσεις.
- γ) Θα άναγράφουν επίσης το όνομα, το έπώνυμο, την διεύθυνσι, καθώς και το ψευδώνυμο με το όποιο προτιμούν να παρουσιασθούν στο διαγωνισμό. Καί
- δ) Έάν έχουν καμιάν ιδιαιτέρην έπίδοσι στο χορο, στη μουσική, στο τραγούδι στα σπδρ κ.λ.π.

- α) Δυο φωτογραφίες. Η μία μπόστο και η άλλη ολόσωμη, με φουστάνι.
- β) Θα άναγράφουν το ύψος, το βάρος, την ηλικία και τις γραμματικές των γνώσεις.
- γ) Θα άναγράφουν επίσης το όνομα, το έπώνυμο, την διεύθυνσι, καθώς και το ψευδώνυμο με το όποιο προτιμούν να παρουσιασθούν στο διαγωνισμό. Καί
- δ) Έάν έχουν καμιάν ιδιαιτέρην έπίδοσι στο χορο, στη μουσική, στο τραγούδι στα σπδρ κ.λ.π.

- α) Δυο φωτογραφίες. Η μία μπόστο και η άλλη ολόσωμη, με φουστάνι.
- β) Θα άναγράφουν το ύψος, το βάρος, την ηλικία και τις γραμματικές των γνώσεις.
- γ) Θα άναγράφουν επίσης το όνομα, το έπώνυμο, την διεύθυνσι, καθώς και το ψευδώνυμο με το όποιο προτιμούν να παρουσιασθούν στο διαγωνισμό. Καί
- δ) Έάν έχουν καμιάν ιδιαιτέρην έπίδοσι στο χορο, στη μουσική, στο τραγούδι στα σπδρ κ.λ.π.

- α) Δυο φωτογραφίες. Η μία μπόστο και η άλλη ολόσωμη, με φουστάνι.
- β) Θα άναγράφουν το ύψος, το βάρος, την ηλικία και τις γραμματικές των γνώσεις.
- γ) Θα άναγράφουν επίσης το όνομα, το έπώνυμο, την διεύθυνσι, καθώς και το ψευδώνυμο με το όποιο προτιμούν να παρουσιασθούν στο διαγωνισμό. Καί
- δ) Έάν έχουν καμιάν ιδιαιτέρην έπίδοσι στο χορο, στη μουσική, στο τραγούδι στα σπδρ κ.λ.π.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΓΥΝΑΙΚΑ;

1^{ον}

Βαρσοβία, 1871

ΣΤΗΝ 888 Νοβολίπκι, μπροστά στο Γυμνάσιο, έχουν άνθισει μερικές γέρικες πασχαλιές κι' έτσι, μία φορά το χρόνο τουλάχιστο, κατά την Άνοιξη, παίρνει μία κάποια χαρούμενη όμη αυτό το γκρίζο κίτρινο.

Μία γυναίκα πηγαινοέρχεται χαρούμενη μπροστά στην είσοδο του σχολείου, μα δε ρίχνει καμιά ματιά στ' άσπρα και στα λιλά λουλούδια. Δεν κυττάζει ούτε τα δυο κοριτσάκια που κάθονται στον μπάγκο, πίσω από τα μεγαλύτερα, τα πονυκρόφυλλα κλωνάρια. Ήρθε, για να πάρει το γυίο της. Δε θα επιθυμούσε καθόλου να γυρίσει μόνος του στο σπίτι, καθόλου σήμερα που οι προκλήσεις της Άστυναμίας είναι τόσο πολλές. Ο Τσάρος πρόκειται να επισκεφθή τη Βαρσοβία. Κι' αυτό είναι άρκετο για τις άρχες να φέρωνται στον πληθυσμό αυστηρότερα από κάθε άλλη φορά.

«Αχ, τα παιδιά είναι τόσο άπερισκεπτα, σκέπτεται η γυναίκα. Για το δικό μου, τού είναι πολύ εύκολο να πη ή να κάνη κάτι, κι' αυτό μπορεί να θεωρηθή εχθρικό, ότι στρέφεται εναντίον του Τσάρου. Στόν καιρό μας, όλα είναι επικίνδυνα».

Ανήσυχη παρακολουθεί τα παράθυρα του σχολικού κτιρίου, σά να θέλη να μαντέψη, ποιά είναι τα παράθυρα της τάξεως του παιδιού της. Μερικά είναι ανοιχτά. Ακούει τη μονότονη έρρινη, βαθεία φωνή ενός δασκάλου, που καθώς φαίνεται υπαγορεύει κάτι σε ρωσική γλώσσα. Ακούει μετά, τη διαστακτική φωνή ενός μαθητού που κάποιο ποίημα θέλει να απαγγείλη, μα στο σταματά, όλα και μπερδεύει η γλώσσα του. Από την αούλη, φτάνουν πολλές φωνές παιδιών. Τραγουδούν. Μα τι μπορούν να τραγουδούν τα παιδιά μιάς αστικής σχολής στα 1871, στη Βαρσοβία; «Ο Θεός να φυλάγη τόν Τσάρο». Το τραγουδούν στα ρούσικα.

«Ο Θεός να μας φυλάγη από τόν Τσάρο», μουρμουρίζει η γυναίκα και κουρασμένη κάθεται στον μπάγκο. Ακούει τα κοριτσάκια που μιλούν και δεν πιστεύει στ' αυτιά της. Η μεγαλύτερη, ένα παιδάκι έξ' έπτά χρονών, προσπαθεί να διαβάση κάτι στη μικρότερη σε γλώσσα πολωνική, κάποιο παραμύθι προφανώς, για παιδική ιστορία. Κομπιάζει, τις συλλαβές, τις βγάξει με κόπο. Τόσο, που η μικρότερη αδερφούλα χάνει την ύπομονή της.

— Δώσε μου το, Μπρόνια, φωνάζει και παίρνει το βιβλίο από τα χέρια της αδελφής της. «Άφησε να το διαβάσω εγώ».

Και η γυναίκα, εσφιασμένη, άκουει μιά λεπτή φωνούλα που σχεδόν χωρίς γλωσσικό λάθος και χωρίς να κομπιάση διαβάει το θρούλο της Βαντας, της όμορφης βασίλοπούλας.

— Παιδιά! Τι κάνετε; Αυτό άπαγορεύεται!

Δυό έκπληκτα κοριτσάκια, κυττάζουν κατά πρόσωπο μιά ξένη γυναίκα.

— Τι άπαγορεύεται;

— Αυτό το βιβλίο να το διαβάσετε!

— Μα είναι πάρα πολύ ώραιο το βιβλίο.

— Ναί, βέβαια, είναι ώραιο, λέει η γυναίκα, στενωχωρημένη μα δεν του άρέσει τού Τσάρου να διαβάσουμε τέτοια βιβλία

— Ποιός είναι ο Τσάρος; Η γυναίκα προσπάθησε να αυτοκυριαρχηθή για να μπορέση κάπως ήρεμα ν' άπαντήση.

— Είναι ο πατερούλης μας, που κάθεται στο παλάτι του στην Πετρούπολη.

— Όχι, όχι, ο πατερούλης μας κάθεται στο σπίτι μας και το άγαπάει τούτο το βιβλίο.

Η γυναίκα στενωχωριέται. Πώς να δώση στα κοριτσάκια να καταλάβουν τόν κίνδυνο;

— Μα κυττάχτε, παιδιά! Λέει κι' η φωνή της κόβεται. Το βιβλίο σας είναι πολωνικό.

— Πολωνικό, βέβαια! Είναι η γλώσσα μας.

— Σωστά. Γι' αυτό θα πρέπει τώρα να πάτε στο σπίτι σας. Αυτό δεν είναι ένα βιβλίο που μπορεί κανείς να το διαβάση στο δρόμο και πρό πάντων όχι εδώ, μπροστά στο ρούσικο σχολείο.

Η Μπρόνια, η μεγαλύτερη, στέκεται σάν να μην καταλαβαίνει τίποτα. Μα η μικρότερη άναγνωστρία, κατάλαβε τι ήθελε να πη η ξένη κυρία. Κυττάζει γύρω της δειλά, βεβαιώνεται πως δεν την παρα-

«Ο Πολωνός την καταγωγή, γνωστός Βιενένζος συγγραφέας κ. ΟΣΚΑΡ ΒΑΝ ΤΑΟΥΣΙΝΣΚΙ μας περιγράφει κατά τρόπο συναρπαστικό τη ζωή της συμπατριώτισσάς του

ΜΑΝΙΑΣ ΣΚΛΟΝΤΟΦΣΚΑ που δεν είναι άλλη από την ΜΑΡΙΑ ΚΙΟΥΡΙ Το βιβλίο του

«ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΓΥΝΑΙΚΑ»

που δίνουμε από το τεύχος αυτό στη δημοσιότητα, βραβεύτηκε στο Μόναχο για την αυθεντικότητά του, την ωραιότητα και την απλότητα.

κολουθεί κανένας και πως κατά μήκος και κατά πλάτος δεν υπάρχει άστρυφλακας. Και τότε κρύβει το βιβλίο στο σακκουλάκι του έργοχειρου της αδελφής της.

Χτυπά το κουδούνι του σχολείου. Παιδιά, από δέκα μέχρι δέκα όκτώ χρονών, ερχύνονται με τη σάκκα στη μασχάλη ή τα βιβλία στο χέρι, φεύγουν από το μισητό σχολείο, έξω, προς τόν θλευθερον άέρα. Η γυναίκα χέπει το γυίο της να πλησιάση και σηκώνεται. Τα κοριτσάκια πετάγονται, χαιρετούν την κυρία και το γυίο της, κλίνοντας το γόνυ, κατά τα έθιμα, και τραβούν προς την είσοδο του σχολείου, κρατούμενα χέρι - χέρι. Μά η τεσσαράχρονη μικρή αναγύρισε προς την κυρία και μ' ένα μάτι που πολλά σήμαινε, της έδειξε την τσάντα του έργοχειρου.

— Ποιό είναι αυτό το θαυμάσιο κοριτσάκι; ρώτησε η κυρία το γυίο της. Το γνωρίζεις;

— Ναί, μητέρα, είναι η Μάνια. Είναι το μικρότερο κορίτσι τού καθηγητού μας της φυσικής, τού Σκλοντόφσκι.

Βαρσοβία, 1876

ΣΤΟ ίδιωτικό σχολείο Θηλέων, είκοσι μικρά κορίτσια είναι σκυμμένα πάνω στα έργοχειρά τους. Σύμφωνα με το πρόγραμμα, που κρέμεται σε έμφανές σημείο κάτω, στο Γραφείο της Διευθύνσεως, άστε να το βλέπη ο έπίσημος έπισκέπτης, αυτή η ώρα είναι άρισμένη για το έργοχειρο. Μα η δεσποινίς Τσιουάλσκα, η δασκάλα, που πηγαινοέρχεται άνάμεσα στα θρανία, διδάσκει κρυφά ιστορία κι' αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει να πληροφορηθούν οι τσαρικές άρχες του σχολείου. Σε πολωνική γλώσσα μαθαίνει στα κορίτσια την ιστορία του τόπου τους. Κάθε τόσο, φωνάζει μιά μαθήτριά, την εξετάζει και προχωρεί στη διδασκαλία της.

Βασικά θέματα έρνονται από το διάδρομο της τάξεως. Κάποιοι χτυπά γρήγορα τρεις φορές στην πόρτα και προχωρεί παρέκει. Ακούγονται οι χτύποι στην διπλανή τάξη, σε λίγο στην παραδίπλανη. Προσοχή! Προσοχή!

Η δασκάλα, όπως και το κάθε παιδί, ξέρει τι σημαίνουν αυτά. Ήδη κάθεται στην έδρα της. Με φωνή δυνατή και εύρυθμη διαβάει ένα ρούσικο βιβλίο. Σε μερικά λεπτά μπαίνει η διευθύντρια, η δεσποινίς Σικρόσκα, μαζί με τόν κύριο έπιθεωρητή των Σχολείων. Με την πρώτη ματιά αντιλαμβάνεται ότι όλα είναι εν τάξει και άναυγέλλει με τρόπο ύπηρεσιακό.

— Η τετάρτη τάξη έχει ελογόγιο. Η δεσποινίς Τσιουάλσκα έπιβλέπει και διαβάει στις μαθήτρες ένα διήγημα τού Κιρίλοφ.

Ο έπιθεωρητής κάθεται και παρατηρεί τις μαθήτρες που εργάζονται με σκυμμένα τα κεφάλια. Ξέρει πολύ καλά ότι τού παίζουν κωμωδία, το νοιώθει. Παντού, σ' όλα τα σχολεία είναι το ίδιο. Δάσκαλοι και μαθητές τόν τρέμουν, γιατί είναι ο υπάλληλος τού Τσάρου και δεν πρέπει κανείς ν' αντιληφθή ότι δεν ύπαρχει λόγος να τόν φοβούνται. Να μπορούσε κι' αυτός μιά φορά να φανερώση πως είναι ενάντια στην καταπίεση! Μα τότε τη θέση του στη Βαρσοβία, θα την έπαιρνε άλλος έπιθεωρητής που ίσως να ήταν πραγματικά επικίνδυνος. Έτσι θα πρέπει να παίζη το ρόλο τού κωικού, μα και τού κουτού, που δε βλέπει ούτε ως τη μύτη του.

«Ας άρχίσουμε», λέει σοβαρά, και ριτιδώνει το πρόσωπό του.

Η δεσποινίς Τσιουάλσκα καλεί ένα από τα κοριτσάκια. Η μικρή έχει ξανθό μεταξωτά μαλλιά και μεγάλα άσφασιστικά μάτια. Το προαισθάνθηκε ότι θα είναι το θύμα, γι' αυτό κι' είχε κρύψει το κεφάλι της περισσότερο από τις άλλες. Άδικα. Πάντα έτσι γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις, οι δασκάλισσες τού ξέρουν πως μπορούν να βασιστούν σ' αυτήν.

«Α! ά! σκέπτεται ο κύριος έπιθεωρητής, αυτή θα είναι η καλύτερη στην τάξη της. Πάντα όταν έρχομαι, ρωτούν την καλύτερη μαθήτριά. Το ξέρω αυτό. Τη λυπάμαι την καμμένη τη μικρή. Τι τραγική η κατάσταση και πως σπιθοβολούν τα μάτια της από θάμο. Θεέ μου, τώρα θ' άρχισω πάλι να βασανίζω ένα παιδί».

— Πρώτα η προσευχή! διατάζει και κυττάζει έξω από το παράθυρο.

«Τι ζόρικο είναι να κάνης τόν άγριο, όταν έχης μπροστά σου ένα κακιωμένο κοριτσάκι», σκέπτεται.

Η μαθήτριά λέει τη ρούσικη προσευχή. Το κάνει χωρίς λάθος, μα χωρίς ζέση, σάν αυτόματα. Μετά άπαγγέλλει τα όνόματα των Τσάρων της οικογενείας των Ρω-

μάνφ και τις χρονολογίες που βασίλειαν. Μετά ρωτά ο έπιθεωρητής ποιός είναι ο άκριβης τίτλος τού Διοικητού της Βαρσοβίας. Θα ήθελε να ήξερε και πότες τόν αριθμό είναι οι Διοκήσεις στο ρωσικό βασίλειο. Και τί δε ρωτά! Η μικρούλα δεν κάνει κανένα λάθος, μόνο τα μάγουλά της γίνονται όλο και πιο άχρρά. Ο εξεταστής το έχει ήδη παρατηρήσει. «Καυμένο, μικρό, σκέπτεται, δεν μπορώ να σε βοηθήσω, όφελω να φέρνομαι μ' αυτόν τόν τρόπο».

Η δασκάλα και η διευθύντρια βλέπουν κρυφά τη σκηνή και σαγκώνουν τα χείλη τους. Κι' αυτών τα πρόσωπα φανερώνουν μίσος για τούς καταπιεστές, που έδω, σ' αυτή την τάξη, αντιπροσωπεύονται με τόν κύριο έπιθεωρητή.

Η εξέταση έληξε τέλος. Ο υπάλληλος άποχαιρέτα τις δασκάλισσες όπως τ' άπαιτούν οι τύποι και φεύγει με τη διευθύντρια.

— Ψυχούλα μου, καρδούλα μου, περιστέρικί μου, τα κατάφερες θαυμάσια. Κρατήθηκες γενναία και μιάς βοηθήσε όλους, μουρμουρίζει η δεσποινίς Τσιουάλσκα και χαιδεύει τις ξανθές μουτζούλες τού παιδιού, που κούβεται στην άγκαλιά της και κλαίει.

— Έξω, στο διάδρομο, λέει ο κύριος έπιθεωρητής:

— Ένα παιδί με χαρίσματα, αυτή η μικρή. Κατέχει εξαιρετικά τη γλώσσα που διδάσκαται. Πως τη λένε;

— Μαρία Σκλοντόφσκα, έξοχάτατε! μουρμουρίζει η διευθύντρια.

Βαρσοβία, 1878

Η ΚΑΠΩΣ φτωχιά κατοικία τού κυρίου καθηγητού φαίνεται σάν άνοργανωτη και παραμελημένη. Μα και βέβαια. Λείπει το προσεκτικό χέρι και το καλόβολο βλέμμα της νοικοκυράς. Η κατσούφα ή υπηρέτρια έχει πολύ δουλειά. Που να έτοιμάση κουρτίνες για τα παράθυρα, που να βάλη κάποιο λουλούδι στο βάζο. Θαυμάζει πως τα φέρνει βόλτα, όταν σκεφθής πως γύρω στο τραπέζι κάθονται δέκα παιδιά! Δέκα κρεβάτια πρέπει να τιναχτούν, δέκα ζευγάρια κάλτσες να μαντισθούν. Η άληθεια είναι ότι ο κύριος τού σπιτιού, που πρόσφα χήρεψε, έχει μονάχα τρεις κόρες και ένα γυίο. Τα άλλα τα παιδιά είναι οικότροφοι που τα πήρε στο σπίτι του, γιατί ο μισθός του δεν τού φάνει ούτε καν την αναγκαία μόρφωση να δώση στα παιδιά του. Κάθε μεσημέρι, άφου κατασπαράχηθι το φαγητό, η τραπέζιακα μεταβάλλεται σε «Εργαστάσιο Μορφώσεως» κατά τόν λεγόν τού καθηγητού. Δέκα παιδικά μουτρακια, δεν βλέπουν παρά σχολικά τετράδια και βιβλία και γεωγραφικούς χάρτες. Συγχρονα ρωτούν για κλίσεις, διορθώνε ο ένας τα λάθη τού άλλου, αλληλοεξετάζουν τα προβλήματά τους της αριθμητικής. Μα δεν λείπουν και τ' άστεια, μάχες γίνονται με χάρτινες σφαίρες και γομολάστιχες, κρούει ο γείτονας την πέννα ή το βιβλίο τού γείτονα. Τ' άγόρια δένουν κρυφά τις κοτσίδες των κοριτσιών στις καρτέλες τους κι' αυτό δεν φέρνει λίγο σατάτα. Φυσικά, τα κορίτσια έκδικούνται και κρυφά, ράβουν τα μανίκια από τα σακκάκια των άγοριών, που κρέμονται στο διάδρομο.

Σήμερα, ένδεκα κεφάλια, μετρούνται γύρω στο τραπέζι, γιατί ήρθε κι' ένας σιμαμαθητής ενός οικότροφου στο σπίτι, για να τόν βοηθήσουν στα δύσκολα γυμνάσματα της τριγωνμετρίας. Το παιδί παρατηρεί με θαυμασμό τού κορίτσι που κάθεται στην πέρα γωνία τού τραπε-

ζιού, που από ώρα ήδη, έχει τελειώσει τα γραπτά της και όλα τα σχολικά της καθήκοντα και διαβάει ένα άλλο βιβλίο. Τόσο γρήγορα τα τελείωσε όλα! Μα έτσι γίνεται πάντα μ' αυτή τη μικρή, τελειώνει πρώτη τη δουλειά της κι' αν δεν ύπαρχει κανείς που να της ζήτησε τη βοήθειά της, σηκώνεται και παίρνει ένα βιβλίο από τη βιβλιοθήκη τού καθηγητού.

Το έενο σιμίδι παρατήρησε ότι πρώτα σκέπασε τ' αυτιά της με τα δάχτυλά της, για να μην τή ενόχλουν οι παλατιές των άλλων. Μα στο μεταξύ άποροφήθηκε τ' όσο από το βιβλίο της που άφησε τα χέρια της πάνω στο τραπέζι της. Κάποιος της μιλά. Δεν τόν άκούει. Κάποια χάρτινη σφαίρα την πετυχαίνει ίσια στα τσουλούφια. Δεν παίρνει είδησι. Ο διπλανός της παίζει ταμπουλό πάνω στο τραπέζι. Δεν την ενδιαφέρει. Τέλος μαεύονται όλοι οι διάβολοι γύρω στη μικρή άναγνώστρια και ενεργούν σύμφωνα με τη διαταγή τού άρχηγού. «Ένα! Δυό! Τρία! Άγρια πολεμικά όрудάχια. Έκείνη τούς ρίχνει με μιά ματιά και ξαναρχίζει το διαβάση. Έπί τέλους τ' άφησε το βιβλίο, μόνο όταν μιά κοπελίτσα της τράνταξε τούς ώμους δυνατά. Σά να ξύπνησε από όνειρο.

— Ναί... παρακαλώ... Τι με βέλεις, Μπρόνια;

— Όλοι βάζουν γέλια τρανταχτά και ξαναγυρίζουν στη θέση τους ο καθένας.

Έπί τέλους έχουν τελειώσει και τα δύσκολα προβλήματα της τριγωνμετρίας και το έενο παιδί πρέπει να φύγη.

— Μα πού είναι αυτό το παράξενο κορίτσι; ρωτά στο διάδρομο το σιμαμαθητή του.

— Και μένα στην όρχη μου φάνηκε πολύ παράξενη, λέει ο σιμαμαθητής γελάοντας. Μα τώρα τη συνηθισα. Είναι η Μάνια μας, το μικρότερο κορίτσι τού καθηγητού.

Βαρσοβία, 1883

ΕΝΑΣ γηραιός κύριος βρίσκεται, λίγο παραμεσημένος, άνάμεσα στους άλλους προσκαλεσμένους στην αίθουσα τού Γυμνασίου των Θηλέων. Δεν άκούει και πολλά από τούς πολλούς λόγους που έκφω-

νούνται, ούτε κι' από τα τραγουδία και τούς ύμνους που ψάλλονται, γιατί δαρνακούει.

Και τούτη τη χρονιά οι μαθήτρες της όγδωθς, εγκαταλείπουν τ' όδραμα, μετά τις εξετάσεις τους. Τις καλούν κατ' άλφαβητική σειρά για να παραλάβουν τα διπλώματά τους, ο διευθυντής τις χαιρετά με χειροψία και μετά παίρνουν θέση στην πρώτη γραμμή. Μερικές, μοιάζουν άκόμα τούλι μαθήτρες. Άλλες, είναι ήδη νεαρές κυρίες, που ίσως σε λίγο θ' άρραβωνιαστούν.

Τέλος πλησιάζει ένα άχρο, ξανθό κορίτσι, που φαίνεται σάν παιδί. Ο διευθυντής δεν άρκεται αυτή τη φορά στα καθιερωμένα λόγια, μα διαβάει δυνατά τόν έλεγο της μικρής.

«Ο γηραιός κύριος, ο βαρκός, βάζει το χέρι στο αυτί του και μ' έκπληξη του μαθαίνει πως αυτό το κορίτσι που κάθε άλλο δείχνει η ηλικία του, ότι είναι κόριμο για διπλώμα, έχει άριστήσει σ' όλα τα μαθήματα. Η όρχήστρα τού σχολείου παίζει κάτι προς τιμήν αυτής της μαθήτριάς, την ώρα που ο διευθυντής της δίνει το χαρτί της. Όλοι οι καθηγητές σηκώνονται και προχωρούν προς τού μέρος της. Οι καθηγήτρες την άγκαλιάζουν, οι καθηγητές της σφιγγουν τόσο δυνατά το χέρι, που ζωντανεύει το άχρο πρόσωπό της.

Κάποιος άρχίζει να χειροκροτά,

Βαρσοβία, 1883

Κάποιος άρχίζει να χειροκροτά,

«Άρπαξε από το χέρι τόν ξένο κύριο...»

(Είκονον, Άλ. Κοντόπουλου)

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ήτοι, πώς ένας άνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα που ενδιαφέρουν τη γυναίκα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν όλους)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ προπαγανδίζεται εις διπλήν κλίμακα ο ανώδυνος τοκετός με αποτέλεσμα πολύ ικανοποιητικά εις άρχεις περιπτώσεις. Είς την προπαγάνδα του έλαβεν ήδη μέρος και μία έγκυος καλλονή του Ιταλικού κινηματογράφου, η Τζίνα Λολιμποντίνι, αϊ δε φωτογράφησεν τών ειδικών άσχησων της «ώρας των ώριών» απέτέλεσαν την καλύτεραν διασφήσι της νέας μεθόδου. «Όπως πληροφοροίμαι ηγήσαν ήδη να εφαρμοζόμενα η μέθοδος αυτή και εις τόν τόπον μας και υπάρχουν τώρα εις τας Άθηνas άρχειοι ιατροί διά να έπιτηρετούν τας κυρίας που θέλουν να αποφυγούν τας ώδύνας του τοκετού. Αϊ ύποψητοι μητέρες πάντως άρραίνουν να προσέξουν καλά τους επιστημονικούς τίτλους εκείνων που άναλαμβάνουν να εφαρμοσούν έπ' αυτών την νέαν μέθοδον. Η σωματική προετοιμασία και άγωγή της έγκυου διά την άποφυγή των πόνων του τοκετού δεν είναι τσών απλή ύπόθεσις όσον ζητούν να την παρουσιάσουν μερικοί.

ΑΙ ΕΦΕΤΡΕΣΕΙΣ που αποβλέπουν να διευκολύνουν την νοικοκυράν εις τὰ θετικότη της δεν επιτυγχάνουν πάνποτε τον σκοπόν των. Τοῦτο ἀπεδείχθη κατά την έξθεσιν του «ειδέδους σπιτιού» που ήνοιξε τελευταίως εις τὸ Λουδίνιον καὶ τὸ σύνθημα «Όλα γὰ τὴν νοικοκυρά!» Αϊ πρακτικαὶ μικροεφευρέσεις που έχουν γίνει έως τώρα χάρων τῶν νοικοκυρῶν είναι τσών πολλὰ ὥστε ἡ κρίσις των νὰ καθίσταται πρᾶγμα προβληματικὴ. Οἱ ἐπινοήσεις τῆς έξθεσεως διασπάζονται ὅτι μὲ τὰς νέας «διευκολύνσεις» τὸ ἔργον τῆς νοικοκυρᾶς γίνεται τουναντιὸν περίπλοκον καὶ ὅτι θὰ ἀπαιτεῖται εις τὸ μέλλον εἰδικὴ διδασκαλία καὶ εἰδικὴς δι' ἐκείνας που θὰ θέλουν νὰ ἐπιμαρτυροῦν ὡς συγχρονισμέναι νοικοκυραὶ. «Όπως ἔχω ἀντιληφθῆ διὰ τῆς ἀντιμετωπίζουσα καὶ αἱ Ἑλληνίδες νοικοκυραὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Μὲ τὰς διαφορὰς διευκολύνσεις των τὰ φαγητὰ... καίονται εὐκολότερα, αἱ δὲ ὁδηγίαι που δίδονται διὰ τοῦ τύπου καὶ τοῦ ραδιοφώνου ἀντὶ νὰ τὰς ἐπιτηρετοῦν, μεταβάλλουν κάποτε τὴν κούζινα εις περιφραστικὸν σταθμὸν μαγειρικῆς, τὰς ἀποτυχίας του ὁποῖου πληθύνονται διὰ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας... τὴν ὥραν του γευματος.

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ γυναικεία καὶ ἀνδρικήα που θὰ φοροῦμε εις τὸ μέλλον δεν πρόκειται νὰ λευκάζουν ποτέ. Η' ἔξασφάλισις τῆς καθαριότητος των θὰ ἐπιτυγχάνεται μὲ τὸν ἐπιποσίον των διὰ μίας χημικῆς οὐσίας. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔγινεν εις τὸ Παρίσι ἐπίδειξις τῶν υφασμάτων αὐτῶν καὶ οἱ παραθεθέντες εις αὐτὴν ἐπέστησαν πρᾶγματι ὅτι τὰ υφάσματα χάρως εις τὴν χημικὴν αὐτὴν βίην δεν λευκάζονται ἀπὸ ὁποιοδήποτε ὑγρὸν που θὰ πέσῃ ἐπ' αὐτῶν. «Όχι μόνον δεν πίνουν λεκέδες, ἀλλὰ καὶ διατηροῦν τὸ χροῖμα των χάρως νὰ ξεβαρύνονται ἔως ὅτου φθαροῦν καὶ παλιώσουν.

ΝΟΜΙΖΩ ὅτι ἀπὸ τὰς μητέρας κυρίας ἔξαρτάται νὰ λήθῃ ἕνα ἀνόητον που παρατηρεῖται τελευταίως: Μεταῦ τῶν μαθητῶν τῆς πρωτευούσης ἤρχισαν νὰ ἐπιδηλοῦνται μίαι κοινὴ τάσις νὰ ἐνδιώνονται ὡς κασιμπιόδες κατὰ τὰ πρότυπα που τους δίδουν οἱ ἤρωες τῶν περιπετυωδῶν ἀμερικανικῶν ταινιῶν. Η' νέα βασιλευσας «μοθητικὴ» στολή ἐπιτηρεῖται πολὺ ὅλους ἐκείνους που θέλουν νὰ ἐνοδοῦνται καὶ χαρίζεται μὲγα κῶρος εις ὅσους ἐπιδιώκουν νὰ ἔχουν ὕψος ἐνὸς ἀνθρώπου διατεθειμένου καὶ ἱκανοῦ νὰ λύη τὰς διαφορὰς του με πιστόλι καὶ γροθιές. Είναι εὐκολὸν νὰ φαντασθῆ κανεὶς πόσον τραυματίζονται τὰ ἰδεώδη τῆς μορφώσεως τοῦ χαρακτήρος ὅταν τὰ παιδιὰ ἀντλοῦν τὴν μορφωσὴν των ἀπὸ μερικά ταινία τοῦ κινηματογράφου.

Ὁ στέφανος ἐξ ἀκανθῶν

(Σχέδιο τοῦ Ροέν ντέ φλερύ, που δίνει μίαι ἰδέα γιὰ τὸ σχῆμα που εἶχε τὸ στέφανι αὐτό).

Περιγράφοντας τὸ θειοδράμα τοῦ Γολγοθᾶ τὰ Εὐαγγέλια μᾶς λένε σ' ἕνα σημείο: «Καὶ οἱ στρατιῶται πλεξάντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὴν κεφαλῆν. Τὶ ἀπέτινε ἄραγε τὸ ἀκάνθινον αὐτὸ στέφανι;

Τὸ στέφανι αὐτὸ ὑπάρχει ἐν τῇ Γαλλίᾳ. Ἔτσι τουλάχιστον ἰσχυρίζονται οἱ καθολικοὶ. Τὸ 1239, λένε, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, Λουδοβίκος ὁ Ἅγιος, τὸ ἔλαβε ὡς δῶρο ἀπὸ τὸ Λατίνον αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Βαλδουίνου τὸν Β'.

Ὡς τὴ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις τὸ λείψανον αὐτὸ τοῦ θειοπάθους διετηρεῖτο ἐν τῷ Ἅγιῳ Παρεκκλήσιῳ ἕως ἂν πὸ τὸν ἀρχαιότερον ναοὺς χτισμένον ἀπὸ τὸν Ἅγιον Λουδοβίκον, καὶ κάθε χρόνο, τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ καὶ καμμία φορά σ' ἐξαερετικῆς ἐπισημῆς τελετῆς, ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας πήγαινε σ' αὐτὸ Ἅγιον Παρεκκλήσιον, καὶ τὴν λάρνακα καὶ τὸ λείψανον ἐ-

ταν τὰ παιδιὰ ἀντλοῦν τὴν μορφωσὴν των ἀπὸ μερικά ταινία τοῦ κινηματογράφου.

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ ἤρχισαν νὰ ἀποκοῦν τελευταίως ἀνόητους κινηματογραφικὰς αἰθούσας καὶ εις σημεία ἀπομακρυσμένα ἀπὸ τὴν κεντρικὴν περιοχὴν των. Ἐν τούτοις ἡ κινηματογραφικὴ τὴν Ἀθηναίων είναι τσών μεγάλη ὥστε ὑπάρχουν ὠρισμένα ὅροι προβολῶν κατὰ τὰς ὁποίας είναι ἀδύνατον νὰ εἶρη κανεὶς με εὐκολίαν καλὴν θέσιν εις τὸς κινηματογράφους μας. Η' κοσμοσυρροή είναι πλέον καθηρομένη εις τὰς εἰσόδους των ἰδίων τῶν Κυριακῶν. Καὶ σκεπτεται κανεὶς ὅτι ὠρισμένοι κινηματογράφοι τῶν Ἀθηνῶν λειτουργοῦν ἀπὸ τῆς 10ης πρωΐνης με ἀρκετὴν πελατείαν. Καὶ ὅμως ἡ ἀύξεισις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κινηματογραφείων δεν είναι διόλου ἀνάλογος με τὸν ἀριθμὸν τῶν καλῶν ταινιῶν που προβάλλονται τελευταίως εις τὴν Ἐλλάδα.

Η ΣΟΦΙΣΤΙΚὴ νεολαία — ἀγόρια καὶ κορίτσια — δεν μὲνει πλέον ἱκανοποιημένη οὔτε ἀπὸ τὸ «εὖν εντ ρόλ». Τὸ ζηνόν που περιβάλλει τὴν ἀθηροπότητα ὕστερα ἀπὸ τὰς βασιλευσας δύο παγκοσμίων πολέμων δεν ἀντιμετωπίζεται ἐπιφυλακτικῶς με τὰς ἐξάλλους κινήσεις του τελευταίου ἀμερικανικοῦ χοροῦ διὰ τοῦτο ἀνεπιτήθησαν ἔντονοι συγχωρήσεις καὶ ἱκανοποιήσεις με προκλητικότερα μέσα. Τὴν λύσιν του προβλήματος ἔδωσε τὸ «στορη-τῆς», νέος χορὸς, ὁ ὁποῖος ἔως τώρα ἐπιτηρεῖτο μόνον εις τὰ καμπαρὲ τῶν Παρισίων καὶ τοῦ

Τὸ ἀκάνθινον στέφανι

ἔρεθιστο σὲ λαϊκὸ προσκύνημα.

Τὸ 1793, ὅλες σχεδὸν οἱ λειψανοθήκες τῶν ἐκκλησιῶν καταστράφηκαν καὶ τὸ περιεχόμενον τους παραδόθηκε ὁμῶς τῶν προσωρινῆ ἐπιτροπῆ καλῶν τεχνιῶν. Τὸν ἐπόμενον χρόνο ὅμως τὰ περισσότερα λείψανα, καὶ ἰδιαίτερα τὸ ἀκάνθινον στέφανον, παραδόθηκαν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Βιβλιοθηκῇ, μέχρι τοῦ 1804, ὅποτε μεταφέρθηκε ἐν τῇ καθεδρικῇ ναῶ τῶν Παρισίων — ἐν τῇ περιφημῇ Παναγίᾳ τῶν Παρισίων — αἰοῦ καὶ βρισκόμενα μέχρι σήμερα. Είναι κλειδωμένο σ' ἕνα χρηματοκιβώτιον που δεν ἀνοίγει παρὰ τὴ Μεγάλη Παρασκευῇ. Ὅχι ὅμως γυμνὸ, ἀλλὰ προστατευμένο ἀπὸ μίαι θηκὴ κρυστάλλινη.

Ὅταν κυτᾶζῃ κανεὶς τὸ στέφανι αὐτὸ γιὰ πρώτη φορά, δοκιμάζει μίαι ἐκπληξί. Δεν βλέπει τίποτα που νὰ τοῦ θυμίσῃ τὸ ἀκάνθινον στέφανι που συνήθως ζωγραφίζουσι ἀπὸ κεφάλι τοῦ Χριστοῦ οἱ ἀγιογράφοι. Μένει μάλιστα κατάληκτος καὶ ἀπογοητευμένος κάπως γιὰ τὸ ἀκάνθινον στέφανι τῆς Πα-

ναγίας τῶν Παρισίων, δεν ἔχει κανένα... ἀγκάθι. Ἔχει τὴν ἐμφάνισιν δακτυλίου διαμέτρου 21 ἑκατοστῶν καὶ τομῆς 15 χιλιοστῶν. Ἀποτελεῖται ἀπὸ μικρὰ θούβριλα τοποθετημένα τὸ ἕνα ἐπάνω σ' ἄλλο καὶ δεμένα κάθε τόσο με καμμία δεκαπενταριά ὁμοία θούβριλα.

Αὐτὸ σημαίνει κατὰ τὴς ἐξηγήσεις που δίνονται, ὅτι ὁ «στέφανος ἐξ ἀκανθῶν» δεν ἦταν ὅ-ως τὸν φανταζομαστε, σύμφωνα με τὴς παραστάσεις τῶν ζωγράφων.

Στὴν πραγματικότητι, λένε, ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο διακεκριμένα τμήματα: πρῶτον πρῶτα ἕνα στέμμα ἀπὸ θούβριλα φτιαγμένο ἐκ γυφίλλου, γιὰ νὰ περιβάλῃ τὸ μέτωπον καὶ τοὺς κροτάφους.

Τὰ θούβριλα αὐτὰ είναι πο-

λυ λάρνακα. Η' διαμέτρος τους είναι ἀπὸ 1 ἕως 1½ χιλιοστό. Οἱ βοτανολογοὶ που τὰ μελέτησαν συμπεράσαν ὅτι πρόκειται γιὰ τὸ εἶδος αγριοὺνκουσ ὑπατικουσα (αρχαῖος ὁ βαλτικὸς), μίαι ποικιλία θούβριλων που, ὅπως δείχνει τ' ὄνομά της, σπανίτατα ἐν τῇ βορείῳ Ἑυρώπῃ, ἀλλὰ που συναντοῦμε καὶ ὅλη τὴ Μεσογειακὴ λεκάνη.

ΧΙΟΤΜΟΡ

Ἡ σύζυγος: Ἔμμα! Εἶμαι θεβαία ὅτι μέσα στὸ δομάτιο ὑπάρχει ἕνας ποτικὸς... Ὁ σύζυγος: Πιστέψτε ὅτι ὑπάρχει καὶ μίαι γάτα καὶ κοιμησοῦν!...

Ὁ σύζυγος μᾶς ἀσχηματίζει! Ἀναδέστατε! φύλησε τὴ γυναίκα μου! Ὁ μεθυσμένος κύριος: Μὲ συγχωρεῖτε κίστε!... Ἀλλὰ, ξερότε, ἦμα δέκα πέντε μῆνες καί... ἂν πῆνατε κί' ἐσεὶς ἄλλες τὸσες θὰ τὴν... αἰλουσατε κί' ἐσεὶς!

Ὁ πανδοχεὺς: Μάλιστα, κύριε, σ' αὐτὸ τὸ δομάτιο οἱ Τοῦρκοι παρὰ λίγο νὰ πᾶσουν τὸν Καραϊσκάκη. Ὁ ταξιδιώτης (ἀνοίγοντας τὸ αὐγὸ): Καὶ θάρω πὸς τους τὸ ἔσκασε ἀφήνοντας ἐν τῇ μέσῃ τὸ φαί του.

Πῶς θγαίνει ἡ λαδομπογιά

Ἄν ἡ μπλοῦζα σας ἢ τὸ φόρεμά σας λερωθῆκε με χρώμα, γιὰ τὸ ἀκουμπήσατε σὲ φρεσκοχρωματισμένο μέρος, μπορεῖτε νὰ τὴν καθαρίσετε τρίτοντάς τὴν με καθαρὸ οἰνόπνευμα. Τὸ χρώμα θὰ φύγῃ εὐκολώτατα ὅσο είναι φρεσκο. Γι' αὐτὸ πρέπει ἀμέσως ἢ σὲ λίγο τουλάχιστον διάστημα νὰ τὸ τρίψετε με οἰνόπνευμα.

Ἄλλοιωμένο ἰώδιο

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Λερωμένες φωτογραφίες

Φωτογραφίες που ἔχουν λερωθῆ καμπορεῖτε με καθαρὸ οἰνόπνευμα. Ρίχνετε σ' ἕνα παννὶ μερικὸς σταγονίτες καὶ τρίψετε μ' αὐτὸ τὴν φωτογραφίαν ἑλαφρὰ καὶ με προσοχή.

Γιὰ νὰ κόψετε χαλαρὰ ὑφάσματα

Ὅταν ράβετε καὶ θέλετε νὰ κόψετε χαλαρὰ ὑφάσματα — ζωρζέτες, κροπὲ ντὲ σὶν κ.λ.π. — βουτήξτε πρῶτα τὸ ψαλίδι σὲ καυτὸ νερὸ γιὰ

«Ἡ Γυναίκα» σὰς συμβουλεύει:

Σπυρὶ στὸ χεῖλος

Ἄν ὁ πυρετὸς σας προκαλέσῃ σπυρὶ στὸ χεῖλος καὶ βάλετε ἐκεῖ πολλές κομπρέσες με οἰνόπνευμα 90%. Ἄν τὴς ἀρχίσετε ἀπὸ τὴ στιγμή που θὰ αἰσθανθῆτε φαγοῦρα στὸ χεῖλος είναι πιθανόν νὰ προλάβετε τὴν ἐμφάνισιν του. Ἄν ἔχη σχηματισθῇ, οἱ κοιμπρέσες θὰ τὸ ἀποξηράνουν καὶ θὰ ἐμποδίσουν τὴν ἐπέκτασί του. Ἄν τὸ σπυρὶ τὸ βγάλετε ὅμως ἐν τῇ γλώσσᾳ μίαι κουταλιά του γλυκοῦ σάδας μέσα σ' ἕνα ποτήριον ζεστὸ νερὸ ἀκεῖ. Θὰ κάνετε μ' αὐτὸ πλύσεις του στόματος.

Τὰ θερνικωμένα ἔπιπλα

Τὰ θερνικωμένα ἔπιπλα ἔσκαζονται με μελαξωτὸ ὑφάσμα. Φυλάτε λοιπὸν τὰ παλιὰ μεταξωτὰ γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Μίαι — δύο φορές τὸ χρόνο περνάτε τὰ μελαξωτὰ φαγητῶν καὶ νεφτῶν (2 με 1). Γυαλίστε τὰ με δερμα ζαρκαδιῶ (σάμουσα). Ἐργάζεστε σὲ μικρὸ μέρος, ὅχι σὲ ὅλοκληρὴ τὴν ἐπιφάνεια.

Μὲ βραστὸ κρασί

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Μὲ ἀμμωνία

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Μὲ ἀμμωνία

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Κάψιμο ἀπὸ σίδηρο

Ἄν ἑλαφρὸ κάψιμο ἀπὸ σίδηρο, θὰ ἔσκαψισθῇ ἂν τὸ τρίψετε με ἕνα παννὶ ἀποξηραμένο σὲ ὄξυζενε.

Σκουριά καὶ κρεμμύδια

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Μὲ τὰ σκουλαρίκια

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Τὰ τοῦ ψυγείου

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

ΠΛΕΚΤΑ... ΠΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΚΟΥΝΕΛΑΚΙΑ

Γιὰ τώρα τὸ Πάσχα μπορεῖτε νὰ δώσετε ἕνα γιορταστικὸ τόνον στὸ τραπέζι σας, φτιάνοντας κουνελάκια ἢ πουλάκια, στὰ ὁποία τοποθετεῖτε ἕνα κόκκινον αὐγὸ. Γιὰ νὰ φτιάσετε τὰ χαριτωμένα αὐτὰ στολίδια τοῦ τραπέζιου σας χρησιμοποιεῖτε μίαι πολὺχρωμὴ πλεκτικὴ ὕλη (αρχοῖνι ἀπὸ τζίβα, καννάβι κλπ.) που πλέκετε σύμφωνα με τὸ ὑπόδειγμα μας σὲ τετρακλῶνη καὶ τετραχρῶμη πλεξίδα. Με τὴν πλεξίδα αὐτὴ φτιάνετε ράβοντας τὴν διάφορα ζῶα. Με δύο βελόνες π.χ. φτιάνετε ἕνα λογοθακί ἢ ἕνα πουλάκι, ὅπως δείχνει ἡ δεύτερη εἰκόνα μας. Στὸ κενὸ που ἀφίεντε ἐν τῇ μέσῃ περνάτε τὸ κόκκινον αὐγὸ, που φυσικὰ θὰ εἶναι βρασμένον σφιχτὸ. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο μπορεῖτε νὰ φτιάσετε φωλιὰς ἢ καλαθάκια γιὰ νὰ βάλετε μέσα τὰ κόκκινα αὐγά.

Ξερέτε ὅτι...

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Καλὸ εἶναι νὰ φυλάγεται μέσα σὲ κουτιά, ὅπως κί' ἕκείνα που εὐκολὰ ἀπορροφοῦν τὴς ὀσμῆς, σὰν τὸ βούτυρο, τὸ γάλα κ.ο.κ. Τὰ τυριά ἐπίσης πρέπει νὰ εἶναι σκεπασμένα. Στὸ πιό κρὸν μέρος τοποθετεῖτε τὰ κρέατα καὶ τὰ ποτὰ. Κάτω ἀπ' αὐτὰ τὰ μαγειρεμένα φαγητὰ, τὸ βούτυρο καὶ τὰ αὐγά, κάτω - κάτω τὰ φρούτα καὶ τὰ λαχανικά.

Δεν τὰ προσφέρει ὁ ἴδιος

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

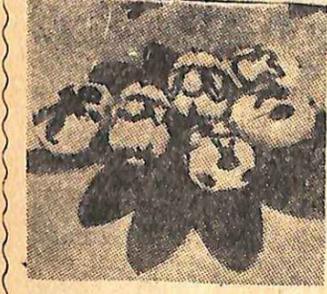
Ἡ κυρία αὐτὴ εἶναι πάρα πολὺ εὐγενής. Θεωρεῖ καθῆκον του, ὅπως ἐπιβάλλει, ἄλλως τε, ἡ καλὴ συμπεριφορὰ, νὰ στελεχίῃ ὅλην οἰκοδόμησιν, τὴν ἄλλη μέρα, ὕστερα ἀπὸ μίαι πρώτη πρόσκλησι, μερικὰ λουλούδια καὶ τὸ ἐπισκεπτήριόν του. Κάνει ὅμως ἕνα λάθος: δεν πρέπει νὰ τὰ προσφέρῃ ὁ ἴδιος ἀυτοπροσώπως, γιὰ τὸ τότε θὰ βάλῃ ἐν τῇ δύσκολῃ θέσιν τὴν οἰκοδόμησιν, που ὀσφαλῶς δεν θὰ τὸν ἐναδέχθῃ μ' εὐχαριστήσι. Ἀπλῶς θὰ τὰ στελεχίῃ.

Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

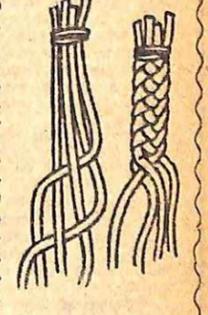
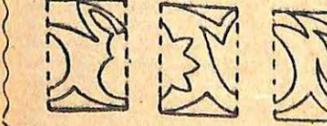
Ἄν θέλετε νὰ θεβαιώθητε ὅτι τὸ ἰώδιο που ἀσφαλῶς ὅλες θὰ ἔχετε ἐν τῷ σπῆτι σας είναι κατὰ τὸν ἄλλο γιὰ χρῆσι καὶ δεν ἔχει ἀλλοιωθῆ, κοινητὴ δυνατὰ τὸ μπουκαλί. Ἄν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του σχηματισθῇ στρώμα ἀφροῦ, σημαίνει πὸς δεν είναι χρησιμοποίησιμὸν καὶ πρέπει νὰ τὸ ἀνανεώσετε.

Διακόσμησης στὰ πασχαλινὰ αὐγά

Τὰ πασχαλινὰ αὐτὰ αὐγά δεν είναι χρωματισμένα ἢ σματωμένα. Ἀπλῶς τὰ σχήματα εἶναι κομμένα με τὸ ψαλίδι καὶ κολλημένα ἐπάνω. Ἰδιαίτερα ὡραία εἶναι τὰ αὐγά με μίαι τέτοια διακόσμηση. Παίρνετε μίαι ταινία ἀπὸ χρωματιστὸ χαρτί, πλάτους 2½—3 ἑκατοστῶν καὶ μήκους ὅσο φτάνει νὰ τυλίξῃ τὴν περιφέρειαν τοῦ αὐγοῦ. Τὴν ταινία αὐτὴ τὴ διπλώνετε στὰ δύο, ἔπειτα στὰ τέσσερα κί' ἔπειτα στὰ ὀκτώ. Σχεδιάζετε τὰ τετραγώνια ἐν τῇ εἰκόνα. Κόβετε ὕστερα με προσοχή τὸ σημεῖο που τὰ ἔχετε χαραξίσει καὶ τὰ κολλάτε. Ἄν τὰ ἔχετε μετρήσει καὶ κοπῆ ἀκριβῶς, παίρνουν ὡραῖο σχῆμα καὶ κάνουν ἐντύπωσι γιὰ τὴν πρωτοτυπία τους. Δοκιμάστε καὶ σὲς τώρα τὸ Πάσχα νὰ διακοσμήσετε τὸ τραπέζι με τέτοια αὐγά.

'Η νέα μπουτικ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ - ΚΟΥΡΤΙΔΗ

ΣΤΙΣ 8 Απριλίου έγιναν τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας «Μπουτικ» τῆς Εὐαγγελίδης - Κουρτιδῆς στὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου 12. Μέσα σὲ μιά πολιτισμένη ἀτμόσφαιρά τὸ πλῆθος τοῦ ἐκλεκτοῦ κόσμου θαύμασε τὰ πλούσια καὶ μοντέρνα εἶδη τοῦ νέου καταστήματος, πού στόλισε τὴν Ἀθήνα.

Κάθε γυναίκα πού ξέρει νὰ περιποιηθῆ τὸν ἑαυτό της καὶ νὰ ντυθῆ σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις τῆς μόδας, δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐπισκεφθῆ τὴν νέα «Μπουτικ» καὶ ἀσφαλῶς θὰ φύγῃ ἀπόλυτα ἱκανοποιημένη κι' εὐχαριστημένη γιὰ τὰ ψώνια τῆς.

Στὴν εἰσόδὸ τοῦ καταστήματος, μέσῃ σὲ ἀπλὲς καὶ μοντέρνες θιτρίνες ὑπάρχει μιά πλουσιωτάτη συλλογὴ καλλυπτικῶν καὶ ἀρωμάτων. Μόλις ἡ δεσποινὴς ἢ ἡ κυρία προηθευθῆ, ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὀμορφιά τοῦ προσώπου τῆς, προώρηση πρὸς τὸ ἑσωτερικὸ καὶ κατεβῆ πέντε σκαλοπάτια θὰ βρεθῆ σὲ μιά μεγάλη αἴθουσα ἐπίσης διακοσμημένη ἀπλᾶ καὶ μοντέρνα. Ἐκεῖ ἀσφαλῶς δὲ θὰ ξερῆ τι νὰ πρωταγοράσῃ. Φανταζοῦνται κομμώματα, ζῶνες, κάλτσες, μπλουζάκια, ἐσώρουχα, τσάντες, πλούσια συλλογὴ καπέλων, πρινα φορεματάκια καὶ σπορ κοστούμια γιὰ τὴν ἐκδρομὴ.

Μιά σκάλα ὁδηγεῖ σ' ἕναν ἐξώστη πού εἶναι καὶ τὸ τμήμα τῶν ἐτοιμῶν φορεμάτων καὶ ταγιέρ.

Τὸ πλῆθος τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὠραίου φύλου πού εἶχαν κατακλύσει τὴς εὐρύχωρες σίθουσες τῆς «Μπουτικ» πραγματικῶς εἶχε ἐνθουσιασθῆ μὲ τὴν ἀφθονία τῶν ὠραίων καὶ μοντέρνων εἰδῶν πού ἦταν ἐκτεθειμένα σὲ μεγάλη ποικιλία.

Θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ καθῆσθαι ὁλοκλήρως μέσα στὸ κατάστημα αὐτὸ πού τὸ διακρίνει ὁ πολιτισμὸς καὶ τὸ γούστο. Ὅ,τι καὶ νὰ γραφῆ ἢ νὰ εἰπωθῆ δὲν θὰ μπορούσε νὰ ἀποδώσῃ τὴν πραγματικότητά. Γι' αὐτὸ κάθε γυναίκα μοντέρνα καὶ μὲ καλὸ γούστο δὲν ἔχει παρὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου 12 καὶ θὰ δικαιώσῃ τὴν προσπάθειά τῶν ἰδρυτῶν τῆς νέας αὐτῆς πηγῆς τῆς γυναικείας ὀμορφιάς καὶ κομψότητας, πού σκοπὸ τῆς ἔχει νὰ δώσῃ σὲ κάθε γυναίκα τὴν εὐκαιρία νὰ γίνῃ μοντέρνα καὶ κομψή.

ΜΑΙΡΗ ΚΑΣΕΛΛΑΚΗ

Συμβουλές γιὰ τὴν ὕπνεο

Ἡ ΠΡΩΪΝΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ πολλοὶ ἄνθρωποι πού προτιμοῦν νὰ δουλεύουν τὸ βράδυ ἢ ἀκόμα καὶ τὴ νύχτα, (κυρίως γιὰ πνευματικὲς ἀσχολίες), γιὰτὶ αἰσθάνονται ὅτι ἡ ἀπόδοσί τους εἶναι τότε μεγαλύτερη. Ὁ περισσότερος κόσμος ὅμως, ἔχει καθιερώσει τὴν πρωινὴ ἔργασια καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ φυσικώτερο, ἀφοῦ τότε τὸ σῶμα εἶναι πρὸς ἐξοκράσιστον ὑπερὰ ἀπὸ τὴν εὐεργετικὴν ἐπίδρασι τοῦ ὕπνου.

ΠΩΣ ΝΑ ΞΥΠΝΑΤΕ

Γιὰ νὰ φέρῃ ὅμως ὁ ὕπνος τὰ εὐεργετικὰ του ἀποτελέσματα, πρέπει νὰ ὑπάρχουν ὀρισμένες προϋποθέσεις. Καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ πρωινὸ ξύπνημα. Πολλοὶ ξυπνοῦν μὲ δυσκολία, ε' ἄς κοιμηθῶ ἀκόμα πέντε λεπτά, μουρμουρίζουν. «Μετὰ θὰ ἐτοιμασθῶ πρὸς γρήγορα». Στὸ μετὰξὺ ἡ ὥρα περνᾷ κι' ὅταν ἐπιτέλους ὁ ὕπνος ἢ ἡ ὕπνου ἀποφασισθῆ νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὸ κρεβάτι του εἶναι θιστικός καὶ κακός. Αὐτὸ εἶναι τὸ χειρότερο ξύπνημα. Ἐνῶ ἀντιθέτως θὰ αἰσθανθῆτε τὸν ἑαυτὸ σας πρὸς πρὸ εὐδιάθετο ἂν σηκωθῆτε ἀμέσως, κινηθῆτε μὲ ζωηρὸ ρυθμὸ καὶ προσπαθήσατε νὰ εἰσαγάγετε αἰσιόδοξο. Αὐτὸ μάλιστα εἶναι καὶ τὸ σπουδαιότερο. Χαμογελάστε σ' αὐτοὺς πού βρίσκονται τριγύρω σας. Χαμογελάστε στὴ ζωὴ. Κι' ἂν ἔρῃ στὸ νοῦ σας κάποιο δυσάρεστο περιστατικὸ τῆς προηγούμενης μέρας, ξεχάσατε τὸ κάνοντας τὴ σκέψι, ὅτι σήμερον ὁ δὲ θὰ διορθωθῶν.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Εἶναι μιά καλὴ συνήθεια νὰ καταστρώσῃ κανεὶς τὸ πρῶτο ἕνα πρόγραμμα, πού νὰ περιλαμβάνῃ τὶς δουλειὰς τῆς ἡμέρας. Φυσικὰ ἐννοοῦμε αὐτὲς πού ξεφεύγουν ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ρουτίνα. ὅπως λ.χ. τὸ γράψιστο μιάς ἐπιστολῆς, ἕνα ραντεβού, μιά ἐπίσκεψι κ.λ.π.

Τὰ ψώνια τοῦ σπιτιοῦ μιά νοικοκυρὰ φρονεῖ νὰ τὰ κἀνῃ τὶς πρωινὲς ὥρες.

**Νεανικὴ
ἀνοιξιὰτικὴ
ρεντιγκότα**

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ πολλὸ ἀπὸ μούρο ριγὲ ὕφασμα, σὲ στυλ ρεντιγκότας. Ἡ ριγα εἶναι ἀσπρη, πλαισιωμένη ἀπὸ μιά λεπτὴ γκριζα. Ἡ μέση εἶναι ἀρκετὰ ἐφορμωστὴ καὶ κάτω εἶναι πολὺ φορδύ. Ἐχει γιοκά καὶ πέτα κλασικὰ μεγάλα ἀλλὰ στὸ ἕνα πέτο περνᾷ ἀπὸ μιά κομπότρυπα ἕνας μεγάλος ἄσπρος φιόγκος. Μανίκια μὲ μονικὸκόλλησι τρουὰ κάρ. Τσέπες σχιστές. Γάντια κοντὰ ἄσπρα ἀπὸ πικέ, ὅπως ἀκριβῶς κι' ὁ φιόγκος. Καπέλο φάβινο, ρελεδέ.

ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΖΩΝΤΑΝΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ἡ φωτογραφία εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους συντρόφους μας. Πόσες ἀναμνήσεις δὲν ξαναφέρει στὴ σκέψι μας καὶ πόσες ἀγαπημένες μορφές δὲν μᾶς ξαναθυμίζει!

• Τὰ ἄλμπουμ

Ποῖος δὲν ἔχει ξεφυλλίσει ἕνα οἰκογενειακὸ φωτογραφικὸ ἄλμπουμ; Ἐνα βιβλίον μὲ ἐπιχρυσωμένα ἐξώφυλλα καὶ μεταξωτὲς φουντίτες πού περικλείει τόσες ἀναμνήσεις! Οἱ νέοι ἐκπλησσονται καὶ πληροφοροῦνται γυρίζοντας κάθε σελίδα: «Κύτταξε τί ἄστειος πού εἶναι ὁ θεῖος Παῦλος μ' αὐτὸ τὸ γενάκι; Ὁμορφιὰ ἦταν ἢ γιαιγιά, ἀλλὰ τί γελῶτο καπέλο φορούσε!...» Φυσικὰ τοὺς βρίσκουν ὅλους ντεμοντέ! Τώρα κι' ἐσεῖς ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε κάποιο ἄλμπουμ μὲ φωτογραφίες ἀπὸ τὸ σχολεῖο, ἐκδρομὲς, χοροὺς, πού τώρα μὲν σὰς φαίνονται θαυμάσιες, ἀλλὰ δὲν θ' ἀργήσουν νὰ γίνουν κι' αὐτὲς ντεμοντέ ὅπως σὰς φαίνονται οἱ φωτογραφίες πού βρίσκονται στὸ οἰκογενειακὸ σας ἄλμπουμ.

• Σὲ ταξίδι, σὲ διακοπὲς

Τώρα πού κι' ἡ Ἑλλάδα ἔγινε μεγάλο τουριστικὸ κέντρο, βλέπετε καθημερινὰ περιηγητὲς νὰ περιφέρονται μὲ μιά φωτογραφικὴ μηχανὴ στὸ χέρι καὶ νὰ μὴ χάνουν εὐκαιρία νὰ φωτογραφίσουν κάθε τι πού τοὺς κάνει ἐντύπωση. Καὶ σεῖς ὅμως μήπως δὲν κάνετε τὸ ἴδιο πηγαίνοντας σ' ἕνα ξένο μέρος; Γιὰ πολλοὺς εἶναι πολὺ πρὸς εὐχάριστο νὰ φωτογραφίζουν τὰ τοπία ἀπὸ τὰ ὅποια περνοῦν, παρὰ νὰ βλέπουν τοποθεσίες καὶ μνημεῖα. Αὐτὲς οἱ φωτογραφίες εἶναι βέβαια πολύτιμα ἀναμνηστικά. Ἀλλὰ μήπως δὲν μπορείτε νὰ βρῆτε ὅλα αὐτὰ τὰ τοπία σὲ βραδιό-καρτ - ποστάλ, χωρὶς νὰ χάνετε τὸν καιρὸ σας φωτογραφίζοντας! Μὴ γίνεστε μανιώδεις. Φυλάξτε τὰ φιλμ σας γιὰ κάτι πού πραγματικὰ ἀξίζει τὸν κόπο, πού θὰ σας θυμίσῃ ὕστερα ἀπὸ χρόνια ἕνα περιστατικὸ ἐντυπωσιακὸ τῆς ζωῆς σας.

• Ἐνθύμια

Ἐνθύμια φιλιὰς ἢ φλέρτ. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ παίρνετε φωτογραφίες ἕνος προσώπου χωρὶς τὴν συγκατάθεσί του. Ἀποφεύγετε νὰ φωτογραφίζετε μὲ κοστούμι πολὺ «νεγλιζέ» καὶ προσηγορῶς νὰ μοιράζετε τέτοιες φωτογραφίες, γιὰτὶ αὐτὲς οἱ πόδες προϋποθέτουν στυλιὰ φιλιὰς, πού εἶναι ἀνεπιθύμητες πολλὰς φορὲς καὶ ἴσως γίνονται αἰτία νὰ λυπηθῆτε ἀργότερα γι' αὐτὴν τὴν ἀπερισκεψία. Πόσοι ἀνεπιθύμητοι κάνουν ἔτσι πικροκόλλητα φωτογραφί-

κὼν κατακτήσεων!

• Φωτογραφίες ταυτότητας

Κατὰ κανόνα εἶναι πολὺ λίγο κολακευτικές. Εἶναι ἕνα μεγάλο σφάλμα πού κάνουν ὅλοι νὰ φωτογραφίζονται πρόχειρα καὶ διαστικὰ ὅταν πρόκειται γιὰ φωτογραφία ταυτότητα. Αὐτὴ ἡ φωτογραφία θὰ φιγουράρῃ στὰ διάφορα ἐπίσημα χαρτιά μας: ταυτότητα, φοιτητικὴ ταυτότητα, διαβατήριον κ.τ.λ. καὶ θὰ μείνῃ ἐπὶ πολλὰ χρόνια. Γιὰτὶ λοιπὸν νὰ μὴ δεῖχνῃ ἕνα ὠραῖο πρόσωπο;

• Μαγεῖα χρωμάτων

Οἱ ἐχρῶμες φωτογραφίες πού διαδίδονται ὅλο καὶ περισσότερο, εἶναι πολὺ ὠραίες, ἀλλὰ ἀπαιτοῦν καλὴ μηχανὴ καὶ καλλιτεχνικὲς γνώσεις. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ φιλμ, ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἰδιαίτερη ἐμφάνισι.

• Οἱ καλλιτεχνικὲς

Μερικὲς καλλιτεχνικὲς φωτογραφίες εἶναι πραγματικὰ ἐπιτυχημένες. Εἶναι προτιμότερο νὰ ποζάρητε γιὰ ἕνα καλὸ πορτραῖτο, παρὰ νὰ βγάλετε μιά ντουζίνα μέτριες. Μιά ντουζίνα: Μὰ γιὰ ποῖο λόγο, ἐξ ἄλλου; Ἐπαυσε πιά ἡ συνήθεια νὰ μοιάζῃ κανεὶς τῆς φωτογραφίας του στοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους.

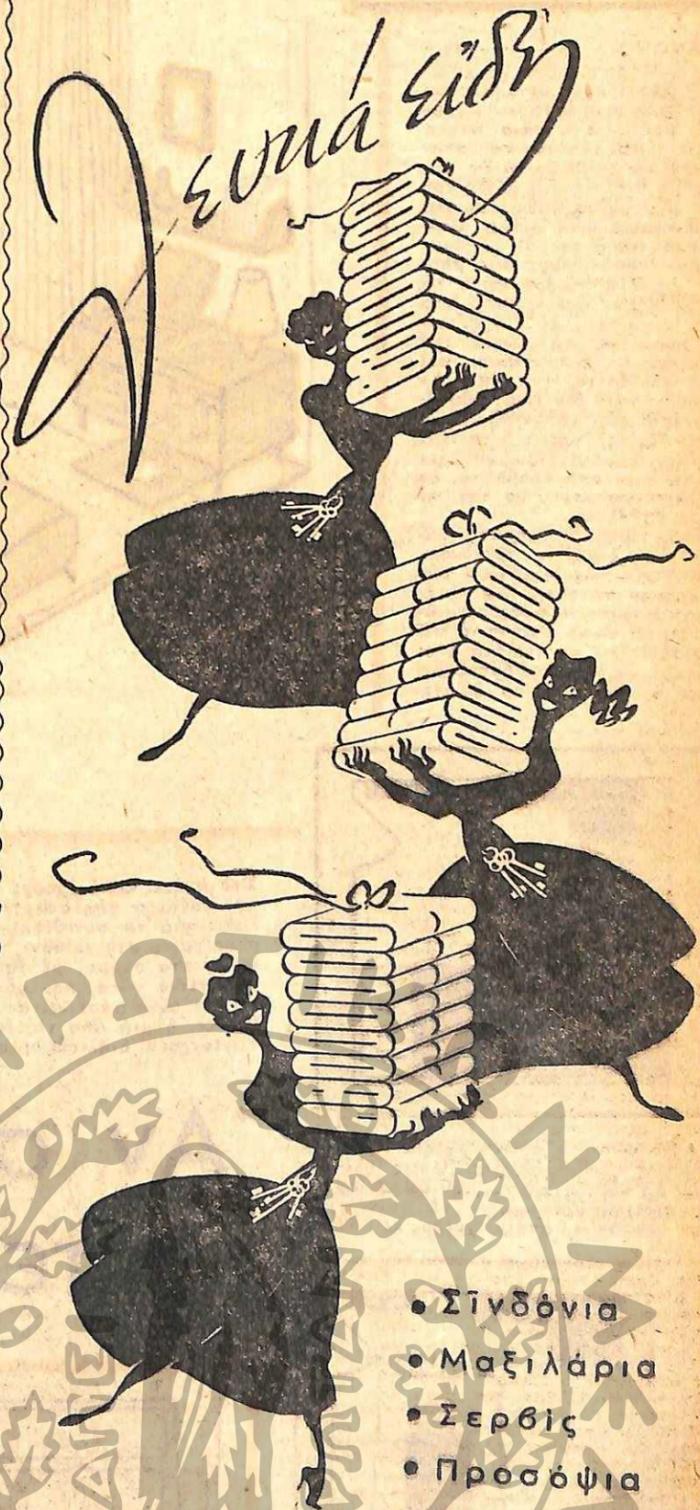
• Ὅταν προσφέρετε τὴν φωτογραφία σας

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς μικρὲς ἐρασιτεχνικὲς φωτογραφίες, γιὰ τὶς ὁποῖες σὰς μιλᾷται, με, μπορεῖ νὰ ἔχετε κάποιο λόγο νὰ προσφέρετε τὸ πορτραῖτό σας. Φυσικὰ θὰ γράψετε καὶ ἀφιέρωσι, ἀπὸ τὴν ἀνάποδη κατὰ κανόνα. Ἐκτὸς ἂν εἴστε μιά φημισμένη καλλιτέχνης, τότε θὰ ὑπογράψετε στὴν ὄψη τῆς φωτογραφίας.

• Τὰ παιδιὰ

Εἶναι πολὺ καλὸ νὰ φωτογραφίζετε ἕνα ὁμορφὸ μωρό. Γιὰ τὰ πολὺ μικρὰ παιδιὰ, πού ἡ ἀνάπτυξί τους εἶναι τόσο γρήγορη, εἶναι καλὴ συνήθεια οἱ γονεῖς νὰ παίρνουν τακτικὰ φωτογραφίες πού παρουσιάζουν τὸ παιδί τους σὲ διάφορες ἡλικίες. Μιά μαθητριάδα μὲ τὴ μπλέ της παιδιὰ, μιά παρανυμφὸς μὲ τὴν ἄσπρη τῆς τούλινη τουαλέτα ἢ ἕνα ἀγοράκι πάνω στὸ πρῶτο του ποδήλατο εἶναι χαριτωμένα θέματα φωτογραφίας. Τὸ παιδί διατηρεῖται ἕνα πολὺτιμο ἐνθύμιο ἀπὸ τὴν παιδικὴν του ἡλικία.

γκρέκα

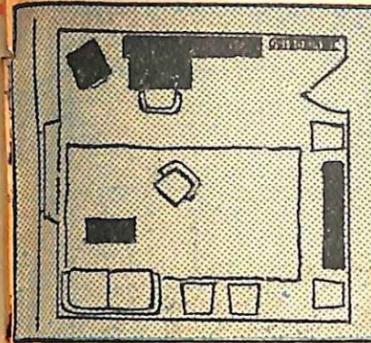
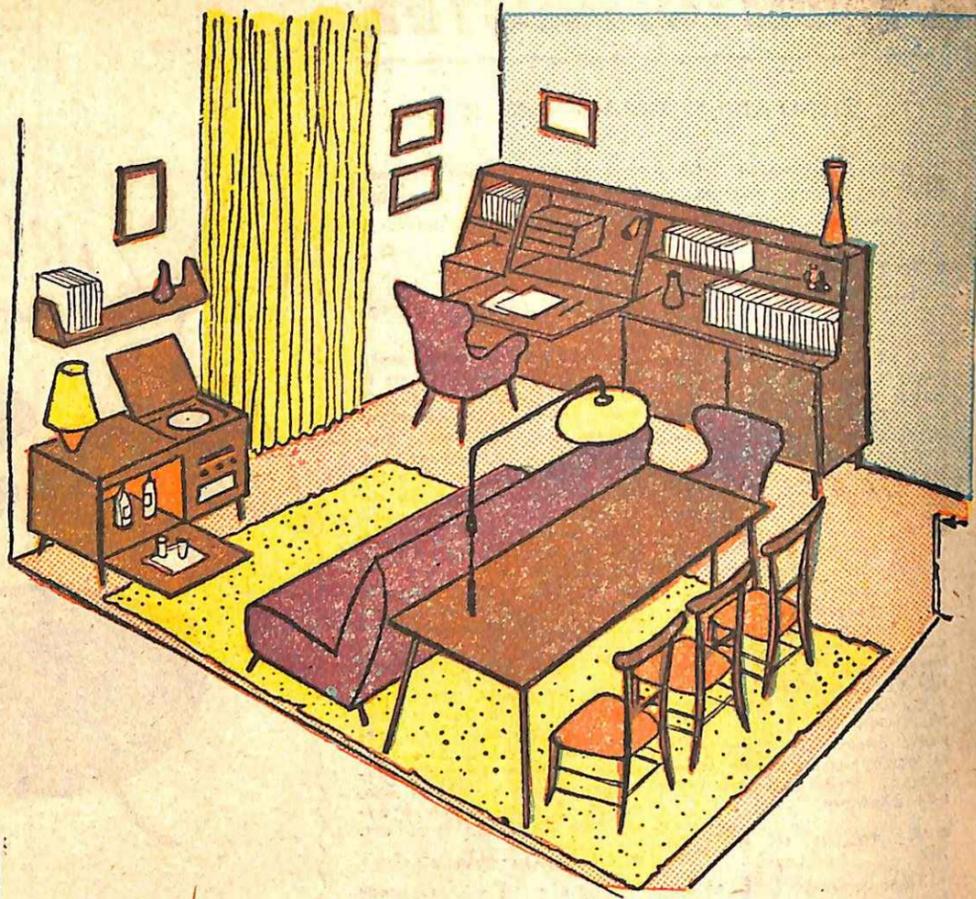
- Σίνδονια
- Μαξιλάρια
- Σερβίς
- Προσόψια
- Κουβέρτες

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ
ΑΘΗΝΑΙ ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

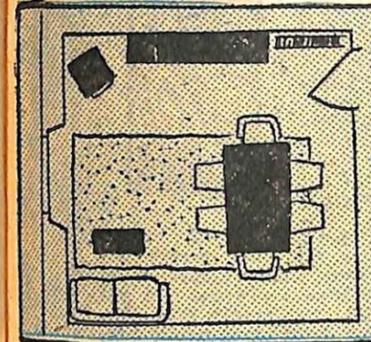
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

ΚΑΝΟΝΙΚΑ μιά σύγχρονη σαλοτραπεζαρία θα έπρεπε ν' αποτελείται από δυο δωμάτια μέσω διαστάσεων, ένα μένα μαζί. Στα πιο πολλά σπίτια όμως βρίσκονται στην ανάγκη να χρησιμοποιούν ένα δωμάτιο για τις δυο αυτές χρήσεις. Και συχνά πρόκειται για ένα δωμάτιο 4Χ4 μέτρα. Πολλές αναγνώστριες μας γράφουν να τους υποδείξουμε πώς μπορούν σε ένα τέτοιο χώρο να τοποθετήσουν ένα τραπέζι για οχτώ πρόσωπα, με τις σχετικές καρέκλες, τη γωνιά του σαλονιού μ' ένα ντιβάνι και δυο πολυθρόνες, ένα έπιπλο-μπουφέ (όταν δεν είναι δύο!), το ραδιόφωνο, το έπιπλο-μπάρ κ.λ.π. Πρέπει πρώτα - πρώτα να σας πούμε ότι δεν υπάρχει δυνατή λύση στο πρόβλημα, αν το αντιμετωπίσετε με την εν χρήση επίπλωσι.

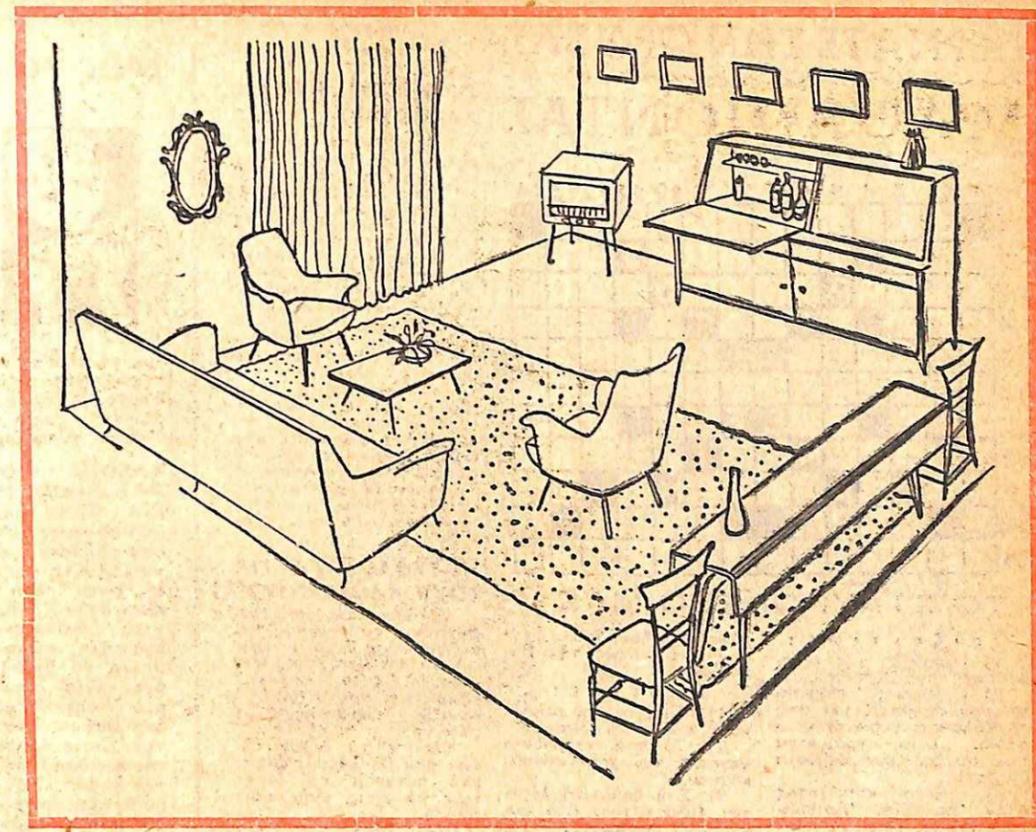
Στα τέσσερα σχήματα λάβαμε υπ' όψη τις τρέχουσες διαστάσεις των δωματίων των συγχρόνων σπιτιών. Για να επιτύχετε όμως το ποθούμενο αποτέλεσμα είναι ανάγκη να περιορίσετε όλα τα περιττά στοιχεία και να δημιουργήσετε ένα δωμάτιο για ό,τι το θέλετε

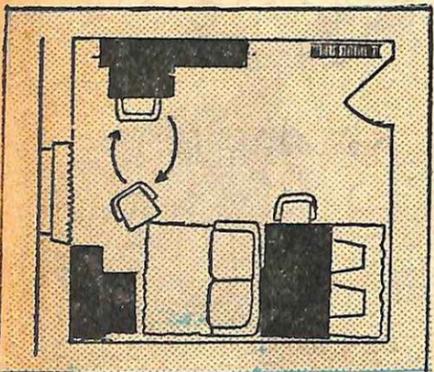
3 'Η τάσις να τοποθετούμε όλα τα έπιπλα γύρω στους τοίχους δίνει τη δυνατότητα να έχουμε χώρο, ώστε το δωμάτιο να φαίνεται πιο μεγάλο.

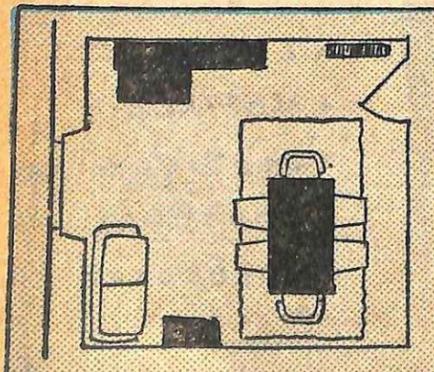
4 'Όταν έχουμε επισκέπτες, μεταθέτουμε το τραπέζι από τον τοίχο και τοποθετούμε γύρω καρέκλες και πολυθρόνες.

'Η επίπλωσι ενός δωματίου τέσσερα επί τέσσερα μπορεί να επιτευχθή κατά τον τρόπο που δείχνει το σχέδιο, αν η οικογένεια έχη τη συνήθεια να τρώη στην κουζίνα. Τότε το δωμάτιο έχει την εμφάνισι ενός αληθινού σαλονιού. Το τραπέζι διπλώνεται στα πλευρά και τοποθετείται στον τοίχο σά κονσόλα. Την επίπλωσι συμπληρώνουν ντιβάνι, 2 πολυθρόνες, καρέκλες και μπουφές.

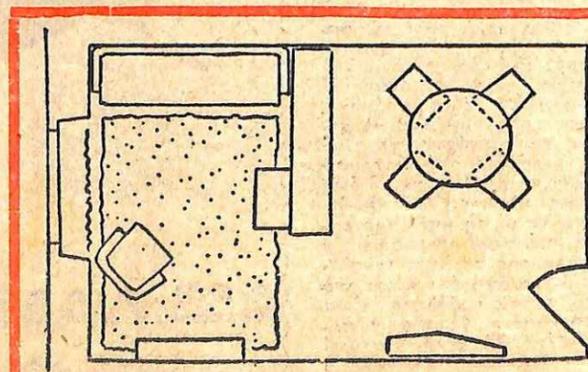
1 Αυτό είναι το πρώτο σχέδιο της τοποθέτησας των επίπλων. 'Όπως βλέπετε, παρά τη «διπλή χρήση» του δωματίου και τον περιορισμένο χώρο, τα έπιπλα δεν είναι καθόλου στριμωγμένα κι' άθλια.

2 Σε εξαιρετικές περιπτώσεις (όταν έχου με καλεσμένους, τα έπιπλα μπαίνουν έτσι: το ντιβάνι στη θέση του ραδιο-μπάρ κι' οι πολυθρόνες στις πλευρές του τραπέζιου.

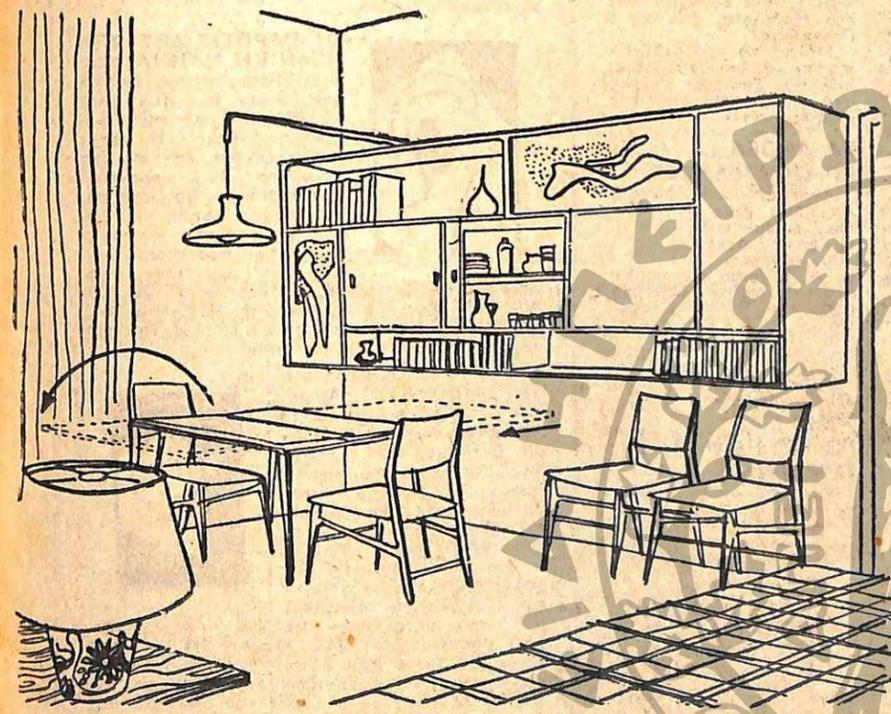
Στο σχήμα αυτό έχουμε μιά απ' τις πιο συνηθισμένες περιπτώσεις: την τοποθέτησι των επίπλων της σαλοτραπεζαρίας σ' ένα δωμάτιο 4Χ4 μέτρα. Να ή πιο πρακτική λύσι: για τα συνηθισμένα γεύματα (τρία άτομα της οικογενείας) το τραπέζι είναι στηριγμένο στο ντιβάνι, που όμως είναι απομονωμένο απ' αυτό με τον τρόπο που φαίνεται στο σχήμα, με τη ράχη δηλαδή γυρισμένη προς το τραπέζι. Κερδίζουμε έτσι σημαντικό χώρο, που μās επιτρέπει να έχουμε μιά άνετη γωνιά-σαλόνι. 'Η γωνιά-σαλόνι αυτή αποτελείται από ένα ντιβάνι, από το έπιπλο-ραδιο-μπάρ και δυο πολυθρόνες, ή μιά από τις οποίες χρησιμεύει για το γραφείο του έπιπλου, που αποτελεί ταυτόχρονα βιβλιοθήκη και μπουφέ. Μ' αυτή τη διαρρύθμισι εξυπηρετούμεθα καλά.

"Αν στο σπίτι σας έχετε μικρό χώρο!

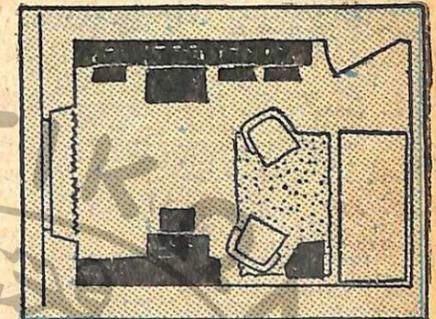

ΕΑΝ ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟ

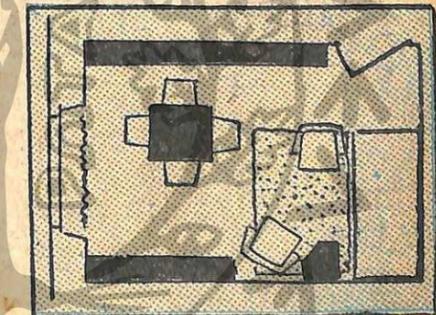
Το δωμάτιο αυτό είναι διαστάσεων 3,20Χ5 μ. και λόγω του ορθογωνίου σχήματός του είναι κατάλληλο για τη λύσι που δίνου με. Το έπιπλο - μπουφές δηλαδή τοποθετείται διαγωνίως, σε τρόπο που να δημιουργή δυο ζώνες. Στη ζώνη του σαλονιού υπάρχει έξ άλλου ένα έπιπλο-κι - βιβλιοθήκη και στην τραπεζαρία μιά κονσόλα.

Νά τώρα μιά σαλοτραπεζαρία «πλήρης» σ' ένα δωμάτιο μόλις 3Χ4 μέτρα. Στην περίπτωσι αυτή είναι απαραίτητη μιά ειδική διευθέτησι των επίπλων, που πρέπει να κατασκευαστούν επίτηδες. Με την κανονική του εμφάνισι το δωμάτιο αποτελεί σαλόνι: το τραπέζι κι' οι καρέκλες τοποθετούνται κάτω από τον κρεμαστό μπουφέ, που χρησιμεύει κι' ως βιβλιοθήκη. Κατά το φαγητό, το τραπέζι «τραβιέται» έξω κι' ανοίγει.

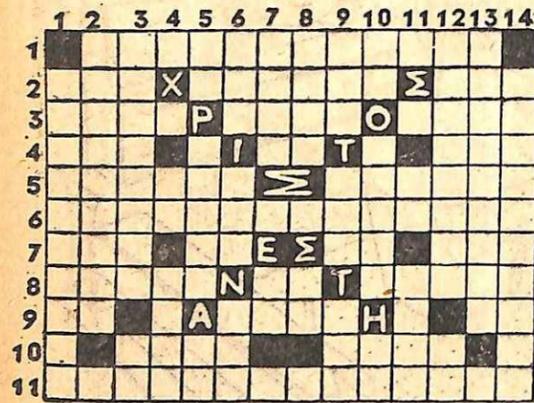

5 'Εκτός του κρεμαστού μπουφέ και του τραπέζιου, στη σαλοτραπεζαρία υπάρχουν επίσης ένα έπιπλο που χρησιμεύει ως μπάρ, γραφείο και (δεξιά στο σχέδιο) ένα ντιβάνι με δυο βολικές πολυθρόνες.

6 'Όπως φαίνεται στο σχέδιο, η διάταξι των επίπλων κατά την ώρα του προγεύματος αλλάζει έτσι: το τραπέζι μεταπίεται προς το κέντρο του δωματίου.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

- Οριζοντίως:**
- 1) Προφητή της ένταφιασεως του Χριστού.
 - 2) Πρόβες. Η γραμμή που σχηματίζεται από τη θάλασσα γύρω από το πλοίο. Τρία γράμματα που συμβολίζουν δημόσια υπηρεσία.
 - 3) Έδρα κοινότητας στην Αρκαδία. Αιθιόπικο (γεν.). Περιοχή πλοία σε ανθρακωχεία και μεταλλεία σιδήρου που διεκδικεί... ανέκαθεν η Γερμανία.
 - 4) Δεν είναι στραβά. Προτροπικό. Τρακτικό (καθαρ. δότ.).
 - 5) Χωριό της Λέσβου. Μια πολυκατοικία έχει πολλούς (άντιστρ.).
 - 6) Έπιρρημα που φανερώνει τη διάσημη έθιμων από γεννά σε γεννά.
 - 7) Σε τριπλό φανερώσει χορό. Άρθρο (πληθυντ.). Δεικτικό. Πρώτο συνθετικό ονόματος ποταμού που χωρίζει τη Νέα Υόρκη από το Λόνγκ Άιλαντ.
 - 8) Αύτος που προαγγέλλει ευχάριστα (δοτ. άντιστρ.). Κτητική άντων. Περιδέρχονται από θάλασσα.
 - 9) Επιφώνημα περιφρονήσεως ή άρνησεως. Το πολύ μικρό παιδί. Όπως και το 9 I αλλά άντιστροφως.
 - 10) Τουρκικό γυναικείο βουα. Με μία μικρή αλλαγή στο πρώτο γράμμα

- σημαίνει...δρωμά.**
- 11) Βασιλεύς της Βαυλίας.
- Καθ' ἑτάως:**
- 1) Έπιθετο που δείχνει κάτι που είναι διαρκές.
 - 2) Το πιο χαρμάνο γηγόνος του χριστιανικού κόσμου.
 - 3) Στη δημοτική λέγεται ξυλοστάτης. Δύο συνδυασμένα γράμματα.
 - 4) ΙΡ. Εύθυ.
 - 5) Συνδυκτικό πρό φωνήεντος. Σχοινί που δένει τα ιστία με την κουπαστή. Προσωπική άντωνυμία.
 - 6) Άφισε. Αρχικά κρά τους της Αμερικής. Ο δευτερότοκος υιός του Νώε (άντιστρ.).
 - 7) Κομπολόι στη Μαντινεία. Μεγάλος Ίρλανδός συγγραφέας.
 - 8) Καρφή. Μονάς μετρήσεως επιφανείας.
 - 9) Πρώτο συνθετικό πόλεως των Ηνωμένων Πολιτειών. Το «ώσαν» στη δημοτική. Αναφορικό.
 - 10) Ειδικός σύνδεσμος. Γυρίζει (αίτ.). Άριθμητικό.
 - 11) ΦΟ. Σημάδι που μένει μετά από το τραύμα (άντιστρ.).
 - 12) Μικρότης, κατωρότης. Ότι το 10 I καθώς.
 - 13) Η άποκορύφωσις των Παθών του Χριστού.
 - 14) Το τρίδραχμο των Αρχαίων Έλλήνων.
- Β. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

ΜΕ ΤΟ ΡΟΛΟΪ
Με λίγη έμπειρία και λίγη σκέψη, θα μπορούσατε να λύσετε μέσα σε 10 λεπτά (κυττάξετε το ρολοί σας) τα παρακάτω τρία προβλήματα, που αφορούν πάλι το ρολοί σας:

1. Πάνω στο σχέδιο του ρολογιού που βλέπετε χαράξετε τρεις γραμμές, ώστε η πλάκα να χωριστή σε τέσσερα μέρη και οι

άρθμοι που βρίσκονται σε κάθε μέρος να σχηματίζουν αθροισμένοι 20.

2. Πόσες φορές μέσα σε 12 ώρες διασταυρώνονται οι βελόνες του ρολογιού σας;
3. Αν δεχτούμε ότι χρειάζονται 30 δευτερόλεπτα στο ρολοί της Μητροπόλεως για να χτυπήσει 6 φορές, πόσος χρόνος του χρειάζεται για να χτυπήσει μεσημέρι;

ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ
Ο Πελοπίδας έρχεται σ' ένα κέντρο διασκεδάσεως για να κανονίσει ένα τραπέζι για την παρέα του, με την όποια θα γλεντούσε το βράδυ.

— Πόσα άτομα εισάσσετε; τον ρωτάει ο ιδιοκτήτης του κέντρου.

— Είμαστε ένας πατέρας, μία μητέρα, ένας θείος, μία θεία, μία αδελφή, ένας αδελφός, ένας α-

Παιχνίδια για συναστροφές

ΟΙ ΦΟΥΣΚΩΜΕΝΕΣ ΣΑΚΚΟΥΛΕΣ

Γι' αυτό το παιχνίδι είναι απαραίτητες μερικές χαρτίνες σακκούλες κι ένας γερός σπίαγγος. Θα στερεώσετε το σπίαγγο σε ύψος περίπου 1,75 έκαστ. από το πάτωμα και θα κρεμάσετε πέντε ή έξι σακκούλες γεμάτες με άερα και δεμένες μ' ένα σπίαγγο. Ισάριθμοι παίκτες με τις σακκούλες, έχοντας κλειστά τα μάτια, θα πλησιάσουν αυτή την προτότυπη «γυρολάμπα» και θα προσπαθήσουν να σκάσουν όσες περισσότερες σακκούλες μπορούν χτυπώντας με τα χέρια τους παλαιάκις. Το παιχνίδι γίνεται πιο άστειο όταν οι παίκτες σκοντάφτουν ο ένας στον άλλο.

Η ΤΥΦΛΟΜΥΓΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΑΙΜΑΡΓΟΥΣ

Σ' ένα καλοτεντωμένο σκονιάκι στη μέση του σολονιού σε ύψος 1 μ. από το πάτωμα, κρεμάστε κάθε 50 έκαστ. μερικούς χουριάδες, σοκολατάκια ή φουτάν δεμένα καλά με σπίαγγο.

Κλείστε τα μάτια αυτών που θα λάβουν μέρος στο παιχνίδι και δέστε τους τα χέρια πίσω στην πλάτη.

Μόλις δοθεί το σύνθημα ο καθένας πρέπει να προσπαθήσει να βρει και να φάει αυτά τα φρούτα ή τα γλυκά όσο υποστεί γρηγορότερα. Οι ταλαντούχοι του σκονιού κάνουν το παιχνίδι πολύ διασκεδαστικό.

νημιάς, μία άνηψια και δυο εσδάβλια, άπαντά ο Πελοπίδας.

Πόσα το ΛΙΓΩΤΕΡΟ πρέπει να ήταν τα άτομα που θα έβριαν μέρος στο γλέντι; Μη διαστήτε μ' απαντήσετε.

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΚΙ' ΟΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

— Πούλας τις προάλλες, λέει ένας κτηνοτρόφος, έννεα καλά άλογα κι' επτά άγελάδες για 300 χιλιάδες.

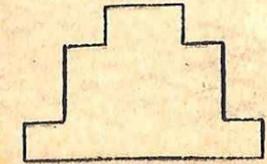
— Σίγουρα θα πουλήσες πιο ακριβά τα άλογα από τις άγελάδες, του λέει ο φίλος του.

— Ναι, τα άλογα τα πουλήσα σε διπλή τιμή, είπε ο κτηνοτρόφος.

Πόσο είχε πουλήσει τα άλογα και πόσο τις άγελάδες;

ΤΟ ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

Πώς θα κοπή το σχήμα αυτό, που μπορείτε εύκολα ν' αντιγράψετε σε ένα άλλο χαρτί, σε τέσσερα ίσια μέρη που συν-

τιθέμενα κατόπι διαφορετικά να σχηματίσουν ένα τετράγωνο; "Αν δεν καταφέρετε να το βρήτε, κυττάξετε τη σελίδα των λύσεων.

Οι λύσεις στη σελ. 69

Μας τὰ εἶπε ὁ γιατρός

ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΑΓΟΡΙ ΠΟΥΠΑΙΖΕ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΚΑ. Πολύ γρήγορα, τὸ δέρμα γύρω ἀπὸ τὸ στόμα του ἐρεθίστηκε πολὺ. Κατάλαβαν ὅτι ἡ φυσαρμόνικα ἦταν ἡ αἰτία τοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ τοῦ ἔκαναν μιὰ δερμοαντίδρασι μὲ θεϊκὸ νικέλιο. Ἀμέσως ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα στὸ σημεῖο πού εἶχαν ἀλείψει τὸ δέρμα μὲ τὴν χημικὴ οὐσία, ἐνεφανίσθη ἡ θετικὴ ἀπάντησι τῆς ἀντιδράσεως. Τὸ γιατρικὸ ἦταν ἀπλούστατο. Ἀγόρασαν γιὰ τὸ παιδάκι μιὰ φυσαρμόνικα ἐπαργυρωμένη καὶ δὲν ξαναβγάλε «βαβά» γύρω ἀπὸ τὸ στόμα του ὅταν ἔπαιζε.

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΜΑΣ ΠΙΑΝΗ Η ΑΛΛΕΡΓΙΑ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁποιοδήποτε σῶμα ξένο, ὁποιοδήποτε οὐσία, ὁποιοδήποτε προϊόν θρέψεως, εἶναι ἱκανὸ νὰ προκαλέσῃ στὸν ἄνθρωπο ἀλλεργικὰ φαινόμενα. Εἶναι δυστυχῶς πάρα πολὺ δύσκολο νὰ βρεθῇ τὸ ἀκριβὲς αἶτιον πού προκαλεῖ μιὰ ἀλλεργικὴ κατάσταση, ἕνα ἄσθμα, ἕνα ἔκζεμα, ἕνα πυρετὸ ἐκ χόρτου, ὅπως ὀνομάζεται ἕνα εἶδος πυρετοῦ κινήσεως πού ἐμφανίζεται κατὰ καιροὺς, ἴδιως τὴν άνοιξι. Σὰν ἀξιόλογη περίπτωση γιὰ παραδειγμα ἀναφέρουμε τὴν ἱστορία ἑνὸς νέου ὁ ὁποῖος ἐνεφανίσε ἕνα χαρακτηριστικὸ ἔκζεμα γύρω ἀπὸ τὸ στόμα του καὶ στὶς πάλμες τῶν χερῶν του. Ἄπειρες ἐξετάσεις τοῦ ἔγιναν καὶ ἀφθονα τέστ, γιὰ νὰ βροῦν τὴν αἰτιολογία αὐτῆς τῆς καταστάσεως. Τελικῶς ἀνευρέθη ὅτι ἐκείνο πού τοῦ προκαλοῦσε τὸ ἔκζεμα ἦταν... ἡ φλούδα τοῦ πορτοκαλιοῦ. Κάθε φορὰ πού καθάριζε νὰ φάη πορτοκάλι, τὸ ἔκζεμά του φούντωνε ἀπ' τὴν ἐπαφή τῆς... πορτοκαλοφλούδας.

ΟΙ ΠΑΡΩΤΙΤΙΔΕΣ ΣΤΗ ΝΕΑΝΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ

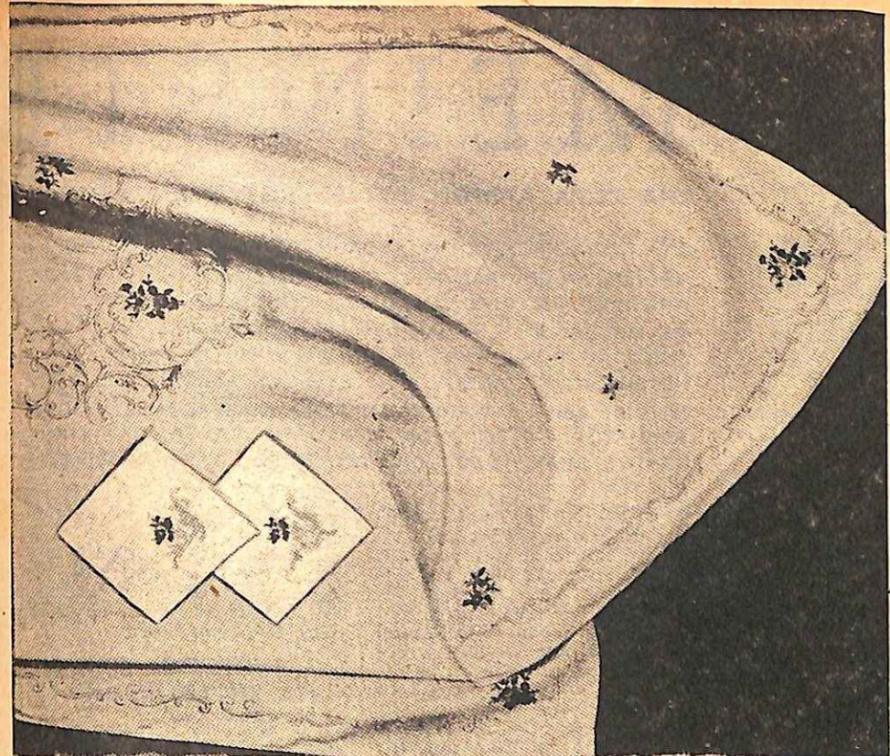
Εἶναι γενικῶς ἀκίνδυνες. Δυστυχῶς ὅμως δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ μὲ τοὺς ἑνήλικους ἄνδρες. Ἡ νόσος περιπλέκεται καὶ σὲ ἕνα ποσοστὸ 20% προκαλεῖ καὶ μιὰ ὀρχίτιδα, πού κινδυνεύει νὰ ἀφήσῃ τὸν ἄρρωστο στέρη. Φαίνεται πῶς στὴν περίπτωσι λοιπὸν τῆς ὀρχίτιδος, ἔπα-

κόλυθο παρωτίτιδος, ἡ θεραπεία μὲ τὸ Α.Σ.Τ.Η. ἔχει ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα. Μέσα σὲ 24 ὥρες ὁ πόνος καὶ τὸ πρήξιμο τῶν ὀρχεων ἀρχίζουν νὰ ὑποχωροῦν.

ΕΧΕΤΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΚΑΠΝΙΖΕΤΕ

Ἄσφαλῶς ναι. Ἀλλὰ μπορείτε νὰ καπνίσετε; Ἡ καλύτερα ἀλλοίως: «Ἡ καρδιά σας ἐπιτρέπει τὸ καπνισμα;» Ὁ καρδιογράφος θὰ σὰς δώσῃ τὴν ἀπάντησι. Αὐτὸ τὸ μηχανήμα χρησιμεύει γιὰ νὰ μὰς δείχνῃ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἐργάζεται ἡ καρδιά σας. 400 φυσιολογικοὶ ἄνθρωποι μετρήθηκαν μὲ τὸν καρδιογράφο, 150 γυναῖκες καὶ 250 ἄνδρες. Ἡ ἐξέτασις ἔγινε δυὸ ὥρες πρὶν καπνίσουν ἕνα τσιγάρο. Ἐν συνεχείᾳ ἐκάπνιζαν ἕνα τσιγάρο καὶ 5—10 λεπτὰ μετὰ τὴ λήξι τοῦ καπνισμοῦ ξαναγινόταν ἡ ἐξέτασις. Σὲ 42 περιπτώσεις τὸ καρδιογράφημα ἔδειξε μετὰ τὸ καπνισμα τοῦ τσιγάρου κάποια καρδιακὴ ἀνωμαλία, πού δὲν γινόταν ἀντιληπτὴ προηγουμένως. Αὐτὰ τὰ άτομα θὰ πρέπει νὰ σταματήσουν τὸ καπνισμα, ἐὰν θέλουν νὰ ἀποφύγουν καμμιὰ στεφανιαία ἀνεπάρκεια, πού συνήθως ἐξελίσσεται μοιραία.

462. ΕΝΑ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΦΙΓΟΥΡΑΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΗΛΟ

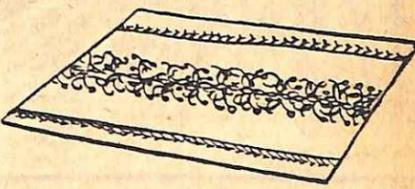

460. ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΕΝΤΗΤΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

ΤΑ ΚΕΝΤΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ 66 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Με γαλλικές κλωστές Μουλινέ D M C.

ΤΑ ΠΑΠΑΚΙΑ ΣΤΟ ΜΠΑΝΙΟ

459 Χρησιμοποιήστε άσπρο μπουρνούζε καὶ κοτὸν περλέ ΝΤΕ-ΜΙ-ΣΕ (D.M.C.) γιὰ νὰ κεντήσετε τὶς πετσέτες καὶ τὰ γάντια τοῦ μπάνιου, πού βλέπετε στὴν εἰκόνα τοῦ ὀπισθοφύλλου μὰς.

Τὸ σῶμα τῶν πουλιῶν θὰ κεντηθῇ κίτρινο Νο 444, τὰ μάτια μαύρα Νο 310,

ὁ κουβάς καὶ τὰ νερά μπλέ Νο 798

Τὸ γουριανάκι θὰ τὸ κεντήσετε μὲ ροζ Νο 353, τὸ μουσοῦδι τοῦ μὲ ροζ Νο 351. Τὰ πόδια τῶν πουλιῶν καὶ τὸ σαπούνι θὰ κεντηθοῦν μὲ πορτοκαλί Νο 947. Μὲ μαῦρο κοτὸν περλέ θὰ κεντήσετε τὰ πόδια καὶ τὰ μάτια τοῦ γουριανοῦ καὶ μὲ μπλέ Νο 798 τὰ δάκρυα. Ὅλο τὸ σχέδιο κεντιέται μὲ πισοβελονιά, μπόρεῖτε ὅμως νὰ τὸ κεντήσετε καὶ ἀπλικοσίον χρησιμοποιοῦντας τὰ ἱδία χρώματα σὲ μουλινέ ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ (D.M.C.).

463. ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΜΕΤΡΗΤΟ ΣΕΜΕΝ

Λινὲ ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ (D.M.C.) στὰ χρώματα πού σὰς δίνουμε στὸ παράστημα. Τὸ φόντο θὰ κεντηθῇ ὅλο μαῦρο γιὰ νὰ τετραγωνισθῇ. Σὲ ὅλα τὰ καθάρια πού θὰ δώσουμε, ἔξ ἐν ὅλω θὰ δάξετε μοιες κορινθίους

461. ΓΚΟΜΠΛΕΝ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΓΙΑ ΚΑΝΤΡΑΚΙ

ΚΕΝΤΗΤΗ ΜΠΛΟΥΖΑ

460 Κεντήσετε τὴν δασιπένια, ἡ τὴν λινὴ σας μπλούζα μὲ τὸ σχέδιο πού σὰς δίνουμε στὸ παράστημα. Ἄν ἡ μπλούζα σας εἶναι ἄσπρη κεντήσετε μὲ μουλινὲ βαλασσὶ ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ (D.M.C.) Νο 827 ἢ ἄλλο παστὲλ χρώμα. Σὲ χρωματιστὴ, ὅμως, μπλούζα θὰ κεντήσετε μὲ λευκὸ δαμβακάκι ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ (D.M.C.) Νο 35. Τὸ μοτίφ 460Α θὰ τὸ χρησιμοποιοῦσατε γιὰ τὸν γιακά καὶ τὸ 460Β γιὰ τὴν μανσέτα.

ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΓΙΑ ΓΚΟΜΠΛΕΝ

461 Σὰς δίνουμε στὸ παράστημα μὲ μὰς τὸ δεύτερο μπουκέτο γιὰ μικρὸ καθοάκι. Θὰ τὸ κεντήσετε γκομπλέν μὲ μου-

462. ΕΝΑ ΦΙΓΟΥΡΑΤΟ ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΗΛΟ

Τὸ φιγουράτο τραπεζομάνηλο πού σὰς δίνουμε σήμερα εἶναι κεντημένο σὲ ἱταλικὸ λευκὸ λινὸ πολὺ λεπτὸ μὲ μουλινὲ ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ (D.M.C.). Τὸ μοτίφ 462 θὰ τὸ προεκτείνετε καὶ θὰ τὸ κεντήσετε γύρω - γύρω μὲ μουλινὲ γκρι μπέζ Νο 664. Τὸ κεντρικὸ μοτίφ 462Α εἶναι τὸ τέταρτο τοῦ κεντρικοῦ μοτίφ καὶ θὰ κεντηθῇ μὲ τὸ ἴδιο χρώμα μουλινὲ. μὲ βελονιά πούαν - ντόμπρ, καθώς καὶ τὸ γύρω - γύρω. Τὰ ὀκτὼ μπουκετάκια θὰ κεντηθοῦν ἀνεπατά μὲ μουλινὲ ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ (D.M.C.) στοὺς ἐξῆς παστὲλ χρωματισμοὺς. Ροζ Νο 818 καὶ 776 γιὰ τριαντάφυλλα. Κίτρινο Νο 727 καὶ 726 γιὰ τὶς μαργαρίτες, βαλασσὶ Νο 828 καὶ 827 καὶ μὸβ Νο 211 καὶ 210 γιὰ τὰ μικρὰ λουλουδάκια. Τὰ φύλλα καὶ τὰ κλαδιά κεντιέσεται μὲ πράσινο Νο 368 καὶ 320.

Θὰ τοποθετήσετε τέσσερα μπουκετάκια στὶς γωνίες, καὶ στὰ κενὰ τοῦ κεντρικοῦ μοτίφ. Τὰ ἄλλα μπουκετάκια θὰ τοποθετηθοῦν σκόρπια σὲ ὅλο τὸ τραπεζομάνηλο. Τὸ μοτίφ 462Β θὰ τὸ τοποθετήσετε στὴ γωνία κάθε πετσέτας.

ΜΕΤΡΗΤΟ ΣΕΜΕΝ

463 Ἐπάνω σὲ χρωματιστὸ ἑταμὶν κεντήσετε μὲ σταυροβελονιά τὴν ὁμορφὴ αὐτῆς μπουρνούζας μὲ λευκὸ μουλινὲ ΝΤΕ - ΜΙ - ΣΕ (D.M.C.) Ἡ κεντρικὴ μπουρνούζα ἐπαναλαμβάνεται ὅσο θέλετε καθώς καὶ ἡ μικρὴ μπουρνούζα.

ΜΕΙΝΕΤΕ ΝΕΕΣ!

ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ Θ' ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΝ ΤΑ ΕΞΗΣ ΑΡΘΡΑ:

- 1ον ΠΩΣ ΘΑ ΕΠΙΒΡΑΔΥΝΕΤΕ ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ.— ΣΗΚΟΤΙ, ΔΕΡΜΑ, ΑΡΤΗΡΙΕΣ, ΝΕΥΡΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ, ΨΥΧΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ Κ.Τ.Λ.
- 2ον ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΞΑΝΑΝΙΩΣΕΤΕ; ΘΕΩΡΙΕΣ, ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ, ΜΑΓΕΙΕΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ, ΜΕΤΑΛΛΑ, ΟΜΟΙΟΠΑΘΗΤΙΚΗ, ΑΔΕΝΕΣ ΤΗΣ ΕΣΩ ΕΚΚΡΙΣΕΩΣ Κ.Τ.Λ. Κ.Τ.Λ.
- 3ον ΚΑΙ 4ον Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ.— Ο ΒΟΡΟΝΩΦ, Ο ΦΙΛΑΤΩΦ ΚΑΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ "Η ΜΕΛΙΣΣΟΡΜΟΝΗ ΠΟΥ ΤΟΣΟ ΠΟΛΥ ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΤΑΙ

ΣΥΓΧΩΡΗΣΤΕ με που θ' αρχίσω τα άρθρα μου για τα νιάτα και τα γερατειά με μια κάποια διάθεσι φιλοσοφίας, όμως είναι το θέμα τέτοιο, είναι τα προβλήματα που κλείνει μέσα του τόσο δεμένα με το ουσιαστικό νόημα της ζωής, που δεν μπορείς να κάνεις αλλιώς. Όπως και να σκέφτομαι όταν πρέπει να αρχίσω για να σάς κάνω πιο ζωντανό και χειροπιαστό το θέμα, όσο και να λαογραφιάζω για μια στιγμή να σάς παραθέσω αριθμούς και στατιστικές ή θαυματοργικά φάρμακα για το ξανάνιωμα από την αρχή κι' άλλος για να σάς ξυπνήσω το ενδιαφέρον, δεν τα καταφέρνω να ξεφύγω από τη νοσταλγική φιλοσοφία της αιώνιας ανθρωπίνης λαχτάρας που τόσο παραστατικά και ώρασια τη δίνει το παλιό γνωστό τραγούδι:

«Νάταν τα νιάτα δυο φορές, τα γερατειά καμμία».

Το ξέρετε δά, γιατί όλοι, νησι, ηλικιωμένοι και γέροι θά τρέχτε τραγουδήσει η τουλάχιστο σιγοψιθυρίσει ανάμεσα στα χείλη σας σε στιγμές νοσταλγικού κεφιού... Είναι τραγούδι του τραπεζιού και του γλεντιού. Της ώρας δηλαδή που ο άνθρωπος ξεχνώντας τις έγνοιες και τις τυραννίες, γεμάτος καλή καρδιά και αγάπη προς τους διπλανούς του και προς όλους (τόσο σπάνιο αλήθεια στην εποχή μας!), μα πρό παντός γεμάτος από το γοητευτικό μυστήριο της ζωής στην πιο χαρούμενη και μακάρια έκφρασή του, ξεσπάει στην αιώνια απεπιπιμένη επίκληση και λαχτάρα, μάταιη κραυγή από τα σπλάχνα της ζωής προς την υπέρτατη έννοια που ρυθμίζει την ύπαρξή όπως ο καθένας μας την πιστεύει.

— Ο νηός, το παλληκάρι, με τα όνειρα και τις φωτεινές ελπίδες, το τραγουδάει δυνατά με ψήλα, ίσια το κεφάλι, εταγιστής, και περήφανος γιατί τα ζή τα νιάτα αυτός και γιατί τα γερατειά, ποιός ξέρει, ίσως και να μην υπάρχουν...

«Νάταν τα νιάτα δυο φορές, διπλές να ήταν οι χαρές...». Είναι η ώρα της ζωής αυτή και γεύεται την άγουρη ακόμα ουσία της πιστεύοντας στα αιώνια νιάτα της. Τι κι' αν οι πίκρες ξεπρόβαλαν κι' άλλος, τι κι' αν η αδικία κι' ο φθόνος φυτρώων διπλα του, τι κι' αν το όνειρο της αγάπης δεν φαίνεται τόσο αγνό όσο το λαχταρούσε ή κι' αν το χρέμα κι' όχι οι ήθικες αξίες προβάλλει στα μάτια του σαν ο ρυθμι-

στής της ζωής; Τι κι' αν βλέπει τιποτένιους ψηλά και τίμιους ανθρώπους με αξία χαμηλά; Τι κι' αν όλα αυτά κι' άλλα πολλά; Αυτός μια φορά ζή, ζή τα νιάτα του και τα γερατειά δεν υπάρχουν.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΖΗ 120 ΧΡΟΝΙΑ!

Ο νέος του περασμένου αιώνα που παραγούδουσε αυτό το τραγούδι, αν μπορούσε να ξέρη ότι εμείς σήμερα από στατιστικές και αριθμούς ξέρουμε, θα είχε κάποιο συναίσθημα φόβου γνωρίζοντας ότι την εποχή εκείνη οι μισοί άνθρωποι δεν ζούσαν πάνω από 40 χρόνια!... Κι' όμως δεν πέρασε ένας αιώνας και ο μέσος χρόνος ζωής έχει αυξηθεί στα διπλάσια σχεδόν χρόνια, δλο και οι γέροι πληθαίνουν ανάμεσα μας. Οι ώριμοι άντρες είναι πια πάρα πολλοί και σήμερα γεννιέται ένας άνθρωπος 50—55 χρόνων θεωρείται νέος ακόμη.

Και όχι μόνο αυτό, μα και η γενική όψη των ανθρώπων έχει αλλάξει. Οι άνθρωποι δεν γερνούν πια τόσο εύκολα όσο πριν και δυσκολότερα βρίσκουν κανείς πρόωρα γερασμένους ανθρώπους, ενώ ευκολότερα συναντάμε γέροντες με νεανική σχεδόν φυσιογνωμία...

Τα νιάτα δηλαδή πραγματικά κρατάνε πιο πολύ σήμερα και ίσως να είναι πια αλήθεια ότι «είναι τα νιάτα δυο φορές». Κι' αν δεν είναι αλήθεια για όλους τους ανθρώπους, μπορεί σιγά-σιγά να γίνει, αρκεί τα αγαθά της επιστήμης και του πολιτισμού να φτάσουν σε όλους. Άρκει και να υπάρχουν τα μέσα καλής κατοικίας και διατροφής, αλλά και να μάθουν οι πολλοί να ζούν, να τρώνε, να προσφλάσσονται από τις αρρώστιες και γρήγορα να τις θεραπεύουν. Και αυτό πρώτα θα είναι το θέμα των όσων σε συνέχεια θα σάς πώ. Πώς, δηλαδή, να ποιο τρόπο, μπορείτε να παρατείνετε τη νεότητά σας και να μείνετε νέες και νέοι ως και πέρα από τα 60 χρόνια σας σχεδόν. Βέβαια, δεν υπάρχει έ, να θαυματοργικό φάρμακο γι' αυτό, δεν υπάρχει ένα ελιξίριο της νεότητας, υπάρχουν όμως τρόποι ζωής και διατροφής, υπάρχουν και φάρμακα που βοηθάνε πολύ σ' αυτό. Άρκει να μάθετε πώς να ζήτε. "Αν όμως τα νιάτα δυο φορές είναι κάτι που σίγουρα ή επιστήμη και ο πολιτισμός το κάνουν σύριο ή και σήμερα ακόμη πρα-

γματικότητα για τον άνθρωπο, δεν μπορούμε να πούμε το ίδιο και για την παράση της ζωής. Μπορεί πολύ περισσότεροι άνθρωποι να φτάνουν σήμερα τα 70 και τα 80 παρ' ό τι χθές, μπορεί και στα πενήντα ή τα εξήντα της μια γυναίκα να φαίνεται ακόμη νέα, όμως σπάνια οι άνθρωποι φθάνουν τα 90 ή τα 100 και τα παραδείγματα αυτών που πέρσαν τα 100 ή 110 είναι το ίδιο σπάνια όσο και πριν 100 ή 1000 χρόνια ακόμη. Κι' εδώ γεννιέται το ερώτημα. Άλήθεια, πόσα χρόνια μπορεί να ζή ο άνθρωπος; Μπορεί να παραταθεί η ζωή; και ακόμα μπορεί ένας γέρος να ξανανιώσει; Να γίνει «βιολογικά» νεότερος; Να αισθάνεται δηλαδή νεότερος με τη βοήθεια της επιστήμης;

Κι' εδώ ή επιστήμη απαντάει ναι. Ο άνθρωπος και πέρα από τα 100 μπορεί να ζή, και να «ξανανιωθή» μπορεί. Το συνέδριο της γεροντολογίας που έγινε πέρυσι στο Λονδίνο και στο οποίο πήραν μέρος 600 γιατροί από όλον τον κόσμο, υπεστήριξε ότι τα 120 και 140 χρόνια είναι υπόθεσις κοινητή για τον άνθρωπο στη διάρκεια της ζωής του οποίου δεν υπάρχουν σταθερά όρια.

Ο κανόνας της ζωής των ανωτέρων ζώων, όπως π.χ. του σκύλου, του ελέφαντος, του αλόγου, είναι να ζούν έφτα φορές περισσότερο από τα χρόνια κατά τα οποία διαρκεί η ανάπτυξή τους.

Άρα λοιπόν ο άνθρωπος αυξάνει ως τα 20 χρόνια του γιατί να μη ζή 7+20 = 140 χρόνια; Αυτό λένε οι πιο μετριοπαθείς από τους ειδικούς επιστήμονες. Οι πιο τολμηροί οραματίζονται, και όχι χωρίς επιχειρήματα, ζωή 500, 600 και 1000 χρόνων ακόμη. "Αν μάλιστα τα γηρατειά δεν είναι παρά μια αρρώστια που οφείλεται σε ειδικό υπερμικρόβιο, όπως λένε, και αν βρεθεί κάποτε το υπερμικρόβιο αυτό και ή... πενικιλίνη του, τότε καταλαβαίνετε τι έχει να γίνει. Δεν έξρω μόνο αν αυτά θα βρεθούν στις μέρες μας...

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΝΙΑΤΑ...
Καμιά μου φαίνεται: εξήγησι δεν χρειάζεται για την έννοια που κρύβει ή λέξις «Νιάτα». Όλες κι' όλοι το ξέρουμε αυτό και το ζούμε ή το ζήσαμε. Είναι ή δεύτερη περίοδος της ζωής (την πρώτη ως την πούμε παιδική) που την συνθέτουν τρία κυρίως χαρακτηριστικά: Δύναμι σωματική και πνευματική, δραστηριότητα, αυξήσι. Όλα τα άλλα ξεκινάνε από αυτά ή απορρέουν από αυτά. Ζωντάνια, κέφι, ενθουσιασμοί, εργατικότητα, δημιουργία, κλπ. κλπ. Στη χοντροκομμένη όμως αυτή έννοια καλό είναι να προσθέσω μερικά «βιολογικά» χαρακτηριστικά, μια και θά πρέπει να βαθύνουμε κάπως στο θέμα για να καταλάβουμε την ουσία του και να δγάλουμε τα αναγκαία πρα-

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΝΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΝΕΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΠΟΛΛΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΕΠΟΧΗ

ΔΤΡΟΥ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

κτικά συμπεράσματα για την καθημερινή μας ζωή! Κάθε τι που γεννιέται, πεθαίνει αναπόφευκτα αφού περάσει από διάφορα στάδια εξέλιξης.

● Για τον άνθρωπο τα στάδια αυτά είναι: 1) Η παιδική ηλικία, 2) η νεότητα (τα νιάτα), 3) ή ώριμότητα (ας πούμε και... δεύτερα νιάτα) και 4) τα γερατειά (γήρας, για όσους το θέλουν έτσι).

● Όλα αυτά τα στάδια δεν αρχίζουν και δεν τελειώνουν σε μια μαθηματικά καθορισμένη στιγμή, αλλά έχουν πολύ ελαστικά όρια ίδιου το τέλος της νεότητας και ή αρχή των γηρατειών γιατί άλλως τε αρχή της παιδικής ηλικίας είναι ή γέννησι και τέλος των γερατειών ο θάνατος.

● Εύθως από την πρώτη ύπαρξή της ζωής, από τη σύλληψι δηλαδή του νέου οργανισμού μέσα στη μήτρα, και σ' όλη τη διάρκειά της ως το θάνατο, δυο δυνάμεις δρσκονται σε διαρκή πάλη μεταξύ τους. Η δύναμη της ζωής για ανάπτυξι και δικαιώνισι και ή φθορά του οργανισμού που οδηγεί προς το γήρας και το θάνατο.

Οι δυο αυτές δυνάμεις είναι διαρκώς παρούσες και σε συνεχή αγώνα ανάμεσά τους όσο υπάρχει ζωή. Από την πάλη αυτή βγαίνει ή κατά στάδια εξέλιξι της ζωής.

● Στη νεότητα οι δυνάμεις της ζωής και της ανάπτυξως βρίσκονται σε πλήρη ακμή και νικούν. Κάποτε, αργότερα, ισσοροπούν τα δυο αντίπαλα μέρη και προς το τέλος, στα γηρατειά, οι δυνάμεις της φθοράς

είναι που κυριαρχούν και οδηγούν στο μοιραίο τέλος.

● Σήμερα ή επιστήμη ξέρει αρκετά όπως θα δούμε και από τις λεπτομέρειες εκείνων που συμβαίνουν μέσα στον οργανισμό στα διάφορα αυτά στάδια και από τα μέσα που πρέπει να χρησιμοποιηθούν για να εξασθενή ή να ισχυροποιηθ ή κάθε μια από τις δυο αυτές δυνάμεις σε κάθε εποχή.

● Η προσπάθεια της επιστήμης σήμερα, που μπαίνοντας στην υπηρεσία του ανθρώπου προσπαθεί να πραγματοποιήσι κατά το δυνατό το προσιώο όνειρό του, αποβλέπει στο να ενισχύσι τις δυνάμεις της νεότητας και να εξασθενήσι τις δυνάμεις της φθοράς.

Μια ματιά στις στατιστικές και στα σχέδια συμπληρώνουν τα δυο «καταποτιστικά» ήθηλα να σάς πώ σαν εισαγωγή για το μεγάλο θέμα των νιάτων και των γηρατειών.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Θά κλείσωμε το σημερινό μας σημείωμα, παραθέτοντας μερικούς χαρακτηριστικούς αριθμούς, που είναι παρμένο από γαλλικές στατιστικές. Οι αριθμοί αυτοί δείχνουν τις μεταβολές που έγιναν στον πληθυσμό, εν σχέσει με την ηλικία πάντοτε, μέσα στα τελευταία 100 χρόνια. Από το 1851, δηλαδή, μέχρι το 1951.

● Έδω δεν πρόκειται για θανάτους. Οι αριθμοί που αναφέρονται αφορούν «έκείνους που μένουν», — δηλαδή, τους ζωντανούς. Από την αναλογία των νέων, των ενήλικων και των γέροντων που συγκροτούν μια κοι-

νωσία, μπορούμε να δγάλουμε σταθερά συμπεράσματα, για τον μέσο όρο της ζωής. Το πράγμα είναι απλό: Όσο μεγαλύτερο το ποσοστό των ζωντανών ενήλικων και γέροντων μιας κοινωνίας, τόσο είναι αυξημένος αντίστοιχος και ο μέσος όρος της ζωής, στην κοινωνία τούτη. Το ίδιο συμβαίνει κι' όταν το ποσοστό των ζωντανών πολύ νέων ελαττώνεται, — γίνεται μικρότερο. "Υστερα απ' αυτή την απαραίτητη εξήγησι, ίδου και ή γλώσσα των αριθμών:

● Η αναλογία των πολύ νέων (0—19 χρονών) ελαττώθηκε. Από 37% που ήταν το 1851 έγινε 30,5% το 1951.

● Η αναλογία των ενήλικων (20—59) έμεινε σταθερή. Αύξηθηκαν πολύ οι «ηλικιωμένοι» (60—79). Το 1951 είναι κατά 60% περισσότεροι από το 1851.

● Αύξηθηκαν επίσης και οι γέροι (πάνω από τα 80).

● Αντίθετα από ό,τι γινότανε στις προϊστορικές εποχές, οι γυναίκες είναι τώρα που ζούν περισσότερα χρόνια. Στους 100 ηλικιωμένους οι 60 είναι γυναίκες και οι 40 άνδρες ("Ας δγάλουν τα συμπεράσματα τους οι... ενδιαφερόμενοι).

● Στις πλούσιες συνοικίες και στα πλούσια χωριά οι γέροι είναι περισσότεροι από ό,τι στα φτωχά.

● Στις αγροτικές περιοχές υπάρχουν περισσότεροι γέροι από ό,τι στις πολιτείες. Αυτό σημαίνει ότι στα χωριά ζούν περισσότερα χρόνια παρά στις πόλεις.

Τι χαρακτηρίζει τα νιάτα και τί τα γηρατειά

ΟΡΜΗ ΚΑΙ ΔΥΝΑΜΙ: ΤΑ ΝΙΑΤΑ!

ΕΠΟΧΗ ΦΘΟΡΑΣ: ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ!

ΚΥΡΙΑ ΓΕΝΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

- Όλοι τα ξέρετε. Δεν έχετε παρά να θυμηθήτε ή να δήτε τα νιάτα σας:
- Δέρμα μαλακό, ελαστικό, φρέσκο, εύλυγιστο
- Ζωντάνια, ζωρότητα, συνεχής δραστηριότητα
- Αισθητήρια χωρίς βλάβες (βλέμμα ζωρό, ακοή πλήρης)
- Σξξ - λειτουργία ικανοποιητική
- Μυική δύναμη και ικανότης εργασίας μεγάλη
- Ένθουσιασμοί, όνειρα, ελπίδες
- Λειτουργία αδένων, οργάνων άποκρίσεως (νεφρά κ.λ.π.) φυσιολογική.

ΕΙΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- Βιολογικές σταθερές (ποσότητες π.χ. ούρας, χοληστερίνης κ.λ.π.) στο αίμα φυσιολογικές
- Βασικός μεταβολισμός υψηλός. Στην ηλικία 20-40 χρόνων είναι 39. Όσο τα χρόνια περνούν ελαττώνεται. Στα 70 χρόνια είναι 34,4 και στα 94 28 και κάτω. Ο βασικός μεταβολισμός, έπειδη άκριβώς δείχνει τη ζωρότητα των κύσων μέσα στον οργανισμό τη ζωντάνια δηλαδή του οργανισμού, μπορεί να χρησιμεύσι σαν το κυριώτερο χαρακτηριστικό βιολογικό στοιχείο.

ΓΕΝΙΚΑ ΚΥΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

- Δέρμα τραχύ, ρυτιδωμένο, όχι εύλυγιστο
- Ελαττωμένη δραστηριότητα, τουλάχιστο σωματική, εύκολη κόουρασι, βάδισμα αβέβαιο, μυική δύναμη ελαττωμένη
- Ελαττωσις γενική των αισθήσεων από αλλοιώσεις των αισθητηρίων. Προδευτικώς αυξανόμενη βαρκοία, πρεσβυωπία, τραχύτητα της φωνής.
- Μνήμη εξασθενημένη για τα πρόσφατα γεγονότα και ζωρή για τα παλιά.
- Μεταβολή του χαρακτήρος. Οι Γάλλοι λένε για το γέρο: «Πρέπει να του συμπεριφέρεται κανείς σωματικά σά σε παιδί, ήθικά δέ σά σε αυτοκράτορα».

ΕΙΔΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- Πτώσις του βασικού μεταβολισμού
- Η αναπνευστική ικανότης ελαττώνεται με την ηλικία. Είναι 2λ,65 στους γέροντες και 3λ,500 στους νέους
- Τα όστα γίνονται εύθριπτα από διαταραχή των σχέσεων άσβεστιου και θείου
- Η ελαστικότητα των συνδέσμων των αρθρώσεων ελαττώεται
- Οι μύς του σκελετού ελαττώνονται στον ήγκο και οι ζωϊκές ίνες αλλοιούνται προδευτικά.

Ο μέσος όρος ζωής του ανθρώπου

ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ. ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟ ΠΟΣΟ ΜΕΓΑΛΩΣΕ Η ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ:

■ Πριν 50 χιλιάδες χρόνια, στην εποχή του ανθρώπου του «Νεάντερταλ», ή μέση ζωή ήταν πάρα πολύ μικρή. Από τα απολιθώματα που έχουν βρεθ ή υπολογίστηκε ότι τα 55% των ανθρώπων της εποχής εκείνης πέθαιναν πριν τα 20 χρόνια τους και τα 40% ανάμεσα στα 20 και 40... Τα γερατειά δηλαδή θά αρχίζαν από τα...30—35...

■ Στην εποχή του Τελεανθρώπου (Ούόμο Σάπιενς) τα 34% πέθαιναν πριν τα 20 και τα 54% μεταξύ 20 και 40.

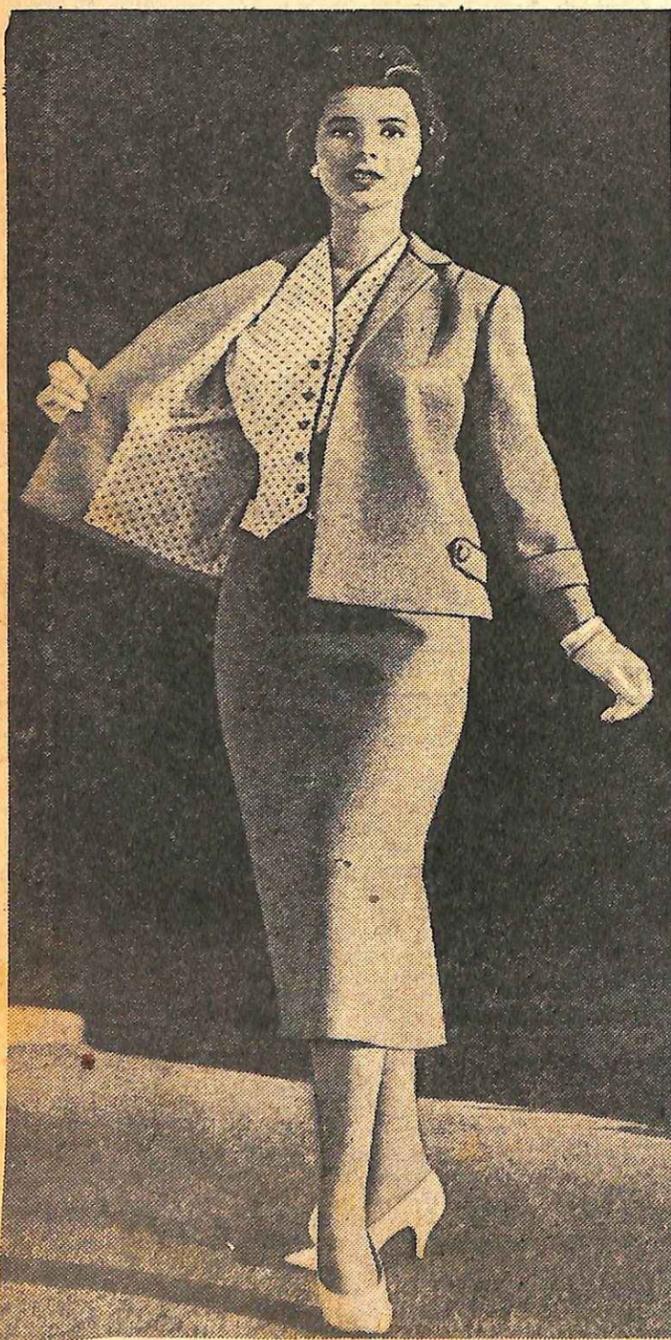
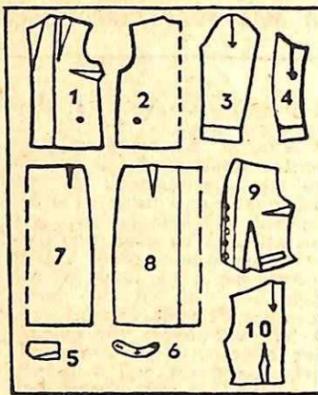
■ Στη μεσολιθική εποχή (12—7.000 π.Χ.) τα 37% πέθαιναν πριν τα 20 και τα 58% ανάμεσα στα 20 και 40. Από 187 απολιθώματα ενήλικων που έζησαν στις τρεις αυτές εποχές, βρέθηκε ότι 16 είχαν ξεπεράσει τα 40 και μόνο 3 τα 50. Από τις γυναίκες καμιά δεν πέρασε τα 40.

■ Στη νεολιθική εποχή (7.000—3.000 π.Χ.) ύπήρχαν τα εξής ποσοστά θανάτων: 57% μεταξύ 20 και 30. 20% μεταξύ 30 και 40. 21% μεταξύ 40 και 50. 1% μεταξύ 50 και 60 και 1% πάνω από τα 60.

■ Στην εποχή του σιδήρου (1500—1000 π.Χ.) οι αντίστοιχοι αριθμοί είναι: 13% μεταξύ 20 και 40. 4% ανάμεσα στα 30 και 40. 6% ανάμεσα στα 40 και 50.

■ Αν σκεφτήτε ότι ή σημερινή «μέση» ζωή των ανθρώπων είναι 65 χρόνια, ότι δηλαδή κατά μέσον όρο ή διάρκεια ζωής των ανθρώπων ξεπέρασε τα 65, θα ήθτε πόσο αλήθεια... άλλαξαν οι καιροί!

■ Και, για να έχετε ένα χαρακτηριστικό μέσον συγκρίσεως, καλόν είναι ν' αναφερθ ή, ότι στην εποχή των Ρωμαίων αυτοκρατόρων ή μέση διάρκεια της ζωής των ανθρώπων, μόλις και μετά θίας έφτανε τα... 18 χρόνια!

ΤΑ ΠΑΤΡΟΝ

του 66ου Παραρτήματός μας

ΠΑΤΡΟΝ ΤΑΓΙΕΡ ΚΑΙ ΜΠΛΟΥΖΑΣ

Προτού φορέσουμε τα εμπριμέ φορέματά μας, χρειάζομαστε ένα μονόχρωμο ταγιεράκι από χοντρό λινό ύφασμα που θα μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε και τις δροσερές βραδιές του καλοκαιριού. Το νεανικό μοντέλο του οποίου σάς δίνουμε σήμερα το πατρόν του είναι απλό και συγχρόνως κομψότατο. Μια μεταξωτή πουά μπλούζα με την ίδια φόδρα στη ζακέτα θα κάνει δροσερή την εμφάνισή του. Από το ίδιο πουά ύφασμα μπορείτε να δώσετε να σάς κάνουν και γάντια, ή να κάνετε το καπέλο του οποίου σάς δίνουμε το πατρόν. Προσέξτε μόνο τα χρώματα του ταγιέρ και της μπλούζας να είναι αρμονικά.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ
Τα κομμάτια που αποτελούν το ταγιέρ είναι οκτώ από τα οποία θα κόψετε τα υπ' αριθ. 1, 3, 4 δύο φορές, τα υπ' αριθ. 2, 7 και 8 διπλά χωρίς ραφή στη μέση, το υπ' αριθ. 5 δύο φορές διπλό χωρίς ραφή και το υπ' αριθ. 6 τέσσερις φορές. Θα κόψετε ακόμα δύο μούστρες από τη γραμμή τοποθέτησής μούστρας του κομματιού αριθ. 1 και δύο μανσέτες από τη γραμμή μανσέτας των μανικιών αριθ. 3 και 4. Τα κομμάτια 9 και 10 αποτελούν τη μπλούζα και θα τα κόψετε δύο φορές και τα δύο. Θα κόψετε ακόμα δύο μούστρες

από τη γραμμή τοποθέτησής μούστρας του κομματιού 9 και δύο διπλές πλά από το μέρος τοποθέτησής πλά του ίδιου κομματιού. Από το ύφασμα της φόδρας θα κόψετε ακόμα και τη φόδρα της ζακέτας.

ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ
Αντιγράψτε τα 10 κομμάτια το κάθε ένα χωριστά από το πατρόν μας σε διαφανές χαρτί. Τοποθετήστε το διπλωμένο ύφασμά σας τα κομμάτια και κόψτε αφίνοντας για τις ραφές και τα στριφώματα. Περάστε και τα σημάδια τους. Τρυπώστε τις πέννες της φουστίας τις πλαινές και την πιέτο και προβάρετε. Γαζώστε τοποθετώντας άριστερα ένα έγκλειρ και ένα διπλό ζωνάκι στη μέση. Γυρίστε το στρίφωμα. Τρυπώστε τις πέννες της ζακέτας, τις πλαινές, τους ώμους και τις ραφές των μανικιών. Προβάρετε και γαζώστε. Καλλήστε τα μανίκια. Ράψτε διπλό το γιακά, γυρίστε τον και τοποθετήστε τον καθώς και τοποθετήστε τον καθώς και τις δύο μούστρες. Ντουμπλέρετε το κάτω μέρος των μανικιών για να γυρίσετε τις μανσέτες. Ενώστε δυο-δυο τα ζωάνικια, γυρίστε τα και κάμτε τους από δύο κουμπότρυπες που θα κουμπώνουν στα κουμπιά που θα τοποθετήσουν στα σημάδια που υπάρχουν στα κομμάτια 1 και 2. Τοποθετήστε την πουά φόδρα στη ζακέτα αφού προηγουμένως τη σάψετε. Τρυπώστε τις πέννες της μπλούζας και τις πλαινές και τους ώμους και προβάρετε έ-

Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ

Αισθηματικό διήγημα

Ο ΦΡΑΝΚΟ μπήκε στο γραφείο του πατέρα του και στάθηκε παράμερα περιμένοντας να τελειώσει τη συζήτηση που είχε με τη γραμματέα του στο τηλέφωνο.
— Τι συμβαίνει; ρώτησε ο Ρίκο Παντζέρι, μόλις κατέδρασε το ακουστικό.
— Η Σούλβια είναι από έξω, μπαμπά. Περνούσαμε τυχαία και την έφερα να τη γνωρίσει.
— Καλά, καλά, ως έρθη. Φαινόταν έναχλημένη, αλλά ο Φράνκο σκεπτόταν πώς ήταν ήδη πάρα πολύ αν ο μεγαλοβιομήχανος Ρίκο Παντζέρι, ο πατέρας του, θυσιάσε σερικά πολύτιμα λεπτά για να ασχοληθεί με τη Σούλβια.
Πλησίασε στην πόρτα κι άμέσως μετά, φάνηκε στο άνοιγμα ή λεπτή σιλουέτα ενός κοριτσιού. Οι δυο νέοι στάθηκαν δίπλα - δίπλα χωρίς να μιλούν κι ήταν τόσο χλωμοί και φοβισμένοι, που ο Ρίκο σκέφθηκε πώς στ' αλήθεια ο έρωτας δεν τους άφελούσε αυτούς τους δύο.
Πλησίασε το κορίτσι και το χαιρέτησε ευγενικά.
— Ο Φράνκο μάς έχει μιλήσει τόσο για σάς, που νομίζω ότι

σας γνωρίζω, είπε, δίνοντάς της το χέρι.
— Χαίρομαι που γνωρίζω τον πατέρα του Φράνκο, ψιθύρισε εκείνη.
— Μόνο επειδή είμαι ο πατέρας του Φράνκο; ρώτησε ο Ρίκο καλόκαρδα.
— Προπαντός γι' αυτό, απάντησε σοβαρά το κορίτσι.
— Είσαστε φοιτήτρια; τη ρώτησε σε λίγο.
— Όχι. Η Σούλβια εργάζεται ως πωλήτρια, επενέβη ο Φράνκο. Μα η νέα δεν τον άφησε να συνεχίσει.
— Νομίζω, είπε με τόνο σταθερό, ότι είναι προτιμότερο να μάθετε από την αρχή την αλήθεια. Εγώ εργαζόμουν από μικρή ως χορεύτρια. Τώρα βρίσκομαι χωρίς δουλειά.
— Μια χορεύτρια έχει το προσόν ότι μπορεί να καυχηθεί για ένα ζευγάρι ώρασιες γαμπές, έκανε εύθυμα ο Ρίκο, προσπαθώντας να δώσει στη συζήτηση λιγώτερο σοβαρό τόνο.
— Η Σούλβια έγινε κατακόκκινη, αλλά προσπάθησε να χαμογελάσει.
— Ίσως ο κόσμος κρίνει αυστηρά τους ήθσοιούς, είπε.

φαρμόζοντάς την στη μέση σας. Γαζώστε και τοποθετήστε τις μούστρες και τις δυο πλά αφού προηγουμένως τις ράψετε και τις γυρίσετε. Κάνετε πέντε κουμπότρυπες και ράψτε και τα αντίστοιχα κουμπάκια.
ΠΑΤΡΟΝ ΚΑΠΕΛΟΥ
Το χαριτωμένο αυτό καπέλο θα ολοκληρώσει την κοкетική εμφάνισή σας με το ταγιεράκι που σάς παραθέτουμε. Θα γίνη από το πουαντιγιέ ύφασμα της μπλούζας και της φόδρας.
ΕΞΗΓΗΣΙΣ
Τα κομμάτια του πατρών είναι τρία, αρχίζοντας από τον αριθμό 11 ως 13. Θα κόψετε το υπ' αριθ. 11 δύο φορές χωρίς ραφή από το πουαντιγιέ ύφασμα και μια φορά από σπαρτερί. Το κομμάτι 12 θα κοπή δύο φορές από το κανονικό ύφασμα χωρίς ραφή και μια φορά από διμήτο και το κομμάτι 13 πάλι δύο φορές από το πουαντιγιέ και μια από διμήτο.
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ
Αντιγράψτε τα κομμάτια

και κόψτε το ύφασμά σας. Ράψτε το διμήτο στην ανάπληση του ύφασματος των κομματιών 12 και 13. Κλείστε την πίσω ραφή και γαζώστε αυτά τα δύο κομμάτια μεταξύ τους. Κλείστε χωριστά την πίσω ραφή κάθε κομματιού του μπόρο (πατρών 11). Κατόπιν τοποθετήστε τα δύο κομμάτια του ύφασματος κολλη με καλή και γαζώστε την έξω άκρη του μπόρο. Γυρίστε το κομμάτι αυτό από την καλή, σιδερώστε το καλά και βάλτε το σπαρτερί μεταξύ των δύο ύφασμάτων. Ενώστε τα ύφασματα και το σπαρτερί με δύο εξωτερικά γαζιά το ένα 5 εκ. από τ' άλλο. Μ' ένα εσωτερικό γαζιό ράψτε το μπόρο με τη βάση, προσέχοντας οι πίσω ραφές να βρίσκονται στην ίδια ευθεία. Βάλτε μια γκρογκοσαιν στο κάτω μέρος της βάσεως επάνω στη ραφή. Κόψτε ένα λοξό λουριδάκι 50 εκ. μακρως και 2 εκατ. φάρδος, γαζώστε το και γυρίστε το από την καλή. Περάστε ένα σκληρό κορδονάκι και δέστε ένα φιόγκο που θα στολίσει το πίσω μέρος του καπέλου σας.

Εγώ, όμως νομίζω πως είναι κι' αυτή μια βουλειά σαν οποιαδήποτε άλλη.
— Μα φυσικά, φυσικά, απάντησε ο Ρίκο. Άλλωστε πάρε χρόνια τώρα που ο κόσμος έχει εγκαταλείψει αυτές τις όπισθοδρομικές αντιλήψεις.
Κατάβρανε να είναι ευγενικός, σχεδόν εγκάρσιος κι' όμως ο Φράνκο άνησχυόσε.
— Πατέρα, ψιθύρισε, θα ήθελα να έρθη η Σούλβια σπίτι να τη γνωρίσει και η μητέρα.
— Μα βέβαια, καμμιά μέρα... είπε άοριστα.
— Ο Φράνκο χαμήλωσε το κεφάλι απογοητευμένος. Κατάλαβε πως αυτό ήταν άουρησι.

*
— Θα ήθελα να σου μιλήσω, Ρίκο, του είπε η γυναίκα του, η Άννα.
— Θέλεις τίποτα; ρώτησε. Ξέρεις ότι δεν χρειάζεσαι τη συγκατάθεσή μου.
— Δεν πρόκειται γι' αυτό, αλλά για κάτι πιδό σοβαρό. Για τον Φράνκο. Αγαπάει πραγματικά εκείνο το κορίτσι. Τον αγαπάει κι' αυτή. Για το χατήρι του εγκατέλειψε κιόλας το θέατρο.
— Με τον καιρό θα του περάσει, είπε σταθερά. Είναι μόλις είκοσι χρονών.
— Δεν θα του περάσει, Ρίκο. Δεν θα τους περάσει. Αν έσυ το θαλήσης, θα χωρισουν. Μα δεν θα ξεχάσουν ο ένας τον άλλο, και μπορεί να είναι δυστυχισμένοι για όλη τους τη ζωή.
— Μα είναι χορεύτρια;
— Κι' όμως κι' εμένα κάποτε σ' άρεσε το θέατρο. Θυμάσαι που ήσαν έρωταυτεμένος με τη Φλώριαν Ρού;
— Ο Ρίκο κούνησε νοσταλγικά το κεφάλι.
— Όραία χρόνια, ψιθύρισε. Η όπερέτα ήταν τότε της μόδας. Και η ξανθή Φλώριαν αποτελούσε για μένα, το ιδανικό της γυναικείας ομορφιάς. Κάθε βράδυ έπρεχα να τη χειροκροτήσω από τον τελευταίο εξέδωτο του θεάτρου. Ήμουνα μέος και φτωχός, τότε, και τα οικονομικά μου δεν μου επέτρεπαν να πληρώσω ένα εισιτήριο για την πλατιά ή το θεωρείο. Όσοιου ένα βράδυ, αποφάσισα να τη δω από κοντά και να της ζητήσω ένα αυτόγραφο. Θυμάσαι; Είχες πάει γυαφο. Θυμάσαι; Είχες πάει κι' έσυ για τον ίδιο σκοπό. Να πάρης ένα αυτόγραφο από την άραία ήθοποιό. Συμνηθήκαμε έξω από το καμαρίνι της, και από εκείνη τη στιγμή έξεχασα και τη Φλώριαν Ρού και τα πάντα. Θυμάσαι; Άννα;
— Η γυναίκα κούνησε το κεφάλι συγκινημένη.
— Κι' όμως η Φλώριαν ήται η πρώτη σου αγάπη. Ίσως και τώρα να τη θυμάσαι καμμιά φορά.
— Ναί, κάποτε, απάντησε ο άνδρας με ειλικρίνεια. Μα έτσι σαν νεύρο. Η πραγματικότητα είναι εσύ, Άννα. Καθένας άντρας δεν παντρεύεται την πρώτη γυναίκα που θ' αγαπήσει. Την εύτυχια την βρίσκει αργότερα.
— Κι' όμως, έσυ Ρίκο παντρεύτηκες την πρώτη σου αγάπη.
— Τι έννοεις;
— Η Φλώριαν Ρού κι' εγώ, είμαστε το ίδιο πρόσωπο. Δεν σου το είπα, γιατί ήξερα πως πάντα θαφέθαλλες αν μια ήθοποιός μπορεί να γίνη καλή σύζυγος. Τώρα, όμως, ύστερα α-

Όταν έχετε ανάγκη ιδιαίτερης προσοχής ειδικώς αισθηματιστές...

Ενψ πλησιάζουν οι ημέρες που προκύπτει το λεπτό πρόβλημα, τι πρέπει να διαλέξετε για να σάς εξασφαλίσω;
"Άνεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια ή "ΚΑΜΕΛΙΑ", είναι εκείνη ακριβώς που ζητείτε. Είναι δε ακόμη πρακτική και οικονομική.
Με την χρήση της "ΚΑΜΕΛΙΑ", μπορείτε να εργασθήτε, να διασκεδάσετε, να έχετε το αισθημα της αουτεποειδήσεως.

Η πρώτη φορά "ΚΑΜΕΛΙΑ" είναι ελεύθερη και δεν έπρεπε να έχετε ειδική διασκεδάση και να διασκεδάσετε...

Πληρώστε την μόνο με μία λίτ "ΚΑΜΕΛΙΑ", από το πρώτο φαρμακείο ή κατάστημα γυναικείων ειδών και θα έχετε διακριτικά το πραγματικό μιλκ κρουτί της "Καμελία".

ΑΠΟΚΑ. ΛΗ/ΠΟΙ. ΛΕΛΕΘΟΙ. ΜΑΓΚΡΙΠΤΟΙ. ΙΑΘΗΝΑΙ. ΝΙΚΗΣ 9 - ΤΗΛ. 25-739

Διατηρήστε την ιδιαιτεριά της με ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΜΠΑΝΙΟΥΝ Stephens

πό τόσα χρόνια που περάσαμε μαζί, νομίζω ότι μπορώ να σου το αποκαλύψω.

— Μα πώς είναι δυνατόν; έκανε ο άντρας καταπληκτικός.
— Όταν με συνάντησε έξω από το καμαρίνι, δεν είμαι ακόμα μόνι να μία μέρα. Μόλις είχα βγη από κεί. Στην αρχή με διασκεδάσε η σκέψις ότι δεν μ' ανεγνώρισες, παρ' όλο που ήταν φυσικό αυτό, αν λάβη κανείς υπ' όψη του το μακιγιαρίσμα που έκαναν στο θέατρο εκείνη την εποχή και το ότι έσυ δεν με έβλεπε παρα από το τελευταίο εξέδωτο. Ύστερα σ' αγαπήσε και δεν ήθελα να σε χάσω. Τώρα που τα ξέρεις όλα, πές μου, μήπως μετανοιώσε για την έκλογή σου;
— Όχι. Δεν μετανιώωσα, Άννα. Χαίρομαι μάλιστα, που παντρεύτηκες μαζί μ' εμένα και τη Φλώριαν Ρού, την πρώτη μου αγάπη.
— Όταν σε λίγο μπήκε στο δωμάτιο ο Φράνκο, ο γιός τους, ο Ρίκο τον ρώτησε με το φυσικότερο ύφος του κόσμου.
— Πότε θα φέρης τη Σούλβια να τη γνωρίσει η μητέρα σου; Είναι χαριτωμένο κορίτσι. Ας ελπίσουμε πως θα της άρεση. Και του έδειξε φιλικά το μάτι.

Φρούτελ
Μπλουζέλ
Πλεκτά
Νεαί
Αφίξεις
ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ
ΜΟΝΤΕΛΛΑ
ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

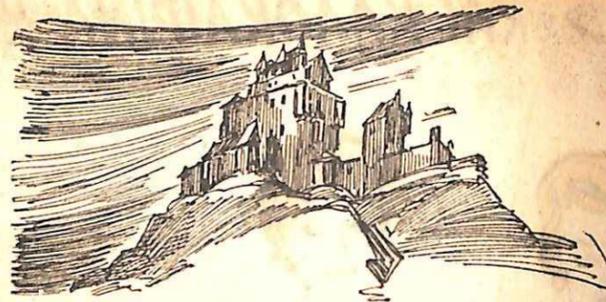
■ Τα χελιδόνια μας έφεραν την άνοιξη και τη νέα μόδα που έχει ενθουσιάσει φέτος όλες τις γυναίκες. Μέσα από μια αφάνταστη ποικιλία ζωηρών χρωμάτων και φανταχτερών υφασμάτων διαλέξτε κι' εσείς τα φορέματα που θα ζωηρέψουν την προσωπικότητά σας, θ' αλλάξουν την εμφάνισή σας, θα τονώσουν τα χαρακτηριστικά σας. Φέτος η μόδα σας αφήνει ελεύθερη να δείξετε το γούστο σας. Διαλέξτε ό,τι ταιριάζει.

1 Ένα απογευματινό ανσάμπλ από άσπρο μεταξωτό με μεγάλα πουά καστανόχρυσα. Το φόρεμα ντραπάρει στη μέση με μία ζώνη. Συνοδεύεται από ένα παντό καστανό, χρυσο ντουμπλαρισμένο με το ίδιο ύφασμα του φορέματος.
 2 Ντέ πιές για λεπτές σιλουέτες από έμπριμέ γκρό με πουά. Η καζάκα είναι κιμονό, σταυρώνει στο πλάι και κουμπώνει με 2 μεγάλα κουμπιά στο λαιμό. Φαρδειά ζώνη.
 3 Φορεματάκι από δαμβακερό ριγέ σε γραμμή σεμιζιέ αλλά με ωραίες λεπτομέρειες. Μία πάτ με λοξές ρίγες τονίζει τη θέση των κουμπιών, τις τσέπες, τα μονικάκια κλπ.
 4 Τουαλέτα από μουσελιν με μικρά καρό. Πάνω σε ένα ίσιο φουρό μία τουνικ με κορσάζ μπλουζάν. Η φούστα είναι κρουαζέ έμπρός. Μία φαρδειά ζώνη από το ίδιο.
 5 Τουαλέτα από μουσελιν έμπριμέ για μία πιο σοβαρή κυρία. Το κορσάζ είναι κρουαζέ και μπλουζόν με μεγάλο ξεχειλωτό γισκά. Φούστα με σούρες. Ζώνη ντραπέ.
 6 Ένα φόρεμα που μπορεί να φορεθῆ από την αρχή ως το τέλος της σεζόν. Είναι από δαμβακερό ριγέ με φαρδειά φούστα όλο πιέτες και μία μπάντα άριζόντια.

ΤΑ ΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤΕ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ:

«Ο κ. Λώγκουντ, καινούργιος νοικάρης της βίλας «Θράσκαρος Γκρέντς», πηγαίνει να επισκεφθῆ τὸν ἰδιότροπο ἰδιοκτήτη του Χίθκλιφ, πού μένει στὰ «Ανεμοδαρμένα Ψηφ», ἕναν πύργο πού τὸν χτυπάει σχεδὸν πάντα ὁ θόρυβος. Ἡ νύφη του Κάθριν, κόρη τοῦ πεθαμένου του γιου, κ' ὁ ὑπρέτης του Τζόζεφ, τοῦ φέρονται πολὺ ἀφιλόξενα, κ' ἐξ ἴσου σκυθρωπὸς εἶναι κ' ὁ «Ἔρτον» Ἔρτσον, ὁ ἐξάδελφος τῆς Κάθριν, πού φαίνεται νὰ τὴν μισῇ, ὅπως κ' ὁ Τζόζεφ. Ὁ Λώγκουντ φιλοξενεῖται ἀναγκαστικὰ στὰ «Ανεμοδαρμένα Ψηφ», καὶ στὸ δωμάτιο ὅπου κοιμάται ὀρισκεῖται ἕνα βιβλίον μὲ ὀρθόδοξο-καλιστικὰς κειμήλιας Κάθριν Λίντον, γραμμένα πρὶν ἀπὸ 25 χρόνια. Τὴ νύχτα βλέπει ἕναν ἐπιλάττη, πὺς τὰχα ἡ Κάθριν Λίντον ἦταν ἐξω ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ τὸν ἰκέτανε νὰ τὴν ἀφήσει νὰ μῆ μῆσα. Βάζει μιά κραυγὴ, κ' ὅταν διηγείται τ' ὄνειρόν του Χίθκλιφ, πού ἦρθε νὰ δῆ τὴ συμβαίνει, παρατηρεῖ πὺς τ' ὄνομα τῆς Κάθριν Λίντον τοῦ φέρνει μεγάλη ἀναστατάσει καὶ πᾶντο. Τὸ πρωτὶ, ὁ Λώγκουντ διαπιστώνει πὺς ὁ Χίθκλιφ φέρει τὸ θάνατο στὴ νύφη του (τὴν Κάθριν Χίθκλιφ), κ' ὅταν γυρῆσθαι στὸ «Θράσκαρος Γκρέντς» ἡ κ. Ντὴν, ἡ παλιὰ οἰκονόμος τοῦ

σπιτιοῦ, τοῦ ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ βίλα αὐτὴ ἀήκε κάποτε στὴν οἰκογένεια Λίντον, πὺς ἡ Κάθριν Λίντον ἦταν γυναικὰ τοῦ παλιοῦ ἀφεντικοῦ τῆς «Εντγκαρ Λίντον» καὶ πὺς ὁ Χίθκλιφ, πού εἶναι τώρα πάρα πολὺ πλούσιος, εἶχε παντρευτῆ τὴν ἀδελφὴν τοῦ ἀφεντικοῦ τῆς, τὴν Ἰσαβέλλα Λίντον. Ἡ κ. Ντὴν ἀποκαλύπτει ἐπίσης ὅτι ὁ Χίθκλιφ ἦταν ἕνα γυφτόπουλο πού ὁ γέρο «Ἔρτσον» τοῦ εἶχε περιμαζέψει σ' ἕνα δρόμο τοῦ Λίβερπουλ, καὶ πού τὰ παιδιὰ του, ὁ Χίντλεϋ κ' ἡ Κάθριν, τὴχαν δῆ μὲ ζῆλεια στὴν ἀρχὴ, γιὰ τὸ γέρο τοῦδεῖνε μεγάλη συμπάθεια. Ἡ Κάθριν ὁμῶς τὸν συμπάθησε κ' αὐτὴ σιγὰ - σιγὰ, κ' ἔβγαλαν ὅλη τὴν ἡμέρα μαζί, στὰ χωράφια καὶ στὸς βάλτους. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ γέρο «Ἔρτσον», ὁ Χίντλεϋ ἀρχισε νὰ φέρει τὴ θάνατο στὸν Χίθκλιφ. «Ἐνα τυχαῖο περιστατικὸν κἀνε τὴν Κάθριν νὰ γνωρισθῆ μὲ τὸν «Εντγκαρ» καὶ τὴν Ἰσαβέλλα Λίντον, κ' ὁ Χίθκλιφ ἀρχίζει νὰ ζηλεύτῃ τὸν «Εντγκαρ», πού εἶναι ὄμοιος, ξανθοῦ καὶ μορφωμένου. Στὸ ἀναμεταξύ ἡ γυναικὰ τοῦ Χίντλεϋ ἀποκτὰ ἕνα γιου, ἀλλὰ ἔχει πάθει φυματίωση καὶ κοινοῦται νὰ πεθᾶναι. Παρὰ τὴν προειδοποίησιν τοῦ γιστροῦ, ὁ Χίντλεϋ, πού τὴ λατρεῖ, δὲν θέλει νὰ τὸ πειστή.

κας του. Μὰ τὸ δικὸ τῆς τὸ ξεκρέμασαν... Κρίμα, γιὰ τὴν ἰδέαν σου νὰ πάρετε μιά ἰδέαν σάν τὴν ἐμοιάζει... Βλέπετε καθόλου, μ' αὐτὸ τὸ φᾶς;»

Ἡ κυρία Ντὴν σήκωσε τὸ κεφάλι. Μπορεῖ νὰ διακρίνῃ μιά ἀπαλὴ φυσιογνωμίαν πού ἔμοιαζε μὲ τὴν γυναικὰ πού εἶχε δῆσθαι «Ανεμοδαρμένα Ψηφ», μὰ πὺς στοχαστικὰ καὶ πὺς καλοκάγαθη. Ἦταν ἕνα πολὺ συμπαιθητικὸ πορτραῖτο. Οἱ μακρὺς μπουκλὲς ἔπεφταν ἐλαφρὰ στὸς κροτάφους, τὰ μαύρα ἦσαν μεγάλα καὶ σοβαρὰ, κ' ὀλόκληρο τὸ πρόσωπο εἶχε μιά ἐξαιρετικὴ χάρι.

Δὲν τοῦ φάνηκε καθόλου παράξενο πὺς ἡ Κάθριν «Ἔρτσον» ἔβγαζε τὸν πρώτο τῆς φίλο γιὰ ἕνα τόσο ὁμοιομορφοῦ νεο. Ἀναρωτιόμουν μόνον ἂν ἐκεῖνος θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ εἶχε μαντέψει τὴ δικὴν του ἰδέαν γιὰ τὴν Κάθριν «Ἔρτσον»...

—Πολὺ ὠραῖο πορτραῖτο, παρατήρησα στὴν οἰκονόμο. Τὸ μοιάζει;

—Ναί, ἀπάντησε ἐκεῖνη. Ἦταν ὁμοῖος καλτέροσ ἀπὸ φυσικὸ του. Ἦταν, βλέπετε, πολὺ ζωντανὸς ἄνθρωπος...

Ἡ Κάθριν εἶχε διατηρήσει τὴν σχέσιν τῆς μὲ τοὺς Λίντον ἀπὸ τότε πού τὴν εἶχαν φιλοξενήσει πέντε ἑβδομάδες. Μηροστά τους ἐκρυβε τὴν ἀσχημὴν πλευρὰ τοῦ χαρακτῆρα τῆς, πού ἀλλοίως θὰ φάνταζε σάν χτυπητὴ ἀντίθεσι στὸς δικούς τους καλοὺς τρόπους, κ' ἔτσι, μὲ τὸν ἀπλό κ' ἐγκάρδιο τρόπο τῆς κατάρθωσε νὰ ἐπιδηλῆ στὸς δύο γέροντες, κέρδισε τὴν συμπάθειαν τῆς Ἰσαβέλλας καὶ τὴν καρδιάν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς. Τέτοιες κατακτήσεις τὴν κολάκευαν ἐξ ἀρχῆς, γιὰ τὴν γεμάτην φιλοδοξίαν, κ' ἂν ἦταν διπρόσωπη, αὐτὸ δὲν τὸκανε μὲ φανερὴ πρόθεσιν νὰ ξεγελάσῃ κανέναν. Στὸ αὐτὸ τὸ σπῆτι ὅπου ὀνόμαζαν τὸν Χίθκλιφ «ἄξεστο, παλιόπαιδο» καὶ «χειρότερο ἀπὸ κτήνος», ἐκεῖνη φρόντιζε νὰ μὴ φέρεται σάν κ' αὐτὸν μὰ στὸ δικὸν μῆρος τῆς δὲν θάφευγε παρά γέλιο...

«Ὁ κ. «Εντγκαρ — συνέχισε ἡ κ. Ντὴν — σπάνια εἶχε τὸ κουράγιο νὰ ἐπισκέπτεται φανερὰ τὰ «Ανεμοδαρμένα Ψηφ». Εἶχε τρομοκρατηθῆ ἀπ' τὴν φήμην τοῦ «Ἔρτσον» ἀπέφευγε νὰ τὸν συναντῆ. Κ' ὁμοῖος ἐμεῖς τὸν δεχόμεσθε πάντα μὲ τὴν πῆδ εὐγενεῖς διαθέσεις. Ὁ ἴδιος ὁ κύριος, πού ἤξερε γιὰ πὺς λόγους ἐρχόταν, ἀπέφευγε νὰ τὸν προσβάλλῃ, κ' ἂφοῦ δὲν μποροῦσε νὰ τοῦ εἶναι εὐχάριστος, φρόντιζε τουλάχιστον νὰ μὴ ἐμφανίζετα. Ὅμοιος, δὲν νομίζω πὺς οἱ ἐπισκέψεις του εὐχαριστοῦσαν τὴν Κάθριν. Δὲν εἶχε τὴν τέχνην τὴν μα-

στρία τῆς φιλάρεσκης γυναικας, καὶ φοδὸταν τὴ συναντῆ τὸν δύο φίλων τῆς. Γιὰ τὸν ὁ Χίθκλιφ ἐκφραζόταν προσβλητικὰ γιὰ τὸν Λίντον, δὲν μποροῦσε νὰ συμφωνῆσθαι ὅπως ἔκανε ὅταν ὁ Λίντον δὲν ἦταν μπροστά, κ' ὅταν πάλι ὁ τελευταῖος εἶδε περιφρόνησιν κ' ἀντιπάθειαν γιὰ τὸν Χίθκλιφ δὲν τολμοῦσε κ' ἐκεῖνη μὲ μὴν ὀλοσθιόλου ἀδύνατον, σάν ἡ κοίτη τῆς τοῦ φίλου τῆς νὰ μὴν εἶχε γιὰ κεινὴ καμμιὰ ἀπολύτως σημασίαν. Πολλὲς φορὲς διασκέδασε κ' αὐτὴ ἡ τὴν ἀμνηστικὴν καὶ τ' ἀνεπίστα βᾶσαν τῆς, πού μάταια προσπαθοῦσε νὰ τὰ κρύψῃ ἀπ' τὴν εἰρωνείαν μου. Αὐτὸ φαίνεται λίγο ἀταίριαστο, μὰ ἦταν τόσο περὶ φανηρὸν πού δὲν μποροῦσε νὰ συμπάθησθαι τὴν συμπεριφορὰ τῆς ὅσπου ν' ἀναγκασθῆ νὰ δεῖξῃ περισσότερὴν ταπεινοφροσύνην. Τέλος, ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ μὲ ἐξομολογήθῃ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴ συμβόλησιν μου. Καὶ πραγματικὰ, ἀλλο σύμβουλο δὲν θάταν δυνατὸ νὰ βρῆ σ' ἄλλο τὸ σπῆτι.

«Ἐνα ἀπόγευμα, ὁ κ. Χίντλεϋ ἔλειπε ἀπ' τὸ σπῆτι, κ' ἀμέσως ὁ Χίθκλιφ ἀποφάσισε νὰ δώσῃ στὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀδελφῆς τῆς μισῆς μέρας. Ἦταν πῆδ τότε δεκάτῃ χρονῶν, νομίζω, καὶ διεκράσθη ἀσχημὰ χαρακτηριστικὰ ἢ νὰ εἶναι καθυστερημένος, κατάρθωνος νὰ δῆν τὴν ἐντύπωσιν ἕνος ἀποκρουστικοῦ πατωρικοῦ κ' ἐξωτερικοῦ ἔσωτερικοῦ, πού τὸν πῆδ ἔχει ἐντελὸς χαθῆ ἀπ' τὴν ἐξωτερικὴν του ἐμφάνισιν. Πρῶτα πρῶτα εἶχε χάσει τὰ εὐαγετήματα τῆς πρώτης του μόρφωσης. Ἡ ἀδιάκοπη σκληρὴ δουλειά, ἀπ' τὸ πρωτὸ ὡς τὸ βράδυ, εἶχε σκοτῶσει μῆσα του ἐκεῖνη τὴν ὄρεξιν πού εἶχε γιὰ μᾶθησιν καὶ τὴν ἀγάπην γιὰ τὰ βιβλία πού εἶχε ἄλλοτε. Ἡ ἀίσθησι ἀνωτερότητας πού τοῦ ἔδωκε οἱ περριποιήσεις τοῦ γέρο «Ἔρτσον» εἶχε χαθῆ κ' αὐτὴ. Ἀγωνίστηκε ἀρκετὸν καιρὸ γιὰ νὰ διατηρήσῃ στὴν σπουδῆν του μιά ἰσότηταν πρὸς τὴν Κάθριν, μὰ στὸ τέλος ὑποχώρησε, μ' ἔντοση, ἂν καὶ κρυφῆ πικρία. Κ' ὅτε μποροῦσε κανεὶς πῆδ νὰ τὸν σπρώξῃ πρὸς τὰ ἀπάνω, μὰ κ' αὐτὸς νομίζε πὺς ἀναγκαστικὰ πῆδ ἔπρεπε νὰ πῆσῃ χαμηλότερα ἀπ' τὸ παλιὸν του ἐπίπεδο. Ἐτσι, ἡ ἐξωτερικὴν του ἐμφάνισιν συμβάδιζε μὲ τὴν ἐσωτερικὴν του φθορὰν. Περπατοῦσε νωθρὰ, κ' ἡ δὴν του ἦταν ἀποκρουστικὴ. Ἡ πάντα ἐπιφυλακτικὴ του διάθεσι εἶχε ἐξελιχθῆ μὲ

μιά σχεδὸν ἀνόητη ὑπερβολὴ μισᾶνθρωπῆς μελαγχολίας, κ' ἐνοιαζε μῆδ πικρὴ εὐχαριστήσιν νὰ προσενη ἀπέχθεια, ἀντὶ γιὰ ἐκτίμησιν, στὴς λίγες γνωριμίας του.

Ἡ Κάθριν βρισκόταν πάντα μαζί του τὴς ὄρες πού ἐκεῖνος δὲν εἶχε δουλειά, μὰ ἐκεῖνος πῆδ εἶχε πᾶναι νὰ ἐκφράσῃ τὴν λατρείαν του μὲ λόγια, καὶ ἐφευγε μὲ θυμωμένην καχυποψίαν ἀπ' τὰ κοριτσιάτικα χάδια τῆς, σὰ νὰ πιστεύε πὺς αὐτὲς οἱ ἐνδείξεις στοργῆς δὲν εἶχαν πῆδ τὴν παλιὰ τους εὐλικρίνειαν. Ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα, λοιπὸν, τὴν βοήθησε πῆδ τὴν μὴν Κάθριν νὰ ντυθῆ, ὁ Χίθκλιφ μῆκε στὸ γῶλ, ἀναγγέλοντας πὺς εἶχε δώσει ἀδεια στὸν ἑαυτὸν του. Φαίνεται πὺς ἐκεῖνη δὲν τὸ εἶχε φαντασθῆ αὐτὸ, καὶ νομίζοντας πὺς θάταν μόνη, εἰδοποίησε τὸν κ. «Εντγκαρ» γιὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς, καὶ ὅτι τὸν περιμένε νὰ ρθῆ.

—Κάθου, ἔχεις τίποτα νὰ κἀνης σήμερα τ' ἀπόγευμα; ρώτησε ὁ Χίθκλιφ. Ἐχεις νὰ πᾶς πούθενά;

—Ὁχι, γιὰ τὴν βροχὴν, ἀπάντησε ἐκεῖνη.

—Τότε, γιὰ τὴν φέρεσιν αὐτὸ τὸ μεταξωτὸ φουστάνι; Δὲν φαντάζομαι νὰ περιμένῃς κανέναν;

—Ὁχι, μουρμούρησε ἡ μὴς Κάθριν, διασταχτικὰ. Ἐσὺ ὁμοῖος, θάπρεπε νὰσαι τὴν ἰδέαν σου, Νόμιζα πὺς εἶχες φύγει...

—Ὁ Χίντλεϋ δὲν μᾶς ἀπαλλάσσει συχνὰ ἀπ' τὴν καταραμένην παρουσίαν του, εἶπε ὁ Χίθκλιφ. Δὲν σκοπεῖ νὰ δουλέψῃ ἄλλο σήμερον! Ἐὰ μείνω μαζί σου.

—Ὁ, μὰ ὁ Τζόζεφ θὰ σὲ μαρτυρήσῃ, ἔκανε ἡ μὴς Κάθριν. Καλύτερα νὰ φύγῃς!

—Ὁ Τζόζεφ φορτῶνει ἀσθετῆ πέρα στὸ Πένιστου Κράγκ. Θὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅσπου νὰ σκοτεινιάσῃ, καὶ δὲν θὰ μᾶθη ποτὲ πὺς ἦμασθ ἐδῶ!

—Ἐτσι μιλῶντας, πῆγε ἔκοντῃ στὴ φωτιὰ καὶ ἐξαπλώθηκε. Ἡ Κάθριν κατάλαθε πὺς θάπρεπε νὰ τὸν προειδοποιήσῃ, κ' ἀπόμεινε γιὰ μιά στιγμὴν ἀσπικτικὴ, μὲ σουφρωμένα φρύδια. Ὑστερα εἶπε:

—Ἡ Ἰσαβέλλα κ' ὁ «Εντγκαρ» Λίντον ἔλεγον νὰ ρθῶν τὸ ἀπόγευμα κατὰ δῶ. Βέβαια, μ' αὐτὴ τὴν βροχὴν εἶναι ἀπίθανο, μὰ ἂν τυχὸν ἔρθουν, θὰ κινδυνεύσῃ νὰ βροῦς τὸν μετελᾶ του χωρὶς λόγους.

—Πῆς στὴν Ἐλλεν νὰ σὲ δικαιολογήσῃ. Κάθου, ἐπέμεινε ὁ Χίθκλιφ. Μὴ μὲ διώχῃς γιὰ

αὐτοὺς τοὺς ἀπῶνους κ' ἀνόητους φίλους σου! Πολλὲς φορὲς εἶπα νὰ σοῦ παραπονεθῶ πὺς αὐτοί... ἀλλὰ ὄχι, δὲν θὰ σὲ πᾶ...

—Πὺς αὐτοί, τί; φώναξε ἡ Κάθριν, κυττάζοντάς τον συγχυσμένη. Καὶ τραβώντας τὸ κεφάλι ἀπ' τὰ χέρια μου, πρόσθεσε ζωηρὰ: «Ὁ, Νέλλυ, φτάνει πῆδ τὸ χτένισμα! Δὲν μ' ἄφησες οὔτε μαλλὶ ἀκατσάρωτο... Λοιπὸν, γιὰ τὴν πράγμα ἤθελες νὰ παραπονεθῆς, Χίθκλιφ;

—Τίποτα! Μονάχα κῆταξε αὐτὸ ἐκεῖ τὸ ἡμερολόγιον στὸν τοῖχο, εἶπε δεικνύοντας πρὸς ἕνα μέρος κοντὰ στὸ παράθυρο. Οἱ σταυροὶ δεικνύοντες τὴν βροχὴν πού πέρασε στὸς Λίντον, κ' οἱ τελείες ἐκεῖνες πού πέρασε μαζί μου! Βλέπετε; Κάθε μῆρα εἶναι σημειωμένη...

—Πολὺ ἀνόητο! Ἄν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸ εἶχα προσέξῃ! Καὶ τί πάει νὰ πῆ αὐτὸ;

—Πᾶει νὰ πῆ πὺς ἐγὼ τὸ πρόσδεξα! εἶπε ὁ Χίθκλιφ.

—Καὶ νομίζεις πὺς εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ κάθωμαι πάντα μαζί σου, εἶπε ἡ Κάθριν, νευριάζοντας περισσότερο. Τί κερτίζω ἀπ' αὐτὸ; Τί ἔχεις νὰ μὲ πῆς γιὰ νὰ μὲ διασκεδάσῃς; Κάθου ἐκεῖ σάν μουγγὸς, ἢ σάν μαρῶ, χωρὶς νὰ κἀνης τίποτα...

—Ποτὲ δὲν μὲ εἶχες πῆ πὺς μιλῶ λίγο ἢ πὺς δὲν σοῦ ἀρέσει ἡ συντροφία μου, Κάθριν! φώναξε ὁ Χίθκλιφ ἐρεθισμένος.

—Δὲν γίνεται συντροφία δὲν κανεὶς δὲν ξέρη τίποτα καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ πῆ, ψιθύρισε ἐκεῖνη.

—Ὁ Χίθκλιφ σηκώθηκε, μὰ δὲν πρόφτασε νὰ ἐκφράσῃ περισσότερο τὰ αἰσθηματὰ του, γιὰ τὴν ἀκούστικὴν κρότος ἀπὸ πέταλα ἀλγύου στὴς πλάκες τῆς οὐλῆς, κ' ἔπειτα ἀπὸ ἕνα εὐγενικὸν χτύπημα στὴν πόρταν, ἐμφανίστηκε ὁ νεαρός Λίντον, μὲ τὸ πρόσωπο φωτισμένο ἀπὸ χρορὰ γι' αὐτὴν τὴν ἀπροσδόκητην προσέκλησιν πού τοῦ εἶχε στείλει ἡ Κάθριν. Ἦταν φανερό πὺς ἡ Κάθριν παρατήρησε τὴν διαφοράν ἀνάμεσα στὸς δύο φίλους τῆς καθὼς ὁ ἕνας ἔδωκεν κ' ὁ ἄλλος ἐμπαινε. Κ' ἡ ἀντίθεσι τῶν ἐμοιάζε μὲ τὴν διαφοράν ἀνάμεσα σ' ἕνα βουβίνιο, ἀγριο καρβουνότοπο καὶ ἕνα πλοῦσιον κ' ὁμοιομορφοῦ κάμπου. Τὸ ἴδιον κ' ἡ φωνὴν του κ' ἡ συμπεριφορὰν του. Εἶχε μιά ἀπαλὴ γλυκεῖαν ὄμιλιαν, καὶ πρόφερε τὰ λόγια σάν κ' ἔσας — δηλαδὴ λιγώτερο ἀπότομα καὶ πὺς μαλακὰ ἀπ' ὅτι συνηθίζομε ἐδῶ πέρα.

—Δὲν φαντάζομαι νὰ ἦθοα πολὺ νωρὴ; εἶπε, ριχόνοντας ἔνα βλέμμα πρὸς τὸ μέρος μου.

—Ἐγὼ σὲ ἀναμεταξύ εἶχα ἀρχίσει νὰ σκουπίζω κατὰ πῆδ τὰ καὶ νὰ καθαρίζω τὰ συρτάρια στὴν ἄλλη ἀκρὴ τῆς κάμαρας.

—Ὁχι, ἀπάντησε ἡ Κάθριν. Τί κάνεις ἐκεῖ, Νέλλυ;

—Τὴ δουλειά μου, δεσποινίς, ἀπάντησα.

—Ὁ κ. Χίντλεϋ μὲ εἶχε δώσει ἐντολήν νὰ εἶμαι πάντα μπροστὰ δταν τυχᾶνε νᾶρχεταὶ ὁ Λίντον.

—Ἐκεῖνη, ὁμοῖος, ἦρθε μὲ τρόπο πῆδ μου, καὶ ψιθύρισε ἀγριεμένα:

—Φύγε ἀπὸ δῶ καὶ σὺ καὶ τὰ ξεσκονόπανα σου! Ὅταν βρισκονται ἐπισκέπτες σὲ σπῆτι, δὲν μπορεί οἱ ὑπῆρέτες νὰ τρίβουν καὶ νὰ καθαρίζουν τὸ δωμάτιο...

—Εἶναι μιά εὐκαιρία τώρα πού ὁ κύριος λείπει, ἀπάντησε δυνατὰ. Δὲν τοῦ ἀρέσει ν' ἀσχολοῦμαι μ' αὐτὰ δταν ὁ ἴδιος βρισκεται ἐδῶ πέρα. Ἐλπίζω ὁ κ. Λίντον νὰ μὲ συγχωρήσῃ.

—Ὅτε ἐμένα ὁμοῖος, μ' ἀρέσει νὰ σκουπίζῃς δταν βρισκονται ἐγὼ ἐδῶ πέρα! φώναξε ἡ μικρὴ ἐπιταχτικὰ, χωρὶς ν' ἀφήσῃ στὸν καλεσμένο τῆς καιρὸν ν' ἀπάντησῃ.

—Δὲν εἶχε ξαναδοθῆ ἀκόμα τὴν ψυχραίειαν τῆς ἐπειτ' ἀπ'

αὐτοὺς τοὺς ἀπῶνους κ' ἀνόητους φίλους σου! Πολλὲς φορὲς εἶπα νὰ σοῦ παραπονεθῶ πὺς αὐτοί... ἀλλὰ ὄχι, δὲν θὰ σὲ πᾶ...

—Πὺς αὐτοί, τί; φώναξε ἡ Κάθριν, κυττάζοντάς τον συγχυσμένη. Καὶ τραβώντας τὸ κεφάλι ἀπ' τὰ χέρια μου, πρόσθεσε ζωηρὰ: «Ὁ, Νέλλυ, φτάνει πῆδ τὸ χτένισμα! Δὲν μ' ἄφησες οὔτε μαλλὶ ἀκατσάρωτο... Λοιπὸν, γιὰ τὴν πράγμα ἤθελες νὰ παραπονεθῆς, Χίθκλιφ;

—Τίποτα! Μονάχα κῆταξε αὐτὸ ἐκεῖ τὸ ἡμερολόγιον στὸν τοῖχο, εἶπε δεικνύοντας πρὸς ἕνα μέρος κοντὰ στὸ παράθυρο. Οἱ σταυροὶ δεικνύοντες τὴν βροχὴν πού πέρασε στὸς Λίντον, κ' οἱ τελείες ἐκεῖνες πού πέρασε μαζί μου! Βλέπετε; Κάθε μῆρα εἶναι σημειωμένη...

—Πολὺ ἀνόητο! Ἄν ἦταν δυνατὸν νὰ τὸ εἶχα προσέξῃ! Καὶ τί πάει νὰ πῆ αὐτὸ;

—Πᾶει νὰ πῆ πὺς ἐγὼ τὸ πρόσδεξα! εἶπε ὁ Χίθκλιφ.

—Καὶ νομίζεις πὺς εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ κάθωμαι πάντα μαζί σου, εἶπε ἡ Κάθριν, νευριάζοντας περισσότερο. Τί κερτίζω ἀπ' αὐτὸ; Τί ἔχεις νὰ μὲ πῆς γιὰ νὰ μὲ διασκεδάσῃς; Κάθου ἐκεῖ σάν μουγγὸς, ἢ σάν μαρῶ, χωρὶς νὰ κἀνης τίποτα...

—Ποτὲ δὲν μὲ εἶχες πῆ πὺς μιλῶ λίγο ἢ πὺς δὲν σοῦ ἀρέσει ἡ συντροφία μου, Κάθριν! φώναξε ὁ Χίθκλιφ ἐρεθισμένος.

—Δὲν γίνεται συντροφία δὲν κανεὶς δὲν ξέρη τίποτα καὶ δὲν εἶχε τίποτα νὰ πῆ, ψιθύρισε ἐκεῖνη.

—Ὁ Χίθκλιφ σηκώθηκε, μὰ δὲν πρόφτασε νὰ ἐκφράσῃ περισσότερο τὰ αἰσθηματὰ του, γιὰ τὴν ἀκούστικὴν κρότος ἀπὸ πέταλα ἀλγύου στὴς πλάκες τῆς οὐλῆς, κ' ἔπειτα ἀπὸ ἕνα εὐγενικὸν χτύπημα στὴν πόρταν, ἐμφανίστηκε ὁ νεαρός Λίντον, μὲ τὸ πρόσωπο φωτισμένο ἀπὸ χρορὰ γι' αὐτὴν τὴν ἀπροσδόκητην προσέκλησιν πού τοῦ εἶχε στείλει ἡ Κάθριν. Ἦταν φανερό πὺς ἡ Κάθριν παρατήρησε τὴν διαφοράν ἀνάμεσα στὸς δύο φίλους τῆς καθὼς ὁ ἕνας ἔδωκεν κ' ὁ ἄλλος ἐμπαινε. Κ' ἡ ἀντίθεσι τῶν ἐμοιάζε μὲ τὴν διαφοράν ἀνάμεσα σ' ἕνα βουβίνιο, ἀγριο καρβουνότοπο καὶ ἕνα πλοῦσιον κ' ὁμοιομορφοῦ κάμπου. Τὸ ἴδιον κ' ἡ φωνὴν του κ' ἡ συμπεριφορὰν του. Εἶχε μιά ἀπαλὴ γλυκεῖαν ὄμιλιαν, καὶ πρόφερε τὰ λόγια σάν κ' ἔσας — δηλαδὴ λιγώτερο ἀπότομα καὶ πὺς μαλακὰ ἀπ' ὅτι συνηθίζομε ἐδῶ πέρα.

—Δὲν φαντάζομαι νὰ ἦθοα πολὺ νωρὴ; εἶπε, ριχόνοντας ἕνα βλέμμα πρὸς τὸ μέρος μου.

—Ἐγὼ σὲ ἀναμεταξύ εἶχα ἀρχίσει νὰ σκουπίζω κατὰ πῆδ τὰ καὶ νὰ καθαρίζω τὰ συρτάρια στὴν ἄλλη ἀκρὴ τῆς κάμαρας.

—Ὁχι, ἀπάντησε ἡ Κάθριν. Τί κάνεις ἐκεῖ, Νέλλυ;

—Τὴ δουλειά μου, δεσποινίς, ἀπάντησα.

—Ὁ κ. Χίντλεϋ μὲ εἶχε δώσει ἐντολήν νὰ εἶμαι πάντα μπροστὰ δταν τυχᾶνε νᾶρχεταὶ ὁ Λίντον.

—Ἐκεῖνη, ὁμοῖος, ἦρθε μὲ τρόπο πῆδ μου, καὶ ψιθύρισε ἀγριεμένα:

—Φύγε ἀπὸ δῶ καὶ σὺ καὶ τὰ ξεσκονόπανα σου! Ὅταν βρισκονται ἐπισκέπτες σὲ σπῆτι, δὲν μπορεί οἱ ὑπῆρέτες νὰ τρίβουν καὶ νὰ καθαρίζουν τὸ δωμάτιο...

—Εἶναι μιά εὐκαιρία τώρα πού ὁ κύριος λείπει, ἀπάντησε δυνατὰ. Δὲν τοῦ ἀρέσει ν' ἀσχολοῦμαι μ' αὐτὰ δταν ὁ ἴδιος βρισκεται ἐδῶ πέρα. Ἐλπίζω ὁ κ. Λίντον νὰ μὲ συγχωρήσῃ.

—Ὅτε ἐμένα ὁμοῖος, μ' ἀρέσει νὰ σκουπίζῃς δταν βρισκονται ἐγὼ ἐδῶ πέρα! φώναξε ἡ μικρὴ ἐπιταχτικὰ, χωρὶς ν' ἀφήσῃ στὸν καλεσμένο τῆς καιρὸν ν' ἀπάντησῃ.

—Δὲν εἶχε ξαναδοθῆ ἀκόμα τὴν ψυχραίειαν τῆς ἐπειτ' ἀπ'

—Περιμένω ἐπισκέψεις, Χίθκλιφ, εἶπε ἡ Κάθριν. Δὲν μποροῦμε νὰ μείνομε μαζί σήμερα. (Εἰκονογράφος: Ἀλέκου Κοντόπουλου)

5ον

ΠΕΡΩ πὺς δὲν χρειάζεσθαι πῆδ... ἡ φράσις εἶναι καλὰ... δὲν εἶχε πῆδ ἀνάγκη ἀπ' τὴν περιποιήσιν σου! Δὲν εἶχε ποτὲ φουματίωσι. Ἐνας πυρετός ἦταν, καὶ πέρασε! Ὁ σφυγμὸς τῆς εἶναι ὁμαλὸς σάν τὸν δικὸν μου, καὶ τὰ μαγούλια τῆς εἶναι δροσερὰ.

«Τὰ ἴδια ἔλεγε καὶ στὴ γυναικὰν του, κ' ἐκεῖνη φαίνονταν νὰ τὸν πιστεύῃ. Ἀλλὰ μιά νύχτα, καθὼς ἀκούμπουσε στὸν ὄμο του λέγοντας πὺς τὴν ἄλλη μῆρα θὰ μποροῦσε πῆδ νὰ σηκωθῆ, τὴν ἔπιασε ἕνας βίχκος, ὄχι πολὺ δυνατός, κ' ὅπως ἐκεῖνος τὴν ἔπιασε στὰ χέρια του, ἐκεῖνη τῆλεξε τὰ δικά της γύρω ἀπ' τὸ λαίμαξ καὶ τὸ πρόσωπο τῆς ἄλλαξε. Ἐκφράσει κ' ἔμεινε στὸν τόπο.

«Ὅπως εἶχε προβλέψει τὸ κορίτσι, ὁ μικρός «Ἔρτον» ἔμεινε ἐντελὸς στὰ χέρια μου. Ὅσο ὁ κ. «Ἔρτσον» εἶδε τὸ παιδί γερὸ καὶ δὲν τ' ἀκούγε ἄλλο, δὲν ζητοῦσε τίποτ' ἄλλο. Τὸν εἶχε πῆδ φοβερὴ ἀπελπισία, ἀλλ' ἀπ' τὸ εἶδος ἐκεῖνο πού δὲν ἐκδηλώνεται μὲ κλάματα οὔτε μὲ προσευχάς. Ἐβρίσκε καὶ βλαστημοῦσε ἀδιάκοπα Θεοῦ καὶ δαίμονες, καὶ τὸρριζε στὴν πῆδ ἀλόγησθ ἀσπικτικὰ. Οἱ ὑπῆρέτες δὲν μποροῦσαν ν' ἀνεχτοῦν τὸν καιρὸν αὐτὴν τὴν τυραννικὴν καὶ μοχθηρὴν συμπεριφορὰν. Οἱ μόνον πού ἀπομεινᾶμε ἦταν ὁ Τζόζεφ κ' ἡ ἐγὼ. Ἐμένα δὲν μὲ ἔκανε καρδιά ν' ἀφήσῃ τὸ μαρῶ, κ' ἔπειτα, καθὼς ἔφευγε, μὲ τ' ἀφεντικὸν ἤμασε ὀμογενεῖς, κ' ἔτσι δικαιολογούσα τὴν συμπεριφορὰν του πῆδ πρὸς τὸν ἕνα ἀπ' τὸν ἕνα ἕνα βῆμα. Ὅσο γιὰ τὸν Τζόζεφ, αὐτὸς ἔμεινε γιὰ νὰ προσέξῃ τοὺς κολληγούς καὶ τοὺς γεωργούς, γιὰ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν

«Έχετε τόσους φίλους γύρω σας, και τόσο λίγες φροντίδες, κι όμως δεν μπορείτε να είστε ευχαριστημένη;

«Γονάτισε δίπλα στα πόδια μου, και σηκώνοντας τα φτερό μου, μ'έκλεισε το ύψος της που ήξερε να διώχνει κάθε δυσάρεσκια του άλλου, και με ρώτησε:

«Νέλλυ, μπορείς να κρατήσεις ένα μουστικό;

«Αξίζει τον κόπο; είπα λιγότερο ψυχρά.

«Ναι, κι' είναι κάτι που με στενοχωρεί πολύ και πρέπει να το πω για να ξεσκάσω! Θέλω να με συμβουλευτεί κά-ζιτησε να τον παντρευτώ, και μερα, ο Έντγκαρ Λίντον μ'εί- ποιος τή πρέπει να κάνω... Σή- τούδωσα την απάντησή. Πριν όμως σου πω αν ήταν ναι ή όχι, θέλω να μου πεις τι έπρε- πε να του απαντήσω!

«Μά, μίς Κάθριν, πώς μπορώ να ξέρω εγώ; άποκρι- θηκα. Φυσικά, αν κρίνω απ' τον τρόπο που φερθήκατε ση- μερα τ' απόγευμα, θα πρέπει κανονικά ν' άρνηθήτε. Όμως, άφου' εκείνος ζήτησε το χέρι σας έπειτα απ' αυτή την ώραία επίδειξη, θα πη πως είναι ή ά- πελατιστικά ήλιθιος, ή θεότρο- λος!

«Αν εξακολουθήσει να μιλάς έτσι, δεν μπορώ να συ- νενώσω, είπα η Κάθριν, και ση- κώθηκα. Είπα ναι, Νέλλυ! Πές μου τώρα γρήγορα αν είχα δι- κιο ή άδικο!

«Δεχτήκατε; Άμ' τότε τι νύμφα έχει να το συζητάμε;

«Μά πές μου αν έκανα σωστά — έλα!

«Υπάρχουν πολλά πράγ- ματα που πρέπει κανείς να σκεφτεί πριν απαντήσει όπω-ς ταιριάζει, απάντησα επίσημα. Και πρώτα - πρώτα, αγαπάτε τον κ. Έντγκαρ;

«Και βέβαια τον αγαπάω!

«Τότε ά- τ' να της κάνω άνάκριση, παρ' όλο που ήταν πια είκοσιδύο έτών.

«Γιατί τον αγαπάτε, μίς Κάθυ;

«Κουταμάρες! Τον αγα- πάω — αυτό δεν άρκει;

«Καθόλου! Πρέπει να μου πητε το γιατί!

«Ε, λοιπόν — γιατί ει- ναι ώραίος κι' ευχάριστος στη συντροφία του.

«Κακό! παρατήρησα.

«Κι' έπειδή είναι νέος και χαρούμενος.

«Κακό κι' αυτό!

«Κι' έπειδή μ' αγαπάει κι' εκείνος!

«Αυτό δεν έχει σημασία...

«Κι', έπειδή θα είναι πλού- σιος, και θα μ' άρέσει να εί- μαι ή βασίλισσα όλης της πε- ριοχής! Θα καμαρώνω που θα έχω τέτοιον άντρα...

«Αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα!... Και τώρα πέντε μου, πώς τον αγαπάτε;

«Όπως όλοι — λές άνεσι- σίες, Νέλλυ!

«Άθόλου! Άπαντήστε!

«Αγαπάω το χόμα που πατάει, και τον άέρα που ά- νασπνέει, κι' ό,τι άγγίζει κι' ό,τι λέει. Άγαπάω τη θεωρία του, και τις πράξεις του, τον αγα- πάω όλο μαζί, όλόκληρον! Νά! Ευχαριστήθηκες;

«Και γιατί τ' αγαπάτε ό- λα αυτά;

«Έλα τώρα. με κοροί- δεύεις!

«Καθόλου δεν άστεϊεύω-

μαι, μίς Κάθριν! άπάντησα... Λέτε πως αγαπάτε τον κ. Έντ- γκαρ έπειδή είναι ώραίος και νέος και χαρούμενος και πλού- σιος, κι' έπίσης έπειδή σας ά- γαπάει. Άλλά το τελευταίο δεν έχει καμμία άξία. Κι' αν δεν σας αγαπούσε, πάλι θα τον αγαπούσατε. Η κι' αν σας αγαπούσε, μπορεί να μην τον αγαπούσατε αν δεν είχε τα τέσσερα άλλα προσόντα που μου άραδιάσατε!

«Και βέβαια όχι! Θα τον λυπόμουν ίσως, ή θα τον μι- σούσα αν ήταν άσχημος και γελοίος...

«Κι' όμως υπάρχουν τό- σοι άλλοι ώραίοι και πλούσιοι νεαροί στον κόσμο! Ίσως μά- λιστα πιο ώραίοι και πιο πλού- σιοι από κείνον... Ποιος σας έμποδίζει ν' αγαπήσετε κάποι- ον απ' αυτούς;

«Κι' αν υπάρχουν, δεν τους έχω γνωρίσει! Δεν έχω δη κανένα σαν τον Έντγκαρ.

«Ίσως να δόντε άργότε- ρα! Τότε εκείνος δεν θα είναι πια ώραίος και νέος, κι' ίσως να μην είναι και πλούσιος — ποιος ξέρει!

«Είναι όμως τώρα, κι' έ- μένα μόνο το τώρα μ' ένδια- φέρει... Δεν μπορείς να μιλή- σης επί τέλους λογικά;

«Αυτό που είπατε τα λέει όλα. Άν ένδιαφέρεστε μόνο για το παρόν, παντρευτήτε τον κ. Λίντον!

«Δεν χρειάζομαι την ά- δεϊά σου γι' αυτό — θα τον παντρευτώ όπωσδήποτε! Μόνο που ακόμα δεν μου άπάντησε-

αν είναι σωστό ή όχι αυτό που κάνω!

«Πολύ σωστά — αν είναι σωστό να παντρεύονται οι άν- θρωποι μόνο για το παρόν! Και τώρα, πέντε μου τί είναι εκείνο που σας κάνει δυστυχι- σμένη! Δεν βλέπω τίποτα στραβά. Ο άδελφός σας θα ευχαριστηθή. Η μητέρα κι' ο πατέρας του νεαρού δεν φαν- τάζονται να έχουν αντίρρηση. Θα φύγετε από ένα άβολο κι' ά- τσαλο σπίτι και θα πάτε σε μια πλούσια κι' όμορφη κατοί- κια. Άγαπάτε τον Έντγκαρ, κι' ο Έντγκαρ σας αγαπάει. Όλα φαίνονται εύκολα κι' ό- μαλά. Που είναι το έμποδιο;

«Έδώ! Κι' έδώ! Άπάντη- σε ή Κάθριν, χτυπώντας με το ένα χέρι το μέτωπό της, και με τ' άλλο το στήθος της. Βαθεία μες στην καρδιά μου και στην ψυχή μου, κάτι μου φωνάζει πως αυτό που κάνω δεν είναι σωστό!

«Πολύ παράξενο αυτό που λέτε! Δεν το καταλαβαίνω...

«Είναι το μουστικό μου! Μά αν δεν με κοροϊδέψης πάλι, θα στο πω: Δεν μπορώ να στο έξηγησω καθαρά. Θα σου δώ- σω όμως μια ιδέα πως αισθα- νομαι.

«Διπλώθηκε πάλι κοντά στα γόνατά μου, πιο λυπημέ- νη και πιο σοβαρή. Τα σφιγ- μένα χέρια της έτρεμαν.

«Νέλλυ, δεν βλέπεις ποτέ παράξενα όνειρα; ρώτησε.

«Ναι, πότε - πότε.

«Τό ίδιο κι' εγώ. Έχω ιδη στη ζωή μου όνειρα που

δεν τα ξέχασα ποτέ, και που άλλαξαν τις ιδέες μου. Άνα- κατευτήκαν μέσα μου όπως τ' κρασί στο νερό, κι' άλλαξαν το χρώμα του μυαλού μου. Έ- ται και το ίδιο δώ: Θά στο διη- γηθώ — αλλά προσέξε μόνο να μη με ειρωνευτής...

«Άχ, μη μου το πητε, μίς Κάθριν! φώναξα. Άρκετά χάλια έχομε, ώστε να μη χρειά- ζονται τ' άγεροικά και τα φαν- τάσματα για να μάς μπλέξουν περισσότερο... Έλάτε, έλάτε, ξαναβρήτε τον έαυτό σας, γί- νετε εύθυμη! Κυττάξτε τον μι- κρό Έρτον, τί γλυκά κοιμάται χαμογελαστός! Ίγιουρα αυ' ός δεν θα βλέπετε φαντάσματα.

«Άλήθεια! Και τί ώραία που βλαστημάει ο πατέρας του έκει πάνω στη μοναξιά του! Κι' όμως, θα θυμάσαι πώς κι' εκείνος ήταν κάποτε ένα τέτοιο γλυκό μωρό... Άς είναι! Νέ- λλυ, θα σ' άναγκάσω ν' άκού- σης τ' όνειρό μου!

«Δεν θέλω να τ' άκούσω, δεν θέλω να τ' άκούσω! φώ- ναξα πάλι.

«Ημουν προληπτική έκεινη την έποχή για τα όνειρα, κι' έ- ξακολουθώ να είμαι. Κι' ή Κά- θριν είχε κάτι τ' παράξενα σκυθρωπό στην όψη της, που μ' έκανε να φοβόμαι ότι θα μου έλεγε κάτι κακό, κι' ό,τι θα προμάντευε κάποια καταστρο- φή. Η Κάθριν θύμωσε και δεν προχώρησε. Όταν ξαναόρε σε λίγο να μιλή, έκανε πως άύ- αζε θέμα:

«Αν ήμουν στον Παράδει- σο, Νέλλυ, θα ήμουν τρουερά δυ- στυχημένη.

«Γιατί δεν είστε άξια για τον Παράδεισο; άπάντησα. Ό- λοι οι άμαρτωλοί θάταν δυ- στυχημένοι στον Παράδεισο!

«Όχι, δεν είναι αυτή ή αίτια. Άλλωστε, κάποτε άνει- ρεύτηκα πως ήμουν στον Παρά- δεισο.

«Σας είπα πως δεν πρό- κείται ν' άκούσω τα όνειρά σας, δεσποινίς Κάθριν! Θα πάω να κοιμηθώ! την έκοψα και σηκώ- θηκα.

«Έκείνη γέλασε και με τρα- βηξε για να ξανακαθίσω.

«Δεν είναι τίποτα, φώνα- ξε. Ηθέλα μόνο να πω πως ο Παράδεισος δεν μου φάνηκε πώς ταιριάζει για μένα, κι' με θρήνος και σπαραγμούς ζή- τησα να γυρίσω κάτω στη γη. Κι' οι άγγελοι θύμωσαν τόσο πολύ, που με πέταξαν στ' Ά- νεμοδαρμένα Ύψη, όπου έν- νεμοδαρμένα Ύψη, όπου έν- νεμοδαρμένα άπ' τη χα- πησα κλαίγοντας άπ' τη χα- πησα μου. Αυτό θα σου έξηγήση το ιστορικό μου: Η θέσι μου δεν είναι κοντά στον Έντγκαρ Λίντον όπως δεν είναι στον Παράδεισο. Κι' αν αυτός ο κακός άνθρωπος που βρίσκεται κάπου άπάνω δεν είχε κάνει τον Χηθ- κλιφ να πέσει τόσο χαμηλά, αυ- τε καν θα σκεπτόμουν τον όλο- ν... Οάταν ταπεινωτικό για μένα να παντρευτώ τον Χηθ- κλιφ τότε. Έτσι, δεν θα μά- θη οτ' έπώσο τον αγαπά! Και δεν τον αγαπάω γιατί εί- ναι ώραίος, Νέλλυ, μά γιατί εί- ναι περισσότερο συνεπής πώς τον έαυτό του άπ' ό,τι είμαι εγώ. Άπ' ό,τιδήποτε κι' αν εί- ναι πλασμένες οι ψυχές μας, ή δική του κι' ή δική μου είναι ένα και το αυτό. Και του Λίν- τον ή ψυχή είναι τόσο διαφο- ρετική όσο και μια άχτίδα του πεγγασιού άπ' την άστραπή, ή ή άγωνιά άπ' τη φωτιά!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

Υπέρεκα

Από μικρή μεταχειρίζομαι την οδοντόκρεμα ΚΟΛΥΝΟΣ και έχω δόντια που όλοι τα θαυμάζουν.

Κολυκος TOOTHPASTE

Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΙ ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΤΟ ΣΚΟΡΟ ΠΡΙΝ ΒΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΓΟ!

Μάλλινα Γούνες Χαλιά

ΕΝΑΣ σκόρος!... «Όλοι στο σπίτι πετάγονται έ- πάνω και με τα χέρια κτυπούν τον άέρα, το κενό! Τις πιο πολλές φορές, όλα πάνε χαμένα και ή χρυσωπή πε- ταλούδισα πετάει και φεύγει, χωρίς ούτε καν να διαστή!

Μην τρομάξετε. Ο σκόρος ό ίδιος δεν είναι επικίνδυνος. Πρέπει όμως να μη τον άφη- σουμε να γεννήση τ' αυγά του έπάνω στα μάλλινα, στις γού- νες, στα χαλιά του σπιτιού. Γιατί όπό τα μικροσκοπικά αυγά του, που δεν τα διακρί- νει το ανθρώπινο μάτι, θα βγούν μικρές κάμπιες που θα καταβροχθίσουν τα μάλλινα, ι- δίως όπου υπάρχει λεκές από ζωϊκό λίπος. Με άλλα λό- για, το πρώτο δήμα για να φυλάξωμε το κάθε τι από το σκόρο, είναι ή καθαριότητα. Καθαρίστε καλά φορεμάτα, γούνες και χαλιά πριν τα φυ- λάξετε στο μαουόλο σας.

μό στο όποιο έβρασε σπανάκι. Τους διατηρεί το χρώμα τους. Έγώ δεν έτόλμησα να το κα- νω ως τώρα, αν θέλετε δοκιμά- στε σεις.

«Όσα όμως δεν πλένονται, αν δεν τα στείλετε στο καθα- ριστήριο, καθαρίστε τα μόνες σας με δενζίνη, μακρυά από φωτιά βέβαια, να φύγη κάθε λεκές, κι' ό πιο μικρός. Η μωρωδιά της δενζίνης διώχνει το σκόρο. Άκόμα και με άμ- μονία ύγρη, χλιαρό νερό και μια βούρσα καθαρίζετε θαυ- μάσια, ιδίως τα άνδρικά κο- στούμια. Βουτάτε τη βούρσα σε καθαρό νερό και ξεβουάζετε το καθαρισμένο ρούχο.

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΟΥΝΕΣ

Και οι γούνες χρειάζονται καθαρίσμα. Άν έχετε την ε- τυχία να φοράτε πολύτιμες γούνες, δώστε τις καλύτερα στο γουναρά, να τις καθαρίση και να τις φυλάξη το καλοκαί- ρι. Οι ειδικοί έχουν και φάρ- μακα που διατηρούν καλύτερα και άσφαλέστερα τα γουνα- ρικά.

ΠΩΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Τα μάλλινα διατηρούνται πολλά χρόνια σαν καινούργια, αν τα βουτηξετε όλόκληρα μέ- σα σε κρύα ή μόλις χλιαρή διάλυση ένός άπολιπαντικού (κλινέξ, ρεφλέξ, κλαίρ, όίπ, τάντ κ.λ.π.) που θα βρήτε παν- του. Νά μουσκέψουν 15—20 λεπτά, να τα πιέσετε ελαφρά με τις παλάμες, χωρίς τριψί- ματα, να τα ξεβγάλετε με κα- θαρό νερό, να φύγη ή πρώτη λέρα. Δεύτερο μπάνιο σε κρύο νερό και άπολιπαντικό, 2—3 ξεβγάλματα, άπλωμα σε σκιά.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Φυλάξτε τώρα κάθε μάλλινο. Άν έχετε μια μεγάλη ντου- λιά

Τα μάλλινα διατηρούνται καλά αν τα καθαρίσετε με κα- θαρό νερό, να φύγη ή πρώτη λέρα. Δεύτερο μπάνιο σε κρύο νερό και άπολιπαντικό, 2—3 ξεβγάλματα, άπλωμα σε σκιά.

Άν χρησιμοποιήσετε σαπού- νι Μασσαλίας, προσοχή να μη τρίψετε ΠΟΤΕ το σαπούνι έπάνω στο ύφασμα. Θα κάνετε μια σαπουνάδα μόλις χλιαρή, θα βουτηξετε μέσα το μάλλινο, να μείνει περίπου μια ώρα. Βάλτε και μια κουταλίτσα βό- ρακα να «μολακώση» το νερό να μη κόβη ή σαπουνάδα. Ένα ξεβγάλμα μόλις χλιαρό, δευτε- ρη σαπουνάδα, να μείνη ¼ της ώρας, 3—4 ξεβγάλματα. Στο τελευταίο χέρι να βάλτε ξύδι για να ξεαναζωφρήση το χρώ- μα. Πριν άρχισετε να πλένετε ένα φόρεμα δοκιμάστε σ' ένα κομματάκι από το ύφασμά του. Άν ξεβάφη πολύ (ιδίως τα μαύρα ή σκούρα χρώματα) τό- τε δώστε το στο καθαριστήριο. Κάποια ήλικιωμένη φίλη μου μου έλεγε ότι για τα μαύ- ρα μάλλινα χρησιμοποιεί το νε-

«Όσα όμως δεν πλένονται, αν δεν τα στείλετε στο καθα- ριστήριο, καθαρίστε τα μόνες σας με δενζίνη, μακρυά από φωτιά βέβαια, να φύγη κάθε λεκές, κι' ό πιο μικρός. Η μωρωδιά της δενζίνης διώχνει το σκόρο. Άκόμα και με άμ- μονία ύγρη, χλιαρό νερό και μια βούρσα καθαρίζετε θαυ- μάσια, ιδίως τα άνδρικά κο- στούμια. Βουτάτε τη βούρσα σε καθαρό νερό και ξεβουάζετε το καθαρισμένο ρούχο.

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΟΥΝΕΣ

Και οι γούνες χρειάζονται καθαρίσμα. Άν έχετε την ε- τυχία να φοράτε πολύτιμες γούνες, δώστε τις καλύτερα στο γουναρά, να τις καθαρίση και να τις φυλάξη το καλοκαί- ρι. Οι ειδικοί έχουν και φάρ- μακα που διατηρούν καλύτερα και άσφαλέστερα τα γουνα- ρικά.

ΠΩΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Τα μάλλινα διατηρούνται πολλά χρόνια σαν καινούργια, αν τα βουτηξετε όλόκληρα μέ- σα σε κρύα ή μόλις χλιαρή διάλυση ένός άπολιπαντικού (κλινέξ, ρεφλέξ, κλαίρ, όίπ, τάντ κ.λ.π.) που θα βρήτε παν- του. Νά μουσκέψουν 15—20 λεπτά, να τα πιέσετε ελαφρά με τις παλάμες, χωρίς τριψί- ματα, να τα ξεβγάλετε με κα- θαρό νερό, να φύγη ή πρώτη λέρα. Δεύτερο μπάνιο σε κρύο νερό και άπολιπαντικό, 2—3 ξεβγάλματα, άπλωμα σε σκιά.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Φυλάξτε τώρα κάθε μάλλινο. Άν έχετε μια μεγάλη ντου- λιά

Τα χαλιά είναι ένας καλός μωρός για το σκόρο, που τα κυνηγά όσο τίποτε άλλο. Πριν φύγετε για την έξοχη, μην ξε- χασετε να τα τακτοποιήσετε καλά. Έως ότου όμως να έλ- θη ή ώρα των θερμών διακο- πών, οι σκόροι θα βάλουν τ' αυγά τους μέσα στο χαλί, ι- δίως αν είναι καλό χαλί με πα- χύ πέλο και θα κρατή με την ψυχή τους.

Τιναξτε τα χαλιά ή περνα- τε την ηλεκτρική σκούπα έπά- νω τους, τα σηκώνετε και ρι- χνετε από κάτω φλίτ ή Ντι- ντι-τί ύγρο και μετά μια σκό- νη έντομοκτόνο (πυρεθρο, Ντι- ντι-τί ή εξαχλωράτ). Μην ά- φίνετε έπάνω στο χαλί λεκέ- δες. Μόλις πέση κάτι καθαρί- στε το άμέσως με λίγο νερό και άμμωνία. Μη βάλετε πολύ ύγρο στο πανί, να μη πατίξη έως τη ρίζα της κλωστής. Ά- κόμα καλύτερα είναι αν χρησι- μοποιήτε στο καθαρίσμα ένα σφουγγάρι.

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΟΥΝΕΣ

Και οι γούνες χρειάζονται καθαρίσμα. Άν έχετε την ε- τυχία να φοράτε πολύτιμες γούνες, δώστε τις καλύτερα στο γουναρά, να τις καθαρίση και να τις φυλάξη το καλοκαί- ρι. Οι ειδικοί έχουν και φάρ- μακα που διατηρούν καλύτερα και άσφαλέστερα τα γουνα- ρικά.

ΠΩΣ ΠΛΕΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Τα μάλλινα διατηρούνται πολλά χρόνια σαν καινούργια, αν τα βουτηξετε όλόκληρα μέ- σα σε κρύα ή μόλις χλιαρή διάλυση ένός άπολιπαντικού (κλινέξ, ρεφλέξ, κλαίρ, όίπ, τάντ κ.λ.π.) που θα βρήτε παν- του. Νά μουσκέψουν 15—20 λεπτά, να τα πιέσετε ελαφρά με τις παλάμες, χωρίς τριψί- ματα, να τα ξεβγάλετε με κα- θαρό νερό, να φύγη ή πρώτη λέρα. Δεύτερο μπάνιο σε κρύο νερό και άπολιπαντικό, 2—3 ξεβγάλματα, άπλωμα σε σκιά.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ

Φυλάξτε τώρα κάθε μάλλινο. Άν έχετε μια μεγάλη ντου- λιά

λάπα, γερή, χωρίς χαραμάδες, αερίστε την καλά, φιλτράρετε την και κρεμάστε έκει τα ρού- χα σας. Ρίξτε στο ράφι της και στο πάτωμα άφθονη ναφθα- λίνη και κάμφορα. Μη την έ- νοιγείτε όλη την ώρα.

Και σ' ένα μαουόλο, γερή κι' αυτό, στρώστε μια — δυό στρώσεις έφημερίδες καινού- ριες (ό σκόρος άποφύγει το τυπογραφικό μελάνι) και βάλ- τε προσεκτικά τα μάλλινα, ρι- χνοντας παντού μπόλια ναφ- θαλίη, κάμφορα κ.λ.π. Άμα τελειώσετε το στρώσιμο, βάλτε από πάνω ένα καθαρό πανί, ναφθαλίη, έφημερίδες. Φροντί- στε οι έφημερίδες να περισσεύ- ουν, ώστε να μαγκωθούν από το καπάκι και να κλείση έτσι κάθε πέρασμα.

Άν διαβέτετε πλαστικές σακκούλες — γκαρνταρόμπες, οι οποίες υπάρχουν παντού, τότε μπορείτε να βάλτε σε κάθε μια 3—4 φορεμάτα και ναφθα- λίνη, να τις κλείσετε και να τις κρεμάσετε, όπου νάναι. Προσέξτε μόνο να είναι γε- ρές, να μην έχουν σκασίματα ή σκισίματα.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΙΣ ΓΟΥΝΕΣ

Τις γούνες θα τις φυλάξετε μόνες τους σ' ένα κουτί μεγα- λο, καλύτερα τραπεζοειδείο, κα- λά κλειστό. Προσέξτε, γιατί ό σκόρος στις κυνηγά πολύ. Θα βάλτε και σ' αυτές ναφθαλί- η ή κάμφορα. Μερικοί βάζουν ακόμα και κλαδιά από θυμάρι ή ρίγανη. Φαίνεται πως ό σκό- ρος δεν αγαπά κανένα είδος μυρωδιάς.

ΠΩΣ ΘΑ ΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΣΑΣ

Τα χαλιά σας θα τα κάνε- τε ρολό, άφου πρώτα τους ρί- ξετε άφθονη ναφθαλίη και σκό- νη Ντι-ντι-τί. Διπλώστε τα με δυό ή τρεις στρώσεις φρέσκες έφημερίδες, δώστε τα καλά (σε 3 μεριές: τη μέση και τις δυό άκρες με γερό σπάγγο) και κα- τώτιν βάλτε τα μέσα σε θήκες από χοντρό κάμπορ ή δίμιτο. Προσέξτε μόνο καλά. Κάθε τρυ- πτίσα της θήκης θα κλείση με μπάλωμα (όχι μαντάρισμα, ό σκόρος θα περάση άνάμεσα ά- πό τις κλωστές), στη μηχανή. Οι ραφές θα είναι με γαλλι- κή ραφή, για άσφάλεια.

Άμα κάνατε όλα αυτά, μπα- ρείτε πια ήσυχη να περάσετε ένα ώραίο καλοκαίρι. Ο χει- μώνας θα έρθη χωρίς στενα- χώριες, τα μάλλινα σας θα τα βρήτε καλύτερα από ό,τι τα εί- χατε βάλει στα μαουόλα σας.

ΕΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

SHELLTOX + Dieldrin

Το έντομοκτόνο που εξολοθρεύει όλα τα έντομα

Νέουρολόγος - Ψυχίατρος Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χαρ. Τσικούπη, Νέος όσιθ, τηλέφ. 614.620.

Η ΤΖΙΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΩΡΟ!

Θα τη φας τη Μαίριου-λιν!».

«Η Τζίνα κοκκίνισε και μ' ένα βλέμμα ζήτησε βοήθεια από τον Μίλκο. Ο Μίλκο πήρε ένα ύφος πολύ ψυχρό, παλὺ διπλωματικό και ἐξήγησε, ὅτι, πρὸς μεγάλη λύπη τους, σοβαροὶ προσωπικοὶ λόγοι τοὺς ἀνάγκαζαν νὰ ζητήσουν τὴν ἀναβολὴ τοῦ γυρισματος τῆς ταινίας. Ἐως ἐκείνη τὴ στιγμή, ὅλα γίνονταν ὅπως τὸ ζεῦγος τὰ εἶχε προβλέψει. Ὁ Κρίμ φάνηκε σὰ νὰ τοῦ ἤρθε νταμπλάς. Γούρλωσε τὰ μάτια του καὶ ξεκούμπωσε τὸ κολάρο του. Κι' αὐτὰ ἐπίσης τὰ εἶχαν προβλέψει ὁ Μίλκο καὶ ἡ Λόλλο. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν εἶχαν προβλέψει ἦταν, ὅτι ξαφνικά, τὸν εἶδαν νὰ σκῆσι τὰ γέλια κυττάζοντας τοὺς δύο συνενόχους, τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλο.

— Συγχαρητήρια! — Ἐνὰ θαυμάσιο νέο.

Ἐπειτα ἀπὸ τὰ λόγια αὐτὰ ἡ Τζίνα κατάλαβε ὅτι δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰ ὑποκρίνεται.

Δὲν ἦταν πιὸ τυχεροὶ τὸ μῆνα ποὺ ἀκολούθησε στὴ Ρώμη. Ἐπρόκειτο αὐτὴ τὴ φορά νὰ καθυστερήσουν δύο φιλμ, τὸ ἕνα με σκηνοθέτη τὸν Ντίνο ντε Λαουρεντίς καὶ τὸ ἄλλο με τὸν Βιτόριο ντε Σίκα. Ὁ Μίλκο πήρε πρῶτος τὸ τηλέφωνο:

— Λυτούμαι πολὺ, Ντίνο, ἀδύνατο ν' ἀρχίσουμε τὸν Ἰούλιο, πρόκειται γιὰ ἕνα σοβαρὸ ζήτημα προσωπικῆς φύσεως.

Ἡ Τζίνα παρακολούθησε τὴν ἐκφρασί του. Τὸν εἶπε ν' ἀφῆν τὸ ἀκουστικό με ὕφος ἀπογοητευμένο.

— Τί ἀπάντησε; ρώτησε με ἀγωνία.

— Τὰ συγχαρητήριά του καὶ νὰ μὴν κουράζεσαι καθόλου.

Τότε ἡ Τζίνα κοκκίνησε καὶ δάκρυα ἀνέβηκαν στὰ μάτια της:

— Εἶναι ἀπίστευτο, ἀναφώνησε με θυμὸ, δὲν ἀνοίξαμε ἀκόμα τὸ στόμα μας καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸ χροὺν μοντέφι κιόλας.

Παρὰ τὸ θυμὸ της ὅμως, τὰ δάκρυα ποὺ εἶχαν μουσκέψει τὰ μάτια της ἦταν δάκρυα χαρὰς.

ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ Η ΤΖΙΝΑ ΕΧΕΙ ΤΡΑΚ

Ἡ ΤΖΙΝΑ φθονοῦσε τὶς βασίλισσες καὶ τὶς πριγκίπισσες ποὺ τὸ πωτόκαλλο τοὺς ἀπαγορεύει νὰ ἀναγγελοῦν ὅτι πρόκειται νὰ γίνουν μητέρες πρὶν ἀπὸ τὸν τέ-

ταρτο μῆνα τῆς ἐγκυμοσύνης τους. Θὰ ἤθελε νὰ κρατήσῃ τὸ μυστικό της ὅσο τὸ δυνατό, περισσότερο γιὰ νὰ μπορῇ νὰ τὸ χαίρεται μονάχη της μαζί με τὸ Μίλκο. Αὐτὸ ὅμως ἦταν ἀδύνατο. Ἡ διασημότης κάνει διάφανο ὅποιον ἀγγίζει.

Ἐνα βράδυ, στὴ Ρώμη, πενήντα ἀναποκρῖται τὸν μεγάλων εἰδησιογραφικῶν πρακτορείων τοῦ κόσμου, ἔλαβαν ἕνα τηλεγράφημα μετὰ τὸ ὁποῖο ἐπληροφόρητο ὅτι ἡ Τζίνα καὶ ὁ Μίλκο Σκόφικ θὰ ἦταν εὐτυχεῖς νὰ τοὺς δεχθῶν στὴ βίλα τῆς βίαι Ἀππια Ἀντίκα!

Ἡ βίαι Ἀππια Ἀντίκα, ποὺ εἶναι πλαισιωμένη ἀπὸ πεῦκα, κυπαρίσσια, εἰδωλολατρικούς τάφους, χριστιανικὲς κατακόμβες, ἦταν ἄλλοτε ἡ ὁδὸς τοῦ θριάμβου τῶν αὐτοκρατόρων. Σήμερα δὲν εἶναι πιὰ παρά μιά ἡσυχά ἀλέα ὅπου ὁ θόρυβος κάποιας «βέσπας» δὲν κινδυνεύει νὰ ταραξῆ τὶς γρήγες αὐτοκρατορῖσες στὸν αἰώνιο ὕπνο τους. Στὸν ἀριθμὸ 223 αὐτῆς τῆς ἀλέας, πίσω ἀπὸ μιά πρασινογάλαζή πρόσοψη κατοικεῖ «ἡ μεγαλύτερη Ἰταλίδα τῆς στιγμῆς», ὅπως τὴν ὀνομάζουν, ἡ πιὸ ἀγαπημένη ἀσφαλῶς, ἡ πιὸ γνωστὴ στὸν κόσμὸ ὅλο, ποὺ ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τὸν Ἀϊζενχάουερ, τὸν Περόν, τὴ Βασίλισσα Ἐλισάβετ, τὸν Πάπα: ἡ Τζίνα Λουμπριτζίνα.

Τὰ καλτσάκια αὐτὰ εἶναι τὰ πρῶτα δῶρα τοῦ μωροῦ ποὺ περιμένει ἡ Τζίνα. Καθὼς τὰ κυττάει τὰ μάτια της λάμπουν κιόλας ἀπὸ μιά ἀπέραντη μητρικὴ στοργή.

Αὐτή, ποὺ ἡ Ἰταλία ὀνομάζει βασίλισσά της καὶ ποὺ παρέμεινε παιδὶ πρόκειται νὰ γίνῃ Μητέρα. Ὁ ἄνδρας της, ὁ Μίλκο Σκόφικ, ξαναφόρεσε τὴν μπλούζα τοῦ γιαιτροῦ

Δυὸ ἐξυμνες ἀρκοῦδες με μπρούτζινες ἀλυσίδες φυλάνε σκοπὸι στὴν εἴσοδο ἐνὸς χώλου ποὺ μοιάζει με τὴ σπηλιά τοῦ Ἀλὴ Μπαμπά, γιὰτὶ ὅλα ἐκεῖ δὲν εἶναι παρά δαμασκηνὰ ὑφάσματα, σμάλτα, βενετσιάνικοι πολυέλαιοι, ἐπιχρυσωμένα ἐπιπλα καὶ γιγάντιοι καθρέφτες. Μέσα σ' αὐτὸν τὸν διάκοσμὸ ὁ Μίλκο ἀντιμετώπισε μόνος τὴν πρώτη ἐπίθεσι τῶν δημοσιογράφων. Ἡ πρέσβλησι ἦταν γιὰ τὶς πέντε. Στὶς πέντε παρά τέταρτο, βρίσκονται κι' ὅλας ἐκεῖ ὅλοι, ἀνήσυχτοι καὶ ἐκνευρισμένοι. Ἄν τοὺς εἶχαν καλέσει γιὰ νὰ τοὺς ἀναγγελοῦν ἐκρηκτὴ πολέμου δὲν θὰ βρίσκονταν σὲ μεγαλύτερη ὑπερδιέγερσι. Ἦθελαν νὰ μάθουν ἀμέσως. Μάταια, ὁ Μίλκο προσπαθοῦσε νὰ τοὺς ὠθήσῃ πρὸς τὸν μουφε, ὅπου τοὺς περιμέναν βότκα, οὔσκου, σαμπάνια καὶ σάντουιτς με χαδιάρι. Οἱ δημοσιογράφοι δὲν εἶχαν μάτια παρά γιὰ τὴ σκάλα ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ κατέβαινε ἡ Τζίνα καὶ γιὰ τὰ τηλέφωνα.

Τέλος, ἔπειτα ἀπὸ εἴκοσι λεπτὰ προσμονῆς, με φόρεμα κοκτέιλ ρόζ, φάνηκε ἡ Τζίνα. Ἦταν χλωμῆ. Πολλὲς φορές οἱ γνωστοὶ της τὴν ἔχουν δὴ νὰ εἶναι ντροπαλὸ ὕψος, αὐτὴ τὴν φορά ὅμως διάβαζε κανεὶς τὸν τρόπο στὸ πρόσωπό της: πενήντα ζευγάρια μάτια ἐρευνούσαν τὴ μέση της χωρὶς νὰ βροῦν σ' αὐτὴ τὴν ζητούμενη ἀπάντησι: ἡ μέση τῆς Τζίνα ἦταν τόσο σφιγμένη ποὺ θὰ τὴν ζήλευε καὶ ἡ πιὸ λεπτὴ στάρλετ. Ἐγινε ἀπόλυτη σιγὴ. Οἱ δημοσιογράφοι περιμέναν τὰ πρῶτα της λόγια.

— Καλησπέρα, εἶπε ἐκείνη με φωνὴ ποὺ τὴν ἐπνιγε ἡ συγκίνησι.

Κανένας δὲν ἀπάντησε. Ἡ Τζίνα ἐνοίωθε ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴ ἀμέσως μερικὰ λόγια. Τὸ μόνο ποὺ ὄρηκε ἦταν:

— Θέλετε νὰ πάρετε κάτι; Μέσα στὴ σιωπῆ, ἡ ἐνδοξη ἠθοποιός, εἶδε πενήντα πρόσωπα νὰ τῆς ἀπαντοῦν «ὄχι» μ' ἕνα κούνημα τοῦ κεφαλιοῦ. Ἡ Τζίνα προχώρησε. Κανένας δὲ τὴν βοήθησε, μήτε ὁ Μίλκο ποὺ τὴν κυττοῦσε ἀνήσυχος. Τότε ἡ Τζίνα ἀφῆθηκε νὰ πέσῃ σὲ μιά κίτρινη πολυθρόνα στρίβοντας νευρικὰ τὸ φέρεμά της.

— Νά, εἶπε, σὰς κάλεσα γιὰ νὰ σὰς πῶ κάτι... ποὺ ξέρετε κιόλας.

Ἐπειτα τὸ θάρρος τὴν ἐγκατέλειψε καὶ σάπασε.

— Περὶ τίνος πρόκειται; ρώτησε τέλος

Δὲν ὑπῆρχαν παρά δύο τηλέφωνα σὲ ὁ-

Ἐνα εὐτυχισμένο ζευγάρι: ἡ Τζίνα καὶ ὁ Μίλκο στὸ σπίτι τους στὴ βίαι Ἀππια Ἀντίκα. Γιὰ πρώτη φορά στὴν καριέρα της, ἡ Τζίνα θὰ κἀνῃ ἕξη μῆνες διακοπῆς. Ἐξὴ μῆνες ποὺ θὰ γεμίσουν ἀπὸ τὴν προσδοκία ἐνὸς γεγονότος: ἕνα μωρὸ θὰ συμπληρώσῃ τὴν εὐτυχία της.

ὁ Ἄγγλος Τόντυ στρίβοντας τὶς ἄκρες τοῦ κόκκινου μουστακιῦ του.

Ἡ Τζίνα κοκκίνισε ὡς τὶς ἄκρες τῶν αὐτιῶν τῆς σὰν ἠρωδία τοῦ Σταντάλ. Χαμήλωσε τὰ μάτια της καὶ τραύλισε:

— Πε... πε... πε... Εὐτυχῶς ἤρθε σὲ βοήθειά της ὁ Μίλκο.

— Θάρρος, Τζίνα, τῆς εἶπε.

Τότε οἱ δημοσιογράφοι τὴν εἶδαν νὰ καταπίνῃ τὸ σάλιο της καὶ, τέλος, χωρὶς ἀνάσα, πέταξε τὰ λόγια ποὺ εἶναι τόσο ἐυχάριστο νὰ τὰ λῆ κανεὶς στὸν ἑαυτοῦ του, τόσο δύσκολο ὅμως νὰ τὰ προφέρῃ μπροστὰ σὲ πενήντα πρόσωπα:

— Περιμένω μωρὸ. Δὲν ὑπῆρχαν παρά δύο τηλέφωνα σὲ ὁ-

λο τὸ σπίτι. Ποτὲ ὡστόσο νέο δὲν ἔγινε πιὸ γρήγορα γνωστὸ. Οἱ πιὸ μεγάλες ἐφημερίδες τοῦ κόσμου ἔδωσαν τὴν ἴδια θέση στὴν εἰδησι τῆς ἐγκυμοσύνης τῆς Τζίνας με τὶς δηλώσεις τοῦ Ἀϊζενχάουερ. Πουθενὰ ὅμως ἡ εἰδησι δὲν ἔγινε δεκτὴ με τὸ ση ἰκανοποίησι ὅσο στὴν Ἰταλία. Οἱ Ἰταλοὶ, ποὺ εἶναι πάντα ἐτοιμοὶ νὰ χύσουν ἕνα δάκρυ πάνω σὲ μιά κούνια, περιμέναν ἐπὶ ὀχτὼ χρόνια τὸ παιδί τῆς Τζίνας, ὅπως οἱ κάτοικοι τοῦ Μονακὸ περιμέναν ἀπὸ τὴν Γκρέϋς Κέλλυ ἕνα διάδοχο. Γιὰ τοὺς Ἰταλοὺς, αὐτὸ τὸ παιδί ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξι ὅτι ἡ Τζίνα, μολοντὶ ἔγινε διεθνῆς δευτέρα, ἔμεινε πραγματικὴ Ἰταλίδα προσκολλημένη στὴν οἰκογένειά της.

Ἡ ΤΥΧΗ ΦΘΑΝΕΙ ΜΕ ΕΝΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

ΕἶΝΑΙ ἡ δεύτερη φορά ποὺ ἡ Τζίνα Λουμπριτζίνα δίνει μεγαλύτερη σημασία στὴν οἰκογένειά της ἀπὸ τὴν καριέρα της. Εἶναι ἀλήθεια πὼς τὴν πρώτη φορά κανένας δὲν τὸ πρόσεξε γιὰτὶ ἡ Τζίνα ἦταν τότε ἐλάχιστα γνωστὴ.

Δὲν ἦταν παρά μιά στάρλετ, ἀπελπισμένη ὅτι θὰ γνώριζε τὴ δόξα, ὅταν ξαφνικά, τὴν αὐνοῖς τοῦ 1950, ἡ τύχη χτύπησε τὴν πόρτα τοῦ σκοτεινοῦ διαμερίσματος μετὰ τὰ δύο δωμάτια ποὺ τὰ παράθυρά της εἶχαν ἀνοιχτὰ σὲ μίαν αὐλῆ, ποὺ ὁ Μίλκο καὶ αὐτὴ εἶχαν νοικιάσει στὴ Ρώμη, ὁδὸς Σαμποῦτσιου ντ' Ἀλάντο. Ἐκεῖνο τὸ πρῶτ, ὁ ταχυδρόμος τῆς ἔδωσε ἕνα τηλεγράφημα ποὺ δὲ θὰ ξαφνίαζε περισσότερο τὴ Τζίνα ἂν ἦταν ὑπογεγραμμένο ἀπ' τὴν ἴδια τὴν τύχη. Εἶχε ὑπογραφή: Χάουαρντ Χιούζ.

Ἐκείνη τὴν ἐποχῆ, ἡ Τζίνα δὲν ἤξερε ἀκόμα ποῖος ἦταν ὁ Χάουαρντ. Γι' αὐτὴν, ὅπως καὶ γιὰ τὸ μεγάλο ἀμερικάνικο κοινό, ἦταν πρὶν ἀπ' ὅλα ὁ κινηματογραφικὸς παραγωγός, ποὺ ἔδωκε τὴν γυναίκα μετὰ τὰ πλατινὲ μαλλιά, τὴν Τζόαν Χάρλοου, προτοῦ λανσάσῃ τὴ γοπευτικὴ Τζαίην Ράσελ. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ἤξερε ἡ Τζίνα, εἶναι ὅτι τὸ πάθος τοῦ ἀλλόκοτου αὐτοῦ ἀνθρώπου, ἡ τρέλλα νὰ ποῦμε, εἶναι νὰ λανσάρῃ κάτι ἢ κάποιον, ἀεροπλάνο ἢ γυναίκα. Ὁ Χάουαρντ Χιούζ, τῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς (γιὰτὶ πόλλυες ἤδη στὴν τηλεόρασι γιὰ 25 ἑκατομμύρια δολλάρια τὰ φιλμ καὶ τὰ συμβόλαια τῆς R.K.O.), εἶναι ἐπίσης ἰδιοκτῆτης τῆς ἀεροπορικῆς ἐταιρείας T.W.A. Γι' αὐτὸν, ὁ κινηματογράφος δὲν εἶναι παρά ἕνα καπρίτσιο, ἀκόμη καὶ ὅταν γυρίζει ἕνα φιλμ σὰν τὸ «Σκάρφετ». Πρὶν ἀπ' ὅλα ἦταν ἕνας ἀεροπόρος, ὁ ἀνθρώπος ποὺ κατασκεύασε τὰ σχέδια τοῦ περιφημοῦ ἰαπωνικοῦ «Ζέρο» (ποὺ τοῦ ἔδωσαν οἱ Ἰάπωνες) ἢ τοῦ «Κοιντελίσιον» καὶ τελευταῖα τοῦ «Φάλκον» τηλεκινουμένου ἀεροπλάνου, ποὺ τὸ ἐπιτελεῖο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θεωρεῖ σὰν τὸ καλύτερο ἀμυντικό του ὅπλο σὲ περίπτωση ἀεροπορικῆς ἐπιθέσεως.

Ἐνας μεγαλοφυῆς, ποὺ θὰ μπορούσε ὅμως νὰ θεωρηθῆ καὶ τρελλός. Τὸν ὀνομάζουν «ἐρημὸ ἄλκο». Κινεὶ ἀόρατα νηματα διαφόρων ἐπιχειρήσεων ποὺ ἀντιπροσωπεύουν ἑκατομμύρια δολλάρια. Γενικὰ ὅμως κανένας δὲν ἔχει ποὺ βρίσκειται, ἀκόμη καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐπιχειρήσεων του. Δὲν ἔχει μήτε φίλους, μήτε ἐρωτες. Ζῆ μόνος.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ καταπληκτικὸς ἄνθρωπος τηλεγράφησε μιά μέρα στὴν Τζίνα: «Ἐλάτε». Εἶχε δὴ μιά φωτογραφία της με μπικίνι σ' ἕνα περιοδικό.

Ἡ Τζίνα ἐκκίνησε. Μόνη. Ἡ πρόσκλησις — καὶ τὸ ἀεροπορικὸ εἰσιτήριο ποὺ τῆς ἔστειλε μαζί — δὲν εἶ-

Πενήντα δημοσιογράφοι ἀπὸ ὅλες τὶς χώρες τὴν περιμέναν ἐπὶ εἴκοσι λεπτά. Ἡ Τζίνα, χλωμῆ καὶ σὰν ντροπισσμένη, πλησιάζει στὸ μικρόφωνο. Ἀρχίζει μιά φράσι, ὕστερα σταματᾷ. «Κουράγιο, Τζίνα», τὴν ἐνθαρρύνει ὁ Μίλκο. Τέλος, χωρὶς νὰ πάρῃ ἀνάσα, ἡ Τζίνα λέει: «Περιμένω παιδί».

Τὸ ΛΑΘΟΣ τοῦ Μίλκο, ἦταν, ὅτι ὑπερέβαλε τὶς διπλωματικὲς του ἰκανότητες. Ἐὰν δὴς, Τζίνα, τῆς ἔλεγε, δὲν θὰ ὑποψιάστῃ τίποτα.

Ἄντὶ γι' ἀπάντησι, ἡ Τζίνα σήκωσε πρὸς αὐτὸν τὰ ὄμορφα μεγάλα μάτια της ποὺ μοιάζαν μ' ἐλαφίνας.

Βρίσκονταν στὴ Νέα ὎ρκη, σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ «Οὐάιλντορφ - Ἀστόρια». Περιμέναν τὸν Ἄρθουρ Κρίμ, τὸ διευθυντὴ τῆς μεγάλης κινηματογραφικῆς ἐταιρείας «Ἡνωμένοι Καλλιτέχνες», ὅπως περιμένει κανεὶς ἕναν ἐχθρό, ἀφοῦ τοῦ εἶχαν στήσει παγίδα... Ἐπρεπε με κάθε βυσία νὰ τὸν καταφέρουν νὰ ἀναλάβῃ τὸ γύρισμα τῆς ταινίας «Ὁ Σολομὸν καὶ ἡ βασίλισσα τοῦ Σαβᾶ», ποὺ εἶχε ὀρθῆ γιὰ τὴν ἀνοιξί. Νὰ τὸν καταφέρουν χωρὶς αὐτὸς νὰ ὑποψιάστῃ γιὰτὶ ζητοῦσαν τὴν ἀναβολή. Γι' αὐτὸ, οἱ δύο εὐτυχισμένοι σύζυγοι, ἀσκόνηται τῶρα καὶ μιά ὥρα στὴν ὑποκρισία.

Ὁ Κρίμ ἤρθε. Ἦταν χαρούμενος καὶ γελαστός καὶ ἡ Τζίνα ἐνοίωθε ἕνα μικρὸ σφίξιμο στὴν καρδιά βλέποντας μετὰ τὴν ἐμπιστοσύνη ὠρμόδε ὁ μεγάλος παραγωγὸς πρὸς τὴν παγίδα ποὺ ὁ Μίλκο καὶ αὐτὴ τοῦ εἶχαν ἐτοιμάσει. Ὁ Ἄρθουρ τράνταξε ἕνα μάτσο χαρτιά: Τὸ σενάριο τοῦ φιλμ «Καταπληκτικό, Λόλλο!» Ἐὰν δὴς! Παράγγειλα κιόλας τὰ κοστούμια! Ὁ Θεὸς πηγαίνουν σὰν γάντι! Ἐξ ἄλλου εἶσαι πιὸ ὀμορφὴ παρά ποτὲ. Ἀδυνατίσες,

Η ΤΖΙΝΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΩΡΟ!

ναι παρά γι' αυτήν. 'Εξ άλλου το διαβατήριο του Μίλκο δεν είναι έν ταξεί. Φεύγει από τη Ρώμη στις 22 'Ιουλίου 1950 και φθάνει στο Λος Άντζελες δυό μέρες αργότερα. Είναι η πρώτη φορά που εγκαταλείπει την Εύρωπη και, μολοντί της δίνει κουράγιο το δράμα μιάς γρήγορης και εύκολης δόξας στο μυθικό Χόλλυγουντ όπου προηγήθη η 'Αλβίνα Βάλι, νοιάζει σά χαμένο παιδί. 'Εξ άλλου, η πρώτη της επαφή με την 'Αμερική, είναι μιά απογοήτευση. Στην άφελεια της, είχε φαντασθή ένα πλήθος από φωτογράφους να την πολιορκή μάλις θα κατέβαινε από το αεροπλάνο. Ούτε φωτογράφοι όμως υπήρχαν, ούτε δημοσιογράφοι και ο Χιούζ δεν ήταν παρών. Κανένας δεν την περιμένει εκτός από έναν υπάλληλο του Χάουαρντ που συνοδεύεται από ένα διαρμημένα (γιατί η Τζίνα δεν ξέρει ούτε λέξι αγγλικά), ο οποίος θα την πληροφορήσει ότι ο «μπαός» (ο διευθυντής) θα τη δεχτή την επομένη.

ΕΝΑΣ ΑΓΡΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΤΗ ΧΩΡΙΣΗ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ, την άλλη μέρα, παρουν σιάζεται ο ίδιος στην πόρτα του πολυτελούς διαμερίσματος που έθεσε στη διάθεση της νεαρής 'Ιταλίδα. Θέλει να την προσκαλέσει για φαί. 'Η εμφάνισή του κάνει εντύπωση στη Τζίνα: «'Εχει το κεφάλι του γκάγκωτερο Ντιλινγκερ τοποθετημένο πάνω στους ώμους του Γκάου Κούπερ». Το σύνολό του είναι γοητευτικό, μολοντί παρόξενο. «Τό μόνο που έχετε να κάνετε, της είπε, είναι να μάθετε αγγλικά, και να τελειοποιήσετε την άρθρωσή σας. Τά πράγματα είναι ολοφάνερα. 'Η Τζίνα νοιώθει έναν κόμπο στο λαιμό: ο γοητευτικός αυτός αγριός, ούτε λίγο ούτε πολύ θέλει να την κατακτήσει. 'Υστερα ο Χιούζ εξαφανίζεται. Αυτό κάνει πάντα. Χάνεται για ένα διάστημα και ύστερα εμφανίζεται σαν ανεμοστρόβιλος. Μιά μέρα, χωρίς να την προειδοποιήσει, την παίρνει για «ούγκ - έντ» στο Λας Βέγκας με το προσωπικό του αεροπλάνο, κι' ύστερα άφαντος πάλι. Καμμία κουβέντα για συμβόλαιο. Ξαφνικά, μιά εβδομάδα μετά το «ούγκ - έντ» στο Λας Βέγκας, κάνει πάλι την παρουσίασή του και αυτή τη φορά δείχνει τὰ χαρτιά του: «Νά χωρίσετε και να με παντρευτείτε!»

Της Τζίνα της κόπησε η ανάσα. «Όλα τὰ περίμενε εκτός από αυτό. 'Εκατομμύρια, δίνες, κοσμήματα, γούνες, άμμοση δόξα θα μπορούσε να τὰ έχη όλα μονομιάς, με μιά μονάχα λέξι: άρκουσε να πη «ναί». Μεγάλος ο πειρασμός!»

Γιατί η Τζίνα που ο εκατομμυριούχος 'Αμερικανός είχε υποβάλει στο μαρτύριο του Ταντάλου, δεν ήταν η σημερινή Τζίνα, η πλούσια, η διάσημη, και που δεν έχει πιά τίποτα να επιθυμήσει. 'Ηταν είκοσι τεσσάρων ετών, ήταν σχεδόν άγνωστη, ήτ' φτωχή. Δεν είχε περάσει πολλές αιμάρες που κέρδιζε τη ζωή της κάνοντας σκίτσα στις παράσες των καφετειών της Ρώμης. Μολοντί είχε γυρίσει ένα δυό μικρούς ρόλους, δεν ήταν άκόμα παρά αυτό που στην 'Ιταλία ονομάζον «φιγκουράντε» ντι φουμέττι, δηλαδή πολύ λιγώτερο από μιά εκάβερ - γκέρλ». Τά «φουμέττι» (από τη λέξι καπνός) είναι τὰ εικονογραφημένα μυθιστορήματα που ο διάλογός τους μπαίνει πάνω από τις εικόνες σαν μέσα σέ καπνό. 'Η Τζίνα είχε ποζάρει για τέτοια μυθιστορήματα.

Λίγες μέρες ώστόσο αργότερα, στη Ρώμη, ο γιατρός Μίλκο Σκόφικ που μόλις είχε γυρίσει στο σκοτεινό διαμέρισμά του της οδού Σαμπούτσινο νι' 'Αλάντο, άκουσε να χτυπούν στην πόρτα. Μιά γυναίκα έπεσε στην άγκαλιά του. 'Ηταν η Τζίνα.

— Μίλκο, είπε η νέα γυναίκα ανάμεσα σε λυγμούς, μη μ' εγκαταλείπεις! Μη μ' εγκαταλείπεις πιά ποτέ.

Κι' εκείνος δεν την εγκατέλειψε πιά ποτέ.

Τό καταπληκτικό είναι, ότι αυτή την περιουσία και αυτή τη δόξα τις όποιες η

Τζίνα απέκρουσε μιά μέρα του 'Οκτωβρίου 1950, στο Χόλλυγουντ, η μοίρα της τὰ έδωσε όπωσδήποτε. Αυτό που είχε υποσχεθή ο Χάουαρντ Χιούζ, τὸ κράτησε ο Μίλκο Σκόφικ. 'Εκείνη την εποχή δεν ήταν παρά ένας χρόνος που είχαν παντρευτή. Λίγον καιρό κατόπι, όταν η Τζίνα γνώρισε την πρώτη επιτυχία της στη Γαλλία με τὸ «Φανφάν λα Τουλιπ», ο γιατρός Μίλκο Σκόφικ άφησε τη μπλούζα του γιατρού, για να άφιερωθή αποκλειστικά στην καριέρα της γυναίκας του, διαβάζοντας και διαλέγοντας τὰ σενάρια γι' αυτήν, δειχόμενος τούς αντιπροσώπους του τύπου, συζητώντας τούς δρους τών συμβολαίων, οργανώνοντας τη διαφήμησή και ιδρύοντας στο τέλος, για τη Τζίνα, μιά δική της κινηματογραφική εταιρεία. Και ήρθε μιά μέρα που η Τζίνα μπαίνοντας στο γραφείο του διευθυντού του μεγαλύτερου εκδοτικού οίκου της 'Ιταλίας, τὸν ρώτησε περήφανα (θυμόταν εκείνη τη στιγμή τις ταπεινώσεις που είχε δοκιμάσει στο ξεκίνημά της):

— Με άναγνωρίζετε; Πριν από έφτά η όκτώ χρόνια σάς ζητήσα να ποζάρω για τὰ εικονογραφημένα μυθιστορήματά σας και σεις άρνηθήκατε λέγοντάς μου ότι δεν ήμουν άρκετά ώρασια. 'Εκείνη την ημέρα χάσατε μερικά εκατομμύρια.

Η ΤΖΙΝΑ ΖΗΛΕΥΕΙ ΚΑΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΣΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΝΑ ΒΓΗ ΕΞΩ

ΕΙΝΑΙ περήφανε που μοναχή της, με δουλειά της, με τη θέλησή της και με την άφοσίωσή του άνδρος της καθάρωσε και όχι με μεγάλη καθυστέρηση, να φτάσει στην κορυφή όπου ο Χάουαρντ Χιούζ ήθελε να την άνωσήσει μονομιάς.

Είναι όμως συνάμα κι' εύτυχισμένη; Λέει πως ναί. Τό πιστεύει. Κερδίζει όσα δεν μπορεί να τὰ μετρήσει και κατά δωδεκάδες τὰ μοιράζει στις αδελφές της. 'Εχει τέσσερα πολυτελέστατα αυτοκίνητα, μολοντί δεν της άρέσει να οδηγεί και δεν κυκλοφορεί παρά μονάχα με ταξί. 'Εχει ένα σπίτι που καταλαβαίνει κανείς ότι είναι η πραγματοποίηση ενός παιδικού της όνειρου. Θάπρεπε να είναι εντελώς εύτυχισμένη, κι' όμως νοιώθει ότι κάτι της λείπει. Τί όμως;

Για να δώσει ένα όνομα σ' αυτή την άδριαστη ανησυχία που την κατέχει μιά μέρα φαντάζεται πως ζηλεύει. Δεν είχε άκούσει ότι ο Μίλκο φλερτάρει με μιά μικρή ήθοποιό; Κάνει μιάν έρευνα. 'Επί μερικές μέρες γυρίζει στους δρόμους της Ρώμης φορώντας μαύρα γυαλιά και παραιστάνοντας τὸν ντεκτεκτίβ. Χαμένος κόπος. 'Ο Μίλκο είναι άδωός. Μιά φορά, έπειδή η Τζόαν Κόλλις, μιά φλογερή 'Αγγλίδα ήθοποιός, έβήλωσε ότι είχε έρθει στη Ρώμη για να δη δυό άξιοθαύματα πράγματα: τὸν πρόλογο του 'Αγίου Πέτρου και τὸν Μίλκο Σκόφικ, άπειροβύει στον Μίλκο ένα τηλεγράφο: άπαγορεύεται να βγη όσο η 'Αγγλίδα θα βρίσκεται στη Ρώμη. 'Ο Μίλκο υποτάσσεται κοροϊδεύοντας. 'Εξ άλλου νοιώθει και η ίδια ότι είναι γελοία. Πάντως κάτι δεν πάει καλά.

Τό περίεργο είναι, ότι όποισδήποτε 'Ιταλός, εκτός από τὸν άντρα της (είναι έξ άλλου γιουγκοσλαβικής καταγωγής) είναι έτοιμος να της τὸ πη. Της χρειάζεται ένα παιδί. 'Εως τώρα δεν σκέφτηκε παρά την καριέρα της. Και πέτυχε. Σάν γεντέτα όμως έξασσε πως ήταν γυναίκα.

'Η Τζίνα κάνει την κουφή. Δεν περνάει μήνας που οι άστρολόγοι και οι μάντισσες όλης της 'Ιταλίας να μη της αναγγέλλουν μιά προσεχή γέννηση. Θάπρεπε να καταλάβει, είναι αλήθινά σαν εύχη: οι 'Ιταλοί θα ήθελαν η «βασιλισσά» τους να είχε ένα παιδί.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΚΥΛΙΟΥ ΤΟΥ «ΦΑΝΦΑΝ ΛΑ ΤΟΥΛΙΠ»

ΔΥΣΤΥΧΟΣ δεν θέλει παιδί και δεν τὸ κρύβει. 'Οχι γιατί φοβάται μήπως τὸ παιδί σταθή έμπόδιο στην καριέρα της. Μακριά από αυτήν αυτή η ταπεινή σκέψη. Δεν θέλει γιατί άπλουσάτα δεν αγαπάει τὰ παιδιά. Και τολμάει να τὸ πη. Ποτέ της δεν ένοιωσε μητρικό ένστικτο. 'Αντίθετα, ο Μίλκο που δεν είναι για-

τρός για τὸ τίποτα, έχει κάνει από καιρό τη διαγνώση του σχετικά με τὸ φαινόμενο της άδιαφορίας της Τζίνα για τὰ παιδιά. 'Αν η γυναίκα του δεν τὸ αγαπάει αὐτὸ όφείλεται στο ότι άντίζει στον κόσμο τους είναι η ίδια παιδί. Πώς θα ήθελε παιδί άφου βρίσκεται ακόμα στην ηλικία που παιζει μιά κοπέλλα με τις κούκλες της; 'Ακόμα και στα κινηματογραφικά έργα της άνοήθηκε να παίξει ρόλους μητέρας. 'Η μητρική τρυφερότητα δεν την εμπνέει. 'Αν ένα παιδί της θυγατή τη γλώσσα του, δεν θα της έρχόταν η ίδια να τὸ φιλήσει. Θα τὸ θυγατή και αὐτὴ τη γλώσσα της. 'Αν της δώσει μιά κλωτσιά, θα τὸν την άνταποδώσει.

Τέτοια ήταν τουλάχιστο η Τζίνα, πριν από ένα χρόνο. Δεν ήξερε ότι μιά μεγάλη αλλαγή θα γινόταν μέσα της. Ξαφνικά ένοιωσε μιά άπεριόριστη άγάπη για τὸ ζώο. Λόγου χάρι για τὸ γερμανικό σκυλί που είχε αγοράσει όταν γυρίσε τὸ φίλμ «Φανφάν λα Τουλιπ» και που είχε ονομάσει 'Αντελίν (όπως και στο φίλμ). 'Η 'Αντελίν σκοτώθηκε από ένα φορτηγό αυτοκίνητο. 'Η 'Αντελίν Νο 2 που τη διαδέχθηκε και τὸ της έμοιαζε (η Τζίνα είχε ψάξει όλα τὰ κυνοτοφεία της Εύρώπης για να πετύχη αὐτήν την όμοιοτήτα), η 'Αντελίν Νο 2 έσπασε ένα ποδάρι περνώντας κάτω από ένα αυτοκίνητο. 'Η Τζίνα ξαγρύπνησε κοντά της επί δέκα ώχτες, μη αφήνοντας κανέναν άλλον να την περιποιηθή. 'Ο Μίλκο δεν της έλεγε τίποτα. Την άφινε. Δεν της έδωσε ποτέ να καταλάβει ότι θα ήταν προτιμότερο να δείξη όλο αὐτὸ τὸ ένδιαφέρον και την άφοσίωσή για ένα παιδί. Περιμένα.

Και η ώρα που περιμένα έσήμανε στο τέλος. 'Ηταν περυσί τὸ καλοκαίρι όπου είχαν πάρει τὰ έξωτερικά της «Παναγίας τών Παρισίων». 'Εκείνη την ημέρα, γυρίζοντας η Τζίνα στη βίλα της της βία 'Αππια 'Αντικα, της φάνηκε ότι αὐτὴ η βίλα που είχε ώστόσο διαλέξει και διακοσμήσει η ίδια δεν ήταν πραγματικά ώρασια. 'Ηταν ένα σπίτι για κούκλες, και όχι για να στεγάσει μιά οικόγενεια.

Δεν είχε πιά διάθεση να παιζει. 'Ενοιωσε ξαφνικά ότι είχε βαρεθή να είναι ένα παιδί είκοσι ένενά ετών. 'Απελάσισα την κυριεύσει.

Μπαίνοντας στο σπίτι, η κόρη της μαγειρίσασε, ώρμησε προς αὐτήν για να την άγκαλιάσει. Δυό μήνες πριν θα είχε άπωθήσει τὸ κοριτσάκι. 'Εκείνο τὸ βράδυ τὸ έσφιξε στην άγκαλιά της με λυγμούς. Καθώς ο Μίλκο την κύτταξε παραξενεμένος εκείνη στράφηκε προς τὸ μέρος του και τὸν έπτε κοκκινίζοντας:

— Μίλκο, θέλω ένα παιδί. 'Όπως ακριβώς θα έλεγε «Μίλκο, θέλω μιά σοκολάτα με κρέμα», δεβαιώνει σήμε ρα ο εύτυχισμένος γιατρός Σκόφικ.

ΤΑ ΜΩΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΟΙ ΚΟΥΚΛΕΣ

ΠΡΙΝ ΑΠΟ λίγες μέρες ο Μίλκο της έπτε: «Για σένα, για την Παολίνα, θα ξαναφορέσω την άσπρη μου μπλούζα». Παολίνα, είναι τὸ όνομα της κόρης τους. Γιατί κόρη πρόκειται να άπικτήσουν. 'Η Τζίνα τὸ νοιώθει, η Τζίνα τὸ θέλει.

Τό ήθελε με πάθος όλο τὸ καλοκαίρι. 'Ηταν τὸ τελευταίο παιδικό της πείσμα. 'Ο Μίλκο την κοροϊδεύει. «Τά μαρά, της έλεγε, δεν είναι σαν τις κούκλες. Δεν άρει ένα τηλεφώνημα για να παραγγείλη κανείς». 'Υστερα, καθώς την έβλεπε έτοιμη να κλάψει, και στην πραγματικότητα συγκινημένος και ο ίδιος την παρηγορούσε. 'Ενα πρωί, η Τζίνα τὸν κύτταξε στο μάτια και τὸ έπτε:

— Αὐτὴ τη φορά, θ' άποκτήσουμε παιδί.

— Πώς τὸ ξέρεις;

— Δεν ξέρω τίποτα. Τὸ νοιώθω.

'Ως γιατρός, βρήκε αὐτὴ την δεβιάτητά πρώιμη. 'Ως σύζυγος την πίστεψε. Ποτέ δεν έβλε τὴ γυναίκα του τόσο εύτυχισμένη όσο τὸ τέλος τὸ καλοκαίριού του 1956. 'Αλλάξε και ο ίδιος. Τὸν καιρό που η Τζίνα ήταν ένα παιδί που έπρεπε να τὸ φροντίζει, να τὸ παρακολουθί, να τὸ διευθύνει, τὸν είδαν πολλές φορές αὐστηρό κι' αὐταρχικό. Τώρα έγινε τρυφερός και χαμογελαστός.

— Μίλκο, μιά φορά στη Νεάπολι με

άφησαν και μπήκα σε ένα χειρουργείο όπου γινόταν τότε ένας δύσκολος τοκετός. 'Η καυμένη η γυναίκα υπέφερε τρομερά.

— Είσαι άνόητη, της άπαντάει ο Μίλκο. Δεν υπάρχει κανένας λόγος ώστε να είναι δύσκολος ο τοκετός. 'Εξ άλλου θα πιάς σε μιά κλινική άνώδυνου τοκετού στη Λωζάννη και θα είμαι κοντά σου. Θα κάνης λίγη γυμναστική, τις τελευταίες εβδομάδες, θα σε μάθουν να μην πιέζης τὸν εαυτό σου, να άναπνής πολύ γρήγορα και, όχι μονάχα δεν θα υποφέρης, παρά θα δής τὸ παιδί σου να γεννιέται με τὰ μάτια σου. Είναι ύπεροχο.

Μά η Τζίνα δεν τὸν άκούει άλλο:

— Θέλω να τη θυγάουμε Παολίνα, λέει, η Μίλκο. Πάντως τη θέλω άποφασιστική και μαχητική. 'Αν κλαουορίζη θα την δέσω.

'Εχει άποφασίσει κιόλας δτι δεν θα γυρίζη πιά παρά δυό φίλμ τὸ χρόνο, έχει αγοράσει την κούνια και τὰ σπάργανα και κατέστρωσε τὰ σχέδια για να μεταβάλη ένα από τὰ σαλόνια τὸ πρώτου πατώματος σε δωμάτιο τῶ μωρού. Μά θα είναι άσφαλός πολύ μικρό. Είναι ζήτημα αν θα πορέσουν να χωρέσουν όλα τὰ δωρα που η Τζίνα πήρε τὰ προηγούμενα χρόνια κάθε φορά πὸν ένα μνήτιουμ της έλεγε πως θα γινή μητέρα. Τώρα, τὰ δωρα, όπως και τὰ γράμματα και τὰ τηλεφώνηματα, έρχονται σωροδόν. 'Ενα γράμμα μάλιστα από την 'Αμερική είχε τὴν διευθύνση: «Τζίνα Λολομπριτζίτα, πλατεία 'Αγίου Πέτρου». 'Ο άποστολέας του είχε μπερδέψει τη διευθύνση της με τη διευθύνση τὸ Πατά.

Γέλασαν με την καρδιά τους. 'Οχι όμως τόσο, τουλάχιστον ο Μίλκο, την ημέρα που η γυναίκα του έφερε στο σπίτι ένα λιονταράκι. 'Επρεπε με κάτι να άσχοληθή τούς τελευταίους μήνες. Γι' αυτό, πριν από τρεις εβδομάδες, η Τζίνα δεν υπάρεσε να άντισταθή στην επιθυμία να πάρη δανεικό αυτό τὸ λιονταράκι από ένα τσίρκο της Ρώμης. 'Ηταν μιά η ώρα τὸ πρωί όταν έζυπνησε τὸν Μίλκο για να τὸν δείξη. Είχε φέρε μαζί της και γάλα.

— Καταλαβαίνεις, τὸν έπτε, είναι για να συνθίσιω.

'Εκείνη τη νύχτα, τὸ λιονταράκι κοιμήθηκε φρόνιμα μέσα σ' ένα καλάθι. Μά τὸ πρωί, άφου τὸ έδωσαν τὸν μιμπερόν του, η Τζίνα τὸ ξαναπήγε στο τσίρκο. Διαταγή τὸν Μίλκο.

— Αὐτὰ είναι επικίνδυνα παιχνίδια, της έπτε. 'Εξ άλλου, μην ξεχνάς, ότι είναι δυνατό να γεννησει ένα κοριτσάκι με χαρακτήρα λέαινας. Γιατί η έγκυμωσση μιάς γυναίκας επηρεάζεται πολλές φορές από διαφορά πράγματα.

Και η Τζίνα άναγκάστηκε να παραιτηθή από τὸ λιονταράκι και να υποταχθή στη θέληση τὸν άντρας της τὸν όποιο λατρεύει.

'Εξ άλλου, σέ τρεις μήνες, θα έχη ένα ζωντανό παιχνίδι για να κρατήση στην άγκαλιά της.

ZAN MAKE

ΞΕΝΟΙΑΣΤΗ ΗΛΙΚΙΑ

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙΑ ΓΙΑ ΝΕΑΡΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

- 1 Άπλό φορεματάκι κλός από ριγέ ύφασμα, με τις ρίγες τοποθετημένες λοξά. Γαρνίρεται με μιά φάσα από λευκό πικέ στο λαιμό και στο κρυφό άνοιγμα εμπρός. Ψεύτικες τσέπες, μανικάκια κοντά.
- 2 Άνσάμπλ από φούστα με φαρδύ πλισέ και ζακέτα σταυρωτή. 'Ο για κάς πελώριος, οι τσέπες σχιστές.
- 3 Φορεματάκι από ύφασμα πουαντίγιε για νεαρή κοπελίτσα. Τὸ κορσάκι είναι ίσιο με μιά έλαφριά σουρίτσα στο ντεκολτέ που συγκρατείται με μιά όρθια δελουδινη κορδέλα. 'Η φούστα είναι κλός με πιέτες εμπρός και στο πλάι. Μιά δελουδινη κορδέλα χρησιμεύει για ζώνη ή όποια γαρνίρε μιά τσέπη.
- 4 'Εξώπλατο φορεματάκι καρὸ για μικρό κοριτσάκι. Στο κορσάκι έχει μιά μεγάλη τσέπη από μονόχρωμο ύφασμα. Φοριέται και πάνω από έλαφριά μπλουζίτσα ή πουλόβερ.
- 5 Φορεματάκι από μονόχρωμο ή πτι καρὸ ύφασμα. Φούστα όλο φαρδιές πιέτες (κανονέδες). Τὸ κορσάκι είναι σε στυλ σεμιζιέ μ' ένα μικρό όμψη που προεκτείνεται σε δυό πάτ. Μανικάκια τρουά κάφ.

Πούδρα αρχίζει
SCHERK

Πούδρα Mysticum Scherk

Τα 5 σπουδαιότερα προσόντα της πούδρας ΣΕΡΚ:

- Περιέχει άγνά συστατικά
- Είναι αιθέρια άρωματισμένη
- Είναι λεπτή σαν άχνος
- Αφομοιώνεται με την επιδερμίδα
- Δημιουργεί τον έλκυστικό τύπο που ποθείτε

Scherk Mysticum Compact

Scherk Face Lotion

Γιά το καθάρισμα της επιδερμίδος.

- Αφαιρεί τελείως τη σκόνη, το μακιγιάζ και το σμίγμα από τους πόρους.
- Ξελαίφει το μπιμπίκια
- Ξανανιώνει την επιδερμίδα

Για ένα διακριτικό μακιγιάζ του προσώπου: Βάλετε το εξευλισμένο Κομπακτ ΣΕΡΚ με το ωραιότερο και φυσικό χρώμα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ • ΑΘΗΝΑΙ, ΚΗΦΙΣ 9' - ΤΗΛ. 25-739

Ζητήσατε
το βιβλίον συνταγών
Ζαχαροπλαστικής της
ROYAL BAKING POWDER
από τον Αντιπρόσωπον
ΚΟΝ Ν. Μ. ΑΠΕΡΓΗ
Βερανζέρου 32

ROYAL BAKING POWDER

»ΡΟΙΑΛ«
ΜΠΕΚΙΝ ΠΑΟΥΝΤΕΡ

χρέμα

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ: Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΜΟΝΑ ΘΕΛΜΑ.—Οι άπειλές του πατέρα σας ότι περιμένει να πάρει το πτυχίο σας για να εγκαταλείψει τη μητέρα σας και γενικά το όλο οικογενειακό σας περιβάλλον, που περιγράφεται στο γράμμα σας, είναι εκείνα που σας κάνουν να αισθάνεστε ότι όλα έχουν νεκρωθεί μέσα σας, ότι δεν σας συγκινούν οι σπουδές σας και ότι ξεχάσατε και να τραγουδάτε ακόμα κ.λ.π. Για όλα αυτά όμως δεν μπορώ να πω ότι είσατε άρρωστη και ότι έχετε ανάγκη από θεραπεία. Γιατί όλα είναι συνέπειες του νοσηρού οικογενειακού περιβάλλοντος από το οποίο πρέπει να απαλλαγείτε. Αντί να κάθεστε να αισθηματολογείτε, πρέπει να πάρει σκληρές αποφάσεις. Πρέπει να συστηματοποιήσετε το διάβασμά σας για να πάρει το πτυχίο σας το γρηγορότερο, όποτε μπορεί να όρθη καμιά δουλειά. Εκτός αυτού δεν αποκλείεται ένας γάμος να σας δώσει την πλήρη εύχυσία σας. Πάντως άρρωστη δεν είσατε και δεν υπάρχει κανένας λόγος να απογοητευθείτε. Όλα με τον καιρό θα φτιάξουν.

Μ. Λ. Α., Θεσσαλονίκη.—Το Άρταν είναι καλό φάρμακο για τον Παρκινσονισμό, αλλά καλύτερα να δοκιμάσετε και το Άκιντον. Γιατί, όπως έγραψα και άλλοτε, σε άλλη αναγνώστρια, δεν πρέπει να συνεχίζουμε το ίδιο φάρμακο γιατί συνηθίζει ο οργανισμός.

ΡΩΞΑΝΗ.—Η ισχυαλία είναι καμιά φορά επίμονη άρρωστεια, που μπορεί να ριξη τον άνθρωπο και στο κρεβάτι ακόμα. Επιβάλλεται να γίνει μια ακτινογραφία της σφυκτικής χώρας της σπονδυλικής στήλης για να δούμε μήπως υπάρχουν οστεόφυτα. Η θεραπεία ενδέχεται να είναι μακρά. Η συνηθής θεραπεία της ισχυαλίας γίνεται με ηλεκτροθεραπείες — διαθερμίες, ενέσεις Ατοφαιλ ή Σαλισηλάτ ντε Σούντ. Επίσης μπορείτε να κάνετε μερικές ενέσεις με Έξπρον Χροπί ή και με Άλζεβάλ. Εάν στην ακτινογραφία υπάρχουν οστεόφυτα, τότε πρέπει να κάνετε και μερικές ακτινοβολίες.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΕΠΑΡΧΙΩΤΟ-ΠΟΥΛΑ.—Να πάρει μεσημέρι—βράδυ από μια κουταλιά Νεβράλ πρό το φαγητό και από ένα κουφέτο Μπελεργκάλ μετά το φαγητό, φυσικά μερικές ηλεκτροθεραπείες θα σας έκαναν πολύ καλό, αλλά δεν ξέρω αν εκεί κοντά σας έχετε κανένα νευρολόγο, που να μπορή να σας τή κάνει.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΜΟΝΑ ΛΙΖΑ, Βόλος.—Να κάνετε κάθε τρεις ημέρες από μια ένεση Νεοστερόν των 25 χλιοστών. Σύνολο 3 ενέσεις το μήνα. Τις ενέσεις θα τις επαναλάβετε επί 2—3 μήνες. Ταυτόχρονα θα παίρνετε 3 χάπια Έβιτ ημερησίως και μετά τις Νεοστερόν θα κάνετε από μια ένεση Στρυχου - φωσφατ - αρσινέ την ημέρα.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΑ, Βόλος.—Δεν θα πρέπει να φοβάσατε. Μόνο να προσέχετε στο μέλλον.

Φ. Ν. Γ.—Απαραίτητος πρέπει να υποβληθείτε σε εξέταση από γυναικολόγο για τα ζητήματα που σας άπασχολούν.

ΝΙΚΗ Ν.—Δεν χρειάζεται να συμμετέχετε σεξ. Νομίζω πως πρέπει να υποβληθείτε σε εξέταση από ιατρό για να διαπιστωθεί αν τυχόν υπάρχουν ανωμαλίες, οι οποίες εμποδίζουν αυτό που επιθυμείτε τόσο πολύ.

ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ. Κοζάνη. —Τα χάπια να τα παίρνετε 4 ημέρες πρό της περιόδου από 4—6 ημερησίως επί 4 ημέρες.

Αν παρέλθουν 15 ημέρες με καθυστερήσει, τότε θα πρέπει να καταφύγετε σε γιατρό.

ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΤΗΣ Ν. ΑΦΡΙΚΗΣ.—Νομίζω ότι είναι απαραίτητο να υποβληθείτε σε γυναικολογική εξέταση. Πιθανότατα να έχετε υποστεί χαλαρώσει συνεπεία των τοκετών και πρόπτωση των τοιχωμάτων του κόλπου ή της μήτρας, αποτελέσματα των οποίων είναι η εμφάνισις ελεγμονωδών καταστάσεων με τα ενοχλήματα που αναφέρετε στο γράμμα σας. Εάν προκειται περί χαλαρώσεως — όπως πιστεύω — η κατάσταση σας θα βελτιωθεί χειρουργικά, ειδ' άλλως θα πρέπει να εκτελήτε τοπική εξωτερική καθαριότητα με χαμόμηλο και εν συνεχεία να βάξετε αλοιφή Τερρακορτρίλ, όταν έχετε ενοχλήματα. Ταυτόχρονα μπορείτε να κάνετε κολλικές πλύσεις με χλιαρό νερό (1 κιλό) μέσα στο οποίο να ριχτεί 1 κουταλάκι του γλυκού Σεταλόν και εν συνεχεία να βάξετε μέσα στον κόλπο ένα χάπι Ζυνοπλίξ ή Ότινιλ. Όσο για τη διαμόρφωσι του εμβρύου και των εξωτερικών γεννητικών οργάνων και ειδικότερα των μικρών χειλέων, δεν θα πρέπει να ανησυχείτε διότι εν ανάγκη διορθώνονται χειρουργικώς. Για το ζήτημα της συμπεριφοράς σας να κάνετε ότι συνιστούμε και στη «Μόνα Λίζα».

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, Κύπρος.—Ο πιο σίδηρος ή κατάστασι του ποδιού σας θα επιβαρυνθή από την έγκυμοσύνη. Γι' αυτό θα πρέπει να κάνετε δίαιτα για να μη γίνει μεγάλο το παιδί, να φοράτε ζώνη έγκυμοσύνης, την ελαστική κάλσα και να μη κουράζεστε, ιδίως με ορθοστάσια.

ΣΑΝΛΑ-Ι.Τ.—Η κατάσταση σας θα βελτιωθεί με μια καινούργια έγκυμοσύνη, αν καταφέρετε να την επιτύχετε. Τις διαθερμίες για τις σάλπιγγες να τις επαναλαμβάνετε που και που. Ταυτόχρονα όμως να κάνετε και μια σειρά ενέσεων πενικιλίνης και στρεπτομικίνης και να παίρνετε κανένα ελαφρό κατευναστικό το των νεύρων. Όσο για τη «συμπεριφορά», που αρχίζει και αλλάζει, θα πρέπει να την προσέξετε μη τυχόν επιδεινωθή, όποτε θα πρέπει άμεσα να καταφύγετε σε γιατρό.

ΝΙΚΙΝΑ.—Νομίζω ότι δικά υποφέρετε από τη σκέψη αυτή γιατί, όπως τα γράφετε, δεν είναι δυνατό να έχη σμύδη από το φούδρασατε. Ξεχωριστά να πλένετε με χαμόμηλο και μετά να τοποθετήτε αλοιφή Σόδεντολ πρώτ - βράδυ.

ΜΙΑ ΜΗΤΕΡΑ Σ.Δ. 18.—Νομίζω ότι πρέπει να περιμένουμε ακόμη, τουλάχιστον επί ένα έξιμηνο.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ
Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Λ. Π., Βόλος.—Λοιπόν, θα δοκιμάσαμε. Παίρνετε ένα κουταλάκι του γλυκού σόδα πριν το φαγητό και ένα χαπάκι Ασιντόλ—Πεφιν ύστερα από το φαγητό. Κατά τις 5 το απόγευμα και πριν τον ύπνο, παίρνετε από δυο χαπάκια φεστάλ. Να φροντίσετε να ενεργήσετε κανονικά, κάθε μέρα. Παρ' όλα αυτά πλένετε καλά το στόμα σας, μη βαρυστομαχιάζετε το βράδυ αλλά και μη μένετε με κενό το στομάχι. Γράψτε ελαφρά. Έλπίζω ότι θα πάτε πολύ καλά με αυτή την αγωγή. Και πάλι μου γράφετε.

Π. Π.—Χρησιμοποιήστε το Βιτεμ σαν πολυβιταμινούχο ουκουμα. Είναι από τα πιο καλά που κυκλοφορούν. 3 χάπια την ημέρα είναι αρκετά. Το φυσιολόγο παίρνετε είναι κατασταλτικό των νεύρων και υπνωτικό, ανάλογα με τη όσι που χρησιμοποιείτε. Είναι ευχάριστη και πίνεται εύκολα.

ΚΑΜΕΛΙΑ.—Παίρνετε Νευροτραζεντίν τρία χάπια την ημέρα. Είναι κατασταλτικό του παρασυμπαθητικού συστήματος και οι περισσότερες γυναίκες είναι παρασυμπαθητικές. Παίρνετε κι' έσεις Βιτεμ σαν τοκετικό. Στο αναμικό παιδί σας δίνετε Έπατοφερίν.

ΔΡ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Σκεφθήκατε ποτέ
ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ - Ρωτήστε μας και θα σας απαντήσουμε

«ΜΟΥ ΕΒΑΛΕ ΤΑ ΔΥΟ ΠΟΔΙΑ Σ' ΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙ»

ΟΛΟΙ οι αυτοκράτορες του Βυζαντίου, διατηρούσαν στα παλάτια τους νάνους για να τους διασκεδάζουν στα συμπόσια τους. Οι «ζουζούδες» αυτοί — όπως τους έλεγαν — ήταν σχεδόν παντοδύναμοι και μπορούσαν να καταδικάσουν σε θάνατο ή να ανεβάσουν στα ψηλότερα αξιώματα όποιον ήθελαν. Οι αυτοκράτορες τους είχαν φοβερή αδυναμία και ποτέ δεν τους χαλούσαν το χατήρι σε καμιά περίπτωση. Τους είχαν ακόμη ως μυστικοσυμβούλους και κατασκόπους. Μόνο όταν έφεταν σε θάρυ παράπομα τρεις φορές, τιμωρούνταν κι' αυτοί με μία περιέρη τιμωρία. Τους έβαζαν τα δυο πόδια μέσα στο ίδιο υπόδημα (παπούτσι) και τους άφηναν να κυκλοφορούν χοροπηδώντας. Η τιμωρία αυτή κρατούσε τέσσερις ως έξη μήνες. Στο τέλος ο νάνος δεν μπορούσε να κρατήσει περισσότερο το άφάνταστο αυτό μαρτύριο και έπεφτε στα πόδια του αυτοκράτορα για να του ζητήσει έλεος. Έτσι έμεινε ως τα χρόνια μας η φράσι: «Μου έβαλε ή το έβαλε τα δυο πόδια σ' ένα παπούτσι» που τη λέμε όταν κάποιος μάς παραξοιζή.

«ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ»

ΟΝΟΜΑΣΤΗΚΕ «Καπνικάρεα», βεσπονίσι Μαίρη Περίανδρου από τον Πειραιά, κατά μίαν έκδοχή γιατί όταν το 1689 πυρπολήθηκε η Άθήνα από τους Τούρκους, ή φωτιά έφτασε και μέχρι της εκκλησίας αλλά ή εικόνα δεν καηκε. Κάπηκε μόνο το γύρω ξύλο και το πρόσωπο καπνίστηκε. Από τις λέξεις λοιπόν καπνός και Κάρα, έπαιον πως σχηματίστηκε ή λέξις «Καπνικάρεα». Αλλά οι περιηγηταί Σρον και Wheeler που ήλθαν στην Άθήνα ένδεκα χρόνια πριν, στις περιγραφές τους την ονομάζουν Καμουχαρέα. Άρα άλλοι όφειλεται ή ονομασία «Καπνικάρεα».

Με το όνομα «Καμουχαρέα» όρι σκουπε την εκκλησία στα διάφορα γραπτά μνημεία της παλίας εποχής. Έτσι με θάσι αυτή τη λέξι άλλοι ιστορικοί έφτασαν σε άλλο αποτέλεσμα.

Μία διαταγή του Μιχαήλ Άταταλειώτου το 1077 αναφέρει ότι τις εικόνες που είναι επάνω σε ξύλο ζωγραφισμένες, τις στέλιζαν γύρω - γύρω με ασήμι και για να προφυλάσσον το μέταλλο από τις σκόνες αλλά και για καλλωπισμό έβαζαν ένα άραχνόφυαντο ύφασμα πάνω απ' αυτές σαν είδος κουρτίνας που κρεμόταν μέχρι κάτω. Η εικόνα ακουμπούσε σ' ένα έπιπλο που ήταν ντυμένο με ένα φουρτίμο μεταξωτό ύφασμα επάνω στο όποιο κρεμούσαν οι πιστοί τα διάφορα αφιερώματά τους. Το ύφασμα αυτό λεγόταν Καμουχάς. Είναι αυτό το είδος που οι Βυζαντινοί αυτοκράτορες έκαναν τους μονόδες τους. Η εικόνα λοιπόν της Παναγίας ήταν ντυμένη με καμουχά. Και τουτό έγινε άφορμη να ονομαστή Καμουχάρεα και Καμουχαρέα, ό που συντοχρόνι ο λαός αλλοίωσε την λέξι και την έκανε Καπνικάρεα.

Μία άλλη τελείως διαφορετική άποψι είναι ή έξις: Το 802 μ. Χ. ο Νικηφόρος, Πατριός και Λογοθέτης επέβαλε στην Άθήνα τον φόρο του καπνού. Φυσικά έδω δεν

πρέπει να φανταστήτε ως καπνό το τσιγάρο, γιατί ακόμα δεν είχε ανακαλυφθή, αλλά τον καπνό που θγαίνει από τις καμινάδες.

Κάθε πολιτης λοιπόν, σύμφωνα με τις καπνοδόχους που είχε το σπίτι του (από δω βγήκε και ή εκφρασι από μεγάλο τζάκι) πληρώνε και τον ανάλογο φόρο. Ο εισπράκτωρ που μαζευε τους φόρους αυτούς κατά τη βυζαντινή ονοματολογία ονομαζόταν Καπνικάριος όπως σπαθάριος. Πρωτονοτάριος κλπ. Ίσως λοιπόν κάποιος τέτοιος Καπνικάριος να έκτισε την εκκλησία ή οποία πήρε το όνομα Καπνικάρεα.

Και ή τελευταία έξηγησι όφειλεται στον ιστορικό αθηναίολόγο Καμπούρογλου. Την ονομασία την αποδίδει μόνο εις την εικόνα της Παναγίας ειδικώς και γενικότερον έδωσα εις την ιδιότητα της Παρθένου μητέρας του Χριστού ή όποια, όπως είναι γνωστόν είναι το πλέον λατρευόμενον από τον λαόν πρόσωπον του Χριστιανικού άγιοιολογίου.

Η Παναγία έχει πάρει διάφορες προσωνυμίες από τους πιστούς, Έλευθερωτρια, Γοργοειτικός, Γρηγορούσα, Έλεούσα και τόσα άλλα. Έτσι λέει, και ή Παναγία της Βυζαντινης εκκλησίας της όδου Έρμού των Άθηνων, Έκαμε χάρητας στους Χριστιανούς, Το Κάμη-Χαρέα, όπως την ονομαζαν τότε με τη διάλεκτο της εποχής τους, έξελιχθη σε Καμουχαρέα και τέλος Καπνικάρεα.

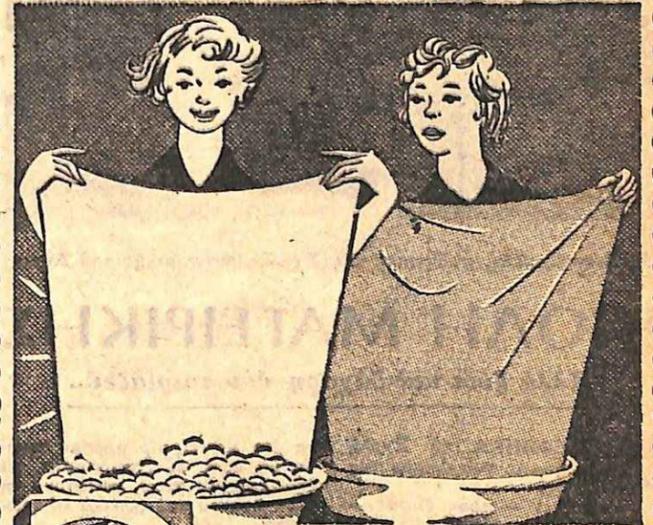
Αυτές είναι οι κυριότερες άποψεις γύρω από την ονομασία της Παναγίας της Καπνικάρεας.

«ΕΦΑΓΕ ΤΗ ΧΥΛΟΠΗΤΑ»

ΑΠΟ τα πολύ παλιά χρόνια στην Ελλάδα, τα γιατροσόφια έβιναν κι' έπαιρναν από τα 1800 όμως ως τα 1860 περίπου, ό «κομπογιαννισμός» είχε σπάσει κάθε προηγουμένο ρεκόρ. Η αλήθεια είναι ότι πολλοί από τους κομπογιαννίτες αυτούς αναδείχτηκαν θαυμασίοι πρακτικοί γιατροί και έκαναν αληθινά θαύματα, σε καιρούς μάστιχα επιδημιών του «αιούρου θανατικού» δηλαδή της πανούκλας. Ήταν θαρραλοί, ανθρωπισταί και θυσιαζόνταν πραγματικά για να σώσουν τον άλλον. Τέτοιος ήταν ο Μίκης Τζανής από την Ζάκυνθο, ο Παύλος Δάνης από το Αιτωλικό κι' ο Μηνάς Κρυστάλλης από την Άρτα. Ο λαός τους σεβόταν και τους θεωρούσε αγίους. Ανάμεσα όμως σ' αυτούς, υπήρξαν και οι διάφοροι επιτηδείοι, που προσπαθούσαν με ψευτοπράγματα να κάνουν δήθεν καλά. Έκείνους που ζητούσαν τη βοήθειά τους, Ένας κομπογιαννίτης π.χ. που έμεινε έακουστός για τις άγυρτες του, ήταν ο Παρθένος Νεμίσιος από τα Γιάννενα, που έζησε γύρω στα 1815 Γι' αυτόν λεγεται ότι έκατελε πολλούς Άρσενίτες στον άλλο κόσμο, θέλοντας να δοκιμασθή τα φάρμακα του πάνω τους. Μία από τις συνταγές του πάνω τους ήταν ό χυλος από σιτάρι, ψημένος στο φούρνο μαζί με άλλα μπαχαρικά, που τον έβινε στους έσπεριά... έρωτευμένους. Αυτοί που άγαπούσαν χωρίς ν' άταγαπούνται, για να τους περάση ό κακούδ, έπρεπε να φάν από την πήτα αυτή επί τρία πρώτα, τελείως νηστικοί. Από το... περιφημο λοιπόν αυτό φάρμακο, έμεινε ως τα χρόνια μας ή φράσι Έφαγε τη χυλόπητα.

ΤΑΚΗΣ ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ

Tide Πλένει υαθαρώτερα από υάδε τί!

Tide το Tide είναι υάτι διαφορεσιό! θαυματουργό!

Τό έχετε δοκιμάσει; Αν όχι... τότε χάνετε.

Χιλιάδες νοικοκυρές πριν από σας, άνεκάλυψαν πως: τό Τότν, σε όπορρυπαντικότητα δεν συερίνεται με τίποτα στον κόσμο. Οι συνηθισμένες σκόνες και τό σαπούνιο της μπουγάδας κάτι άφήνουν στο ρουχο, Ένα γόρισμο. Τό TIDE δέν άφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αυτή την όληδεια την διαπίστωσαν οι Έλληνίδες νοικοκυρές από την πρώτη ημέρα. Τό Τότν πωλεται σε όλα τα καλά καταστήματα έτσι, μπορεί κάθε νοικοκυρά εύκολα να προμηθευθή την νέα αυτή θαυματουργή σκόνη.

Η καταπληκτική σαπουνάδα του TIDE καθαρίζει τα ρουχο χωρίς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει όπολύτως τό όσπρόρρουχα και ξαναζωντανεύει τό χρώμα.

Άσφαλές! Οίκονομικό! Εύκολο στη χρήσι!

Tide Ο ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
«ΓΕΝΚΑ Α.Ε.» ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛΕ-
ΦΩΝΑ 57.612—57.782.

Δύο Βιεννεζούλες, μαθήτριες της Σχολής Μαγειρικής του Δήμου.

ΣΧΟΛΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

Αλλά ξύδι και ζάχαρη δεν ταιριάζει...

ΕΠΕΣΚΕΦΘΗΚΑ τη Σχολή Μαγειρικής του Δήμου της Βιέννης.

—Μά έχει —πρός Θεού!— Σχολή Μαγειρικής ή Βιέννη; σάς ρωτούν οι Έλληνες.

Και βέβαια έχει, όχι μία, αλλά περισσότερες, ιδιωτικές. Μά εγώ επέσκεψα τη Σχολή Μαγειρικής του Δήμου της Βιέννης. Βρίσκεται στη Γιούντενπλάτς. Έκει διδάσκεται η μαγειρική. Οι μαθητευόμενοι όχι μόνο δεν πληρώνουν, μά και τους παρέχεται ένα μικρό «καρτζηλάκι», για να μεταχειριστούμε την αθηναϊκή φράση.

Ο Έλληνας συνήθως δεν μιλά μ' ένθουσιασμό για τη μαγειρική της Βιέννης. Δεν του αρέσουν τα κνέτλ. Αυτά είναι αλεύρι, ζυμωμένο με γάλα και αυγά σε σχήμα κροκέτων ή φραντζόλας. Η φραντζόλα αυτή κόβεται σε φέτες και βράζεται σε βραστο νερό —το ίδιο ισχύει φυσικά και για τους κροκέδες, ως τους πούμε — όπως τα μακαρόνια. Τα κνέτλ γαρνιρούν συνήθως το κυνήγι.

Ο Έλληνας απέχθεται επίσης τον τρόπο που ετοιμάζουν τα λαχανικά εδώ, στη Βιέννη. Τα βράζουν σε νερό. Τα σπανάκια π.χ. ή τα μεγάλα μαρούλια. Τα περνούν από τη μηχανή του πουρέ, τα ξαναβράζουν με αλεύρι για να πήσουν και τα ζεματίζουν με λίπος ζεστό, όπου έχουν ρίξει ψιχουλό. Το ψιχουλό έχει γίνει ψιχουλό μαύρο. «Αίσχος!», ορτάει ο Έλληνας και σπρώχνει το πιάτο πέρα. Αφήστε δά τί γίνεται με τη σαλάτα της Βιέννης, που έχει ζάχαρη.

«Ζάχαρη, πφφ!... Μά ζάχαρη και ξύδι δεν ταιριάζει, γιατί όνομα του Θεού. Ποιάς διάβολος τους τό έμαθε αυτό τό πράμα;» αγανακτεί ο Έλληνας.

Αγνωστό, ποιός διάβολος τους τό δίδαξε. Γνωστόν είναι αυτό: «Ότι η κουζίνα ή αθηναϊκή και δη ή βιεννέζικη, είναι περιζήτητη σε άλλες χώρες. Η Σχολή Μαγειρικής, μου λέει ο υπεύθυνος, ό κ. Βάγιερ, παρέχει δίπλωμα κάθε χρόνο, σε τριάντα μαθητές της. Δεν θεωρούνται ακόμα έ-

τοιμοί μάγειροι, πρέπει πρώτα να πάνε σε εστιατόρια, να εξασκηθούν. Έκει, παίρνουν τη θέση βοηθού και φυσικά πληρώνονται.

«Μάς ζητούν τὰ εστιατόρια βοηθούς. Μάς ζητεί το έξωτεροκό μαγείρους. Δεν έπαρκούν οι τριάντα που άποφοιτούν», λέγει ό κ. Βάγιερ.

Η Αμερική ζητά μαγείρους από τη Βιέννη. Η Έλβετία παρακαλεί για μαγείρους. Η Σουηδία προτιμά μαγείρους από τη Βιέννη. Σε μία χρονιά μανάχα ζήτησαν και πήραν οι Σουηδοί έβδομητά Αυστριακοί μαγείρους. Βλέπετε ή αυστριακή κουζίνα δεν έχει μόνο τα κνέτλ και τὰ «ζεματισμένα» λαχανικά της. Τά χοιρινά της κρέατα είναι περίφημα. Τά δοδίνα θά τὰ ζήλωαν και οι Γάλλοι. Τά μοσχάρια της είναι έκλεκτά. Υπάρχουν ακόμα ελάφια, άγριογούρουνα, φασιανό και τί δεν υπάρχει. «Όσο για τὰ πουλερικά είναι άφθαστα. Είναι λοιπόν δυνατόν ένας τόπος που παράγει τόσο έξαιρετα κρέατα, να μην κατέχει και τους άνάλογους τρόπους που θά ετοιμαστούν;

Για τό δίπλωμα της μαγειρικής άπαιτούνται τρία χρόνια. Τά μαθήματα δεν είναι και λίγα: «Άς τὰ δούμε με τί σειρά, όπως τὰ γράφει ό κατάλογος. 1) Της σάχαρας και ό,τι τὰ συνοδεύουν. 2) Κρύα φαγητά (α' κρύα φαγητά, 6' ψαρικά, γ' παστιτσά και ζελατίνες), 3) Ο τεμαχισμός των κρεάτων, 4) Τά λαχανικά, 5) Φαγητά με κρέας, 6) Η λίστα των φαγητών, 7) Οι διάφοροι τρόποι της παρασκευής των αγγών, 8) Η δίαιτα στό εστιατόριο, για τεις διαβητικούς, άσθματικούς, χοληρικούς, καρδιακούς, νεφρικούς και για τους πάσχοντες από έντερικά, 9) Τά ζυμαρικά, 10) Ό,τι σχετίζεται με τό γάλα, 11) Εορταστικά ζυμαρικά, 12) Τό χριστουγεννιάτικο τραπέζι, 13) Τί θά ζητήσει ένας ξένος, 14) Τά τυριά, 15) Οι σάλτσες.

Τί πολυποικίλα μαθήματα! Όστόσο λένε ότι τό όρια της σημερινής μαγειρικής περιωρίστηκαν και περιορίζονται όλο-

ένα και περισσότερο, ότι τείνουν να κλειστούν στην περιοχή του ταντουιζ. Ότι είναι μάλλον «φαρμακευτική», αφού δεν μιλά παρά για θερμίδες και βιταμίνες. Ότι τό ιδανικό της καλής νοικοκυράς δεν είναι πιά και τό να είναι καλή μαγειρίσσα. Ότι ή μαγειρική δεν ένδιαφέρεται πιά για τεις παλαιές συνταγές. Για όλα αυτά ό κύριος Βάγιερ έχει μία άπάντησι.

—Μάς ζητούν μαγείρους. Τά εστιατόρια της Βιέννης, τό έξωτεροκό, από παντού.

Ο κ. Βάγιερ έπιμένει ότι τό καλό φαγητό κατέχει πάντο τη θέση του. Ότι ή μαγειρική δεν κατέδρα από τό άβυσσος της, παρ' όλο που απλουστεύθηκαν οι συνταγές της. Κάνει μάλιστα και μία παραμωσι με την αρχιτεκτονική. Δεν υπάρχουν πιά τὰ ζομπλία τά παλαιά, ή αρχιτεκτονική άπλουστεύθηκε, ώστόσο δεν έπαυσε να παρουσιάζη άριστων γήματα.

Είναι πολύ εύχάριστο τό θέμα των νεαρών μαγείρων κατά την ώρα της εργασίας άν και λείπουν σχεδόν οι νεαρές ανάμεσά τους. Είναι ή μαγειρική, τέχνη των άνδρών; Στη Σχολή υπάρχει αίθουσα εστιατορίου, μπάρ, άποθήκη τροφίμων, μπουφέδες γαμάτοι γυαλικά, φούρνοι, κουζίνες για ήλεκτρικό και γκάς. Σε άλλη αίθουσα γίνονται τὰ προφορικά μαθήματα. Τό μάτι μου παίρνει τὰ γραπτά του πίνακα: Τά φαγητά με τὰ κρασιά που τους ταιριάζουν. Η νέα μαγειρική, λέμε έμεις οι άλλοι, πήρε τη σάλτσα της Γαλλίας, τό ψητό της Αγγλίας, την κονσέρβα της Αμερικής, τη σαλάτα της Ιταλίας κι άπετέλεσε τό έαυτό της. Α, όχι, δεν φαίνεται να ισχύη έδώ κάτι τέτοιο. Στη Βιέννη, ακόμα και στα κοινά σχολεία μαθαίνουν να μαγειρεύουν, όπως τό δείχνει και ή εικόνα.

— Πόσα πληρώνεται ένας μαθητευόμενος μαγείρος; ρωτά τον κ. Βάγιερ.

— Μόλις πιάση δουλειά, θά έχη 1.200 σελλίγια.

— Και όταν γίνη άρχιμάγειρος;

— Έ, μά τότε θά ξεπεράση τεις 12.000 κατά μήνα.

Μήν ετοιμάζεστε. Είναι για τους Αυστριακούς ή Σχολή. Στην ίδια Σχολή στεγάζονται και οι μαθητευόμενοι σερβιτόροι. Άς σημειωθή και τό ότι ή ύποχρεωτική δημοσία έκπαιδευσίς ισχύει και γι' αυτούς όπως και για τον κάθε Αυστριακό. Π. Μ.

ΕΛΒΕΤΙΚΑΙ
Πλεκτομηχαναί
PASSAP
Τιμή 2950
Παράκατε τό παρόν και άποστείλατέ το με τό όνομα και την διεύθυνσιν σας στην άντιπροσωπείαν:
PASSAP
Νίκης 21 - Αθήναι
Κοί θά λάβετε
ΔΩΡΕΑΝ
εικονογραφημένον περιγραφικόν φυλλάδιον.
* * * * *
* * * * *

MADAME YVONNE
Γαλλία αισθητικός Διπλωματούχος της ACADEMIE SCIENTIFIQUE DE BEAUTE, του INSTITUTE JEANNE CATINEAU, των LABORATOIRES DES GRANDS TRAVAUX SCIENTIFIQUES και της ECOLE DIESTHETIQUE DU DR. MAURIN δέχεται καθημερινώς Βουκουρεστίου 16α, 1ος όροφος, τηλέφ. 613.114.
Περιποιήσις προσώπου (γενική) Δραχ. 55—
Μακιγιάζ » 30—
Ριζική άποτριχίσις (ήγγυημένη άνώδυνος) και παντός είδους TRAITEMENTS με σημαντικές έκπτώσεις.
Η MADAME YVONNE εφαρμόζει την τελευταίαν τελείαν μέθοδον του DR. MAURIN διά την τοπικήν εξάλειψιν των ρυτίδων δι' ήλεκτρισμού.
Σ ΗΜ. Κάθε κυρία που θά προσκομίξη τό άπόκομμα αυτής της διαφήμισέως, Βουκουρεστίου 16α, πρώτος όροφος, θά δικαιούται ένα μακιγιάζ δωρεάν.

PERMA-TIEDA
(ΧΛΙΑΡΑ)
Η ώραιότερα Περμανάντ του κόσμου
ΜΕ TIÉDOL LACTOGEL
Ζητήσατέ την από τον Κομμωτήν σας

Η ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΑΝΘΙΣΜΕΝΗ ΛΜΥΓΔΑΛΙΑ ΔΥΟ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΕΣ. ΣΚΑΡΛΕΤ-ΡΑΧΗΛ. — Νά μου στείλετε άκριβείς διευθύνσεις κατοικίας, ύπευθύνοντας και τό ψευδώνυμά σας για να σας άντησω ίδια τέρας.

ΤΟΝΥΑ. — Λυπούμαι που δεν είμαι έγώ ή άρμόδια ούτε μπορώ να σας γράφω στη στήλη αυτή της συνταγή και οδηγία χρήσεως της άλοιφής για τή θεραπεία του άτροφικού στήθους. Πρέπει σ' έ να ταξίδι σας στην Αθήνα να βρείτε να εξετασθήτε για να σας δοθή ύπεύθυνη συμβουλή.

Α. Μ. 1957. — Ζητήστε από τὰ καλά μωρπωλεία ή μεγάλα φαρμακεία των Αθηνών την είδική λιστίον έναντίον του Ιδρώτος: Ο-ΝΤΟ-ΡΟ-ΝΟ.

ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΕΣ από την Αεμεσό — Για την καταπολέμησι του Ιδρώτος βλέπετε άμέσως άνωτέρω άπάντησι μου. Πληροφορώ την «Χωριατοπούλα» ότι άν ένοιη ότι στο πρόσωπό της έχει χνούδι, να μην τό περάξη γιατί ό προσωρινός άποτριχώσις τό τονώνουν. Όταν πρόκειται για μαύρες άντιαισθητικές τριχες πρέπει να γίνη ριζική άποτριχώσις με διαθερμοπηξία. Για κρέμες τό δέρματος του προσώπου βλέπετε άνωτέρω. — Τόν «Κρίνον του βουνού» συμβουλεύω να μεταχειρίζεται για τὰ σπειράκια την είδική λιστίον του Θεραπευτηρίου «Σουλφίν». Υπάρχει έσώκλησις τήληξη οδηγία σχετική με τή θεραπεία σπειράκια και μιμητικίων.

ΝΙΟΒΗ Π. Μ. — Για την τόνοσι και προστασία του δέρματος του προσώπου σας βλέπετε άνωτέρω τίς κρέμες που πρέπει να μεταχειρισθήτε. Για τό ύψος σας 1.64 οι κυριώτερες Ιδανικές άνάλογιες είναι: Περιφέρεια στήθους 92. Μέσος 60. Λεκάκης, στό πιο πρόχον μέρος των γλουτών 94. Για περισσότερα σχετικά με τίς άναλογίες σας, και για ό,τι άλλο μου ζητάτε, να περάσετε 7-8 μ.μ. Έάν είσθε άπορη φιλάς δεχθή εύχαρίστως τελείως φιλικά. Νά έπιδείξετε την παρούσα άπάντησι στη Κραμματιά.

ΔΥΣΤΥΧΙΑ. — Για την καταπολέμησι της άκμής σας συνιστώ τή λιστίον του Θεραπευτηρίου «Σουλφίν». Για τό Πύλον, πρέπει να γίνη υπό έπίβλεψι μιας στο Θεραπευτήριον.

ΣΙΟΥ, ΜΑΡΑ. — Για τεις περιπτώσεις σας πρέπει να εξετασθήτε.

ΛΟΛΑ ΜΟΝΤΕΖ. — Βέβαια να λάβετε μέρος στό διαγωνισμό της «Υναίκα». Η φωτογραφία του προσώπου σας είναι πολύ έντυπωσιακή. Τό ύψος σας 1.66 είναι τό ύψος της Μπριτζιζίντ Μπαρντό. Οι δε άναλογίες που μου γράφετε πλησιάζουν τεις Ιδανικές.

ΜΙΡΑΝΤΑ. — Η αισθητική άνομορφώσις του στήθους σύμφωνα με την προσωπική μέθοδο του χειρουργού του Θεραπευτηρίου ή όποια, τελικά άποδίδει την πλαστική του άγάλματος, είναι ένδεχόμενον άνάλογα με την έκάστη περιπτώσι για να όλοκληρωθή, να άταυτηση δύο έως τέσσερες έπεμβάσεις. Μόνο άμα

Ο χειρουργός
ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Β. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ
δέχεται καθ' έκαστην εις τό Ιατρείον του 11-1 (Διδότου 44, τηλ. 615-305) και χειρουργεί εις την κλινικήν «ΑΣ ΚΑΝΗΠΙΟ Σ.» θήρας 16 (πλατεία Αμερικής, τηλ. 870.923).

εξετασθήτε θά μπορέσετε να έχετε όλες τεις πληροφορίες που ζητάτε.

ΔΗΜΗΤΡΑ. — Για την καταπολέμησι της σμηγματορροίας και τής πτώσεως των μαλλιών σας, να μου στείλετε άκριβή διεύθυνσιν σας, υπευθύνοντας και τό ψευδώνυμά σας, για να σας στείλω έντελώς τελικά πλήρη οδηγίες και σχετικές συνταγές του Ιατρού του Θεραπευτηρίου.

ΜΑΡΤΥΖ. — Για τούς λεκέδες του προσώπου σας σας συνιστώ κατ' άρχην τή χρήση της κοιμάδας «Λευκοντίν» του όικου Χιφάρ, σύμφωνα με την έσώκλησιμένη οδηγία. Μετά την πάροδο τής κανονικής θεραπείας να μου ξαναγράψετε.

ΜΑΝΤΑΛΕΝΑ. — Για τή θεραπεία του άτροφικού στήθους βλέπετε κατωτέρω άπάντησι.

ΑΝΕΜΩΝΑ ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΕΙ. — Η ανάπτυξις του άτροφικού στήθους είναι δυνατόν να έπιτευχθή με τοπική όρμονοθεραπεία. Πρέπει πρώτο γινώσκω σας να περάση από τό Θεραπευτήριον, 7-8 μ.μ. για να τό δοθούν ή σχετική συνταγή και οδηγίες.

ΦΑΝΗ Ι. — Έφ' όσον μου γράφετε ότι είσαστε άπορη, θά περάσετε 7-8 μ.μ. έπιδεικνύουσα την παρούσα άπάντησι μου για να εξετασθήτε και συμβουλευθήτε για την περιπτώσι του άτροφικού στήθους σας, τελείως φιλικά.

ΜΙΜΟΖΑ Β. — Μπορείτε να περάσετε να σας δεχθή όπως μου ζητάτε, 7-8 μ.μ.

ΓΑΛΑΤΕΙΑ. — Πρέπει και σεις άναπητή μου, για την περιπτώσι του άτροφικού στήθους σας για να έχετε μία ύπεύθυνη συμβουλή μου και καθοδηγησι για τήν θεραπεία, να περάσετε να εξετασθήτε, 7-8 μ.μ.

Β. Π. ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣ ΣΣΑ. — Για την καταπολέμησι των λεκέδων θά μεταχειρισθήτε την άλοιφή που άναφέρω άνωτέρω. Είναι πθάνον να βρήτε τό εν λόγω φάρμακο μόνο στα φαρμακεία των Αθηνών.

ΚΑΤΙΑ. — Η διά διαθερμοπηξίας καταστροφή του κάλου του μικρού δακτύλου θά γίνη άκινδύνως κατόπιν τοπικής άναίσθησις, φυσικά για λίγες μέρες θά χρειαστή να άναπαύσετε τό πόδι ή να φορέσετε παντόφλα κ.τ.λ.

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΣ ΣΣΑ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΑΦΡΙΚΗΣ. — Προφανώς πρόκειται περί κνημού του δέρματος του προσώπου όρειλούμενον είτε εις τοπική αίτια όπως οι κρέμες που βάξετε, είτε σε εσωτερική (εύπαθεια στομαχοεντερική, ήπατική, νευροψυχιατική), είτε και σε άμφότερες τοπική και εσωτερική αίτια. Κατ' άρχην πάρετε ένα ελαφρό καθαρικό άποφύγετε δε επί έβδομιάδα τὰ λευκώματα (κρέατα, αυγά, ψάρια). Τρώγετε χορτόσποτες, πουρέ πατάτα, μακαρόνια ρυζι με φρέσκο βούτυρο, χόρτα, πίνετε λεμονάδες και πορτοκαλάδες. Ακόλουθα συνεχίσετε με εύπειτα φαγητά ψητά και βραστά, φροντίστε να είσθε εύκόλια. Έν άνάγκη λάβετε παραφινέλασο (μετά κουταλιά γλυκού ή σούπας μετά από κάθε κύριο γεύμα). Τοπικά στό πρόσωπο μεταχειρισθήτε μόνο πομάδα καθαρής λαυολιγής. Έάν με τὰ ως άνω δε βρήτε άποτελέσματα τότε να άποταθήτε σε Ιατρό για τὰ περαιτέρω (Πιθανώς να υπάρχουν έντερικά παράσιτα).

ΤΟΝΥ ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ
Αισθητικόν και Χειρουργικόν Θεραπευτήριον Αθηνών: Γεώργ. Σμάτς 38, Τηλ. 611009.

ΠΑΝΑΔΕΣ
ΛΕΚΕΔΕΣ
ΦΑΚΙΔΕΣ
...που άσχημίζουν και τό πιο όμορφο πρόσωπο προλαμβάνονται και καταργούνται όριστικά με την **ΕΙΔΙΚΗ ΚΡΕΜΑ D' N. AVALLE** Καταπληκτικά άποτελέσματα από την πρώτη χρήσιν. Ρωτήστε όσες έδοκίμασαν
LABORATOIRES BIOLOGIQUES 'ARVAL, S.A. GION SUISSE

Κάθε είδος μαλλιών θέλει τό Σαμπουάν του **GLEMO**

... αλλά τό **GLEMO**...
... τρέφει τό ξηρό μαλλιά
... δυναμώνει τό λεπτό
... θεραπεύει τό λιπαρό
... και μαλακώνει τό σκληρό

Μήπως έχετε και σεις "είδικά", όάν τό άνωτέρω μαλλιά; Τότε ή καλύτερη περιποίησι είναι να τό λούξετε τακτικά με τό Σαμπουάν **GLEMO**. Ο άφρός **GLEMO** είναι πραγματική "Σαμποθεραπεία", Καθαρίζει τελεία τό μαλλιά, χωρίς δε στίς φυσικές θαυματουργές ιδιότητες του κρόκου του αυγού που περιέχει (Λεκιθίνη και χοληστερίνη) τό **GLEMO** ξαναευνώνει τό μαλλιά, δίδοντας ύγεια, όμορφιά και λάμψιν.

GLEMO
Σε ύψρό (φιάλη) Δρ. 20.-
Κρέμα (σωληνάριο) 4.50
Ασκιμάστε μία φορά για να πεισθήτε πόσο ύπερτερει από όλο τα άλλα Σαμπουάν.

GLEMO Σαμπουάν με αυγό
Προϊόν TETE - NOIRE
*Ανακ. Άντ/ποι Έλλάδος: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, Νίκης 9, Αθήνα.

Κάθριν δεν το είχε ως τώρα παρατηρήσει. Ήταν άραγε απόδειξη μιας μυστικής στενοχωρίας που τον είχε πιάσει απότομα; Έξακολουθούσε ν' αποφεύγει να την κυττάει. Τά χείλη του ήταν σφιγμένα, και το στόμα του ακινητοποιημένο σε μια έκφραση κατάθλιψης.

Το νούμερο κόντευε να τελειώσει, κι' η Νάνσυ, που δεν πρόσεχε τίποτα, έπινε τη σαμπάνια της κόμπως σκέμεις για ταυς ανθρώπους που κόντευαν στα χειρότερα της τραπέζια. Αναγνώριζε κιόλας τα περισσότερα μέλη της Νεοϋρκέζικης αριστοκρατίας, και σε κάθε άλλη περίπτωση, θα διασέβαζε πολύ με το ύφος της ασυμπρόσθητος που ήταν αποτυπωμένο στα χαρακτηριστικά

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΡΚΟ

Παρασκευασμένα επί τη βάσει των τελευταίων επιτεύξεων της Βιοχημείας. Έφάμιλλα των καλύτερων ευρωπαϊκών. Όδος Έρμου άριθ. 21 Τηλέφωνον 20.887

Ν. Α. ΛΑΓΓΟΥΣΗΣ
ΕΤΟΣ ΝΙΚΟΛΟΥΑΝ ΑΡ. 27

τους. Ξαφνικά, έκανε νόημα με το χέρι προς μια άκρη της αίθουσας, όπου είχε ανακαλύψει μερικούς φίλους της του θιάσου.

—'Ο Μπέρτραμ μιν' εδών, Κάθριν! είπε. Με την Μπέρτραμ και τον Τζώνη Σίντνεϋ. Δεν έχουν τόσο καλή θέσι όσο εμείς! Στην ύγεια σου, Κρίς!

Η Νταϊζή Τζέρεβις άρχισε ένα άλλο τραγουδι, μια βροχινή μελωδία του Μπράντγουαϊν, γεμάτη άγριες κακοφωνίες και άπώτομα σταματήματα. Ήταν το «κλου» της έμφανισώς της, κι' όλοι την άκουγαν με βαθειά σιωπή. Η σκληρή φωνή της τραγουδίστριας απέδιξε θαυμασία τον όδο και σωτό ρυθμό της ζωής των δρόμων, κι' άντακλούσε όλη την φύοτητα και τη λάμψη της σύγχρονης ζωής.

Η Κάθριν είχε τώρα κατακτηθή. Δεν μπορούσε να ξεφύγει απ' τη γοητεία αυτού του έπόμενου τραγουδιού, αλλά συγχρόνως την πείραζε, κι' αίσθανόταν την καρδιά της να σφιγεται. Έρριξε μια ματιά στην υπερθερμασμένη αίθουσα, που ήταν γεμάτη λουλούδια και κοσμήματα. Μέσα σ' αυτή την προκλητική πολυτέλεια, άνάμεσα στην έξωτική διακόσμηση και στις άκριδες μπουκάλες, βρισκόταν μια άνθρωπότης άρωματισμένη και περιποιημένη, σφιγμένη σε μεταξωτά φορέματα και κορσέδες, κεφάλια γυναικών μακιγιαρισμένα σε μασκες, και με μια μεταλλική σχεδόν όμορφη.

Μια μεγάλη αποθάρρυνση την έπιασε, και συγχρόνως μια έντονη άνάγκη φυγής. Χαρίς να το θέλη, ξαναείδε μπροστά της το Γκραϊνσβιλ, και το ώραίο τοπίο του Βέρμοντ, σολογιστική όλα τα άπλά και ώραία πράγματα που μπορεί να δώσει η ζωή, τον καθαρό άέρα, την ύγιεινή τροφή, τους καθαρούς όρίζοντες της ύπαιθρου. Μια όδυνηρή νοσταλγία, που όμοιά της δεν είχε ξαναοιώσει στη ζωή της, την έπιασε ξαφνικά. Θάθελε να ξεφύγει απ' αυτό τον τεχνητό διάκοσμο, και να τελειώσει την ύπαρξή της σε μια ήσυχη μεριά. Σολογιστική πώς αυτή την ίδια νοσταλγία θάνοιωσε η Λουκία ντε Κερσού όταν, άφού παρευρέθηκε στις γιορτές της Αλβής, έμαθε το θάνατο του πελαγαπημένου της κι' είδε πώς η ευτυχία της είχε καταστραφή...

Τά φάτα ξανάναψαν. Η Κάθριν δεν μπόρεσε να δη τον Μάντεν, γιατί είχε κρύψει το πρόσωπό του στα χέρια του. Μά η Νάνσυ φώναζε, ένθουσιασμένη:

—Αυτή η γυναίκα είναι καταπληκτική! Είναι πραγματικά ένα έντυπωσιακό νούμερο! Η Κάθριν κατάπιε μια γουλιά παγωμένο νερό. Ο ένθουσιασμός της Νάνσυ την πείραζε. Όλα όσα βρισκόταν γύρω της της φαίνονταν όλο και πιο κούφια, πιο μάταια. Προς μεγάλη της άνακούφισι, ένα γκασόνι πλησίασε την ίδια στιγμή στο τραπέζι για ν' άναγγείλη πώς ζητούσαν την μίς Λόρμερ στο τηλέφωνο. Η Κάθριν ζήτησε συγγνώμη, σηκώθηκε και το άκαλούθησε.

—Η Κάθριν δεν είναι στα κέφια της, παρατήρησε τέλος η Νάνσυ. Όλα αυτά δεν της λένε πολλά πράγματα...

—Ναί, είπε κι' ο Μάντεν, παίζοντας με το πηρούνι του.

Δεν της λένε πολλά πράγματα...

—'Η καμένη! έκανε η Νάνσυ. Και βάθει τόση προσάθεια!

—'Ο Μάντεν της έρριξε ένα γρήγορο βλέμμα.

—Έχει κάνει κιόλας πολλά για σένα, δεν είν' έτσι;

—'Ω, ναί, βέβαια, άπάντησε η Νάνσυ, και μάλιστα μ' όλη της την καρδιά.

—'Ο Μάντεν άνασηκώθηκε. Ύψώνοντας το κεφάλι, γέμισε ένα καινούργιο ποτήρι σαμπάνια και το ήπιε μονορούφι. —'Επειτα άκούμησε τους άγκώνες του στο τραπέζι.

—'Ακουσε, Νάνσυ, δήλωσε με σοβαρό ύφος. Έχω κάτι σοβαρό να σου πω. Το σκέπτομαι άπ' τον καιρό που γυρίσαμε άπ' το Γκραϊνσβιλ: Νομίζω πώς θάπρεπε να παντρευτούμε άμέσως!

—'Αν το θέλεις!, άπάντησε η Νάνσυ μ' ένα έλαφρό χαμόγελο.

Τά σκοτεινά μάτια του Μάντεν δεν εξακούσαν από πάνω της.

—Θέλω να πω ά μέσως. Πρέπει να τελειώνωμε. Θα παντρευτούμε τις τελευταίες μέρες της άλλης έβδομάδος.

—Και γιατί, Κρίς;

—Γιατί όχι; Μ' αγαπάς, δεν είν' έτσι;

—Τό ζέρεις πολύ καλά!

—Τότε λοιπόν, είμαστε σύμφωνοι. Τό Σάββατο στις όχτώ, μόλις γυρίσω άπ' το Κλήβελαντ, και θάχης πιά δώσει την πρώτη παραστάσι.

—'Η έπιμονή που ύπήρχε στη φωνή του τη συγκίνησε. Χαμήλωσε τά μάτια.

—Καλά, χρυσό μου, ψιθύρισε. Σύμφωνοι. Είμαι πραγματικά πολύ ευτυχισμένη... Σκέψου ότι στο Γκραϊνσβιλ, με βασάνιζε η ιδέα πώς θά μου ζητούσες ν' άφήσω το θέατρο πριν παντρευτούμε.

—Θά τόκανες;

—'Η Νάνσυ έκανε νόημα πώς ναί.

—'Ισως να μ' έπηρεάζε κι' η έντύπωσις ότι δεν μ' έβλεπαν με καλό μάτι εκεί. Είχα την ιδέα πώς τους δυσαρεστούσε το γεγονός ότι ήμουν ήθοποιός. Κι' όμως, άγάπη μου, το θέατρο για μένα άντιπροσπεύει τόσα πράγματα!

Τά μάτια της, που τον κυτούσαν τρυφερά, έδειξαν εκείνη τη στιγμή μια πραγματική συγκίνησι.

—Μόλις γεμπουτάρησα, άλλα θά δης ότι θ' άποδείξω τις ικανότητές μου! Κι' όχι με άνόητους ρόλους σε ήλιθιες φάρσες, αλλά με πραγματικές δημιουργίες: Ίψεν, Σώ, Σαίξπηρ! Μία μέρα, Κρίς, θά παίξω την Όφελία, και θά τά χάσης που θά με δης! Ξέρω πώς μπορώ να τό κάνω, και πρέπει να τό καταφέρω! Θέλω να είσαι περήφανος για μένα! Άχ, άγάπη μου, είναι φοβερό να έχη κανείς μια τέτοια κλισι στο αίμα του! Είναι τό ίδιο δυνατή όπως κι' η άγάπη μου για σένα. Δεν μπορώ να της άντισταθώ... Δεν θά μπορέσω ποτέ να την άγνοήσω! Και γιατί άλλωστε να τό κάνω; Γιατί άλλωστε σε στηρίζεται στην κατανόησι. Και ζούμε στον εικόστο αιώνα, δεν είν' έτσι; Δεν ύπάρχει κανένας λόγος που να μ' έμποδίξη να σ' έχω δικό μου συνεχίζοντας την καριέρα μου. Δεν συμβαίνει, άγάπη μου;

Αυτή η έξομολόγησις, που

είχε γίνει μ' άπροσδόκητο πάθος, τον συγκίνησε βαθειά. Με χαμηλωμένα πάντα μάτια, της πήρε το χέρι της και της τό σφίξε.

—Στην άρχή δεν μπορούσα να σε καταλάβω, Νάνσυ, αλλά τώρα σε νοιώθω. Νομίζω πως η άγάπη σου για τό θέατρο δεν ήταν παρά κάτι έπιφανειακό. Άλλά πιστέψε με, αν εσένα σ' άρέσει να συνδυάσης τό γάμο και την καριέρα σου, θά βρω τρόπο κι' εγώ να προσαρμωθώ.

—'Εγινε σιωπή.

—'Οι άνθρωποι, πάντα τσακώνονται γι' αυτό τό ζήτημα του γάμου και της καριέρας. Μά εμεις θά μπορέσουμε να τό λύσουμε, δεν είν' έτσι, Κρίς;

—Ναί, θά μπορέσουμε.

—Σ' ευχαριστώ, Κρίς, ψιθύρισε η Νάνσυ. Η άγάπη μου για σένα θά είναι τώρα άκόμη πιο μεγάλη.

Ξανασάπασαν πάλι, κι' έπειτα η Νάνσυ ρώτησε:

—Κι' εσύ, άγάπη μου, μ' αγαπάς πάντα τό ίδιο;

—'Ο Μάντεν την κύτταξε με τό ήρεμο και καθαρό βλέμμα του.

—Ναί άπάντησε σ' αγαπώ, Νάνσυ. Δεν στο έχω πη έκατό φορές;

—'Όταν γύρισε η Κάθριν, μιλούσαν για διάφορα πράγματα. Ήταν κιόλας άργα. Η όρχήστρα έπαιξε ένα από κείνα τα ζωηρά κομμάτια που προαναγγέλλουν συνήθως τό τέλος του προγράμματος. Για πρώτη φορά εκείνο τό βράδυ, ο Μάντεν κύτταξε την Κάθριν στα μάτια. Φαινόταν ναχη ξαναβρή την ίσορροπία του, και ρώτησε μ' έγκάρδιο τρόπο:

—Καλές ειδήσεις, ελπίζω; Η Κάθριν χαμογέλασε.

—'Ήταν ο Μπρεζέ. 'Ο Μπράντ του τηλεφώνησε άπ' το Σικάγο για να όρίση ραντεβού. Πήρε τις φωτογραφίες που του έστειλα, και φαίνεται πως ένθουσιασθήκε. Φτάνει αύριο άεροπορικώς στη Νέα Ύορκη, και θά συναντηθούμε στις τρεις. Δεν θάχω παρά να του παραδώσω τη μινιατούρα, κι' η ύπόθεσις θάχη λήξει.

—Περίσημα!

—'Η Νάνσυ είχε έκδηλώσει την ικανοποίησή της άπ' την άκρη του τραπέζιου. Τό πρόσωπο της άκτινοδούλουσε, σε να έπρόκειτο για τη δική της ευτυχία.

—Σε συχαίρω, άγάπη μου!

—'Α, τί ευχαριστημένη που είμαι!

—Ναί, είναι σαν ένα βάρος που μου φεύγει άπ' την καρδιά, πρόσθεσε ο Μάντεν.

—Κι' έμένα επίσης, έκανε η Κάθριν.

—'Η μουσική είχε σωπάσει. Ήταν δύο τό πρωί, κι' οι άνθρωποι σηκωνόνταν για να φύγουν.

—'Υποθέτω, δήλωσε ο Μάντεν, πώς θά πάμε όλοι να κοιμηθούμε.

—'Η Νάνσυ έβαλε τά γέλια. —Μά τί λές, άγάπη μου! Είναι ακόμα πολύ - πολύ νωρίς! Πρέπει να γιορτάσουμε τό γεγονός.

Τυλίχτηκε καλά στη γούνα της. —Πάμε λοιπόν, στού Λόρμερ, να φάμε κανένα σάντουιτς με τον Μπέρτραμ και την παρέα σου.

Μια σκιά πέρασε άπ' το κουρασμένο πρόσωπο του Μάντεν, αλλά κυριαρχήθηκε άμέσως. 'Η Κάθριν δεν είχε κι' αυτή καμιά διάθεσι να παραταθή ή βραδυά. Θέλησε να πή κατί, αλλά μετανόησε. Πήγαν και βρήκαν τον Μπέρτραμ και την παρέα του. 'Η Νάνσυ αίσθανόταν κολακευμένη που ήταν μαζί με ήθοποιους κι' άλλες διασημότητες. Η Κάθριν δεν ήταν παρά κάτι έπιφανειακό. Άλλά πιστέψε με, αν εσένα σ' άρέσει να συνδυάσης τό γάμο και την καριέρα σου, θά βρω τρόπο κι' εγώ να προσαρμωθώ.

Την άλλη μέρα, έκείνος έφυγε για τό Κλήβελαντ.

Κατά τις τρεις τ' άπόγευμα, η Κάθριν πήγε στο γραφείο της, όπου θάρχόταν ο Μπράντ να τη συναντήσει. Μία λεπτή βροχή έπεσε έξω. Άντίθετα προς τις συνήθειές της, πήρε ένα ταξί. Καθώς κυλούσε άργα άνάμεσα στους δρόμους, οι σκέψεις της της φάνηκαν τό ίδιο βαρειές και γκριζές όπως τά χοντρά σύννεφα που σέρνονταν στον ούρανο. Ξαναβλέπε τις σκηνές της περασμένης νύχτας, την Νταϊζή Τζέρεβις, την παρέα στού Λόρμερ, τό κέφι της Νάνσυ και τό πέτρινο πρόσωπο του Μάντεν...

—'Επειτα, με άπόλυτη διαύγεια, της ήρθε στο νού ή εικόνα του Κρίς που, έπειτα από πολλές έβδομάδες άσυνήθιστης άνάπαυσις, έφτανε στο Κλήβελαντ για να ξαναρχίση την καθημερινή δουλειά του. Τόν έβλεπε να κατεβαίνει άπ' το τραίνο, με τό χαροφύλακα στο χέρι, με τό γιακό άνασηκωμένο και με κατεβασμένο τό καπέλο. Σταματούσε έπειτα για να κυττάξη, με τό σκοτεινό και σοβαρό του πρόσωπο, τό μικρό εργοστάσιου που στάθηκε η άρχή της περιουσίας του, κι' όπου όλοι, υπάλληλοι, εργάτες και κλητήρες, έτοιμάζονταν να τον ύποδεχτούν και να τον καλωσορίσουν.

Σε τί στηριζόταν άραγε για να φανταστή αυτή τη σκηνή; Δεν τόζερε ούτε η ίδια, μά ήταν σίγουρη πώς δεν έκανε λάθος, και πώς έτσι θά ήταν άκόμα κι' αν την έβλεπε με τά μάτια της.

—'Αναστάνε και προσάθησε να βγη άπ' τις όνειροπολήσεις της και να συγκεντρώση όλες τις δυνάμεις που της έμεναν για τη συνάντησι με τον Μπράντ. Μόλις θά πουλούσε τη μινιατούρα, θά μπορούσε να ταχτοποιήση τις ύποθέσεις της και να γυρίση άμέσως στην Άγγλία. Την έπομένη της πρώτης παραστάσεως της Νάνσυ, τίποτα δεν θά την κρατούσε πιά. 'Ο Μάντεν κι' η Νάνσυ δεν θά την χρειάζονταν καθόλου. Θά ήταν ένοχλητικό γι' αυτούς αν βρισκόταν μαζί τους στη σελήνη του μέλιτος.

Μια έλαφριά άνατριχίλα της διαπέρασε όταν κατέβηκε άπ' τ' αυτοκίνητο και διέσχισε τό δρόμο μες στη βροχή. 'Ο Μπρεζέ την περίμενε στο γραφείο του, ένα μικρό δωμάτιο που χωρούσε ίσα - ίσα ένα γραφείο, μία ηλεκτρική σόμπα και δύο καρέκλες. Ήταν νευρικός, κι' η Κάθριν τό κατώλαβε όμέσως, αν και τό λεπτό του πρόσωπο, με την άεπιασις μύτη, είχε έξωτερικά ευγενικό κι' άμέριμνο ύφος. Της είχε έτοιμάσει καφέ στο μικρό καμινέτο, και της τον σερβίρισε με πολύ περιποιητικό κι' έπίσημο τρόπο, συνοδευτόνάς τον και με μερικά μπισκότα. 'Η Κάθριν τον δέχτηκε μ' εύγνωμοσύνη. Ήταν ένας

καλός γαλλικός καφές, ζεστός και δυνατός. Καθώς έπινε, κυττούσε τον ήλικιωμένο Μπρεζέ, με τη χαρακτηριστική του μορφή, τό πολυσιδερμένο του κοστούμι με τά τριμμένα μανίκια, τό πεντακάθαρο αλλά μανταρισμένο ποικάμισο, τά καλογυλισμένα, αλλά φθαρμένα του παπούσια. Και ξαφνικά ένιωσε έναν άπέραντο όικτο γι' αυτόν. Δεν είχε ποτέ προσέξει πολύ τον Μπρεζέ, εκτός όταν έπρόκειτο για τις δουλειές της. Ξαφνικά όμως αίσθανόταν άπέναντί του κάτι τελείως διαφορετικό, μία έντονη συμπόνοια, και διάβαζε καθαρά άπάνω του την ιστορία του μακροχρόνιου άγώνα του εναντίον της φτώχειας, της άπεγνωσμένης του προσά-

θειας να ύπερασιπστή την άείσοπρέπεια της μέτριας ζωής του. —'Αν πετύχωμε, είπε άπότομα η Κάθριν, θά προσπαθήσωμε να βελτιώσωμε κάπως την κατάστασι σας.

—'Ο Μπρεζέ κοκκίνισε ως τις ρίζες των άραιότατων γκριζών μαλλιών του:

—'Ω, όχι, μίς Λόρμερ.

—Ναί, ναί, Μπρεζέ, άπάντησε εκείνη με άποφασιστικό ύφος.

—'Εγχαριστώ, μίς Λόρμερ, ψέλλισε. Ευχαριστώ πολύ...

—'Σώπασαν. 'Ο Μπρεζέ έβγαλε τό ρολόι του, ένα παλιό σκαλιστό ρολόι στού Λουδοβίκου -

Φιλίππου, από χρυσάφι και σμάλτο, άνάμνησι του παλιού καλού καιρού. —'Είχε την έλπίδα πώς ο Κ Μπράντ θάρχόταν... —'Είναι τρεις; —'Ακριδώς, μίς Λόρμερ. —'Λοιπόν, μην άνησυχήτε, Μπρεζέ.

Τού χαμογέλασε φιλικώς κι' ένθαρρυντικά.

—'Ω, δεν είναι γι' αυτό, διά σπικε έκείνος να έξηγηθή. Άνησυχώ για σας. Είναι τόσο σημαντική αυτή η ύπόθεσις...

—'Είμαι τόσο σπουδαία αυτή η ύπόθεσις...

Είδη άρουσιός

- Σινδόνια
- Μαζιλάρια
- Σερβίς
- Προσόψια
- Κουβέρτες

ΆΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΕΙΝΑΙ μιὰ θλιβερή διαπίστωσι: δὲν ὑπάρχει γυναικεῖος ἀθλητισμὸς στὴ χώρα μας. Οἱ κοπέλλες ποὺ ἀγωνίζονται στὸ στίβο ἀνέρχονται ὅλες-ὅλες σὲ μερικές δεκάδες. Κι' ὅταν γίνονται ἀγῶνες δὲν καλύπτουν οὔτε τὸ κατώτατο ὄριο συμμετοχῆς στὰ περισσότερα ἀγωνίσματα. Κι' ὅμως ὁ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς εἶχε ξεκινήσει μὲ τὶς καλύτερες προοπτικὲς καὶ τὶς πιὸ αἰσιόδοξες προβλέψεις πρὶν ἀπὸ 28 χρόνια. Καί, ἀφοῦ ἐσημείωσε γιὰ ἓνα διάστημα σημαντικὴ ἀνοδο καὶ ἀνάπτυξι, ἔφτασε στὸ σημεῖο σήμερα νὰ εἶναι σχεδὸν ἀνύπαρκτος. Γιατί; Ποιοὶ εἶναι οἱ λόγοι τῆς καταπτώσεως; Αὐτοῦ θὰ ἐξετάσουμε στὴν ἔρευνά μας ποὺ ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ σημερινὸ τεύχος. Εἶναι λυπηρὸ νὰ μὴ βλέπῃ κανεὶς νέες στὰ γυμναστήρια. Ὁ ἀθλητισμὸς κάνει γερὰ κορμιὰ, δυνατὲς ψυχὲς καὶ καλοῦς χαρακτήρες. Μὲ τὸν ἀθλητισμὸ, τὰ σπῆρα, τὴ γυμναστικὴ θὰ πλαστῆ μιὰ μάτῃ ὑγεία καὶ σφρόγος. Τὰ καινούργια γερὰ γενιὰ, γυμναστήρια πρέπει νὰ γερῶν οὐ μὴν ἀπὸ νέες κοπέλλες.

■ ΥΓΕΙΑ ΚΙ' ΟΜΟΡΦΙΑ, ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΣΤΑ ΧΕΙΛΙΑ ΚΙ' ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΣΤΗΝ ΨΥΧΗ: ΟΙ ΝΕΑΡΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΑΘΛΗΤΡΙΕΣ ΕΞΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΧΑΡΑ ΚΙ' ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ

Η ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΣΤΟ ΣΤΙΒΟ

Ἡ γυναικεῖος ἀθλητισμὸς στὴ χώρα μας ἐνεφανίσθη γιὰ πρώτη φορὰ ὀργανωμένα τὸ 1929 μὲ τὴ μορφή τοῦ κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐμπνευστὴς καὶ θεμελιωτὴς του, ὁ ἀείμνηστος πρόεδρος τοῦ Πανωνίου Διάλλας. Παρὰ τὶς κοινωνικὲς προσλήψεις, ἡ πρώτη ἐξόμηση τῶν νεανίδων μας στοὺς στίβους τῆς ἀλκῆς ὑπῆρξε ἐθνικοσυναισθησιακὴ καὶ πανηγυρικὴ. Ὁκτὼ σωματεία ἔδωσαν τὸ παρὸν στοὺς πρώτους ἀγῶνες τῆς χρονίας ἐκείνης. Ἦταν ὁ Πανιώνιος, ὁ Πανελλήνιος, ὁ Ὀλυμπιακὸς, ὁ Πειραικὸς, ὁ Παναθηναϊκὸς, τὸ Παλαιὸ Φάληρο καὶ οἱ Νέοι Βύρωνος. Ἡ νέα προσπάθεια μὲ τὴ φλόγα τῆς καινοτομίας ἀρχισε σιγά-σιγά νὰ παίρνῃ ἐνθαρρυντικὲς γιὰ τὸ μέλλον διαστάσεις.

ΗΜΕΡΕΣ ΠΡΟΟΔΟΥ

Στὸ μεταξύ, κατὰ τοὺς διεθνεῖς ἀγῶνες ποὺ ὀργανώνονται στὸ στάδιο ἀρχίζει νὰ ἐμφανίζεται καὶ περαιορισμένος ἀριθμὸς ξένων ἀθλητριῶν. Οἱ διτικές μας εἶχαν ἔτσι τὴν εὐκαι-

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ Ο ΜΑΡΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΜΑΣ;

Μιὰ σταυροφορία τῆς «γυναίκας» γιὰ τὴν ἐπάνοδο τῶν Ἑλληνίδων στοὺς στίβους μας

ρία νὰ συναγωνισθοῦν μὲ τὶς καλύτερες Εὐρωπαϊκὲς ἀθλήτριες ἀποκομιζόντας πολὺτιμα θετικά καὶ βαθίζοντες οὐκ ἀπολύτως τὸ δρόμο τῆς πρόοδου καὶ τῆς ἐξελίξεως.

Σὲ λίγο ἡ γυναικεῖα ἀθλητικὴ στὸ στίβο ἔπαψε νὰ εἶναι προνόμιο τοῦ κέντρου. Τὰ ἐπιφανειακά σωματεία ἀρχισαν μὲ ἐνθουσιασμὸ νὰ δημιουργοῦν τμήματα ἀθλητριῶν νεανίδων, ποὺ πύκνωναν σιγά-σιγά τὶς τάξεις τοῦ γυναικεῖου μας ἀθλητισμοῦ.

Ἡ περίοδος αὐτὴ ἀνέδειξε καὶ τὶς πρώτες ἀξιόλογες ἀθλήτριές μας, μέσα στὶς ὁποῖες συγκαταλέγεται καὶ ἡ μεγαλύτερη μορφή τοῦ γυναικεῖου μας ἀθλητισμοῦ, ἡ Κυπριώτοπούλα Δομνίτσα Λανίτου,

ποὺ εἶχε ξεσηκώσει τότε κύμα ἐνθουσιασμοῦ ἀνάμεσα στὸν κοριτοσκόπομο τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου καὶ πάμπολλες νέες τὴν μιμήθηκαν.

Ἀπὸ τὰ ρεκόρ τῆς Λανίτου φιγουράρουν ἀκόμη στὸν πίνακα τῶν ἐθνικῶν γυναικεῖων μας ἐπιδόσεων τέσσερες ἐπιδόσεις: Δρόμος, 60 μ. 7' 7" 10, 100 μ. 12' 4" 10, 80 μ. μετ' ἐμποδίων 12' 2" 10, ἄλλα εἰς ὕψος 1 μ. 50.

Ἀπὸ τὶς ἄλλες ἀξιόλογες ἀθλήτριες τῆς περιόδου ἐκείνης ἀναφέρουμε τὴν πολυσύνθετη Μπεναραδῆ, τὴν Ἀρμάου καὶ τὴν Στεργίου, τὴν Ρίφωαν. Ὅμως, ἐνῶ ὅλα ἐδειχναν, ὅτι ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν προσέλευσιν τῆς Ἑλληνίδας στὸ στίβο εἶχε ἀρχίσει νὰ στέφεται μὲ ἐπιτυχία καὶ ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ κατορθώναμε νὰ ἐμφανίσουμε ἀθλήτριες διεθνούς ἐπιπέδου καὶ ἄλλες μὲ ἱκανοποιητικὲς ἐπιδόσεις, ἦρθε ὁ πόλεμος γιὰ νὰ διακόψῃ ἄδοξα τὴν ἐπίδοσιν τῶν νεανίδων μας ὅχι μόνον στὸ στίβο ἀλλὰ καὶ σὲ ἄλλα σπῆρα, γιὰ τὸ μεταξύ, καὶ τὸ μπάσκετ, τὸ βόλλευ, τὸ κολύμπι εἶχαν ἀρχίσει νὰ συγκεντρώνουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνίδας.

Η ΝΕΑ ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

Ὅταν στὰ καπνισμένα γυμναστήρια, μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ πολέμου, ἔγινε τὸ προσκλητήριον γιὰ τὴν νέα ἐξόμηση, στὸν ἀνδρικό τομέα τοῦ ἀθλητισμοῦ μας ἔδωσαν τὸ παρὸν οἱ περισσότεροι σχεδὸν παλαιοὶ πρωταθληταὶ μας, ποὺ φέρεσαν ξανά, παρὰ τὴν τραγικότητα τῆς περιστάσεως, τὴν ἀθλητικὴ φανέλλα γιὰ νὰ δώσουν ἐνθουσιασμὸ στὰ νεῖατα καὶ νὰ ὀδηγήσουν τὴν νέα γενιὰ στοὺς στίβους. Ὅμως στὸ ἄλλο στρατόπε-

δο, στὸ γυναικεῖο δὲν ὑπῆρξε παρὰ μόνον μιὰ παλὰ ἀθλήτρια: Ἡ Δομνίτσα Λανίτου.

Καὶ μὲ τὴν θαυμάσια καὶ πολυσύνθετη αὐτὴ ἀθλήτρια μᾶς ἐπὶ κεφαλῆς ἀρχισε πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μιὰ μεγάλη, μιὰ ὑπεράνθρωπη προσπάθεια γιὰ τὴν ἀναδημιουργία τῆς γυναικεῖας ἀθλήσεως.

Ὁ Πανιώνιος, ὁ Πανελλήνιος, ὁ Παναθηναϊκὸς, ὁ Α.Ε.Κ., ὁ Ἀπόλλων, ὁ Α. Ο. Κηφισίας, οἱ Νέοι Βύρωνος, ὁ Πειραικὸς, ἡ Α.Ε. Νικαίας καὶ ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία Σωματικῆς Ἀγωγῆς, στὸ κέντρον, ἡ Α.Ε. Κομοτηνῆς, ὁ Κύδων Ἡρακλείου, ὁ Γ.Σ. Βόλου ὁ Γ.Σ. Τρικάλων, ἡ Παναχαϊκὴ καὶ ὁ Ὀρφεὺς Σερρών στὴν ἐπαρχία, ἀνέλαβον νὰ δημιουργήσουν τμήματα γυναικεῖου κλασικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τὴν ὅλη προσπάθεια ἐνίσχυσε σημαντικὰ καὶ ἡ δημιουργικὴ ἐργασία ἀρισμένων καθηγητῶν σωματικῆς ἀγωγῆς στὰ γυμνάσια θηλέων καὶ ἰδιαιτικὲς σχολές, ὅπου ἀρχισαν σιγά-σιγά νὰ καλλιεργοῦν τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἀθλητισμὸ καὶ νὰ ἐμφανίζον ἀξιόλογες μονάδες στοὺς πρώτους ἀγῶνες, ποὺ ὀργανώθηκαν.

Ἀξιόλογη ὑπῆρξε στὸν τομέα αὐτὸ ἡ προσφορὰ μιᾶς ἀληθινῆς φιλαθλῆς καὶ προοδευτικῆς γυμναστῆρας, τῆς κ. Καποισακάλη, ποὺ ἐργάσθηκε μὲ πολὺ ζῆλον καὶ ἐνθουσιασμὸ στὸ ὄργανισμὸ καὶ ἀνέδειξε ἀθλήτριες ἀξιώσεων ποὺ πολὺ γρήγορα ἀπέτελεσαν βασικὰ στελέχη τοῦ στίβου.

ΤΑ ΡΕΚΟΡ

ΒΕΛΤΙΩΝΟΝΤΑΙ ΑΛΛΑ...

Βασίμεις ἐλπιδες γιὰ τὴν πρόοδο τῶν νεανίδων μας στὸν

κλασικὸ ἀθλητισμὸ ἀρχισαν νὰ δημιουργοῦνται πάλι.

Ἡ νέα γενιὰ ἀνέδειξε σύνομα καὶ αὐτὴ μιὰ νέα Λανίτου, τὴν Φανή Ἀργυρίου τοῦ Πανωνίου. Πολυσύνθετη ἀθλήτρια, κατὰ τὴν δεκαετία ποὺ πέρασε ἡ Ἀργυρίου προσέφερε ἀνεκτίμητες ὑπηρεσίες στὸ γυναικεῖο ἀθλητισμὸ καὶ βελτίωσε σημαντικὰ πέντε ἐθνικὲς μᾶς ἐπιδόσεις: τῆς σφαίρας, τοῦ δίσκου, τοῦ ἀκοντισμοῦ, τοῦ ἄλματος εἰς μῆκος καὶ τοῦ πετάλου. Στὰ τρία τελευταῖα ἀγωνίσματα ἐξαιρέτου ὄντος νὰ διατηρῆ τὶς ἐθνικὲς ἐπιδόσεις: ἀκοντισμὸς 36 μ. 91, μῆκος 5 μ. 44, πένταθλον 3.776 βαθμοί.

Στὴν προσπάθεια βελτιώσεως τῶν ρεκόρ τοῦ δίσκου καὶ τῆς σφαίρας ἡ Ἀργυρίου εἶχε ἄξια διάδοχο. Τὴν ἀνέδειξε κι' αὐτὴν ὁ Πανιώνιος: τὴ Σοφία Λαρίου. Ἡ νέα ἀθλήτρια ἔφτασε τὴν ἐπίδοσιν τοῦ δίσκου σὲ διεθνὲς ἐπίπεδο, 39 μ. 91 καὶ πιστεύεται ὅτι φέτος θὰ ὑπερβῇ κατὰ πολὺ τὰ 40 μέτρα. Στὴ σφαίρα ἀνέδειξε τὸ ρεκόρ στὰ 12 μ. 40.

Ἀπὸ τὶς ἄλλες μεταπολεμικὲς μᾶς ἀθλήτριες ἀναφέρουμε σὺν πλείον ἀξιόλογες τὴν Χρόνιδος, τὴ Μασέρα (200 μ. 27' 3" 10), τὴν Σαββατιανοῦ (800 μ. 2' 25" 8) 10) καὶ τὴν Κλωνία (80 μ. μετ' ἐμποδίων 12' 2" 10). Ἰσοφάριστις ρεκόρ Λανίτου).

Ὅμως παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ μεταπολεμικὲς αὐτὲς ἐπιδόσεις εἶναι πολὺ ἀξιόλογες σὲ σχέση μὲ τὶς προπολεμικὲς, μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι προπολεμικὰ περισσότερες Ἑλληνίδες ἐπέδισαν στὸ στίβο.

Ο ΜΑΡΑΣΜΟΣ

Ἐνῶ ὅλα πῆγαιναν περίφημα μέχρι τὸ 1952, πρὸ τῆς ἐκείνου ἀρχισε νὰ παρατηρηθῆ, στὴν ἀρχὴ μιὰ ἀνεξήγητη στασιμότητα, ποὺ τὴν διαδέχθηκε στὰ ἐπόμενα χρόνια, ἡ κάμψις καὶ ὁ μαρasmus.

Τὰ σωματεία, ποὺ μὲ τόσον ἐνθουσιασμὸ ἀνέλαβαν νὰ στηρίξουν καὶ νὰ ἐνίσχυσουν τὴν ἄραϊα προσπάθεια ἀναδημιουργίας τοῦ γυναικεῖου ἀθλητισμοῦ στίβου, ἀρχισαν νὰ ἀδιαφοροῦν γι' αὐτὸν...

Τὰ «κοιλούμα», οἱ θαλίδες καὶ τὰ σκιᾶχτρο ἀρχισαν σιγά-σιγά νὰ ἀραιώνουν, νὰ ἀπογυμνώνονται ἀπὸ νέες γιὰ νὰ φθάσουν σὲ τὴν ἀρθρογραφικὴν κατάστασιν. Μόνον δυὸ σὺλλογοι ἀπέμειναν, ὁ Πανιώνιος καὶ ὁ Πανελλήνιος καὶ ἡ Γυμναστικὴ Ἀκαδημία, ποὺ ἔχουν ἀκόμα μιὰ ὑποτυπώδη ἀθλητικὴ κίνησιν.

Καὶ νὰ σκεφθῆ κανεὶς ὅτι φέτος ὁ ΣΕΓΑΣ ὀργανώνει Βαλκανικὸν ἀγῶνα στὸ Παναθηναϊκὸ Στάδιο ποὺ ὁ στίβος του θὰ φιλοξενήσῃ ἀθλήτριες ἀπὸ τὴ Γιουγκοσλαβία, τὴ Ρουμανία καὶ τὴ Βουλγαρία. Μποροῦν στὴν πληρότητα τὴν τεχνικὴ καὶ τὴν ἀρθρογραφικὴν ὑπεροχὴ τῶν ξένων ἀθλητριῶν, οἱ Ἑλληνίδες ἀθλήτριες θὰ μιᾶζον μὲ «πρωτογενεῖς».

Μὲ τὴ σημερινὴ κατάστασιν, ἐάν δὲν ἐπιβῇ μέχρι τὸν Αὐγούστου ἡ πύκνωσις τῶν τῆξεων τῶν ἀθλητριῶν μας, κινδυνεύουμε ὅχι μόνον νὰ μὴ ἐμφανίσουμε δυάδες σὲ κάθε ἀγωνίσμα ἀλλὰ σὲ ἀρκετὰ ν' ἀφήσουμε τὶς ξένες νὰ συναγωνισθοῦν μόνες τους!

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΕΡΤΣΟΣ

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΖΩΗ.

Τι λέει ἡ σύγχρονη παιδαγωγικὴ

ΑΠΟ τὸν καιρὸ ποῦ ὑπάρχουν τὰ σχολεῖα, οἱ γονεῖς δὲν ἔπαυαν ν' ἀποδίδουν μεγάλη σημασία στὴ λέξι «ἀπολυτήριον». Σήμερα ὅπως καὶ χθές, τὸ «ἀπολυτήριον» ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ καλύτερο μέσο κοινωνικῆς προαγωγῆς. Ἀλλ' ἂν τὸ ἀπολυτήριον ἀποτελῆ τὸν ἐπιδοκίμοιο τελικὸ σκοπὸ, αὐτὸ δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει κανεὶς νὰ χρησιμοποιοῦν κάθε μέσον γιὰ νὰ τὸ ἀποκτήσῃ. Στὴν προσπάθειά τους νὰ κάνουν τὰ παιδιὰ τους νὰ πετύχουν, οἱ γονεῖς πρέπει νὰ μάθουν νὰ αυτοκυριαρχοῦνται, νὰ μὴ καθιστοῦν πιὸ περιπλοκοὶ τὸ καθῆκον τοῦ μαθητοῦ δημιουργοῦντας του αἰτίες ἀγῶνας.

Τὰ παιδιὰ μας, φορτωμένα μὲ πολλὰ μαθήματα καὶ συγκεντρωμένα πενήντα - πενήντα (καὶ πολὺ περισσότερα) σὲ κάθε τάξι, παθαίνουν συχνὰ ὑπερκόπωση καὶ τὰ νεῦρα τους σπᾶνε. Δὲν ὀφείλει τότε καθόλου νὰ τοὺς ἐξηγῆ κανεὶς ὅλη τὴν ἡμέρα πῶς πρέπει νὰ εἶναι πρώτοι στὴν τάξι τους.

Ἐνας Γάλλος γιατρός — ὁ κ. Ἀντρέ Μπερζέ, διευθυντὴς τοῦ Παιδικοῦ Κέντρου Ψυχολογικῆς — διεπίστωσε τελευταῖα, ὅτι ἐιδικὰ τὰ ἀγόρια δυσκολεύονται πολὺ νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τῆς τάξεως τους.

Χρειαστήκαν χρόνια γιὰ νὰ ἀνακαλυφθῆ ἡ πραγματικὴ αἰτία αὐτοῦ τοῦ φαινομένου: Οἱ γονεῖς ἐνδιαφερόμενοι περισσότερο γιὰ τὴ σχολικὴ ἀπόδοσιν τῶν ἀγοριῶν τους παρὰ τῶν κοριτσιῶν τους. Συντριβόμενα λοιπὸν κάτω ἀπὸ τὸ βάρος μιᾶς ἀδέξιας ἐπιτηρώσεως, τὰ δυστυχισμένα ἀγόρια γίνονται κακοὶ μαθηταί.

Τὸ κλίμα τῆς ἀγῶνας, τῆς πάλης, ποὺ κυριαρχεῖ στὴ ζωὴ τῶν μαθητῶν μολὲς ἐμφανίζεται τὸ σκιᾶχτρο τῶν ἐξετάσεων, δὲν εἶναι καθόλου ἀνοητικό. Οἱ ἐξετάσεις θὰ μπορούσαν νὰ γίνωνται μὲ πιὸ πολιτισμὸν τρόπον, τόσο ἀπὸ μετῆς τῶν σχολειῶν ὅσο καὶ ἀπὸ μέρους τοῦ σπιτιοῦ.

Τὰ «τέστ» ποὺ εἶναι στὰ ψυχολογικὰ κέντρα, δειχνουν πῶς πολλὰ παιδιὰ, ποὺ δὲν κατάρθωναν ἄλλοτε νὰ ἱκανοποιοῦν τοὺς καθηγητὰς τους, ἔχουν ἐξυπνάδα ἴση ἢ ἀνώτερη ἀπὸ τὸν μέσον ὄρο.

Μένει πάντως, σὲ κάθε τάξι, ἓνα ὑπόλειμμα παιδιῶν ποὺ δὲν βρίσκονται στὸ ἐπίπεδο τῶν ἄλλων, καὶ ποὺ «δὲν μποροῦν νὰ παρακολουθήσουν» τὰ μαθήματα.

Ποῦ ὀφείλεται ἔραγε ἡ ἀνικανότης τους; Μπορεῖ νὰ εἶναι συνέπεια κακῆς σωματικῆς καταστάσεως, δυσάρεστου κοινωνικοῦ περιβάλλοντος ἢ καὶ διανοητικῆς καθυστέρησεως.

Ἐνας μαθητῆς, λ. χ., ποὺ πάσχει ὀπο μωπία, χωρὶς νὰ τὸ ὑποψιάζεται, εἶναι φυσικὸ νὰ μὴ μπορῆ νὰ παρακολουθῆσῃ τὰ μαθήματα ὅπως τ' ἄλλα παιδιὰ. Τὸ παιδί αὐτὸ κουρέ-

ζεται γρήγορα, καὶ σιγά-σιγά ἀρχίζει νὰ δείχνῃ πλήρη ἀδιαφορία πρὸς ἐκεῖνα ποὺ διδάσκουν οἱ καθηγηταὶ του. Δὲν θέλει νὰ ἐργασθῆ, δὲν ἔχει παρὰ μιὰ ἐπιθυμία — νὰ ξεκουρασθῆ, νὰ κοιμηθῆ. Ἀπὸ ἐκεῖν τὴ στιγμὴ μπαίνει στὸν κατάλογο τῶν «ἀκόνητων μαθητῶν».

Εἶναι ὅμως γεγονὸς ὅτι μεγάλο ποσοστὸ μαθητῶν πάσχουν ἀπὸ ὀπτικὲς ἀτέλειες, ἄλλοι πάλι τραυλίζουν, μερικοὶ ἔχουν κακὴ ἀκοή καὶ δὲν καταλαβαίνουν καλά ὅτι λέει ὁ δάσκαλος, καὶ ἀρισμένοι εἶναι ἀριστοτέλειες. Ὅλα αὐτὰ τὰ παιδιὰ δὲν ὑστεροῦν σὲ ἐξυπνάδα, ἀλλὰ συνανοῦν χίλιες δυσκολίες στὴ σχολικὴ ἐργασία τους.

Ἡ πρόελευσις μερικῶν ἀνωμαλιῶν μπορεῖ νὰ εἶναι ψυχικὴ: Ἐνα οικογενειακὸ δράμα, ποὺ κάνει τὸ παιδί μελαγχολικὸ κι' ἀφηρημένο.

Γιὰ νὰ βοηθηθοῦν αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἔχουν ἰδρυθῆ στὸ ἐξωτερικὸ ψυχολογικὰ κέντρα ὅπου οἱ δύσκολοι μαθηταὶ ὑποβάλλονται σὲ «τέστ» καὶ ἐξετάζονται ἀπὸ ἐιδικούς ψυχολόγους. Τέτοια κέντρα θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ἰδρυθοῦν καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Ὁ ρόλος τῶν γονέων εἶναι ἐπίσης σπουδαῖος στὶς περιπτώσεις τῶν διανοητικῶν καθυστερημένων παιδιῶν — δηλαδὴ τῶν παιδιῶν ἐκείνων ποὺ ἔχουν διανοητικὸ ἐπίπεδο πολὺ κατώτερο ἀπὸ τὸν μέσον ὄρο.

Αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἔχουν περισσότερη ἀνάγκη τῆς στήριξης τῶν γονέων ἀπὸ τὰ ἄλλα. Εἶναι μάλιστα καὶ σκληρὸ νὰ προσπαθῆ κανεὶς νὰ τὰ πιέσῃ καὶ νὰ τὰ ὑποβάλλῃ σὲ συγκρίσεις μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ. Πρέπει νὰ τοὺς ἐξασφαλίσῃ ἓνα «μίνιμουμ» μορφώσεως καὶ νὰ τὰ κατευθύνῃ πρὸς τὰ ἐιδικὰ ἐπαγγελματικὰ σχολεῖα, ὅπου, μὲ τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ὀρθογραφία καὶ τὴν ἀριθμητικὴν ποὺ θὰ ἐξέδωσαν, θὰ μποροῦν νὰ μάθουν ἓνα ἐπάγγελμα ὥστε νὰ κερδίσουν τὴ ζωὴ τους.

Στὸ σχολεῖο, ἡ ἐπιτυχία εἶναι πολὺ πιὸ εὐκόλη παρὰ στὴ ζωὴ. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἀπολυτήριον ἢ τὸ δίπλωμα δὲν εἶναι παρὰ ἓνα ξεκίνημα, ποὺ πολὺς φορὲς δὲν ἔχει καμμιά σχέση μ' ἐκεῖνο ποὺ κατορθώνει κανεὶς. Ἡ πνευματικὴ ζωηρότης τοῦ παιδιοῦ, τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ μερικές ἐξωσχολικὲς πλευρὲς τῆς ζωῆς ἀποτελεῖ ἔξισου καλὴ ἐγγυησὴ γιὰ τὴ μελλοντικὴ ἐπιτυχία του, ὅσο καὶ ἡ ἰδιότης του ὡς καλοῦ μαθητοῦ.

Ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις στὴν Ἑλλάδα εἶναι ὑποχρεωτικὴ, ἀλλὰ ἂν τὸν καιρὸ πού θεσπίσθηκε αὐτὸς ὁ θεσμὸς ἢ ζωὴ τοῦ μαθητοῦ ἄλλαξε σημαντικὰ. Ἡ ἐξέλιξις τῆς παιδαγωγικῆς μᾶς ἔμαθε νὰ μὴ τιμωροῦμε τοὺς μαθητὰς γιὰ τὶς ἀποτυχίες τους, ἀλλὰ νὰ προσπαθοῦμε νὰ βροῦμε τὶς αἰτίες τους γιὰ νὰ τὶς θεραπεύσουμε.

• Κάθε γυναίκα μπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ μεγάλες βλεφαρίδες.
• Μεγαλώνει καὶ δυναμώνει τὶς κοντὲς σπασμένες καὶ ἀδύνατες βλεφαρίδες.
• Ἀποκτήσατε καὶ οεῖς τὰ ὑραιότερα λαμπερὰ μάτια.
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΡΕΜΑ "ΣΑΜΠΡΙΝΑ"

Νὰ ἢ πούδρα βασ

Πολὺ ὀπαλὴ στρώνει θαυμάσια στὸ δερμα, ἐξαιρετικὰ ὁμοιομορφ, ἀρωματισμένη μὲ τὸ λεπτότερο ἄρωμα, ἡ νέα πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ σὲ κουτί «CRYSTALE» δά σὰς κἀνὰ νὰ φαίγεσθε νεώτερη, ὡμορφότερη, πραγματικὰ γοητευτικὴ!

Ζητήστε το μοναδικό κατά της πανούκλιας ΣΑΜΠΡΟΝ ΜΠΑΝΟΥ Stephen S

**Η βουλαιογμένη
ΚΑΜΠΑΝΑ
της Πασχαλιάς**

ΟΙ ΘΥΡΛΟΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΣΕ ΠΟΛΛΑ έλληνικά μέρη, υπάρχει ή παράδοσι της βουλαιογμένης καμπάνας, που χτυπά μόνο τὰ μεσάνυχτα της 'Αναστάσεως και ακούγεται κάτω θαθεία στον πυθμένα της θάλασσας, όπου κατά την ίδια παράδοσι φαίνονται καθαρά τ' απομεινάρια παλιών βυθισμένων πολιτειών.

Μία παράδοσι για βυθισμένη πολιτεία υπάρχει και στο 'Οστρόβο της Μακεδονίας. Πολλοί χωρικοί θεβαίνουν πώς έχουν ιδή μια τέτοια πολιτεία βυθισμένη στα νερά της λίμνης του 'Οστρόβου, σε μέρες που τὰ νερά ήταν ξάστερα και διαφανή.

Όσοι παρακολουθούν τὰ άπότομα φουρτουνιασίματα των νερών της λίμνης, τότε που πλημμυρίζουν συνήθως από τὰ νερά της τὰ παραλίμνια σπιτία και οι κήποι του 'Οστρόβου, που τὰ νερά φτάνουν ως τὰ μεγάλα κτίρια του σιδηροδρομικού σταθμού, πιστεύουν πώς τὰ παλιού παλιά χρόνια, μέσα στους σκοτεινούς και άγνωστους άπό ιστορικές πληροφορίες σε μάς αιώνας, καθόλου άπίθανο τὸ παλιό 'Οστρόβο, να βρισκόταν κάτω από τὸ βουνό και ξαφνικά μια άγνωστη ώρα να τὸ σκέπασαν τὰ νερά της λίμνης.

Οι Τούρκοι μάλιστα του χωριοῦ Κότσανα, που βρίσκεται κοντά στη λίμνη, πιστεύουν, ότι τὴ νύχτα της Λαμπρής, όχι μόνο καμπάνες ακούγονταν να χτυποῦν μέσα στα νερά αλλά κι' ένα φῶς ανέβαινε και έλαμπε στην επιφάνεια άπάνω ακριβώς από τὸ μέρος που λένε ότι διακρίνεται ή εκκλησία της βουλαιογμένης πολιτείας.

Για τὸ φῶς αυτό, άλλοτε λεγόταν χίλια δυο πράγματα. Ότι δηλαδή ήταν ή λαμπάδα του Δεσπότη, που την κρατούσε τὴ νύχτα της 'Αναστάσεως, τὴ στιγμή που έγινε ὁ καταποντισμός και ακριβώς τὴν ώρα που κήρυττε τὸ θαῦμα της αναστάσεως του Θεανθρώπου:

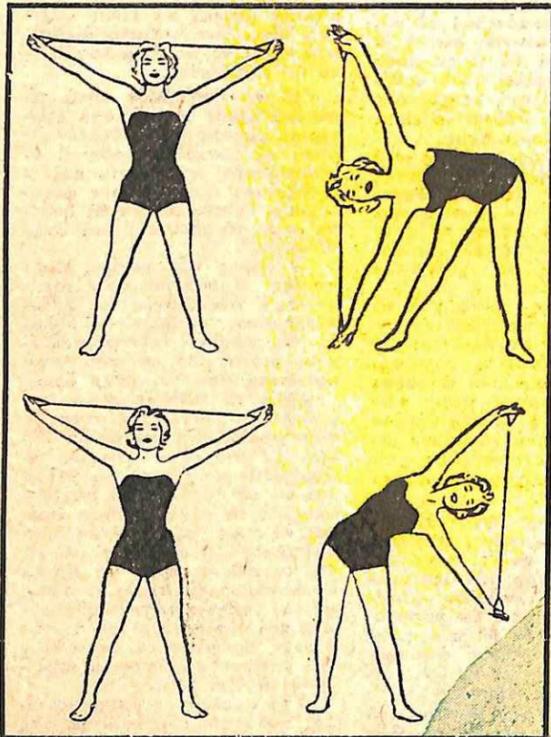
— Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ανεσπέρου φωτός!...

Άλλοι λένε, ότι τὸ φῶς αυτό είναι ή λαμπάδα που έκαιγε μπρός στην εικόνα του Χριστοῦ και ή οποία δεν έσβυσε αν και παραμένη τῶσους αιώνας μέσα στο νερό.

Χριστιανοί και Τούρκοι συμφωνοῦσαν στο πὸς θάνατι εύλογημένος εκείνος που θα μπορούσε ν' ανάψει τὴν πασχαλιάτικη λαμπράδα του από τὴ λαμπράδα του Δεσπότη της καταποντισμένης πολιτείας, γιατί θα μπορούσε τότε να βλέπει θαθεία μέσα στη γῆ που κρύβονται οι από αιώνας κρυμμένοι θησαυροί και να προμαντεύη τὰ μελλούμενα.

ΕΥΛΥΓΙΣΤΟ ΣΩΜΑ

ΟΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ αυτές εκτελούνται μ' ένα σχοινί από καουτσούκ. Σας τις παρουσιάζουμε κι' εμείς, συνιστώντας σας να τις εκτελήτε με επιμονή και να προσπαθήσετε να καταικήσετε τις δυσκολίες που θα νιώσετε τις πρώτες μέρες και τὸ αναπόφευκτο μούδιασμα τῶν μυῶν. Τέτοιο σχοινί μπορείτε να βρῆτε σε καταστήματα ελαστικών ή ειδῶν αυτοκινητοῦ ή και σ' ένα κατάστημα αθλητικῶν ειδῶν, που να έχη και εξαρτήματα γυμναστικής. Στις δύο άκρες του θα δεσετε δυο θηλίες από σχοινί όπως αυτό που άπλωνουμε τὰ ρούχα, για να μπορῆτε να τὸ κρατάτε εύκολα, χωρὶς να γλιστρά. Κανονίστε τὸ μήκος του ελαστικού σχοινοῦ ανάλογα με τὴν έκταση τῶν θραχιόνων σας, υπολογίζοντας ότι για να τεντωθῆ τελείως θα πρέπει να προσυιάξη μια καλή αντίσταση. Θα δυναμώσετε ταυτόχρονα τους μύς του λάρκακος και θα εξαφανίσετε τὰ τυχόν περιττὰ λίπη.

ΓΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΕΥΛΥΓΙΣΙΑ

Σταθῆτε εύθυνοι με τὰ δυο πόδια άνοιχτά και τὰ γόνατα καλά τεντωμένα. Λυγίστε πρὸς τὰ εμπρός και πρὸς τὰ πλάγια τὸ σώμα, κρατώντας χαλαρὰ τὸ στήθος και τὸ πλαστικό σχοινί καλά τεντωμένο ανάμεσα στα δυο χέρια. Κάνετε τὴν άσκησι πρώτα δεξιά κι' ύστερα άριστερά. 'Επαναλάβετε δέκα φορές. 'Εκτελέστε τις κάμψεις πρὸς τὰ πλάγια κατά τὸν ἴδιο τρόπο, πρὸς τὰ δεξιά και πρὸς τὰ άριστερά.

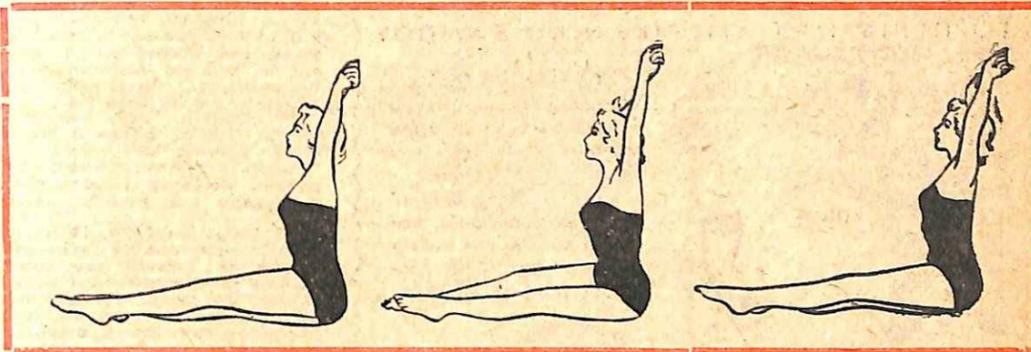
**Σι άσκήσεις αυτές δίνουν
δαυμάσια άποτελέσματα
αν εκτελεσθοῦν
με ύπομονή και συνεχῶς**

Μ' ΕΝΑ ΕΛΑΣΤΙΚΟ ΣΧΟΙΝΙ

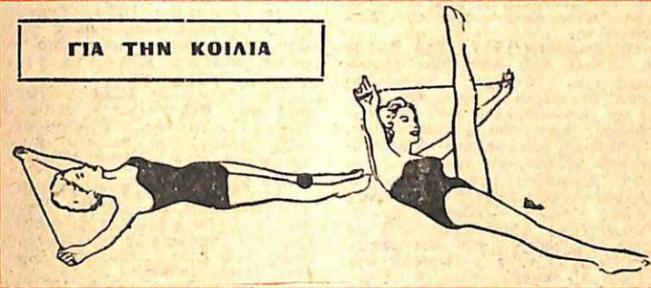
ΘΑ ΔΥΝΑΜΩΣΕΤΕ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ ΤΟΥΣ ΜΥΣ ΚΑΙ ΘΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΕΤΕ ΤΥΧΟΝ ΛΙΠΗ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΗΡΟΥΣ

Καθῆστε κατά γῆς, με τὰ χέρια ψηλά και τὸ σχοινί πάντοτε καλά τεντωμένο, ανάμεσα στα χέρια. Στήθος ὄρθιο, γόνατα τεντωμένα. Στηριχθῆτε στα πλάγια στον ένα μηρό και τεντώστε τὸν άλλο σε τρόπο που να προχωρήση ένα - δυο εκατοστά. Στηριχθῆτε ἔπειτα στον άλλο μηρό και φέρτε πρὸς εμπρός τὸ άλλο πόδι, εκτελώντας ταυτόχρονα με τὴν κίνησι αὐτὴ ένα αυτομασάζ ποδιῶν.

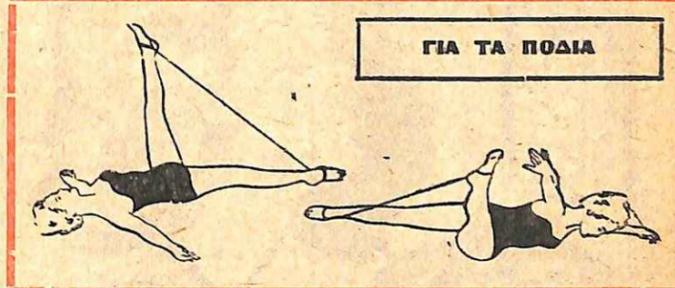

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑ

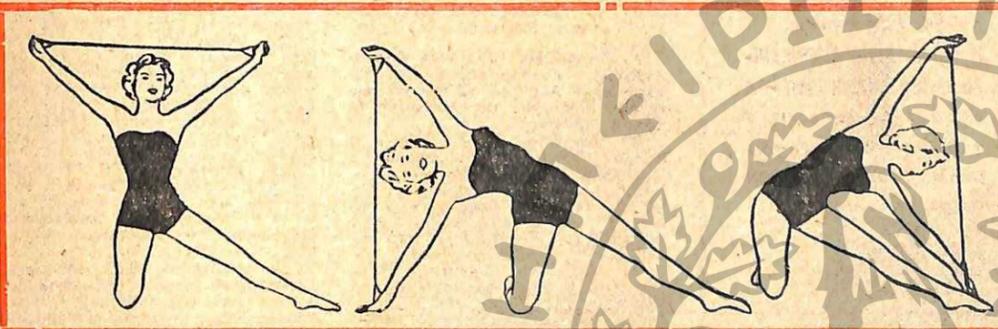
Ξαπλώθητε στο πάτωμα, στρώνοντας προηγουμένως μια παλιά κουβέρτα, με τὰ γόνατα τεντωμένα, τὰ πόδια ένωμένα και τὰ χέρια έπάνω από τὸ κεφάλι, με τὸ σχοινί καλά τεντωμένο. Με μια γρήγορη κίνησι σηκώστε τὸ άριστερό πόδι και ταυτόχρονα, άνασηκώστε τὰ μπράτσα και τὸ στήθος, ἔτσι που να άγγίξετε τὴ γάμπα με τὸ σχοινί. Ξαναγυρίστε στην ὑπτιια θέση και κάντε τὸ ἴδιο με τὸ δεξιό πόδι. 'Επαναλάβετε τὴν άσκησι δέκα φορές και γρήγορα θα διαπιστώσετε ότι ή κοιλία σας ἔπεσε.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΔΙΑ

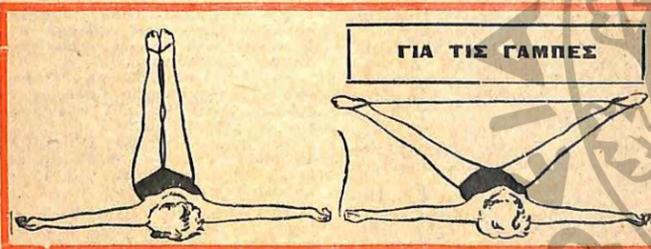
Περάστε τις δυο λαβές του σχοινοῦ στην άκρη τῶν δυο ποδιῶν. Σηκώστε τὸ άριστερό πόδι κάθετα πρὸς τὸ σώμα κι' ἔπειτα, άργά, φέρτε τὸ πρὸς τὰ δεξιά, διαγωνίως πρὸς τὸ σώμα, σε τρόπο που τὰ δάχτυλα τῶν ποδιῶν να άγγίξουν τὸ ἔδαφος. Γυρίστε πάντοτε με δύναμι και κρατώντας τὸ ελαστικό σχοινί τεντωμένο — στο άλλο πόδι και ἔπειτα ξαναφέρετε τὸ στο ἔδαφος. 'Επαναλάβετε τὸ ἴδιο με τὸ δεξιό πόδι. Είναι μια πολὺ κατἀλληλη άσκησι για τὸς μύς τῶν ποδιῶν, που δίνει δύναμι και χάρη.

ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΣΗ

Στηριχθῆτε στο γόνατο και τεντώστε τὸ ένα πόδι πρὸς τὰ πλάγια. Τὸ σχοινί θα είναι τεντωμένο ψηλά ανάμεσα στα χέρια. Κλίνετε τὸ σώμα πρὸς τὰ πλάγια και πρὸς τὰ πίσω, από τὸ αντίθετο πρὸς τὴν τεντωμένη γάμπα πλευρό. Γυρίστε άργά πρὸς τὰ εμπρός μέχρι που ἄφήσετε με τὸ ένα χέρι τὸ τεντωμένο πόδι. 'Επαναλάβετε τὴν άσκησι μερικῆς φορές.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΑΜΠΕΣ

Η ΑΝΑΠΝΟΗ ΣΑΣ

Αὐτὴ ή άσκησι βοηθεῖ στο να ισιώση ή κοιλία και να δυναμώσουν οι μύς. Ξαπλώνετε στο πάτωμα με τις λαβές του σχοινοῦ περασμένες στο πέλμα τῶν ποδιῶν. Σηκώστε τὰ πόδια κάθετα πρὸς τὸ σώμα, άνοιγοντάς τα ὅσο είναι δυνατὸν πρὸς τὰ πλάγια. 'Επειτα ένωνετε πάλι τὰ πόδια πολὺ άργά. Στηριχθῆτε πάλι τὰ πόδια στο πάτωμα και επαναλαμβάνετε τὴν άσκησι δέκα φορές.

Να μια άσκησι για να άπολλογητε από τὸ φούσκωμα του στομαχιοῦ, από άέρα. Καθῆστε χαμῶ με τὰ πόδια ένωμένα, τὸ σχοινί ανάμεσα στα χέρια και τὸ κεφάλι έπάνω στα γόνατα. Άνασηκώστε καλά τὸ στήθος, ρίξτε τὰ χέρια πρὸς τὰ πίσω ὅσο πιο πολὺ μπορείτε και άναπνεύστε θαθεία. 'Εκπνεύστε τελείως ξαναγυρίζοντας. 'Επαναλάβετε τὴν άσκησι εἴκοσι φορές.

Με το πρώτο λουσιμο-δαυμάσιο αποτέλεσμα

BRECK

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΥ

Για κανονικά ξηρά και λιπαρά μαλλιά ή επιτυχία του αιώνας το Σαμπου ΜΠΡΕΚ ζωντανεύει τον τύπο των μαλλιών σας. Για να αποκτήσετε κι' εσείς μαλλιά ώριμα, καθαρά, εύκολοκτένιστα λαμπερά, μεταξένια, λούζεσθε μόνο με ΜΠΡΕΚ.

και για τους κυρίους Η ΓΑΛΑΚΤΩΔΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΜΠΡΕΚΙΝΗ ΜΠΡΕΚ που δεν λέκιάζει, δεν χυαλίζει και δίνει στα μαλλιά φυσική λάμψη και φρεσκάδα

Λούζετε και μπανάρετε τα παιδιά σας με ΜΠΕΜΠΥ ΛΑΒΟ ΜΠΡΕΚ

Δεν ερεθίζει το δέρμα δεν τσούζει στα μάτια και Διατηρεί την φυσικότητα των μαλλιών του παιδιού σε όληκληρη τη ζωή του.

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 75, ΤΗΛ. 53.638

Ζητήστε το μοναδικό κατά της παχυφαλακίας ΣΑΜΠΟΥ ΜΠΡΕΚ Stephen's

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ 150ΗΜΕΡΟΥ

ΣΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ αυτό, όπως θα δουν όσες κι' όσοι μας διαβάσουν, υπάρχουν επείγουσα προτάσεις, για τα οποία και άλλοτε έχουμε γράψει. Για να μην καταναλώσουμε τον πολύτιμο χώρο του περιοδικού μας για τα ίδια πράγματα, παραπέμπουμε στα προηγούμενα τεύχη της «Γυναίκας» όπου υπάρχουν περισσότερες πληροφορίες για τη ζωή ή για το έργο τους.

17 'Απριλίου 1842. Στόν Πύργο της «Ηλίας» πέθανε ο Ζακυνθινός ποιητής και ηρώας της «Ελληνικής Επανάστασης» Δημήτριος Γουζέλης. Γνωστή είναι η κωμωδία του Γουζέλη «Χάσος».

18 'Απριλίου 1696. Πέθανε η Γαλλίδα συγγραφέας μαρκησία Μαρία ντε Σεδινιέ, που έμεινε γνωστή κυρίως για τα υπέροχα σε ύφος και περιεχόμενο γραμμάτια της προς την κόρη της, που αποτελούν πραγματικά φιλολογικά μνημεία.

18 'Απριλίου 1906. Μεγάλες καταστροφές και πολλά θύματα σημειώσε ένας τρομερός σεισμός στον «Άγιο Φραγκίσκο της Καλιφορνίας».

18 'Απριλίου 1917. Στό Μπλάν κερματούργου του δουκάτου Μπράουνσβαϊγκ, γεννήθηκε η πριγκίπισσα Φρειδερίκη, κόρη του δούκα του Κουμπέρλαντ και του «Ανοβέρου» Ερνέστου - Αύγουστου, η σημερινή αγαπημένη Βασίλισσα του «Ελληνικού λαού».

19 'Απριλίου 1588. Πέθανε ο διάσημος Βενετός ζωγράφος Παύλος Καλιάρι - Βερονέζε. Περίφημα έργα του είναι «Ο έν Κανά Γάμος», «Η αποθέωση της Βενετίας», «Ο Ήσους πεθαίνοντας» κ.ά.

19 'Απριλίου 1882. Πέθανε ο μεγάλος Άγγλος βιολόγος και φυσιολόγος Ντάβιν, για τον οποίο έχουμε γράψει σε προηγούμενο «Χρονικό» μας (τεύχ. 184).

19 'Απριλίου 1906. Πέθανε ο διάσημος Γάλλος φυσικός Πέτρος Κιουρί, που ενομάστηκε πολύ για την εφεύρεση του ραδίου. Βιογραφία της γυναίκας του της Μαρίας Κιουρί δημοσιεύουμε από αυτό το τεύχος.

20 'Απριλίου 578. Γεννήθηκε στη Μάρκα της Αραβίας ο Μωάμεθ, ο μεγάλος και ένας προφήτης και ιδρυτής του «Ισλαμισμού».

20 'Απριλίου 1792. Η επαναστατημένη Γαλλία κήρυξε τον πόλεμο στην Αυστρία. Στόν πόλεμο αυτόν, σύμμαχος της Αυστρίας ήταν η Πρωσία.

20 'Απριλίου 1883. Πέθανε ο Γάλλος ζωγράφος και χαρακτήρας «Εδουάρδος Μανέ, άρχηγός της Ιμπρεσιονιστικής σχολής». Έργα του: «Τοπίο Αρκαδίας», «Γεύμα στη κλιμα», «Το μάθημα της μουσικής», «Πορτραίτα στο υπαίθρο», «Ολυμπία», κ.ά.

21 'Απριλίου 754 π.χ. Η ημέρα αυτή θεωρείται σαν ημέρα ίδρύσεως της Ρώμης και γιορτάζεται με μεγαλοπρέπεια κάθε χρόνο μέχρι σήμερα στην πρωτεύουσα της «Ιταλίας».

21 'Απριλίου 1926. Γεννήθηκε στο Λονδίνο η σημερινή Βασίλισσα της «Αγγλίας» Ελισάβετ.

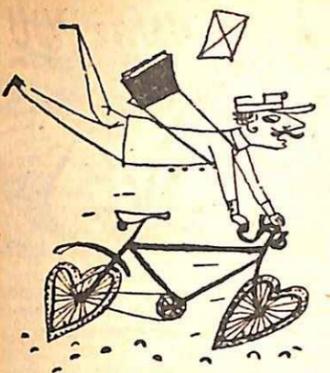
22 'Απριλίου 960. Γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη ο γνωστός στη βυζαντινή Ιστορία αυτοκράτορας Βασίλειος Β' ο Βουλγαροκτόνος.

22 'Απριλίου 1500. Ο Πορτογάλος ναύαρχος Κομπρούλ έδωσε διατάγματα και καθιέρωσε την ανεξιθρησκεία.

23 'Απριλίου 1803. Οι Η.Π.Α. άνορθσαν από τη Γαλλία την περιοχή της Λουιζιάνας για 15 εκατομμύρια δολάρια.

30 'Απριλίου 1653. Μετά τη θανατική εκτέλεση του Καρόλου του Α' και την άνορθση της Δημοκρατίας, ο άρχηγός του αγγλικού στρατού «Όλιβερ Κρόμγουελ έδωσε από το κοινοβούλιο τους βουλευτές και τοποθέτησε έναν από την πύλη του μαι επιγραφή, με τα λόγια: «Ενοικιάζεται ά-νεν επίπλονο!»

ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙΣ, Π.Μ.: Θέλεις να δώσεις μια αιτία να χωρίσει γιατί καταλαβαίνεις πως δεν τον αγαπάς μάλλον παρά γιατί πιστεύεις πως δεν τον θέλουν οι γονείς σου. «Επειδή όμως δεν είναι τίμιο να συνεχίσεις να τον βλέπεις μ' αυτές τις ιδέες, πρέπει αυτό να γίνει το συντομότερο. Ο πιο καλύτερος τρόπος θα ήταν να φύγεις από τον τόπο σου, όποτε το αισθήματά σου θα υποστηρίξει τον χωρισμό και μπορεί να μην αντέξει. Η θα εκδηλώσει έντονα όποτε θα αναγκασθείς να δώσεις μαζί με τους γονείς σου μια λύση όσο το δυνατόν πιο μαλακή αν είναι αντιθετή με τις επιθυμίες του. Πάντως ό,τι κάνεις πρέπει να το κάνεις σύντομα. Όσο περνά ο καιρός θα είναι δυσκολότερο. Δεν έχω άκοιθός υπ' όψη μου τόσο μικρό παιδί σου. Πάντως είναι πολύ μικρός. Όσον αφορά το πόσο το πόσο μπορείς να τον βλέπεις απλά τι έπαθε. «Μήπως κτύπησε; Δεν περπατούσε έτσι; Σαν να το προσέξεις εκείνη τη στιγμή».

ΚΑΠΟΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ: Λυπήθηκα πολύ, που διάβασα τό γραμματάκι σου και βλέπω πως γάμοις την καρδιά σου σε κάποιον που δεν το αξίζει ίσως. Πρέπει με κάθε βουία να ανακαλύψεις τί κάνει. Τις σχέσεις του, τις συνήθειές του και ανάλογα να φερθείς. Αφού είναι τύπος, που σε βάζει σε τέτοιες υποψίες πρέπει να προσφιλανθείς. Αν είναι άνθρωπος που δεν αξίζει, κοίτα να τον ξεγράψεις από τη ζωή σου όσο και αν πονέσει τώρα. Θα είναι πολύ λιγότερο άπ' ό,τι θα υποφέρεις ανόγωνα αν συνόδεσθες τη ζωή σου μ' ένα τέτοιο τύπο.

ΑΓΩΝΙΑ: Ο τύπος αυτός δεν είναι καλός. Είναι φανερό πως θέλει να σε κατακτήσει και επειδή άδιαφορεί έχει πεισματωθεί να το επιτύχει. Οι επιτυχίες του στις άλλες γυναίκες τον έχουν αποθρασύνει. Να εξακολουθήσει την ίδια στάση. Με άδιαφορία και ειρωνεία να υποδέχεται τις εκδηλώσεις του. Να του απαντάς όταν είναι μεν ρωτά αλλά με ύφος άδιαφορο και άνθρωπου που δεν δίνει καμμία σημασία στον απάντητά του.

Ε.Ε.Ζ.: Δεν επαναλαμβάνω την αγγλική φράση που έβαλες για ψεύδωμα. Νομίζω πως είναι προτιμότερο να διαλέγουμε κάτι από την πλούσια δική μας γλώσσα. «Εάν νομίζεις πως ο φίλος σου είναι της έμπιστοσύνης σου, μπορείς να του μιλήσεις γι' αυτό τον καιρό να εκδηλώσει βέβαια το αισθήματά σου. Αφού τον μόνο να μαντεύσει το ζωρό σου ενδιαφέρον και ότι τον σκέπτεσαι. Τίποτε άλλο. Ο φίλος του θα τα διαβάσει και αυτός θα καταλάβει γωός και εκτέθεις πολύ. Δέ νομίζω πως μπορείς να κάνεις τίποτε άλλο. Δεν είναι ώ-ραιο ούτε έχει καλά αποτελέσμα-

τα όταν στον έρωτα παίρνει η γυναίκα την πρωτοβουλία.

ΑΓΑΠΗΣΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ: «Αφού να περάσει λίγος καιρός ά-κόμα χωρίς να του δώσεις ση-μεία ζωής. Μπορεί να χάσει και αυτός να άδιαφορή. Όταν περάσει καιρός και δεν προσπάθησε να σου έπασθ μαζί σου τηλεφώνησε του και δάσε του πίσω το δακτυλίδι με το δικαιολογητικό πως η άδιαφορία του στο διάστημα της σιωπής του σε έκανε να πιστεύεις πως δεν σε αγαπά. Πάντως δεν είναι σωστό να συνεχίσεις τις σχέσεις αφού δεν τον αγαπάς. Για τον άλλον προσπάθησε να του δώσεις να καταλάβει τα αληθινά αισθήματά σου μόνη δείχνοντας ένα προσωπικό ενδιαφέρον γι' αυτόν».

ΜΙΑ ΑΝΗΣΥΧΗ ΜΗΤΕΡΑ: Θα σας ήταν εύκολο να τη στεί-λετε κι' εκείνη για λίγο στο έ-ξωτερικό κοντά στον άδελφό της; «Αν αυτό δεν σας είναι δυνατό τότε γιατί δεν την γράφετε σε κανένα Ιατρείο ή ξένων γλωσσών, έφ' όσον δεν θέλετε να της δώ-σετε έπιστημονική μόρφωση; Τό-σο στα διάφορα αμερικανικά Ιν-στιτούτα, όσο και στη Γαλλική «Ακαδημία κάνουν εκδρομές οι τά-ξεις και διάφορες άλλες κοινωνι-κές εκδηλώσεις που θα τη βοη-θήσουν πολύ. Παράλληλα, και σε η ίδια φροντίσει να της δώσετε κέφι και ένθουσιασμό για τη ζωή πηγαίνοντας την σε περιβάλλοντα όπου να μένει εύχα-ριστημένη».

ΕΥΤΥΧΗΣ Η ΔΥΣΤΥΧΗΣ: Δέ βλέπω τό λόγο γιατί να δια-κόψεις αυτό τό ώραιο αίσθημα. Βέβαια έλαβε κι' οι δύο μικροί και θα περάσει καιρός για να υποδέχεται να πανδραυχή. Κι' αυτό είναι η δυσκολία. Να υπο-δέχεται να διατηρήσει ώραιο κι' άγνο που ν' αντέξει στη δο-κιμασία του χρόνου. Πρόσεχε, να ναι οι συναντήσεις σας άρε-τές και καλλιέργησε την εκτί-μησι και άλληλοσεβασμίες. Προσπάθησε τόσο έσύ όσο κι' εκείνος να μην απορροφήσει από τό αισθήματά τόσο ώστε να παραμελήσεις την προόδο σας. «Η άγάπη είναι ένα εύλογημένο θεϊκό δάρο όταν είναι άγνη και δεν μπορεί ποτέ να γίνεται κα-ταστρεπτική στον άνθρωπο. Δεν είναι εύκολο να με όης προσωπι-κά. Μπορείς όμως να μου γρά-φεις όσο συχνά θέλεις. Θα σε βοηθώ πρόθυμα σε κάθε περίπτωση με τις συμβουλές μου».

ΣΑΜΠΡΙΝΑ: «Απ' όσα μου γράφετε καταλαβαίνω πως έν-διαφέρεται για σένα. Αυτό όμως θα φανεί τώρα που έφυγε, όπως και θα καταλάβεις αν το αισθή-ματά σου είναι αληθινό. Να περι-μένεις να σου γράψει εκείνος πρώ-τα. Μη διάζεσαι, και μην έκτι-θεσαι στους δικούς του. Αφού σε τον ελεύθερο να κανονίσει πρώτα τη θέση του και τις δου-λειές του. Μόνον όταν σου γρά-φει εκείνος τότε να του απαν-τήσεις».

ΗΠΕΙΡΩΤΙΣΣΑ: Δεν τον συ-νιστά πολύ τό γεγονός ότι συν-δέεται με μια κοπέλλα φανερά και δηλώνει πως δεν έχει σκοπό να την πάσει. Αφού η κοπέλλα αυτή άνκει στην ίδια παρσα θα έπρεπε να της το πη καθαρά και να διακόψει κάθε δεσμό μαζί της. «Έτσι κάνουν οι τίμιοι άνδρες-ποι. Μ' αυτές τις συνθήκες τό μόνο που πρέπει να κάνεις είναι να άδιαφορήσεις γι' αυτόν. Στην εξαδέλφη σου να πής να παύσει να ενδιαφέρεται γι' αυτόν γιατί η κατάστασή είναι πολύ άνακα-τομένη. Έσύ αν έχεις ενόχληση πές του με τρόπο πως δεν είναι σωστό ούτε γι' αυτόν ούτε για τη φίλη του να εκτίθενται έτσι στα άλλα μέλη της συντροφιάς. Περι-μένε λίγο να όης και πως θα ξελελιχθούν τα πράγματα. Αν έ-ξακολουθή τις σχέσεις του, παύ-σε ν' ασχολείσαι μ' αυτόν. Δεν θά ναι και σωστό να τον απο-σπάσεις από μια άλλη που μπο-ρεί να τον αγαπά πολύ».

ΜΥΡΤΩ

Ελκυθικά χείλη Γοιτευτικό πρόσωπο

σε τόνο άνοιξιάντικο, άπα-λό, βελούδινο με τους νέους μοντέρνους χρωματισμούς του νέου άνεξιτηλου κραγιόν "ZINNIA 24"

Linnia

ΤΟ ΙΔΕΩΔΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΟΝ ΚΑΒΑ - UNIVERSAL

ΑΙ φθηνότερα
ΑΙ τελειότερα

ΜΕ ΒΕΛΟΝΙΑ
UNIVERSO

ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 (ΣΤΟΑ)

Κυρίες και Δασπονίδες
Δοκιμάσατε τα νέα

Femex

με άφή βελούδινη και σε κατάλ-ληλο μέγεθος. Είναι τα πλέον ά-ναπαυτικά και εύχάριστα. Ζητήσα-τέ τα από τα φαρμακεία και τα «Αρωματοπωλεία. Παλούνται εις κτία των 6 και των 12 τεμαχίων.

Φούλγορ, ο 'Αταμάνος

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΕΝΑΣ καθάριος σκεπασμένος με σκάνη, και πρόσωπο λιοκαμένο καταφάνει στη μικρή πόλι Ραζατάσα, που είναι κομμένη στις στέπες του Μπαγκιστάν, στα σύνορα του κράτους του Κιργκίζ και της ερήμου του 'Αντιγκιστάν, ανάμεσα από την όποια περνούν τα ρωσικά καραβάνια που κάνουν εμπόριο με τις πλούσιες ασιατικές χώρες. Ο καβαλάρης αυτός, που το κοστούμι του δείχνει ότι ανήκει στους κοζάκους του Βόλγα, είναι ο 'Αταμάνος Φούλγορ που η φήμη του απλώνεται από τις άγριες στέπες της Σιβηρίας έως την Πολωνία και από τις ακτές της Κασπίας θάλασσας έως τις γαυμένες περιοχές του βορρά. Ο Φούλγορ σταματάει μπροστά στο χάνι:

— 'Ε, ξενοδόχε, φωνάζει, χωρίς να κατέβη από τάλωλό του. Καλημέρα. Μπορώ να έχω ένα καλό δωμάτιο, ζεστό φαί και πολλή ησυχία;
— Καλώς ώρισε, γενναίε κοζάκε, του απαντάει ο ξενοδόχος. Θα τα έχης αυτά που επιθυμείς.
Ο Φούλγορ ξεκαθαλικεύει και μπαίνει στο χάνι. Σ' ένα τραπέζι κάθονται δυο άνθρωποι του λαού. Λέει ο ένας στον άλλο:
— Ξέρεις ποιός είναι αυτός;
— Όχι.
— Είναι ο περίφημος 'Αταμάνος Φούλγορ!
— Ο Φούλγορ; Τι λές!

— Με συγχωρής, γενναίε κοζάκε Φούλγορ που σ' ενοχλώ..., του λέει αυτός.
— Πώς ξέρεις τ' όνομά μου; Ποιός είσαι εσύ; Πέρασε μέσα!
Ο γέρος μπαίνει μέσα στο δωμάτιο και κάθεται στο κρεβάτι.

— Είμαι ο σταρόστα αυτής της πόλεως (ο δήμαρχος να πούμε), λέει στον Φούλγορ. 'Η φήμη για τη γενναιότητα σου και το θάρρος σου, έχει φτάσει έως εδώ, 'Αταμάνε! 'Εχεις βοηθήσει τόσες φορές τους ανήμπορους και τους αδύνατους, που έρχομαι κι' εγώ να ζητήσω τη βοήθειά σου. 'Ολόκληρη η πόλις σε παρακαλεί.

Ο γέρος αναστενάζει κι' έπειτα συνεχίζει:
— Νά, περί τίνος πρόκειται. 'Αταμάνε! 'Η περιοχή μας ζή από τα πρόβατα και από το μαλλί που καραβάνια μεταφέρουν ανάμεσα από την έρημο και τα βουνά στην 'Ασία. Τώρα όμως και ξέη μήνες, ο πληθυσμός ζή μέσα στον τρόμο. 'Αγριοι ληστές λυμάνονται τη στέππα. Κλέβουν τα κοπάδια, και τα καραβάνια. Στήνουν καρτέρι ανάμεσα στα βράχια, στην έξοδο της Μεγάλης 'Ερήμου... Ο κυβερνήτης μάτια τους κατεδίωξε. Οι ληστές αυτοί που κατά πάσα πιθανότητα είναι Κιργκίζιοι, — γιατί να ένα βέλος τους που βρήκαμε έπειτα από μια επίδρομή τους — κι' ο Μπάνωφ έδειξε

■ — Μην φυτρώνης εκεί που δεν σε σπέρνουν, 'Αταμάνε!, είπε ο κυβερνήτης.

— Πάμε να δούμε τον κυβερνήτη; πρότεινε ο Μπάνωφ.
— Δεν έχω αντίρρηση. Πάμε!

Οι δυο άντρες άφησαν το χάνι και πήγαν στο κυβερνείο. 'Εξοχώτατε, είπε ο Μπάνωφ, να σας συστήσω τον 'Αταμάνο Φούλγορ που δέχεται να μάς βοηθήσει στον αγώνα μας.

— Καλημέρα, σταρόστα! Καλημέρα, 'Αταμάνε! Δεν ήξερα ότι βρισκόσουν στην περιοχή μας...
— Είμαι περαστικός, έξοχώτατε!

— Ξέρετε, έξοχώτατε, είπε ο σταρόστα ο Φούλγορ νομίζει ότι δεν πρόκειται για Κιργκίζιοις.
Το πρόσωπο του κυβερνήτη κοκκίνισε και τα μάτια του πέταξαν λάμψεις.
— Τι! είπε. Δεν μπορείτε να το ξέρετε καλύτερα από μένα. Σας λέω ότι πρόκειται για όρδες Κιργκίζιον. Γι' αυτό, έξ' άλλου, είναι ασύλληπτοι. Ο 'Αταμάνος συνωφρυώθηκε.

■ 'Ο Φούλγορ κατέβηκε από το αλόγο του για να πιάσει τον κατάσκοπο.

— Φεύγω άμέσως, σταρόστα, του απάντησε ο Φούλγορ. Προτιμώ όμως να πιστευτή το αντίθετο, καταλαβαίνετε; 'Υπάρχουν παντού κατάσκοποι και άγνωστοι τα πάντα για τον άρχηγό τους.

— Καταλαβαίνω. Ευχαριστώ! 'Εγώ θα σε βοηθήσω.
Ο κοζάκος καβάλησε τάλωλό του.
— 'Αντίο, σταρόστα! Και μην έχετε σε κανένα εμπιστοσύνη! Καλή αντάμωσι.

'Αντίο, 'Αταμάνε, και καλή τύχη!
Ο Φούλγορ σπηρούνασε τ' αλόγο του και άπομακρύνθηκε με καλπασμό ενώ σκεπτόταν: «Θάχουν βάλει ασφάλους κάποιον να με παρανοήση τι διεύθυνσι θ' ακολουθήσω. Πρέπει να τους ξεγελάσω.»
Και πραγματικά έπειτα από λίγο είδε κάποιον κομμμένο πίσω από ένα δέντρο να τον παρακολουθεί. 'Ο Φούλγορ συνέχισε το τρέξιμό του ώσπου έφτασε σε κάτι βράχια. 'Εκεί ξεκαθαλικέψε. Το σχέδιό του ήταν να πιάσει τον κατάσκοπο και να μάθει για λογαριασμό τίνος εδούλευε. Αυτό θα τον διευκόλυνε πολύ στο έργο που είχε αναλάβει.
'Εκανε ένα μεγάλο γύρο, πήδηξε βράχια, σκαρφώθηκε ένα ύψωματάκι και, όπως είχε υπολογίσει, δρέθηκε σε λίγο πίσω από τον κατάσκοπο. Αυτός όμως τον άκουσε και στράφηκε...
— Κατάρα! 'Ο 'Αταμάνος! φώναξε.
Κι' άρχισε να τρέχει για να σωθή. 'Ο Φούλγορ τον πήρε κατά πόδι. Το κυνηγό δεν ήταν εύκολο γιατί το έδαφος ήταν ανώμαλο και όλο βράχια. Μά ο κοζάκος ήταν ευκίνητος και όλο πλησίαζε τον κατάσκοπο. Αυτός αντιλαβανόμενος ότι είναι χαμένος πηδάει πάνω από ένα γκρεμό. Μά το πόδι του πατάει σε μια πέτρα που δεν ήταν στερεωμένη και δρισκεται ολόκληρος στο βάραθρο.
'Ο 'Αταμάνος κατεβαίνει κάτω από ένα μονοπάτι για να του παράσχη βοήθεια. Μά είναι άνογα. 'Ο κατάσκοπος έχει πεθάνει.
«Τόν φουκαρά, λέει μόνος του ο Φούλγορ. Δεν μπορώ να του κόνω τίποτα. 'Οπως και δεν μπορώ να μάθω τίποτα από αυτόν. Διπλή άτυχία. 'Ας είναι. 'Εμπρός, πάμε, Σαϊτάν!» λέει στάλογο του.
Καβαλικεύει πάλι και συνεχίζει το δρόμο του. 'Επειτα από δυο μέρες ταξίδι φτάνει στην άρχη της ερήμου. Τα δέντρα όσα πάνε και λιγοστεύουν, βράχια μετερά ορθώνονται εδώ κι' εκεί, κι' ο ήλιος ζεματάει...
ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια.

■ 'Ο Φούλγορ ξάπλωσε να κοιμηθί γιατί ήταν πολύ κουρασμένος. ■ — Οι ληστές έχουν παντού κατασκόπους. Ξέρουν πότε θα φύγουν τα καραβάνια.

— Τον γνώρισα όταν ήμουν στρατός.
— Σά να μου φαίνεται πως αυτός είναι ο άνθρωπος που μάς χρειάζεται... πρέπει να εidoποιήσουμε τον Μπάνωφ.
Οι δυο άνθρωποι σηκώνονται και φεύγουν από το χάνι. Στο μεταξύ ο Φούλγορ στρώνεται στο φαί και κατόπι πηγαίνει στο δωμάτιο του για ύπνο. Είναι πολύ κουρασμένος κι' έχει απόλυτη ανάγκη από ανάπαυσι. 'Εχει δώσει έντολη στον ξενοδόχο να μην τον ενοχλήση κανένας. Μά δεν περνάει πολλή ώρα και χτύποι άκούγονται στην πόρτα του.
«Νά πάρη η όργη, να πάρη!» λέει ο 'Αταμάνος. Ποιός νάναι. Δεν μπορεί κανείς ούτε να κοιμηθί. Θέλει δε θέλει, σηκώνεται και πηγαίνει νάνοιξη. Στην πόρτα στέκεται ένας σεβάσιμος γέρος.

στον Φούλγορ ένα βέλος — μένον ασύλληπτοι.
'Ο Φούλγορ εξήτασε το βέλος και είπε:
— 'Η περιοχή αυτή άπέχει πολύ από το πεδίο δράσεως των Κιργκίζιον όρδών. 'Οσο γι' αυτό το βέλος δεν ανήκει σε Κιργκίζιοις μολονότι μοιάζει με εκείνα που φτιάχνουν αυτοί. Ξέρεις ποιός είναι ο άρχηγός τους, σταρόστα; Πάντως είμαι βέβαιος ότι δεν πρόκειται για Κιργκίζιοις.
— Δεν ξέρω ποιός είναι ο άρχηγός τους. 'Εμεις νομίζαμε ότι πρόκειται για Κιργκίζιοις. Πάντως έχουν παντού κατασκόπους. Ξέρουν πάντα πότε θα φύγουν τα καραβάνια.
— 'Ενα είναι καθαρό, είπε ο Φούλγορ. 'Οτι πρόκειται για καλά οργανωμένη συμμορία που έχει έναν πολύ έξυπνο άρχηγό.

— Κι' εγώ σας λέω, έξοχώτατε, ότι δεν πρόκειται για Κιργκίζιοις.
'Ο κυβερνήτης θύμωσε τότε για τα καλά και απάντησε:
— Αυτό που λές είναι παράλογο, Φούλγορ. Και σε παρακαλώ να μη φυτρώνης εκεί που δεν σε σπέρνουν. 'Εγώ, είμαι εδώ κυβερνήτης. Κι' έπειτα, ποιός ξέρει αν αυτοί οι Κιργκίζιοι...
— Φτάνει, κυβερνήτη! φώναξε ο Φούλγορ. Φεύγω άμέσως, μά σε λίγον καιρό θάρητε να με ζητήσετε. 'Αντίο!
Και κάνοντας μεταβολή βγήκε διαστικά από το κυβερνείο. 'Ο σταρόστα Μπάνωφ τον ακολουθούσε στο δρόμο. 'Οταν τον έφτασε του είπε:
— Μην παρεξηγής, 'Αταμάνε τον κυβερνήτη, θυμάνει εύκολα. Πρέπει να μάς βοηθήσης.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΚΛΩΣΣΟΠΟΥΛΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Ένα έπικαιρο παραμυθάκι

ΜΕΡΕΣ τώρα, ή Μαυρούκα, ή μεγάλη κότα, κλώσσαγε καθισμένη σ' ένα καλάθι μέσα στο κοτέτσι. Κάθε τόσο σήκωνε το φτερό της και κύταζε τ' αυγά. Κανένα όμως δεν έδειχνε ότι ήταν έτοιμο να «σκάση» για να βγούν έξω τα καινούργια πουλάκια. 'Η κυρία Μαρία έρχόταν κάθε πρωί κι' επιβεβαίωσε την κλώσσα. 'Είχε υποσχεθί στην Καίτη, την κορούλα της, να της πιά το πρώτο κλώσσοπουλο. 'Η καιμύνη ή Καίτη! 'Ηταν το πιο δυστυχισμένο κορίτσι του κόσμου. Μιά κακή αρρώστια της είχε παραλάβει τα πόδια και ή μικρούλα περνούσε την ήμερα της καθηλωμένη σε μία πολυθρόνα με ρόδες. Μιά πονεμένη έκφρασι ήταν ζωγραφισμένη μόνιμα στο πρόσωπό της. Δεν εύρισκε σε τίποτα χαρά. Μήτε στις κοιλίες, μήτε στα βιτλιά με τα παραμύθια. Τα είχε βαρεθί όλα. 'Η ψυχή της λαχταρούσε να τρέξη, να ηδηήξη όπως όλα τα κοριτσάκια της ηλικίας της, να σκαρφαλώση πάνω στα δέντρα, να κυνηγήσει πεταλούδες.

Τίποτα όμως δεν μπορούσε να κάνει. 'Ηταν κορφωμένη στην πολυθρόνα της, καταδικασμένη για πάντα να μη μπορεί να περπατήση. 'Ηταν στιγμές που την έπιανε μεγάλη άπελπισία και δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά της. 'Η μητέρα της την έβλεπε και στενοχωριόταν. Τι μπορούσε όμως να της κάνει; Προσπαθούσε με κάθε τρόπο να τη διασκεδάση, αλλά τίποτα πιά δεν έκανε εντύπωση στην Καίτη.

Εημέρωνε Πάσχα. Οι καιμάνες χτυπούσαν χαρούμενα. 'Εξω ήταν άνοιξη. Τα δέντρα ήταν όλοπράσινα και τα λουλούδια στον κήπο είχαν άνθισει. Τα χελιδόνια έσχιζαν με μικρές κρουγές τον άέρα και τ' άλλα πουλάκια τιτίθιζαν πάνω στα κλαδιά. 'Η κυρία Μαρία έντυσε την Καίτη, της έβαλε το πιο άραιο φόρεμα που είχε και την έβγαλε καλόπιν με την πολυθρόνα της στον κήπο. 'Ηταν το μόνο μέρος που ή μικρή παραλύτη εύρισκε κάποια χαρά, με τα ζουζούνια, με τα πουλιά, τα δέντρα, τα λουλούδια.

Μαμά, είπε για μια στιγμή. Δεν κυττάς στο κοτέτσι, μήπως σκάσανε τ' αυγά;
— Νά πάω άμέσως, Καίτη μου, της απάντησε ή κυρία Μαρία. 'Επειτα από λίγο ή κυρία Μαρία γύρισε χαρούμενη. Κρατούσε στα χέρια της ένα μικρό-μικρό πουλάκι, που φώναζε τρομαγμένο.
— 'Ενα μόνο βγήκε, είπε ή κυρία Μαρία. Είναι το δικό σου. Θα το έχης έσυ. Θα σου φέρη γουρι. Γεννήθηκε το Πάσχα.

'Η Μαίρη το πήρε στη χούφτα της με χέρια που έτρεμαν από τη συγκίνηση.
— Τι όμορφο που είναι, μαουλάκι!, είπε.
'Η αλήθεια είναι πως το κλώσσοπουλάκι δεν ήταν και τόσο όμορφο ακόμα, γιατί το κορμάκι του ήταν σχεδόν γυμνό. Μόνο μερικά κίτρινα πουπουλάκια φύτρωναν εδώ κι' εκεί.
'Η Καίτη του έσκασε ένα φιλάκι στο κεφάλι. Το πουλάκι δεν φοβόταν πιά τώρα κι' έμνε μαζεμένο μέσα στη χούφτα της Καίτης. 'Η μικρή ήταν ένθουσιασμένη και ή κυρία Μαρία βλέποντας τη χαρά της χαμοέλασε με ικανοποίηση. 'Επειτα τράβηξε μέσα στο σπίτι για να έτοιμάση το πασχαλιό φαγητό.

Το κλώσσόπουλο του Πάσχα μεγάλανε κάθε μέρα. 'Η Καίτη το είχε διαρκώς κοντά της. Αυτή το τάιζε, αυτή το περιποιόταν, αυτή το φρόντιζε. Το βράδυ το πουλάκι κοιμόταν σ' ένα καλάθια που βρισκόταν κοντά στο κρεβάτι της. Τώρα είχε γίνει κατακίτρινο και σιγά - σιγά άρχισε να θγάξη και πιο μεγάλα φτερά σκούρα. Στο τέλος έγινε ένα πολύ άραιο κοκοράκι με κατακόκκινο λειρί και μαυροπράσινα φτερά. Το πόσο χάρηκε δε ή Καίτη, όταν ένα πρωί το πουλί έβγαλε ένα θριαμβευτικό κωϊκίριου, δεν λέγεται.

'Η μικρή άρρωστη λάτρευε το πουλί της, αλλά κι' αυτό έδειχνε την ευγνωμοσύνη του γιατί έτρεχε άμέσως κοντά της, όταν εκείνη το φώναζε.

Ένας χρόνος πέρασε. 'Ηταν πάλι Πάσχα. Και ήταν πάλι άνοιξη. Μιά όμορφη, χαρούμενη μέρα. Στον άέρα ανηχούσε ο ήχος από τις καμπάνες. 'Η Καίτη καθόταν στην πολυθρόνα της στον κή-

ΤΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Μυστήριο πως δρέθηκε μπλεγμένο μέσα σ' αυτό το λαβύρινθο το άραιο κοκίνο αυγό του Πάσχα με την κορούλα. Και τώρα θέλει να βγη έξω. Μπορείτε να το βοηθήσετε εσείς, σ' αυτό γιατί δεν είναι και τόσο εύκολο;

'Ηταν μελαγχολική. 'Αλλος ένας χρόνος είχε περάσει και τίποτα τα πόδια της εξακολουθούσαν να μένουν ακίνητα. 'Αφύγε! 'Αφύγε!, φώναζε στο πουλί, μά ο κρότος της μοτσουκλέτα έπνιγε τη φωνή της. Τότε έγινε ένα θαύμα. Χωρίς να ξέρη πως, ή Καίτη δρέθηκε όρθια. 'Ηθελε να σώση το πουλί της, το ήθελε πολύ, πάρα πολύ. Τα πόδια της δεν λύγισαν. 'Η Καίτη έκανε δυο δήματα κι' έπειτα τρίτο. 'Η μητέρα της που είχε βγη στην πόρτα, έβγαλε μια κραυγή κι' έτρεξε να την πιάση.
— Μητερούλα, περπατάω! Περπατάω!, έπαυε λέγοντας ή Καίτη τρέμοντας ολόκληρη.
— Παιδάκι μου, έγινε.

ΑΥΓΑ ΜΕ... ΚΑΠΕΛΑ!

'Αστεία αυτά τ' αυγά με τα καπέλα. Δεν νομίζετε όμως ότι έχει γίνει κάποια λάθος γιατί σε να μάς φαίνεται ότι τα καπέλα δεν ανταποκρίνονται στα όνόματα των αυγών. 'Αλλάστε λοιπόν τα καπέλα για να είναι εν τάξει.

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Διαβάστε την παρακάτω επίγραφή:
Τ Ε Α Ο Σ Ι
Η Σ Ν Σ Τ Ρ Χ

'Αν δεν τα καταφέρετε να τη διαβάσετε, κυττάξτε τη λύσι στη σελίδα 69.

νε θαύμα! είπε ή μητέρα της ενώ δάκρυα χαράς κυλούσαν στα μάγουλά της.
Και πραγματικά είχε γίνει ένα θαύμα, ένα θαύμα της φύσεως. 'Η δυνατή συγκίνηση που είχε νοιώσει ή μικρή βλέποντας τον κοκορά να κινδυνεύει και ή μεγάλη της επιθυμία να τον σώση, είχαν δώσει πάλι ζωή στα κατεστραμμένα νύερα των ποδιών της. Τώρα ή Καίτη θα γίνεταν ένα κορίτσι όπως όλα τα άλλα. Μητέρα και κόρη άγκαλιασμένες έκλαιγαν από χαρά.

Και ο κοκοράς; Το κλώσσόπουλι του Πάσχα; Μην άνησυχήτε. Δεν έπαθε τίποτα. Την τελευταία στιγμή έτρεξε έξω από το δρόμο. Και τώρα πιά ή Καίτηλα είναι το πιο ευτυχισμένο κορίτσι του κόσμου.

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

ΧΙΟΥΜΟΡ

'Ο δάσκαλος σηκώνει τον Τοτό και ρωτά:
— Το κρέας των ζώων το τρώμε, Τοτό. Δεν είν' έτσι;
— Μάλιστα, κύριε.
— Τα κοκκόλα τί τα κάνουμε;
— Τα βάζουμε στην άκρη του πιάτου, κύριε.

'Ο Νικολάκης πηγαίνει στο χασάπη να δει αν έχη πόδια μοσχαρίσια. 'Επιστρέφει.
— Λοιπόν; τόν ρωτάει ή μητέρα του.
— Δεν υπόρσσε να δώ αν είχε. Φορούσε μπότες!

ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Σας δίνουμε έναν απλούστατο τρόπο για να γυαλίσετε τα πλακάκια και μωσαϊκά σας δίχως να γλιστρούν. Καθαρίζετε πρώτα τα πλακάκια και μωσαϊκά με νερό, τα αφήνετε να στεγνώσουν καλά και μετά τα περνάτε με ένα πανάκι βρεγμένο με υγρό στίλβωμα Lada. Αφήστε το να στεγνώσει επί 20 λεπτά. Τα πλακάκια και μωσαϊκά θα γυαλίσουν χωρίς τσίψιμο και επί πλέον δεν θα γλιστρούν. Το ίδιο ισχύει και για τα μάρμαρα.

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ & ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

«LADAS»

ΙΑΤΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΛΑΔΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 35 ΤΗΛ 32.692 ΔΕΧΕΤΑΙ: *Από 10 π.μ. έως 3 μ.μ.

ΤΥΧΕΡΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Με ειδικούς λίθους επί τη βάση Ευρωπαϊκού αστρολογικού πίνακος. Επίσης με πέτρες τουργκούζ, έναντιον του ματιάζματος. Μεγάλη ποικιλία γυαλιών ήλιου σε υπέροχα σχέδια. Ελεβητικά ωρολόγια, χρυσά σταυροί και παντός είδους χρυσά και επίχρυστα κοσμήματα φθηνά τιμαί, εύκολα πληρωμές. Κοσμηματοποιείον:

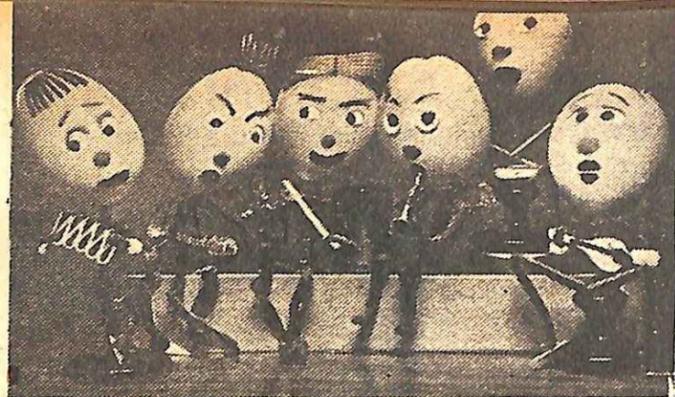
Ι. ΒΑΡΟΤΣΗΣ

*Αγίου Μαρκου 22 - Αθήνα ΤΗΛ. 22-582

Θ. ΑΛΙΒΕΡΙΩΤΗ «ΓΙΑΛΟ ΓΙΑΛΟ ΚΙ' ΑΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ»

"Ένα βιβλίο με διαλεχτές ήθογραφιές από τη ζωή του Αλιβερίου που μπορεί να διαβαστεί εύχρηστα από μικρούς και μεγάλους. Πωλείται σε όλα τα βιβλιοπωλεία.

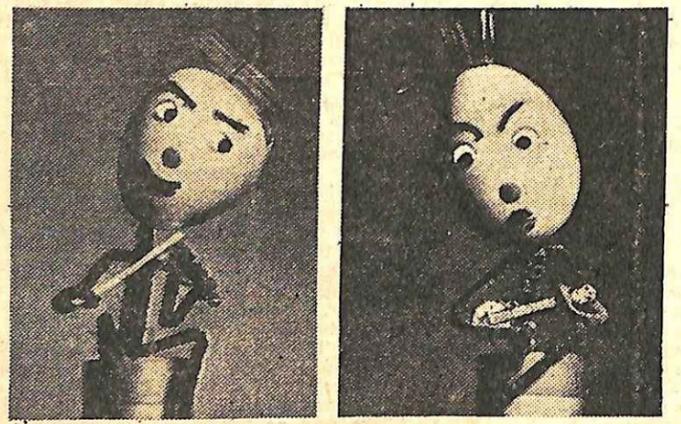
ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΑΝΕΣ ΤΑΧΥΤΑΤΗ - ΥΠΕΡΟΥΝΗ - ΑΝΩΔΥΝΗ ΡΙΖΙΚΗ 100% ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ESTHETIQUE MODERNE ΜΕ ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ ΠΑΡΕΣΤΙΚΗ ΔΕΙΡΟΛΟΓΙΚΗ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΑΙΣΑΡΙΑΚΗ ΤΗΛ. 012-010

ΜΙΑ ΕΥΘΥΜΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΙΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

που μπορείτε να τηφτιάσετε μόνη σας

ΔΕΝ χρειάζεται να είσαστε μεγάλη καλλιτέχνης για να κορψώσετε να φτιάξετε αυτή την ωραία ορχήστρα με την οποία θα στολισετε το πασχαλινό σας τραπέζι. Οι μουσικάντρες που βλέπετε στις εικόνες είναι πολύ εύκολο να γίνουν. Βέβαια, χρειάζεται μεγάλη δεξιοτεχνία, αλλά αυτή δεν σας λείπει. Τα αυγά που θα χρησιμοποιήσετε, θα είναι πολύ σφριχτά βρασμένα. Για το κορμί των μουσικών θα πάρετε σύρμα όρκου χοντρό, αλλά και εύλυγο. Θα βάλετε τρία κομμάτια σύρμα μαζί. Θα τα τυλίξετε με μαλλί —σκούρου χρώματος— και σφριχτά όσο πρέπει να αποτελέσουν τον κορμό του κάθε μουσικού. Το ένα σύρμα θα φτάνη άκριβως έως την κάτω άκρη του κορμού, ενώ προς τα επάνω θα προεξέχη για να μη μέσα το αυγό - κεφάλι. Τα άλλα δύο σύρματα θα αποτελέσουν τα πόδια και τα χέρια. Αμα τυλίξετε τον κορμό θα τα λυγίσετε και θα τους δώσετε τις στάσεις που βλέπετε στις εικόνες. Κατόπιν θα τυλίξετε και τα πόδια και τα χέρια με το μαλλί. Τέλος θα ζωγραφίσετε τα αυγά κεφάλια, όπως τα βλέπετε στις εικόνες. Όσο για τα όργανα, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μικρά παιδικά παιχνίδια ή και κορφίτσες κοσμημάτων, που έχουν σχήμα μουσικού οργάνου. Για τα μαλλιά κολλήστε λίγο μαλλί, δουληγμένο σε άσπρο μανόν. Για τα καθίσματα θα χρησιμοποιήσετε κομμένες κουβαρίτσες.

Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ - ΖΩΓΡΟΜΑΙ ΔΟΥ

Μαιευτήρ - Γυναικολόγος *Αγίας Ζώνης 66 (Στάσις Καλλιφρονά), Αθήναι Τηλ. 871-682 Δέχεται 4-6 μ.μ.

Το μαρτύριον της πυτιρίδος φαγούρας και τριχοπτώσεως

*Οφείλεται στους διαφόρους φθροποιούς μικροοργανισμούς που γεννιούν την ΠΥΤΥΡΙΑΔΑ (ήρα ή λιπαρά) ή όποια έχει ως αποτέλεσμα την ΦΑΓΟΥΡΑ, τὰ ΕΚΖΕΜΑΤΑ και εν συνεχεία την ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΙΝ.

Οι επιστήμονες κατόπιν μακροχρονίων μελετών και πειραμάτων, παρεκείσαν το ειδικό αντισηπτικό και καλλυντικό ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ. Το σαπούνι ΠΙΓΚΟΝ είναι ένα σαπούνι με αντισηπτικές ιδιότητες, ειδικά κατασκευασμένο, που με ένα μόνο λούσιμο ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ τὴν ΠΥΤΥΡΙΑΔΑ καὶ τὴν ΦΑΓΟΥΡΑ και καταπολεμᾷ τὴν τριχοπτώσιν και τὰ ἐκζέματα.

ΣΑΠΟΥΝΙ ΠΙΓΚΟΝ διατηρεῖ τὰ μαλλιά στο φυσικό τους χρωματισμό, τὰ μαλακώνει σάν μετάξι και ἐπί πλέον τούς δίδει μια υπέροχη ἐμφάνιση ΜΟΝΑΔΙΚΗ και ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ διὰ τὰ μαλλιά σας. Η ΜΠΡΙΓΙΑΝΤΙΝΗ ΠΙΓΚΟΝ με τονωθρηπτικά καλλυντικά συστατικά, ΕΝΙΣΧΥΕΙ τὴν ΤΡΙΧΟΦΥΪΑ, ΤΟΝΩΝΕΙ τὰ μαλλιά, ἀποκρῖπει τὴς λευκὲς τρίχες χωρίς να τὴς θάφει και τούς χαρίζει ἕνα λεπτότατο ἀρώμα.

Τὸ σαπούνι ΠΙΓΚΟΝ και ἡ μπριγιαντίνη ΠΙΓΚΟΝ πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεία και μωρπωλεία τῆς Ἑλλάδος Γεν. Ἀντιπροσώπου Μ. Η. Φουνοτοῦκος, Κλεισιθόσιου 15, Ἀθήναι.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Ζητήτε τὸ γνήσιον ΠΙΓΟΝ σὲ πράσινο κουτί.

Η ΚΑΘΑΡΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ Τὸ ΣΕΡΦ σὰς δίδει και τὰ ΔΥΟ!

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

...μόδας

ΓΙΟΛΑΝΤΑ 333.— Δεν μου γράφετε αν τα θέλετε για ανοιξη η για καλοκαιρι. Πάντως θα σας συνιστώ να κάνετε ένα ανσάμπλ κι όχι κλασικό ταιγιέρ. Το ανσάμπλ είναι πολύ της μόδας εφέτος και εξυπηρετεί πολύ. Να πάρετε ένα μονόχρωμο ύφασμα καλό και να κάνετε ένα φόρεμα σε ίδια γραμμή, με λίγο ντεκολτέ και χωρίς μανίκια. Από πάνω μία ζακέτα εφαρμοστή με μανίκια τρούα κάρ. Θα το φορά με ζακέτα η χωρίς ζακέτα ανάλογα με την περίσταση, της μόδας. Τότε το φορά και έραβυ. Άντι γιὰ μωσαϊκαρί θα σας συνιστώσα τὸ μπέζ. Έχει ἕνα τέτοιο μοντέλο ὁ Ντιέρ, ὅπως σὰς τὸ περιγράφω.

ΤΟ ΣΚΑΚΙ

Συνδυασμοὶ φραγμοῦ

*Ὅπως στὸν πραγματικό πόλεμο, ἔτσι και στὸ παιχνίδι τοῦ σκακιῦ, κάθε ἐπιθετικὸ ἔχει σκοπὸ νὰ σπῆσει τὴν ἀντίστασι τοῦ ἀντιπάλου. Ὁ ἐπιθετικὸς κατεβῆνει ὅλες τὴς δυναμείς του ἐναντίον τοῦ ἀσθενέος σημείου τῆς ἐχθρικής παρατάξεως. Ὁ ἀμυντικὸς τότε πρέπει, γιὰ νὰ ἀποκρούσῃ τὴς ἀπειλές, νὰ φράξῃ με δικά του κομμάτια τὴς γραμμῆς ἐπιθέσεως τῶν ἐχθρικών κομματιῶν. Μία πλήρης ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου φραγμοῦ τῶν ἐχθρικών δυναμῶν ἐνεργεῖ πάντοτε εὐνοϊκά γιὰ τὸν ἀμυντικὸ. Μπορεῖ, ὁμως, νὰ προκαλέσῃ καταστροφὴς ἀν δυσκολεῖ τὴν ἐκκίνηση τῶν ἀμυντικῶν δυναμῶν.

Τὰ σημεῖα ἐπαφῆς τῶν δικοῦμας και τῶν ἐχθρικών κομματιῶν μᾶς δίνουν τὴ γραμμὴ γιὰ ἕνα πιθανὸ συνδυασμό. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ προσέχουμε πάντοτε, κατὰ τὸν ἔλεγχο τῆς θέσεως, νὰ ἐξετάζουμε και τὰ ὑπάρχοντα σημεῖα ἐπαφῆς.

Παραθέτουμε κατωτέρω μερικὸς ὄρωιους συνδυασμούς, οἱ ὁποιοὶ βασίζονται σὲ συνδυασμοὺς φραγμοῦ.

1ο
Θέσις Λευκῶν: Ρη1, Βδ1, Πδ6, Πθ1, Αη2, α3, γ5, ε3, ζ2, η3, η6
Θέσις Μαύρων: Ρη8, Βγ4, Πα7, Πδ8, Αδ7, Αζ6, α3, β7, γ6, ζ5, η7.
Στὴ θέσι αὐτὴ παίζουν τὰ Λευκά και κερδίζουν. Τὰ Λευκά σκέπτονται ὅτι ἡ θέσι ἐπιτρέπει τὴ γνωστὴ ἐξέλιξι: 1 Πθ8 + Ρχ88, 2 Βδ5 + Ρη8, 3) Βθ7 + Ρζ8, 4) Βθ8. Ἀλλὰ ἐδῶ παρεμβαίνει ἡ μαύρη βασίλισσα, ἡ ὁποία καταλαμβάνει τὸ τετράγωνο η8. Σὺ νεπὼς πρέπει νὰ βουλωθῇ ἡ διαγώνιος γ4-η8, Πδς;

2ο
Θέσις Λευκῶν: Ρη1, Βε7, Πγ5, Πη3, α3, β2, ζ2, η2, θ5
Θέσις Μαύρων: Ρθ8, Βδ4, Πδ8, Αε4, α6, β5, ε6, ζ7, θ7.
Στὴ θέσι αὐτὴ παίζουν τὰ Λευκά και κερδίζουν.
Τὸ σχέδιο φραγμοῦ τῶν Λευκῶν στριζέται στὸ συλλογισμό ὅτι ἡ μαύρη βασίλισσα εἶναι ὀποχρεωμένη νὰ ὀπισθοηρῖξῃ τὸν Πδ8 και συγχρόνως νὰ ἐπιβλέπῃ τὸ τετράγωνο ζ6. Με τὴ βοήθεια τοῦ σημείου διασταυρώσεως δ5 τὰ Λευκά ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ μαύρη βασίλισσα εἶναι παραφορτωμένη με καθήκοντα.

Λύσεις
1ο 1. Αδ5 +1 γχδ5, 2. Πθ8 + Ρχ88, 3. Βδ5 + Ρη8, 4. Βθ7 + Ρζ8, 5. Πχζ6 + Ρε8, 6. Βη8 + Ρε7, 7. Ρζ7 + και μάτ.
2ο 1. Πδ5! και τὰ Μαύρα ἔγκραταλείπουν βιάσι, ὅτι και ἂν παίξουν βδ5 ἀποφεύγουν τὸ μάτ.
Α. ΛΑΒΡΑΝΟΣ.

Με τὸ ἀνάσμπλ ἀποφεύγετε νὰ κάνετε φόρεμα και ταιγιέρ. Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ δίνουμε συνεχῶς τέτοια σχέδια.

ΚΑΜΕΛΙΑ Χ.— Ἡ ζακέτα ἀπὸ σοουτινα εἶναι γύσσιμο σπορ και φυσικά τὰ μπζού πρέπει νὰναι ἐλάχιστα. Ποτὲ κολιέ μακρὸ. Για κραγιόν πηγαίνετε σὲ κανένα μεγάλο μωρπωλεῖο και δοκιμάστε πὸ χρώμα πηγαίνει στὸν τύπο σας. Νομίζω πὼς τὸ ἀνοιχτὸ ταιριάζει σὲ σὰς, ἀλλὰ πρέπει νὰ δῶ τὸν τόνο. Θα σὰς συνιστώσα μὴ καλὴ μάρκα ὅπως εἶναι τοῦ Ντιέρ, τοῦ Ἄιερ, τοῦ Λουί Φιλίπ, κ.λ.π.

ΚΥΚΝΟΣ.— Λυποῦμαι πὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος εἶχε τυπωθῇ ὅταν πῆρα τὸ γράμμα σας. Μοῦ γράφετε πὼς τὸ ταιγιέρ πὸν θα φορέσατε στὸ γάμο εἶναι γκρι ἀρζάν, ἀλλὰ δὲν μὴ καθαρίζετε ἀπὸ τὴ ὑφασμα ἔναι γιὰ νὰ ξέρω τὴ ἀξιοσύνη πρέπει νὰ τὸ συνοδεύσουν Πάντως θα φορεθοῖν πολὺ τὰ ἀνοιχτόχρωμα παπούτσια. Θα σὰς συνιστώσα ἕνα ζευγάρι ἀπὸ δέρμα γκρι-μπέζ ἡ σοουτι και τὴν ἴδια τσάντα. Ἀφοῦ ὁμως θα εἶναι τόσο ἀργὰ ὁ γάμος μπορεῖτε νὰ φορέσατε και λευκά.

ΜΑΡΙΑ — ΧΡΙΣΤΙΝΑ.— Τὸ σιφὸν βελούδο δὲν φοριέται πρῶτ. Εἶναι πάντα ἀμνηστὴ τσαλιέτα. Τὸ μανίκι μπορεῖ νὰναι ζουλιέ και τὸ. Θα ἦταν καλὰ νὰ εἶχατε ἕνα μπλοκρὸ ἀπὸ τὸ ἴδιο γιὰ συμπλήρωμα. Μπορεῖτε ὁμως και νὰ κάνετε ἕνα μαντὸ ἀπὸ γκρι στὸν ἴδιο ἡ σκουρότερο τόνο. Πάντως τὸ σιφὸν βελούδο δὲν εἶναι ὑφασμα κατάλληλο γιὰ τὸ Πάσχα ἡ τὴν ἐποχὴ πὸν ἐπακολουθεῖ. Ἐπιθεὶ ἡ κοινωνικὴ σας θέσι ὅπως γράφετε εἶναι τέτοια, κρίνετε ὅτι ἐπρεπε νὰ πάρετε σιφὸν βελούδο.

ΝΤΑΛΙΑ.— Κροκὶ πὸν ζητάτε μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τοῦ Τσοπανέλη, ὁδὸς Βουλῆς 36, Ρ. ΒΕΛΙΣ ΣΑΡΑΙΟΥ.

...συντάξεως

Κ.Λ.Μ. Κομοτινή.— Τὸ βιβλίο πὸν ζητᾶτε μπορεῖτε νὰ τὸ προμηθευθῆτε μέσω τοῦ πρακτορείου ἐφημερίδων τῆς πόλεως σας ἡ γράφοντες σὲ ἕνα ἀπὸ τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἀθήνας (Κολλάδου, ὁδὸς Σταδίου, Σαλιέρου, ὁδὸς Σταδίου κ.λ.π.).

...ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ

ΦΑΡΣΑΛΩΤΙΣ ΣΑ.— Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ θερμὸ σας γράμμα. Κεντήσατε στὰ πεταστὰκια σας τὸ μοτίφ 462β τοῦ σημερινοῦ μας παραρτήματος. Στὸ ἐρχόμενο παραρτήμα θα ἔρῃτε ἕνα ὄρωιο σερβίτιο οὐζοῦ. Προτιμήσατε νὰ τὸ κεντήσατε σὲ πολὺ λεπτὸ ἱτολικὸ λινό. Τὸ μέγεθος θα τὸ κανονίσατε μόνη σας ἀνάλογα με τὸ τραπέζι σας. Πεταστὰκια κάνετε δώδεκα. Θα μωρπητε νὰ τὰ χρησιμοποιήσατε παντοῦ.

ΕΥΑ Π.— Πάτρα.— Γκομπλέν με τοπιὸ θα δημοσιεύσουμε προσηχῶς, ἀφοῦ δημοσιεύσουμε τὰ ἐξ ἑμοῖα μπουκέτα. Ὅπως ἔρετε, αὐτὰ κενιοῦνται στὸ ἴδιο σχήμα και θέλουν ὁμοιὲς κορνίζες. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔχετε κεντήσει τὸ ἐνὰ φτιάξετε και τὰ ἄλλα.

Ζ. Δ. Π., Λάρισα.— Ἐνα τραπεζομάνηλο τσαγιλο πάντα χρειάζεται. Σχέδια ἔχουμε δημοσιεύσει πάρα πολλά. Σὰς προτείνουμε τὸ σχέδιο τοῦ 185 τεύχους και τὸ ὑπ' ἀριθ. 462 τοῦ σημερινοῦ παραρτήματος.

ΠΟΠΗ ΒΑΡΝΑΒΕΛΙΑ, Νικαία.— Στὸ παράρτημα 64 τοῦ 184ου τεύχους ἔχουμε δημοσιεύσει ἕνα ὄρωιο μετρητὸ με Κινέ.

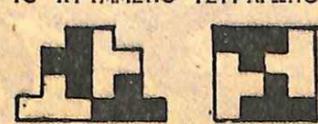
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΚΟΜΜΩΣΕΙΣ ΜΑΝΤΑΝ ΖΑΝΝΕΤ *Ὁδὸς Θεομισπηλῶν και Περιοδῆς ἑσθ. 1. Τηλέφωνο 52.940.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32)

ΣΤΑΥΡΩΛΕΣΟ
*Ὄριζόντιως: 1) ΑΠΟΚΛΗΘ-ΛΩΣΙΣ, 2) ΑΝΑ — ΙΣΑΛΟΣ — ΠΤΙ, 3) ΔΑΡΑ — ΕΝΟΣ — ΣΑΑΡ, 4) ΙΣΑ — ΑΣ — ΜΥΙ, 5) ΑΤΣΙΚΗ — ΣΟΦΟΡΟ, 6) ΠΑΤΡΟΠΑΡΑΔΟΤΩ, 7) ΤΩ — ΤΑ — ΝΑ — ΗΣΤ, 8) ΞΑ — ΙΣΙΑ — ΣΑ — ΝΗΣΙΑ, 9) ΤΣ — ΜΩΡΟ ΣΤ, 10) ΑΪΣΑ — ΣΕΥΩ, 11) ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΩΡ.
Καθῆτως: 1) ΑΔΙΑΠΤΩΤΟΝ, 2) ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ, 3) ΠΑΡΑΣΤΑΣ — ΑΒ, 4) ΙΡ — ΙΣΙΟ, 5) ΚΙ — ΣΚΟΤΑ — ΣΥ, 6) ΑΣΕ — Η.Π.Α. — ΜΑΧ, 7) ΘΑΝΑ — ΣΩ, 8) ΗΛΟΣ — ΑΡ, 9) ΛΟΣ — ΣΑΝ — ΟΣΟ, 10) ΩΣ — ΡΟΔΑΝ — ΕΝ, 11) ΦΟ — ΗΛΥΟ, 12) ΙΤΑΜΟΤΗΣ — ΩΣ, 13) ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ, 14) ΤΡΙΩΣΤΑΤΗΡ.

ΤΟ ΚΡΥΜΜΕΝΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

*Ἰδοῦ πὼς θα κοπῇ τὸ σχήμα γιὰ νὰ σχηματισθῇ ἕνα τετράγωνο.

Ξς (ἀριθ. 448). Νομίζω ὅτι εἶναι πολὺ κατάλληλο γιὰ τὴ δουλειὰ πὸν θέλετε.

ΟΛ. ΕΞΑΡΧΟΥ

...διακοσμητοῦ

ΣΙΣΣΥ Χ., Λάρια.— Σὲ παλαιότερα τεῦχη τοῦ περιοδικοῦ μᾶς ἔχω δημοσιεύσει τραπέζι πτυσσόμενο. Ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἡ και τέσσερες πινακίδες, ἀνάλογα με τὰ άτομα πὸν θέλουμε νὰ κάθονται και καταλαμβάνει ἕλαχιστο χῶρο ὅταν εἶναι κλειστὸ.

Μ. ΣΑΡΑΝΤΙΔΟΥ.— Γιὰ νὰ τρυπήσατε τὴς ἀχιβάδες με τὴς ὀποιὲς θα διακοσμήσατε τὸ παραπάν, θα χρησιμοποιήσατε τρυπάνι και, ἀπ' αὐτὰ πὸν ἔχουν τὰ παιδιὰ και κάνουν ἐυλογηπτικὴ Προσεῖτε ὁμως, τὴν ἀχιβάδα θα τὴν τοποθετήτε με τὸ κυρτὸ μέρος τῆς πάνω σ' ἕνα κομμάτι ξύλο.

ΛΙΑΗ.— Πάτρα.— Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Θα πάρετε τὸ ὑφασμα πὸν θα σας ἀρέσῃ, τὸ ὅποιον βιάς πρέπει νὰ πλένεται. Τὰ καλύμματα θα τὰ ράψετε με πέντες κατακόρυφες. Στὸ ἐπάνω και κάτω μέρος θα τὴς πιάσατε με μὴ ἴσια λουρίδα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὑφασμα.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Τὸ ΓΛΕΝΤΙ
Τέσσερα. Ὁ πατέρας και ἡ μητέρα ἦταν ἀδελφοὶ και ἀδελφὴ, πὸν ὁ ἕνας εἶχε ἕνα γιὰ κι' ἡ ἄλλη μὴ κάρη. Τὰ παιδιὰ ἦταν ἐξαδέλφια, συνεπὲς ἀνηψιὸς και ἀνηψιὰ και φυσικά ὁ πατέρας κι' ἡ μητέρα ἦταν ἔτσι θεῖος και θεία.

ΜΕ ΤΟ ΡΟΛΟΪ ΣΤΟ ΧΕΡΙ

2. Ἐντεκα φῶρες στὴ 15', σὲ 2,11' σὲ 3,16', σὲ 4,21' κ.ο.κ.
3. 66 δευτερόλεπτα. Ἀνὰ τὸ χτύπο και τὸν ἔκτο, δὲν ὑπάρχουν παρὰ 5 ἀδιάμεσα πὸν ἀμέσα στὸν πρῶτο ποτελοῦνται τὸ κάθε ἕνα ἀπὸ 6 δευτερόλεπτα (σύνολο 30 δευτερόλεπτα). Ἀνάμεσα ὁμως στὸν ἔκτο και τὸν δωδέκατο χτύπο, ὑπάρχουν ἕξ ἐνδιάμεσα, ὁδηλαὶ 36 δευτερόλεπτα. Ἐπομένως τὸ σύνολο εἶναι 66 δευτερόλεπτα.

ΤΑ ΛΟΓΑ ΚΙ' ΟΙ ΑΓΕΛΛΕΣ

24 χιλιάδες τὸ κάθε ἄλλογο και 12 χιλ. τὴν κάθε ἀγελλάδα. Ἐπιθεὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἐνὸς ἄλλογῶ ἀντιστοιχοῦσε με τὴν τιμὴ δύο ἀγελλάδων (ἀφοῦ τὴν εἶχε πουλήσει σὲ διπλάσια τιμὴ), τὰ ἐννέα ἀλλογα κι' οἱ ἐπτά ἀγελλάδες θα κόστιζαν ὅσο 25 ἀγελλάδες (9+9+7=25). Κι' ἐπιθεὶ ὅλα μαζί πουλήθηκαν 300 χιλιάδες, ἡ κάθε ἀγελλάδα πούληθηκε 12 χιλ. και κάθε ἄλλογο (πὸν εἶχε διπλάσια τιμὴ) 24 χιλιάδες.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Χριστὸς Ἄνεστη

ΑΥΓΑ ΜΕ ΚΑΠΕΛΑ

Στὸ ὑπ' ἀριθ. 1 αυγό ταιριάζει τὸ ὑπ' ἀριθ. 6 καπέλο. Στὸ 2 τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 τὸ 4. Στὸ 4 τὸ 2. Στὸ 5 τὸ 7. Στὸ 6 τὸ 1. Στὸ 7 τὸ 3.

ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ

Ὁ κομματιὸς πὸν μεταβάλλει τὰ γυναικεία κεφάλια σὲ κοικλίστικα με τὰς νέας Κομμώσεις Περμανάντ.

ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ

Ἄρμονια γραμμῆς ἐκάστης φαισιονωμίας. Βαφαὶ μαλλιών, Σταθερὰ φυσικά χρώματα και φαντασί.

ΓΑΡΥΦΑΛΛΟΥ

Κάνιγγος και Καποδιστρίου 18 Α' ὄρφος, Τηλ. 23-761

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό, σ' ένα χωριό της Τριπολιτσάς, ένα παλληκάρι αγάπησε μια λυγερή και αγαπήθηκε απ' αυτήν. Οί γονιοί του βλόγησαν τα στέφανα, ο γάμος γένηκε με χαρές και τραγούδια, με σφαχτά και λαλούμενα, όπως γίνονται οί γάμοι στα ελληνικά λεβεντοχώρια, της Ρούμελης και του Μοριά.

Σάν τέλειωσαν τα γλέντια, ο γαμπρός πήρε τη νύφη να την πάει στο χωριό του πατέρα του, στο Νησί της Καλαμάτας. Ο άντρας φορούσε τα γαμπριάτικα: φουσανέλα - χιόνι, φέρμελη χρυσοκέντητη, φέσι - φούντα. Καμάρι και λεβεντιά. Η γυναίκα φορούσε τα νυφιάτικα: φλωριά και γιορτιάνια και καινούργιο παπάζι.

Οί συμπεθέροι συντρόφεψαν τα νιοστέφανα ως μια ώρα έξω από το χωριό. Στο τρίστορο σταμάτησαν να τους άποχαιρητήσουν.

— "Ωρα καλή. Ο Θεός μαζι σας.

— "Ωρα καλή. Και στεριωμένοι! Βουλό και κάστρο τό σπίτι σας.

Τό άντράγενο φίλησε τους γονιούς του και τους συμπεθέρους του και πήρε πάλι τη στρατά. Μονάχοι τους τώρα πάνε τό δρόμο, εύτυχισμένοι, μέσα στο λουλουδιμένο κάμπο και τα πουλιά τους κελαϊδούν απ' τις ρεματιές.

Περπάτησαν... περπάτησαν. Έκει κατά τό ηλιόγεμα βρέθηκαν σε μια κλεισούρα. Κακός ο τόπος, δύσβατος, στενή ή ποδιά. Ένας λόγος έλεγε

Ο ΑΗ ΓΙΩΡΓΗΣ

πώς ένα στοιχειωμένο φίδι, σαραντάπηχο, φώλιαζε εκεί' σε μια κουφάλα, τρώσος και φόβος για τούς περαστικούς.

Σα φτάσανε στην ποδιά, στάθηκαν και σταυροκοπήθηκαν. Έκαναν να προχωρήσουν, μα την ίδια στιγμή ακούστηκε

μένος κι' έπεσε γονατιστή: — "Αη - Γιώργη μου και θαυματουργέ, προσκυνά τη χάρι σου. "Αη - Γιώργη μου, πρόσφτασε. Κάνε τό θαύμα σου! "Αγιε Γιώργη μου, μεγαλόδυναμε, έσύ που σκότασες τό θεριό τό τρισκατάρατο, πρόσφτασε και κάνε πάλι τό θαύμα σου.

Και τό μάτια της γέμισαν δάκρυα και τό κλάμα της φουρτούνιασε σπαρακτικά τόν αγέρα. Και ο "Άγιος άκουσε την προσευχή της. Νάτος και κατεβαίνει από τη ράχη του βουνού. Τα πέταλα του αλόγου του σπιθίζουν στις πέτρες, και τό κοντάρι του σείεται, και τό πρόσωπό του λάμπει σαν ήλιος. Κι' είναι φοβερός στην άποφασιστικότητα και τρομερός στη δύναμη.

Χτυπάει μια και καλή ο άγιος τό φίδι τό σαραντάπηχο. Τό κοντάρι του μπήγεται μέσα στον άνοιγμένο καταποτήρα και, — ο θάμα — τό φίδι λιθώνεται, γίνεται πέτρα, σαραντά πηχες άπλωτες άπάνω στην ποδιά.

Ο άγιος γάνεται σαν άστραπή και τό νέο άντράγενο, κρατούμενο με αγάπη από τα χέρια, περνάει δοξολογώντας τό Θεό και τό σωτήρα του.

Πέρασαν καιροί και χρόνια. Τό φίδι μένει πάντα εκεί, πετραμένο, όπως τό μαρμαρώνει ή δύναμη του "Αη - Γιώργη. Και οί διαβάτες που περνούν πηγαίνοντας στο Νησί ή πιά πέρα, στην Καλαμάτα, στέκονται και λένε:

— Προσκυνά τη χάρι σου, "Αη - Γιώργη μου, μεγαλόδυναμε!...

την άληθινή γνωριμία σου με τη ζωή. Η ζωή απλώνεται ολόκληρη, ή σχεδόν όλη, μπροστά σου, αλλά πρέπει ν' άνοιξεις τώρα τό μάτια σου για να ξεχωρίσεις εκείνα που πρέπει ν' άπαρνηθής κι' εκείνα που μπορεί να σου προσφέρη ή ζωή. Πριν από ένα χρόνο ήσως να μην είχες την πνευματική ώριμότητα για να κρίνης σωστά και να κάνης την έκλογή σου. Τώρα όμως είσαι έτοιμη γι' αυτή την έκλογή, γιατί ή ζωή παρουσιάζεται πια μπροστά στα μάτια σου με την πραγματική της μορφή.

ΟΙ ΓΛΗΝΙΕΣ ΧΑΡΕΣ

Σε κάθε ηλικία, ή ζωή έχει τις στενωχώριες και τα βάσανά της, αλλά και τις χαρές της. Κι' αυτό δεν πρέπει να τό ξεχνάμε ποτέ. Στα είκοσιπέντε χρόνια, οί χαρές αυτές μοιάζουν με άνοιξιάνικη γιορτή. Η έρωτική λαχτάρα, ή ίκανοποίησι απ' την εργασία σου, ή ζεστασιά της οίκογενειακής σου φωλιάς, αν έχης δημιουργήσει, ο κύκλος απ' τις φίλες σου και τό χαρούμενο χαμόγελο των παιδιών σου, αν είχες την τύχη ν' άποκτήσης από τώρα. Όπου και ν' αγγίξης τό βλέμμα σου, μπορείς να βρης κάτι που θα σου δώση χαρά. Μην άγνοής ώστόσο τις δυσκολίες που σε περιμένουν, τα έμποδία που πρέπει να υπερικήσης για να συνεχίσης τό δρόμο σου, αλλά πιστεύουμε πως έχεις γιαντρευτή πιά απ' τό ρομαντικό της έφηβικής σου ηλικίας και πως είσαι έτοιμη ν' άγωνιστής. Θα ξέρης τώρα να βάζης μόνη σου ένα όριο στις φιλοδοξίες σου.

για να μη σπαταλές τις δυνάμεις σου γυρεύοντας κάτι τό αδύνατο. Αυτά που νόμιζες πως είναι εύκολο να τα κατακτήσης, όταν ήσουν δεκαοκτώ χρονών, σήμερα καταλαβαίνεις πως για να τα φτάσης πρέπει να καταβάλης μια προσπάθεια μεγαλύτερη απ' τις δυνάμεις σου. Γι' αυτό, πρέπει να άναζητήσς την εύτυχία και την ίκανοποίησι σου μέσα στα περιθώρια του δικού σου όρίζοντος.

ΑΝ ΕΙΣΑΙ ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗ

Στα είκοσιπέντε χρόνια είναι πολύ πιθανόν να έχης φθάσει στην έκπληρωσι των έρωτικών σου όνειρων, δηλαδή να έχης δημιουργήσει δική σου οίκογένεια. Στην περίπτωση αυτή, θα βρης μέσα στο σπίτι σου την πιο άσφαλή πηγή της γαλήνης σου. Η ζωή σου, μέσα στη ζεστασιά της οίκογενειακής έστιας, είναι κάτι που λαχταρούν οί περισσότερες κοπέλλες της ηλικίας σου, οί κοπέλλες που έγιναν πιά γυναίκες κι' έχουν νοιώσει τό καθηκοντα και τις ευθύνες τους. Ένας τρυφερός και καλός σύζυγος κι' ένα πλάσμα δικό σου, τότε θα βρης στην ύπασχη αυτή άποστολή, που είναι τό καμιά όλων των γυναικών, οίτι πιο ώραίο μπορεί σου χάριση ή ζωή.

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΕΤΕ ΝΑ ΔΗΤΕ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΑΣ

Η ψυχολογική σημασία των χρωμάτων άπετέλεσε άντικείμενο μελετών των ειδικών. Τα παρακάτω παραδείγματα, που φαίνονται σαν παιγνίδια, δεν είναι παρά ή άπλοποίησης των τελευταίων πειραμάτων. Παρατηρήστε τα πέντε χρώματα, διαλέγοντας νοερά τό πιο «ώραίο». Συγκρίνετέ το ύστερα πάλι με κάθε ένα από τ' άλλα χρώματα, σκεπάζοντας κάθε φορά τό υπόλοιπο. Τό χρώμα που θα προτιμήσετε κατά τη νέα δοκιμή είναι τό δικό σας. Διαβάστε τότε τό κείμενο που υπάρχει παραπλεύρως σ' αυτό.

ΚΟΚΚΙΝΟ. Έκφράζει τη χαρά, τη δύναμη, τη ζωή (ή πορφύρα των βασιλέων ή τηδενος των συγκλητικών, ή ένδυμασία των καρδινάλιων, σημαίες, τό χρώμα του αίματος). Ο χαρακτήρας σας είναι όρμητικός και δεσποτικός. Σπαταλάτε την ενέργεια σας σε δραστηριότητα και κοινωνικές έπαφές που δεν ίκανοποιούν καθόλου την ελκρινή σας ανάγκη για αγάπη. «Έκείνος» συχνά δεν σας καταλαβαίνει. Έχετε στιγμές άπαισιοδοξίας που είναι τελείως άδικαιολόγητες.

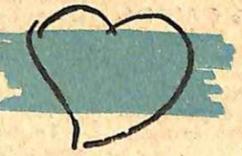
ΜΠΛΕ. Είναι τό χρώμα του άπειρου, της ρέμβης, της φαντασίας και της ποιήσεως. Βρίσκεστε σε ρομαντική περίοδο, σας άρέσει να κυττάτε ρεμβάζοντας μακριά μ' «Έκείνον» πρós ένα μέλλον πρós τό οποίο πάντοτε κλίνει ή καρδιά σας. Τα όνειρά σας θα έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να πραγματοποιηθούν, αν «Έκείνος» είναι άνθρωπος θελήσεως, ικανός να σας έπιδληθή. Μερικές φορές τό πάθος σας τυφλώνει. Έχετε αξιόλογες επαγγελματικές ίκανότητες.

ΚΙΤΡΙΝΟ. Από ψυχολογική άποψη συνδυάζει τα χαρακτηριστικά του μπλε και του πράσινου (χρώματος της φιλίας, της ειρήνης και της υγείας). Έχετε έμφυτη ροπή πρós τό αγαθό και έπιθυμία νεωτερισμού και άλλαγής. Ένοχλητικοί δεσμοί δημιουργούμενοι από τό χαρακτήρα σας. Άριστος επαγγελματικός ίκανότητες, δημιουργικός ένθουσιασμός και δίψα άναδείξεως. Έλλειψις έλέγχου και σχετικής πειθαρχίας.

ΜΑΥΡΟ. Είναι ή άρνησις όλων των χρωμάτων και σημαίνει άνάπαυσι, οδύνη και άγώνα. Τό κάρβουνο είναι τό στοιχείο κάθε πράγματος που ύπηρε. Τό χρώμα αυτό μπορεί ν' άρέσει μόνο προσωρινά. Πρέπει να επαναλάβετε άλλη φορά τη σύγκρισι των χρωμάτων. Αν τότε διαλέξετε πάλι τό μαύρο, αυτό σημαίνει ότι ή ταραγμένη καρδιά σας όνειρεύεται την ήσυχία. Να θυμάστε ότι οί βροδυνές άρες είναι πιο εύνοικες από έκείνες της ήμέρας και φέρνουν πιο πολλή γαλήνη.

ΡΟΔΙΝΟ (ρόζ). Έχει τό όνομα του ρόδου, λουλουδιού που σφύζει από ζωή και πάθος, που θυμίζει τούς πόθους της ψυχής. Είστε άθεράπευτα έπιρροπής στις έρωτικές φαντασιώσεις. Οί ύψηλοι άνδρες που έχουν άνοιχτόχρωμα μάτια, άποτελούν τό ιδεώδες σας. Σας περιμένει οδυνηρό ζήτημα, γιατί βλέπετε πολύ... ροδίνο τον κόσμο που σας περιβάλλει, αλλά θα καταφέρετε να βγητε από τη άμνηχανία. Αγαπάτε την τύχη και την έλευθερία που σας ταιριάζουν πολύ.

Ανάλογα με τό χρώμα, στο όποιο δείξατε την προτίμησι σας, διαβάστε παραπάνω ποιά είναι ή ψυχοσύνθεσι σας. Πιθανόν, ή πρώτη σας έντύπωσι να μη συμβιβάζεται άπόλυτα με τη γνώμη που έχετε ήδη σχηματίσει για τον έαυτό σας. Προσέξτε, όμως, καλύτερα. Υπάρχει μεγάλη πιθανότης ότι, στο τέλος, θα βρητε ότι σωστά άναγράφονται στο μελετημένο αυτό «τέστ».

Σ' ΑΥΤΟ τον τομέα, όπως και σε τόσους άλλους, τό σημερινό γούστο τείνει ν' άπομακρύνη τις πολλές γωνιούρες και τα παλιά σχέδια, για να υιοθέτησι μια σκέτη γραμμή, κομψή και άπλη.

Μην άνησυχήτε όμως. Αν έχετε πολλά άσημένα μαχαιροπήρουνα, ώραιές άντικές λεπτά εργασμένες, μην στενοχωριόσαστε, ποτέ δεν πρόκειται να χάσουν την όμορφιά τους και την αξία τους.

Τα μαχαιροπήρουνα ως δώρο, είτε είναι παλαιάς μόδας είτε έντελώς μοντέρνα, προσέξου πάντα μεγάλη εύχαρίστησι σ' αυτόν που τό δέχεται.

Τό άσημι γυαλιστερό ή ματ είναι πάντα πολύτιμο και ώραίο, αλλά κι' άλλα υλικά, όπως τό μετάλ άρζαντέ, νίκελ, διάφορα άνοξειδωτα κ.λ.π., πιο προσιτές τιμής, είναι επίσης της μόδας. Από όποιοδήποτε μετάλλο κι' αν είναι τα μαχαιροπήρουνα σας, μην ξεχνάτε, όταν τ' αγοράζετε, ότι πρέπει να είναι πρακτικά κι' εύκολα στη χρήση τους.

Ένα κουτάλι και ένα πηρούνι πρέπει να έχουν μήκος περίπου 20 εκ. και να ζυγίζουν τό καθένα 50—60 γραμμ., τό μαχαίρι, λίγο μακρύτερο, ζυγίζει 70—80 γρ., τό κουτάλι της κομπόστας μήκος 18 εκ. και βάρους 30—40 γραμμ., ενώ τό κουτάλακι του γλυκού είναι 13 εκ. με βάρος 20—25 γραμμάρια.

Κατηγορούν τα παλιά μαχαιροπήρουνα (ιδιαίτερα τα μαχαίρια) ότι έχουν πολύ βαρεία λαβή. Για να είναι βολικά, ή λαβή δεν πρέπει να είναι ούτε πολύ πλατεία ούτε κυλινδρική, χωρίς πολλά σκαλισματα και άποτομες γωνίες. Αν ή λαβή είναι από διαφορετικό υλικό (μπαμπού, έβανο, πλαστική ύλη) πρέπει να μην ξεκολλάει από τό σώμα.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ

Η άσάληνη λάμα είναι πολύ έξυπνερτική. Είναι όμως προτιμότερο ένα άνοξειδωτο υλικό. ώστε να προστατευή τό μαχαίρι από την έπαφή με τα φρούτα και να άποφεύγεται ή σκουρία και οί λεκέδες που προξενούνται από τα όξέα.

Η κοφτερή όπι πρέπει να ξεχωρίζη καλά από την άλλη. Η κόφι με πριονακι είναι πολύ καλύτερη. Χωρίς μεγάλες προσπάθειες κοβετε περίφημα και κανονικά ό,τι θέλετε.

ΤΟ ΠΗΡΟΥΝΙ

Τα δόντια, κατά κανόνα τέσσερα, είναι πολλές φορές κοντά και αρκετά φαρδιά στη βάση τους. Για να είναι εύκολος ο καθαρισμός πρέπει να υπάρχουν κενά μεταξύ των δοντιών. Οί μύτες δε των δοντιών να είναι αρκετά μυτερές, για να παίρνεται εύκολα τις προφές, αλλά όχι και υπερβολικά για να μη σας πληγώνουν όταν πλησιάζετε τό πηρούνι στο στόμα ή όταν σας ξεφύγη στην τύχη.

ΤΟ ΚΟΥΤΑΛΙ

Τό μοντέρνο κουτάλι είναι κοντότερο από άλλοτε και τό όβάλ σχήμα του τείνει να στρογγυλεψη (μερικά μοντέλα είναι έντελώς στρογγυλά). Αυτό δεν είναι διόλου βολικό, γιατί τό κουτάλι όταν είναι στρογγυλό δύσκολα χρησιμοποιείται για τό σκοπό του.

ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ

Υπάρχουν ακόμα, όπως ξέρετε — αν και χρησιμοποιούνται πιο σπάνια — και ειδικά σερβίσια για φάρι, στρεβία και σαλάτες. Υπάρχουν επίσης οί κουτάλες, οί σπατουλες για τό γλυκίσματα ταψιού ή για τις πάστες κ.τ.λ. Όπως είναι φυσικό, όλα αυτά τα ειδικά σύνεργα ακολουθούν στη γραμμή τους τις ίδιες τάσεις με τα άλλα, που άναφέραμε πιο πάνω. Δηλαδή: γραμμή κομψή, σκέτη και άπλη.

ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ ΜΕ ΤΙΣ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ ΕΙΣΑΙ 25 ΕΤΩΝ

ΤΑ ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΕ χρόνια είναι ή ηλικία που όχι μόνο ή έφηβία αλλά και ή πρώτη νεότης άρχίζει να άνήκει στο παρελθόν. Δεν είσαι πιά κοπέλλα, αλλά μια γυναίκα. Είναι ή ηλικία, κατά την όποία άρχίζει ν' αντιμετώπιζης τη σκληρή πραγματικότητα της ζωής.

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Η τρυφερότητα και ή εύαισθησία των παιδικών χρόνων σβύνουν σιγά - σιγά και ό χαρούμενος θαυμασμός, που δημιουργούσαν μέσα στην ψυχή σου τα διάφορα πράγματα και γεγονότα, δίνει τώρα τη θέση του σε μια ρεαλιστική θεώρησι του κόσμου. Κατάλαβες πιά πως ή ζωή δεν είναι φτιαγμένη μόνο από όνειρο κι' έλπίδες, από ρομαντικές ιδέες κι' από ποιήσι, αλλά κλείνει μέσα στη και πικρές αλήθειες.

Αν οί περιστάσεις δεν σου επέτρεψαν να γνωρίσης και ν' αντιμετώπιζης τον κόσμο όταν ήσουν πιο νέα, τώρα ακριβώς είναι ή κατάλληλη στιγμή για να κάνης

ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΡΙΟΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

ΣΟΥΡΟΥΠΩΝΕ πιά δταν ή Λέα κατέβηκε στο σταθμό. Σκέφθηκε ότι το καλύτερο που είχε να κάνει ήταν να φωνάξει ένα ταξί και να πάει κατ' ευθείαν στο ξενοδοχείο. Είχε ανάγκη να ξεκουραστεί ύστερα από το πολύωρο ταξίδι. Δεν έμειναν μέσα της παρά οι αναμνήσεις της παιδικής της ζωής. Ύστερα θυμήθηκε το θλιβερό βράδυ πριν από οκτώ χρόνια, που είχε αποχαιρετήσει όλα αυτά τα αγαπημένα μέρη που είχε υποσχεθεί στον εαυτό της ότι μια μέρα θα ξαναγύριζε. Οι γονείς της είχαν πεθάνει και ή πρόταση μιας μακρινής θείας της να πάει να μείνει μαζί της στην Έλβετία ήταν εκείνη τη στιγμή μια σανίδα σωτηρίας. Και νά τώρα που ξαναγύριζε. Άλλα όχι για πάντα. Ο σκοπός του ταξιδιού της ήταν να πουλήσει το πατρικό της σπίτι και με τα λεπτά που θα έπαιρνε να αγοράσει στην Έλβετία ένα μικρό, χαριτωμένο σπίτικι με κόκκινη στέγη και ξύλινο σκαλιστό μπαλκόνι ό-

λόγιστο. Είχε ήδη ένα στο νού της που της άρεσε. Το δικό της θα το αγόραζε ένας ξένος καλλιτέχνης που ήταν έγκρατοςτημένος σ' αυτό από χρόνια και το κρατούσε με ενοίκιο. Η Λέα δεν τον γνώριζε, αλλά ο δικηγόρος της της είχε γράψει ότι ο ενοικιαστής δεν έφερε αντίρρηση για την τιμή. Χωρίς σχεδόν να το καταλάβει ή Λέα, είχε πάρει το δρόμο που την ώδηγούσε προς το σπίτι της. Έγινε τον εαυτό της συγκινημένο, αναστατωμένο κι' όταν, τέλος, αντίκρισε το σπίτι, δεν μπόρεσε να συγκρατήσει τα δάκρυά της. Όλα ήταν τα ίδια, όπως τα είχε αφήσει ή Λέα. Μόνο τα παραθύροφυλλα ήταν τώρα θαμμένα γαλάζια και ή αγριοτριανταφυλλιά που σκαρφάλωνε στον τοίχο είχε ξεραθεί. Από το διάδρομο ή Λέα διέκρινε ένα κομμάτι του σαλονιού. Φαινόταν άδειο. «Θά έλεγες κανείς πως είναι ακατοίκητο», σκέφτηκε ή Λέα. Σά να την έσπρωχνε μια άρατη δύναμη, προχώρησε στο εσωτερικό.

Τα δμήατά της αντίχρησαν παράξενα πάνω στα πλακάκια του διαδρόμου. Στο μεγάλο δωμάτιο που χρησιμοποιούσαν άλλοτε για σαλόνι, σταμάτησε. Ήταν πράγματι άδειο, αλλά οι τοίχοι ήταν σκεπασμένοι με κάδρα, που φαινόταν να έχουν βγει από το χέρι του ίδιου ζωγράφου. Κάποιος θόρυβος απέσπασε την προσοχή της. Σάν κάποιος να περπατούσε στο διπλανό δωμάτιο. Η Λέα περίμενε. Σε λίγο μια πόρτα άνοιξε ελαφρά και μπήκε μέσα στο σαλόνι μια γυναίκα σιλουέτα. Στη Λέα έκανε εντύπωση ή εξαιρετικά όμορφη εκείνη της γυναίκα. Μέσα στις πρώτες σκιές του δειλινού δεν διέκρινε άμεσα τα χαρακτηριστικά της, αλλά δεν αμφέβαλλε ότι ήταν ύραιότατη. Προχώρησε δυο βήματα προς την άγνωστη. «Έπρεπε να της συστηθώ, να της εξηγήσω το σκοπό της επίσκεψής της, όταν όμως αντίκρισε το βλέμμα της έμεινε άφωνη από την καταπληξή. Το βλέμμα της άγνωστης φάνερωνε ένα φόβο τρελλό, ανευχίτητο. Τα χείλη της έτρεμαν.

— Έσείς!..., ξεφώνισε. Είσαστε εσείς λοιπόν; Και... γυρίσατε! — Ναι, γύρισα, μουρμούρισε ή Λέα χωρίς να καταλαβαίνει. Η άγνωστη κτύπησε μια στιγμή πάνω από το κεφάλι της Λέας, σαν να αναζητούσε κάτι στον τοίχο και μετά βγήκε βιαστικά από το δωμάτιο. Μόλις έμεινε μόνη, ή Λέα κτύπησε το μέρος του τοίχου που είχε τραβήξει προηγουμένως την προσοχή της άγνωστης και ένα επιφώνημα εκπλήξεως έσφυγε από τα χείλη της. Σ' ένα τεράστιο κάδρο είδε την εικόνα της να της χαμογέλαει. Μά ναί, βέβαια, ήταν αυτή ή ίδια, ή Λέα, δεν υπήρχε αμφιβολία. Αναγνώρισε ακόμη την κορφή μπλουζίτσας που φορούσε κάποτε. Τί εσήμαιναν όλα αυτά; Έπρεπε να μάθει. Έτσι, στήθερά της από ό που είχε εξαφανιστή ή άγνωστη, μα εκεί μια τρίτη έκπληξη, οδυνηρή αυτή τη φορά, την περίμενε. Μόλις πρόφθασε κι' είδε το λεπτό κορμί της άγνωστης να πέφτει από το βράχο, κι' ύστερα να το καταπίνει ή γαλάζια καθρέπτης της θάλασσας. Η Λέα δεν άνθεζε άλλο, κι' έβγαλε μια ύστερική κραυγή χάνοντας τις αισθήσεις της.

ΟΤΑΝ συνήλθε από το παραλήρημα και τον πυρετό, ύστερα από δυο μέρες, νόμιζε πως όλα αυτά δεν υπήρξαν παρά μόνο στή φαντασία της. Ένας εφιάλτης που διαλυόταν στο όνειρο της ημέρας. Άλλα δεν ήταν έτσι. Η ξανθή γυναίκα που είχε πέσει στη θάλασσα, ήταν μια πραγματικό-

τητα. Τη διαβεβαίωσε κι' αυτό ο ένας απ' τους δυο άντρες που στέκονταν στο προσκήφαλό της. — Είμαι αστυνομικός, της είπε. Η κατάθεσίς σας είναι εντελώς τυπική. Μα θα θέλαμε να μάθουμε, ποιές υπήρξαν οι τελευταίες στιγμές της κυρίας Μάρθας Σορίνι. — Όστε πέθανε; Έκανε ή Λέα με πρόμο. — Ύστερα διηγήθηκε τη συνάντησή της με την άγνωστη. — Μα γιατί, γιατί το έκανε αυτό; ρώτησε. — Ο άλλος άντρας, που ως εκείνη τη στιγμή άκουγε κωμωπλήως, είπε σκυδόντας το κεφάλι: — Η Μάρθα, ή γυναίκα μου, ήταν άρρωστη. Πάντα ζητούσε μια άφορμή που θα δικαιολογούσε την αυτοκτονία της. Τελικά την είχε πιάσει μια άδικαιολόγητη ζήλεια για το πορτραίτο σας. Νομίζε πως γνωρίζομασε και πως μια μέρα θα γυρίζετε και θα με παίνατε από εκείνη. Όταν σας είδε, πίστεψε πως αυτό ήταν αλήθεια. — Πόσο λυπάμαι, ψιθύρισε ή Λέα. Πού να φανταστώ τι μπορούσε να προκαλέσει ο έγχωμος μου. Άλλα το πορτραίτο μου πως βρέθηκε εκεί; — Μέσα σε κάποιο ντουλάπι του τοίχου είχα βρή μια φωτογραφία σας, εξήγησε ο άντρας. Η φωτογραφία σας μου έκανε εντύπωση και θέλησα να σας ζωγραφίσω. Όταν ή γυναίκα μου άρχισε να εκδηλώνει τη ζήλεια της, σκέφτηκα να πουλήσω τον πίνακα. Μα μου έκανε κόπο να τον αποχωριστώ. Είναι το καλύτερο έργο μου. Είχα βάλει όλες μου τις προσπάθειες για 'αποδοσω τη ζωή που κρύβετε μέσα σας. Και για μένα που τόσα χρόνια, από την άρρώστια της Μάρθας κι' έπειτα, είχα στερηθή κάθε χαρά, ή εικόνα αυτή ήταν το σύμβολο της ζωής, της εὐτυχίας, της νεότητος. — Η φωνή του άντρα επάλλετο από συγκίνηση αλλά, εσφιακά, σταμάτησε, σά να είχε πη περισσότερα από όσα έπρεπε. Το γκριζό κουρασμένο βλέμμα του αναζήτησε το βλέμμα της Λέας και δοκίμασαν κι' οι δυο μια παράξενη ταραχή. — Η Λέα καταλάβαινε πως ο άντρας αυτός είχε την ανάγκη κάποιου που θα τον ώδηγούσε και πάλι στο μονοπάτι της ζωής. — Πριν εκείνος βγή από το δωμάτιο, τον κράτησε για μια στιγμή και του είπε: — Εκείνη ή αγριοτριανταφυλλιά, κάτω από τα παράθυρα, μαράθηκε. Θα ήθελα να φέρω μια άλλη. Θα είναι πολύ όμορφη τα ροζ τριαντάφυλλα τώρα σε λίγο, που θάρη ή άνοιξη. — Και για πρώτη φορά ο άντρας χαμογέλασε. **ΕΝΤΟΥΡΑΝΤΑ ΤΖΕΝΑΡΙ**

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΖΩΔΙΟ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΞΥ: 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΚΑΙ 20 ΜΑΪΟΥ
Ζώδιο: Ταύρος Πλανήτης: Άφροδίτη
ΣΥΝΤΟΜΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

ΟΛΑ τα πρόσωπα που έχουν γεννηθώ υπ' αυτό το ζώδιο υπάκνουν στις κυριαρχικές επιδράσεις του πλανήτη Άφροδίτη. Οι άνθρωποι αυτοί έχουν, γενικά, χαρακτήρα ήσυχο, μεγάλη αυτοκυριαρχία και μεγάλη αυτοπεποίθηση. Είναι ισχυρής θέλησης, σταθεροί, επίμονοι, άνωταροι και διαθέτουν διπλωματικές ικανότητες. Δυσχεστερημένοι από τις υπηρεσίες των άλλων ανθρώπων και τις εκδηλώσεις των, είναι ισχυρογώνιμοι, σκληροτράχηλοι, δεν δέχονται αντίρρησης, είναι εύεξαπτοι και ευερέθιστοι, θεωρούν δε συχνά τον εαυτό τους άάδελφον. Στην προσπάθειά τους να κυριαρχήσουν στα περιβάλλοντα, συναντούν συχνά εχθρότητες και αντιπάθειες.

Ζούν, από καιρού σε καιρό μέσα σε φανασιώσεις, είναι αδιάλλακτοι και ασυμφιλίωτοι και συμπεριφέρονται συχνά άμηναικτικά και σκληρότητα. Είναι, αντίθετα, πολύ φιλικόι, πρόθυμοι να βοηθήσουν με φιλοκέρβεια, μόλις τους δώση κανείς δικαίο. Άφίμουν τον εαυτό τους να κυριαρχήται από συμπάθειες και αντιπάθειες ή να επηρεάζονται απ' αυτές και μαλονότι ευφωλεύει μέσα τους ένα ισχυρόν αίσθημα δικαιοσύνης, είναι ήλιάρηδες και χαρούμενοι.

Οι άνθρωποι που έχουν γεννηθώ υπό το ζώδιον Ταύρος, κατέχουν ως επί το πολύ ισχυρό μνημονικό και πολλή φαντασία. Μαθαίνουν γρήγορα και έχουν μια ζέουσα δύναμη μάθησης. Κλίνουν προς την ήσυχια και την άνεση, είναι όμως άσπαστο πρακτικοί και ήκανοί. Μέσα τους, κυριαρχεί ή διαίπερα ή άγάπη προς την κηπουρική και τη γεωργία. Η κλίσις των προς την άνεση εκφυλίζεται, στους μεταξύ των κατώτερους τύπους, προς μια όκηνηρία ή προς μια θραυκηνία.

Είναι πάντοτε φιλήθονοι, φίλοι της παρέας, της όμορφιάς, της άγάπης, γενικά δε όλων των εύχαριστήσεων του βίου. Κλίνουν προς την τρυφερότητα, είναι δε γενικά φίνοι στο πνεύμα, ευαίσθητοι, άγαπών την φύση, την τυχη και τις επιστήμες. Έπιφυλακτικοί, κατά τι, στα αισθήματά τους, πριν ή κλεισθούν στον εαυτό τους, είναι άφωτισμένοι στις φιλίες τους, καθωροί και ήμιοι, άσπαστο όμως άνακριβείς και άναβαλτητικοί στις υποσχέσεις τους. Με την τάσι που έχουν να προσέχουν το κάθε τι, με την ιδιαίτερη εργασία τους ή με έκτακτα κέρδη, σχετικώς δε με όδρα, μπορούν να φθάσουν σε μια σχετική εύπορία. Η περιουσιακή τους κατάσταση είναι, κατά τη νεότητά τους, κάπως έπισηαλής, σταθεροποιείται δε μόνο κατά την προχωρημένη ήλικία τους. Κληρονομίες και έρωτες είναι πολύ πιθανές. Υπό χειρότερες άπορουσταλλάσεις άστερισμών, άπειλούνται με περιουσιακές άπώλειες ή και με πλήρη απώλειαν της περιουσίας. Παραουσιάζονται έριδες και φιλονικίες με τ' άδέρφια και τους συγγενείς. Άποκτούν πολλά τέκνα.

Γιατί κλαίει το μωρό σας; ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Η ΔΥΝΑΜΙ των πνευμόνων του μωρού σας είναι άνάλογη με το μέγεθος του σώματός του. Ένα καλοθρεμένο μωρό μπορεί να ξεσηκώσει δλόκληρη τη γειτονιά με τις φωνές του. Όταν φωνάζει ένα μωρό, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι άρρωστο. Άπεναντίας, ένα γερό μωρό ξεφωνίζει μ' όλη του τη δύναμη. Μόνο τα άδύνατα μωρά κλαψουρίζουν έκνευριστικά. Άν κλαίει κατά μικρά διαστήματα, σημαίνει πως πεινάει. Το κλάμα σ' αυτή την περίπτωση, είναι τόπος αυτοσυνηρησεως. Ο μόνος τρόπος που ξέρει το μωρό σας. Μπορεί όμως να γκρινιάζει και να φωνάζει με δύναμη όλη την ώρα. Τότε κάτι θα συμβαίνει, εκτός και δεν κοιμάται καλά. Στους πρώτους μήνες τους τα μωρά χροιάζονται δέκα έννη με είκοσι ώρες ύπνο. Δηλαδή, εκτός από τις τρεις κανονικές ώρες που θα το

πλύνετε, θα το ταΐζετε και θα το ντύνετε, όλες τις ύπόλοιπες ώρες σχεδόν, πρέπει να κοιμάται. Ένα μωρό κοιμάται έτσι, σά να εξαρτάται ή ζωή του από τον ύπνο. Και έχει δίκιο. Ο ύπνος τρέφει το παιδί κι' ό ήλιος το μασχάρι», λέει ή παροιμία. Άν το παιδί κοιμάται άνήσυχια, άν κάνει μικρές άνήσυχες κινήσεις, άν πεταλούται στον ύπνο, άν αναστενάζει ή πηδά στον ύπνο του, θα πη πως δεν κοιμάται καλά. Αυτό μπορεί να όφείλεται στο ότι το έχετε πολύ σφικτά δεμένο ή πολύ βαρεια σκεπασμένο. Έπίσης μπορεί να πανία του να είναι βρεγμένα. Μια βρεγμένη πάντα είναι κρούα, καλώς ή επάνω του και γενικά είναι άτυπόφορη για το μωρό που την έχει τυλιγμένη γύρω του. Έάν δεν συμβαίνει τίποτε απ' όλα αυτά, τότε ή χώνεψη του μωρού είναι κακή.

Κοιτώντες Δοσιόν

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΤΗΛ. 613.051

Στομαχικά διαταραχαι Δυσπεψία

Ένα έως δύο δισκία Άλκα - Σέλτζερ σ' ένα ποτήρι νερό

Προϊόν των Αμερικανικών Έργουστασιών MILES LABORATORIES, INC. U. S. A.

Alka-Seltzer REGISTERED TRADE MARK

ΜΙΛΟΥΝΤ' ΑΣΤΡΑ

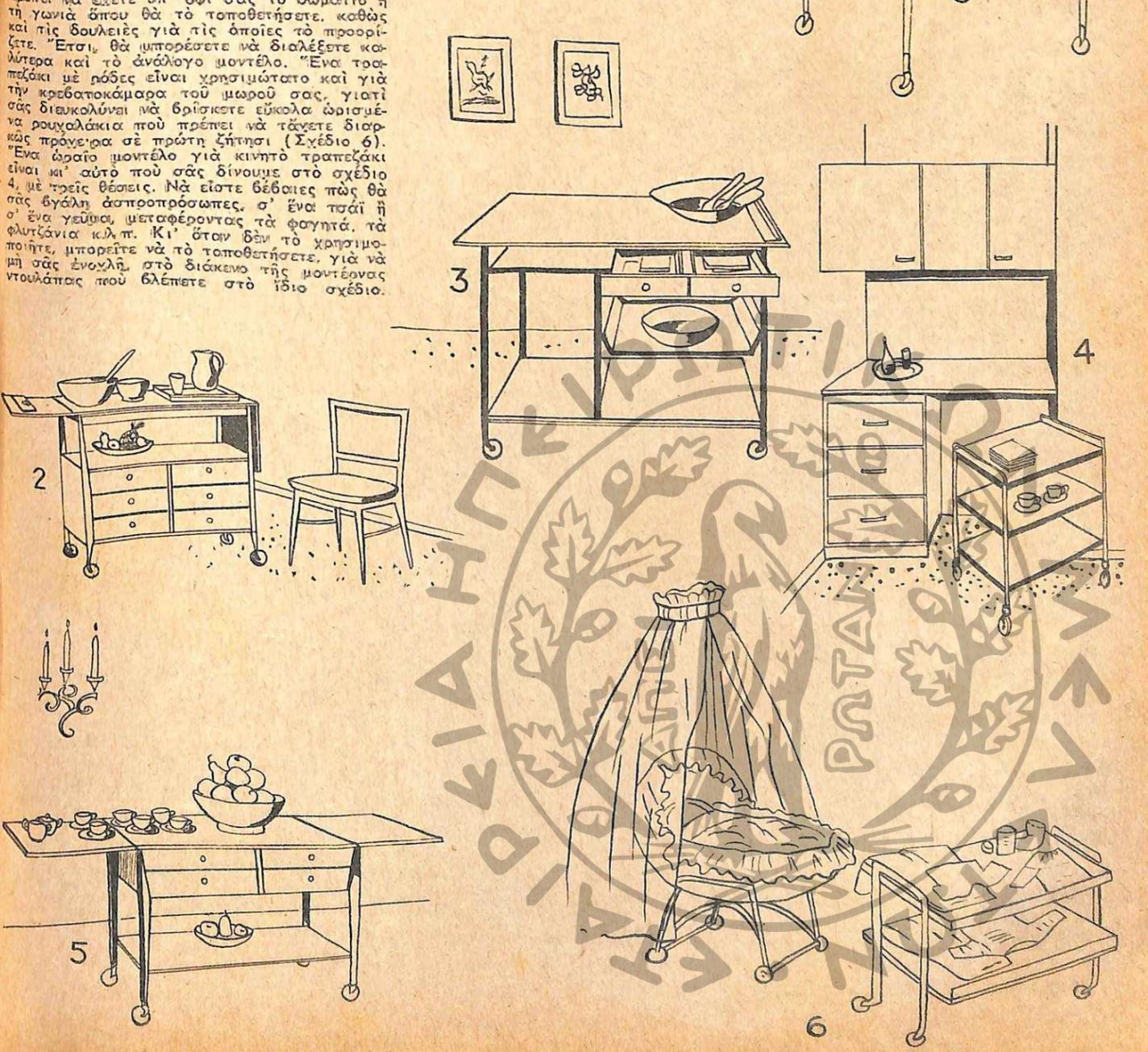
ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΠΟ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ — 1 ΜΑΪΟΥ ΓΙΑ ΚΕΙΝΗΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗ. ΚΑΝ ΣΤΟΥΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ

Κριός 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Βαδίζετε πάντοτε με την ελπίδα ότι και οι αισθηματικές και οι οικονομικές σας υποθέσεις θα έχουν μίαν καλύτερη έκβαση. 'Η αισιοδοξία σας θα σας δημιουργήσει μίαν ατμόσφαιρα πολύ πιο ευχάριστη από τη σημερινή. 'Ενεργήστε με πολλή φρόνησι.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Διώξετε όσο μπορείτε τη ζήλεια που τότε-πότε σας έξωθει σε πράξεις που δεν είναι σύμφωνες με το χαρακτήρα σας. Πρέπει να τὸ νοιώσετε καλά πὼς ἡ ἀγάπη σας θὰ ἦταν καλύτερη χωρὶς αὐτὴ τὴν παράλογη ζήλεια που σας δηλητηριάζει.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): 'Η ζωντανία σας και ὁ εὐθὺς σας χαρακτήρας θὰ σας βοηθήσουν να καλύτερώσετε κατὰ πολὺ τὴς συνήθεις τῆς ζωῆς σας. Δεχτήτε τὴν ἀγάπη που σας προσφέρεται, γιατί ἡ κάθε ἀγάπη εἶναι ἀριετιὰ πολὺτιμη και δὲν πρέπει να τὴ διώχνετε.
Ταύρος 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 'Απριλίου): Δὲν πρέπει οι αισθηματικές και μόνον υποθέσεις να κανονίζονται ὅλες σας τὴς πράξεις. 'Η ζωὴ ἔχει ἀπαιτήσεις πολλὰς. Φροντίστε ἰδιαίτερα τὴς υποθέσεις που σχετίζονται με τὴς ἐν γένει ἐργασίες σας.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): 'Η ζωὴ σας ἔχει πάρει ἕνα χαρούμενο τόνο. Πρέπει να ἐκτιμήσετε κάθε εὐχάριστο γεγονός και να χαρῆτε με ὅλη σας τὴν ψυχὴ αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ. Πιθανὸν να κάνετε ἕνα περίπατο ἢ μιὰ συνάντησι εὐχάριστι.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Τὸ δεκαπενήμερο αὐτὸ πρέπει να φροντίσετε τὴς οικονομικὲς και τὴς οικογενειακὲς σας υποθέσεις. Εἶναι μιὰ εὐκαιρία να δώσετε μιὰ ὀριστικὴ ἀπάντησι γιὰ να κανονίσετε ὅ,τι ἦταν ὡς τώρα ἀδέξια και ἐκκρεμὲς.
Δίδυμοι 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): 'Ενώστε τὴν τύχη σας με αὐτὸν που ἔχετε τόσο συμπάθει. 'Η υποστήριξι του θα σας ὠφελήσῃ σε ὅλες τὴς φάσεις τῆς ζωῆς σας. Εἴσατε ἄνθρωπος που ζητᾶτε να ἔχετε κοντὰ σας στήριγμα, προστασία.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): 'Αφίνετε τὸν ἑαυτὸ σας να ἀμφιταλαντεύεται και δὲν παίρνετε ὀριστικὲς ἀποφάσεις. Πρέπει πρώτα ἀπὸ ὅλους ἑσείς να ἐνδιαφερθῆτε γιὰ τὴς δικὲς σας υποθέσεις, εἰτε αισθηματικὲς εἶτε οικογενειακὲς.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): 'Εάν ἡ υγεία σας εἶναι τακτοποιημένη, χαρίστε στὸν ἑαυτὸ σας τὴν εὐχάριστον μιὰς ταιριαστῆς παρέας. 'Ο ἑαυτὸς σας πρέπει να βγῆ λιγο ἀπὸ τὴ μοναξιά και να ζῆσι ὅπως ὅλες οι γυναίκες, χαρούμενα.
Καρκίνος 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): Μὴ βάζετε τὸ οικονομικὸ συμφέρον πάνω ἀπὸ ὅλα. 'Αγαπήστε τὸ σύντροφο σας αισθηματικά. Θὰ νοιώσετε, ὅταν τὸ κατορθώσετε, μεγάλη χαρὰ και θα ὄντε πὼς ἡ εὐτυχία δὲν ἦταν και πολὺ μακριὰ.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): Νὰ εἴσατε θέβαι πὼς ἡ ἀγάπη που σας προσφέρει εἶναι εὐκρινὴς. Μὴν κάνετε καμῶματα. Πρέπει να βοηθήσετε και εἴς να δημιουργηθῆ μιὰ εὐτυχία. Φροντίστε ὅσο μπορείτε πὼς πολὺ τὴν υγεία σας.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): 'Εξακολουθεῖτε να παίξετε με τὴ φωτιὰ. Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνον πράγμα χωρὶς τὸ θέλετε μπορεί να δημιουργησετε δυσάρεστες προϋποθέσεις γιὰ τὴν εὐτυχία σας και τότε πιά θα μετανοιώσετε πικρά.
Λέων 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Ιουλίου): Τὸ πρόσωπο που εἶναι πλάι σας ξέρει τὴς διαθέσεις σας και κατὰ συνέπειαν τὴς σκέψεις σας. 'Αφίνετε ὅμως σε σὴν τὴν εὐθὺν τῶν πράξεων σας. 'Εάν του τὸ ζητήσετε χωρὶς ἄλλο θα σας βοηθήσῃ.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αὐγούστου): 'Ο σταθερὸς σας χαρακτήρας θα σας βοηθήσῃ να κρίνετε ὅπως πρέπει και να ἐκτιμήσετε ἀνάλογα τὰ διάφορα γεγονότα που σας παρουσιάζονται. Πάντως κάθε κόπος σας θα ἀνταμειφθῆ ἀνάλογα.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αὐγούστου): Συγκρατήστε τὸν ἑαυτὸ σας και παρουσιάστε στα μάτια του ἀγαπημένου σας ὅπως θα σας ἤθελε αὐτός. 'Αφήστε του τὴν πρωτοβουλία γιὰ ὀρισμένους ἀποφάσεις. Θὰ τὸν εὐχαριστήσετε τόσο πολὺ.
Παρθένος 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αὐγούστου): Χαρήτε τὴ ζωὴ που ζῆτε τώρα. Μπορεῖ να ὑπῆρχε και κάτι ἄλλο στὴ ζωὴ σας ἀλλὰ σήμερα ἔχει ἀξία τὸ τι κρατᾶτε στα χέρια σας. Δώστε τὴ χαρὰ και τὴν εὐτυχία στο ἄμεσο περιβάλλον σας.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Κάποια μικρὴ ἢ μεγάλη ἐπιτυχία στὸν αισθηματικὸ σας τομέα ἢ και στὸν οικονομικὸ, θα σας γεμίσει χαρὰ και κενυούργια δύναμι γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. 'Εχετε θάρρος και αἰσιοδοξία.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Μὴ σας ἀπασχολῆ σ' αὐτὸ τὸ σημειὸ τὸ τι θα συμβῆ ὕστερα ἀπὸ λίγο γιατί αὐτὸ δὲν ἔχει τὴν ψυχραιμία και τὸν ἐνθουσιασμό και σας κάνει να ἔχετε ὕφος μεψιμοῖρο, ἀπεχθὲς και κλαψιάρικο.
Ζυγός 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Εἴσατε εὐχάριστὴν. 'Ο δρόμος που ἀνοίγεται ὑποστά σας δὲν θα ἔχη δυσάρεστες ἐκπλήξεις. Βοηθήστε και εἴς ὅσο μπορείτε γιὰ να δημιουργησετε μιὰ εὐτυχία που να κρατήσῃ ἀρκετὸ διάστημα.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Οκτωβρίου): 'Εξακολουθεῖτε να νομίζετε πὼς κάτι συμβαίνει. Μὴν εἴστε καχύποπτοι. 'Οπλιστήτε με αἰσιοδοξία και θάρρος γιὰ να κατακτήσετε και πάλι τὴν εὐτυχία που δὲν εἶχε προφτάσει να πετᾶξῃ πολὺ μακριὰ.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Οκτωβρίου): Μὴ ζητᾶτε να ἀνακαλύψετε μυστήρια ἐκεῖ που δὲν ὑπάρχουν. Προσέξτε λίγο τὴν υγεία σας. 'Εάν ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ δὲν ἀντιμετωπίζετε καμμιὰ στενοχώρια, ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα ἐξελλίσσονται εὐχάριστα.
Σκορπιός 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Οκτωβρίου): Καὶ ἡ ἡρεμία και ἡ γαλήνη ἔχουν τὴ ζωηρία τους. Μιὰ ἡσυχία και ἀμείριστη ζωὴ ἀξίζει πολλὰς φορές πολὺ περισσότερο ἀπὸ μιὰ ζωὴ με πολλὰς μεταπτώσεις. Σε σας ταιριάζει πολὺ ἡ ἡρεμία.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Μέσα σας εἶναι κρυμμένη μιὰ ἐπιθυμία. Σ' ὅλες σας τὴς σκέψεις και σ' ὅλες σας τὴς πράξεις ὑπάρχει ὑποσυνείδητα αὐτὴ ἡ σκιά. Σας ἀρσεί να δίνετε ἐξηγήσεις στα διάφορα γεγονότα με τὸν τρόπο σας.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): 'Η σκέψι γιὰ τὴ σωματικὴ σας υγεία σας ἀπασχολεῖ ἀλλὰ θα ἀπαλλαγῆ ὀριστικά ἀπὸ ὅ,τι αισθανόσαστε ἢ με ριζικὴ θεραπεία ἢ και με τὴ δικὴ σας τὴ θέλησι. Τὰ πράγματα θα γίνουν πολὺ καλύτερα.
Τοξότης 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): 'Απολαύστε τὴς ὥρες ἡμέρας που σας ἔχει χαρίσει ἡ ἀγάπη. 'Οσο δυσκολίες και ἀν παρουσιαστοῦν στο μέλλον, εἴστε να εἴσατε ἰδιαίμενη με θάρρος και αἰσιοδοξία και να μὴ δειλιάζετε ποτέ.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): 'Αφοσιώθητε στις προσωπικὲς σας υποθέσεις ἢ και στις οικογενειακὲς σας. Περιμένετε λίγο ἀκόμη να ἐρθῆ ὁ κατάλληλος καιρός γιὰ τὰ αισθηματικὰ προβλήματα. Μὴν εἴσατε τόσο ἀνυπόμονοι.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Νὰ εἴστε συγκρατημένη και οσοδερὴ. 'Η ἀγάπη χωρίζει χαρὲς ἀλλὰ ἔχει και τὰ ἀγκάθια τῆς. 'Η δικὴ σας ἡ στάσι θα κανονισῇ ἀν θα κόψετε τὰ λουλούδια τῆς χωρὶς να ἀγκιλωσετε τὰ δάχτυλά σας.
Υδροχόος 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Πιθανὸν με κάποιο τρόπο να ἐκδηλωθῆ καλύτερα και πὼς φανερά τὸ εὐγενικὸ αἶσθημα που ἔχετε ἐμπνεύσει στο πρόσωπο που βρίσκεται κοντὰ σας. Δὲν πρέπει να εἴσατε και πολὺ ὑπερήφανοι.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιανουαρίου): Μάθετε να εἴσατε καταδεκτικὴ. Σκύψτε με ἀγάπη και φροντίδα και ἀσχοληθῆτε λίγο με τὰ πρόσωπα που εἶναι γύρω σας και σας ἔχουν τόσο ἀνάγκη. 'Απὸ τὴ στάσι σας θα αισθανθῆτε χαρὰ.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Ιανουαρίου): 'Η φιλία και ἡ ἀλληλεγγύη που ἔχετε με ἕνα πρόσωπο διόλου ἀπίθανο να καταλήξῃ σ' ἕνα ἔρωτα. Πάντως ὅποιος δῆποτε ἐκβᾶσι και ἀν ἔχη αὐτὴ ἡ τωρινὴ σχέσις θα εἶναι γιὰ σας καλύτερα.
Αιγόκερως 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 'Ιανουαρίου): 'Η εὐτυχία και ἡ χαρὰ εἶναι κοντὰ σας, μέσα στο σπίτι σας. Τὰ ὄνειρα που κάνετε εἶναι ὄρατα, δὲν σας ἀφίνουν ὅμως να συγκεντρωθῆτε και να ἀντιμετωπίζετε τὴν πραγματικότητα που εἶναι καλὴ.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): 'Εχετε ἀρκετὴ ὀριμότητα και διαύγεια πνεύματος και μὴ διατάζετε να ἀναλαμβάνετε τὴν εὐθὺν τῶν ἀποφάσεων σας. Καὶ ἀν πρὸς στιγμὴ στενοχωρηθῆτε, να εἴσατε θέβαι, τὸ αὐριο θάναι καλύτερο.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-19 Φεβρουαρίου): 'Εξετάστε καλά και τὰ παρασκήνια. Μὴν εἴσατε τόσο εὐκολόπιστοι ἀλλὰ και μὴν ἀποκλείετε τελειὸς πὼς τὰ πράγματα μπορεί να ἔχουν και αὐτὴ τὴ μορφή με τὴν ὁποῖαν ἐμφανίζονται σε σας.
Ψαχθείς 	1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Μεταδώστε τὴ χαρὰ και τὴν εὐτυχία που αισθάνεστε και στα πρόσωπα που σας περιβάλλουν. Τους ἐνδιαφέρει ἐξ ἴσου με σας ἡ εὐτυχία σας και ἀδμονοῦν να μάθουν ἕνα εὐχάριστο ἀποτέλεσμα.	2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Μπορεῖ γιὰ σας να μὴ ἔχη τόσο μεγάλη σημασία αὐτὸ που συνέβη σε ἕνα φιλικὸ ἢ γνωστὸ σας πρόσωπο. Γι' αὐτὸν ὅμως εἶναι ἀρκετὰ σημαντικὸ και δὲν θα εὐχάριστῆτε να μάθῃ πὼς σκέπτεστε ἀλλοιῶς.	3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): 'Η χαρὰ και ἡ εὐτυχία ἀγοράζονται με ἀκριβὸ τιμημα. 'Οσο μπορείτε ἀγωνιστήτε με κάθε τιμὸ μέσον να τὴν ἀποκτήσετε και φροντίστε τότε να τὴν κρατήσετε. ΣΙΒΥΛΛΑ

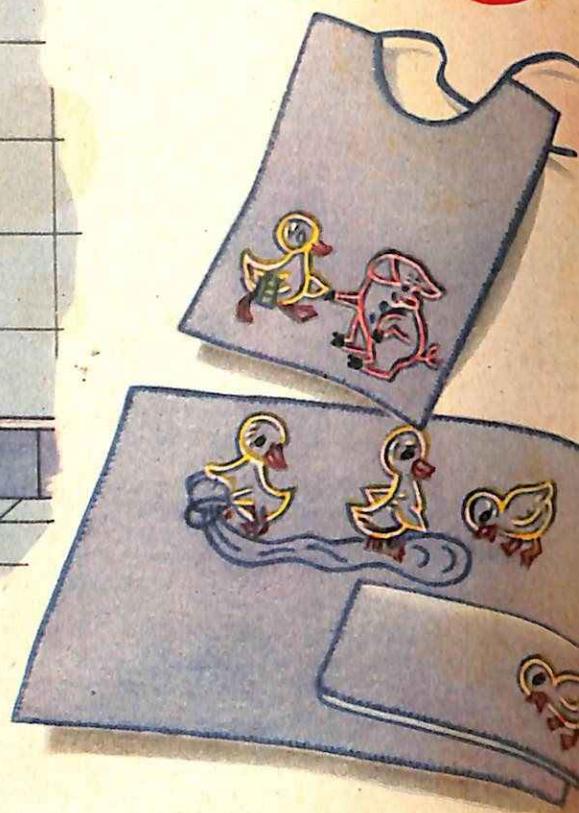
ΤΡΑΠΕΖΑΚΙ ΜΕ ΡΟΔΕΣ

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΧΡΗΣΙΜΟ ΕΠΙΠΛΟ

Τὸ τραπέζακι με τὴς ρόδες εἶναι ἕνα ἐξυπηρετικώτατο ἐπιπλο, που βοηθεῖ τὴ νοικοκυρὰ σε πολλὰς περιπτώσεις. Γι' αὐτὸ πρέπει να μπορεῖ να μετακινηται και να καθαρίζεται εὐκόλα και πάνω ἀπ' ὅλα πρέπει να διαθέτῃ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα που θα τὸ κάνουν πραγματικὰ χρησιμο και ἐξυπηρετικὸ. 'Ετσι, ἡ καλὴ ἐκλογὴ πρέπει να βασίζεται περισσότερο σ' αὐτὰ τὰ πρακτικὰ προσόντα παρά στην αισθητικὴ και στην κομψότητα του μοντέλου. Πολλὰς νοικοκυρὲς ἐπηρεάζονται σε τέτοιο βαθμὸ ἀπὸ ὀρισμένα ὀραία μοντέλα, κατασκευασμένα ἀπὸ ἐλακτὸ ξύλο, που μπορεί να τ' ἀγοράσουν ἀκόμα κι' ἀν δὲν εἶναι τόσο σταθερὰ κι' εὐκολοκίνητα. Τὸ τραπέζακι με τὴς ρόδες τοποθετεῖται συνήθως στην κουζίνα ἢ στο ὄφισ ἢ στο διάδρομο που ὀδηγεῖ στην τροπεζαρία. Γι' αὐτὸ δὲν χρειάζεται να εἶναι πολὺτιμο, ἀλλὰ μόνον χρησιμο. Μόνον ὅταν ὁ χώρος δὲν τὸ ἐπιτρέπῃ, μπορεί να τὸ τοποθετήσετε μέσα στην τροπεζαρία ἢ σε μιὰ εἰδικὴ γωνία τοῦ λίβινγκ-ρουμ. Στην περίπτωση αὐτῆ, πρέπει να διαλέξετε ἕνα ὄρατο σχέδιο σὲ ἐπιπλοκι με συρτάρια και «σπαστές» προεκτάσεις, ὅπως στα σχέδια 2 και 5. 'Ετσι, θα πλοῦσιστε τὴν τροπεζαρία σας με ἕνα κομψὸ ἐπιπλο που ἀντικαθιστὰ ὄραιστότατα ἕνα μικρὸ μπουφέ, χωρίζοντας συγχρόνως στο δωμάτιο μιὰ μοντέρνα ἀτμόσφαιρα. Θὰ εἶναι δηλαδή ἕνα ἐπιπλοκι με ρόδες, ὅπου θα μπορεῖτε να βρῆτε εὐκολώτατα σε πρώτη ζήτησι τὸ τροπεζομάνηλο και τὴς πετσέτες σας. 'Οταν θέλετε να διαλέξετε ἕνα πὼς πρόχειρο τραπέζακι με ρόδες, θα πρέπει να προτιμήσετε ἕνα εὐκολοκίνητο κι' ἐλαφρὸ, κατασκευασμένο ἀπὸ μέταλλο κι' ἐφωδιασμένο ἔστω με ἕνα-δύο συρτάρια, ὅπως στα σχέδια 1 και 3. Γενικὸς, πριν να διαλέξετε ἕνα τέτοιο ἐπιπλο, πρέπει να ἔχετε ὑπ' ὄψι σας τὸ δωμάτιο ἢ τὴ γωνία ὅπου θα τὸ τοποθετήσετε, καθὼς και τὴς δουλειὲς γιὰ τὴς ὁποῖες τὸ προορίζετε. 'Ετσι, θα μπορεῖτε να διαλέξετε καλύτερα και τὸ ἀνάλογο μοντέλο. 'Ενα τραπέζακι με ρόδες εἶναι χρησιμώτατο και γιὰ τὴν κρεβατοκάμαρα του μεροῦ σας, γιατί σας διευκολύνει να βρῆτε εὐκόλα ὀρισμένα ρουχαλῶνα που πρέπει να τάξετε διαρκὸς πρόνοιον σε πρώτη ζήτησι (σχέδιο 6). 'Ενα ὄρατο μοντέλο γιὰ κινητὸ τραπέζακι εἶναι κι' αὐτὸ που σας δίνουμε στο σχέδιο 4, με τρεῖς θέσεις. Νὰ εἴστε βέβαιες πὼς θα σας βγάλῃ ἀσπροπρόσωπος, σ' ἕνα τσάι ἢ σ' ἕνα γεῦμα, μεταφέροντας τὰ φαγητὰ, τὰ φλυτζάνια κ.λ.π. Κι' ὅταν δὲν τὸ χρησιμοποιήτε, μπορεῖτε να τὸ τοποθετήσετε, γιὰ να μὴ σας ἐνοχλῆ, στο διακείμενο τῆς μοντέλους ντουλάπας που βλέπετε στο ἴδιο σχέδιο.

D·M·C

Τα σχέδια στο
Παράρτημα
Κεντημάτων
οι έξηγήσεις